ÖLÜMÜN ÖTESİ

TÜM AYRINTILARIYLA ÖLÜMDEN SONRAKİ YAŞAM

DOLORES CANNON

AKAŞA

ÖLÜMÜN ÖTESİ

TÜM AYRINTILARIYLA ÖLÜMDEN SONRAKİ YAŞAM

DOLORES CANNON

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

Kitabın Orijinal Adı:
Between Death and Life: Conversations with a Spirit
Copyright © Dolores Cannon 1993

Bu Kitabın Türkçe Yayın Hakları,
Kalem Ajans Ltd. Şti. *aracılığıyla,*
Akaşa Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti.*'ne aittir.*
Bu kitabın hiçbir bölümü, yayınevimizin yazılı izni alınmadan fotokopi, ses kaydı ya da herhangi bir bilgi depolama sistemi dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Kapak Tasarımı: *Dilara Arın*

Basım: *Avcı Ofset / Matbaa Sertifika No:12001*
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi No:2/13 Topkapı İstanbul
Kapak Basımı: *Karadeniz Basım Ltd. Şti.*
Cilt: *Evren Ciltevi*
ISBN:978-975-6793-34-3
Yayıncılık Sertifika No:10544

AKAŞA
Yayın Dağıtım Tanıtım Tur. Dış Tic. Ltd. Şti.
Lamartin Cad. No:40 Asma Kat Taksim - İstanbul
Tel: (0212) 235 99 73 Fax: 235 99 70
http://www.akasa.com.tr

Altıncı Basım
İstanbul, 2018

İÇİNDEKİLER

1. Ölüm Deneyimi / 5
2. Karşılayıcılar / 27
3. Bir Ölümden Dönme Deneyimi / 35
4. Okullar / 45
5. Büyük Tur / 77
6. Farklı Varoluş Düzeyleri / 105
7. Sözde "Kötü" Yaşamlar / 131
8. Rehberler / 153
9. Tanrı ve İsa / 165
10. Şeytan, Cin Çarpması ve İfritler / 175
11. Hayaletler ve Gürültülü Varlıklar / 191
12. Plânlama ve Hazırlık Yapma / 203
13. Danışma Kurulu / 217
14. Kaydetme / 233
15. Bedene-Girenler / 243
16. Geri Dönüş Yolculuğu / 257

Ölüm, bazıları seni kudretli ve korkunç bulsa da,
Gururlanma, çünkü öyle değilsin;
Yenip yok ettiğini düşündüklerin
Ölmediler, zavallı Ölüm; beni de öldüremeyeceksin.

John Donne
(1573-1631)
Sone: Ölüm

1

ÖLÜM DENEYİMİ

Ben, ölülerin ruhlarıyla konuşmakla suçlandım ki bu dini çevrelerce, kesinlikle "yapılmaması gereken şey" olarak görülür. Yaptığım şeyin bu olduğunu asla düşünmemiştim, ama sanırım bu doğru. Bir şey dışında: benim konuştuğum ölüler artık ölü değil, bugün yaşayan insanlar. Evet, gördüğünüz gibi, ben insanları geçmişe götüren bir hipnozcuyum (regresyonist). "Regresyonist" sözcüğü, geçmiş yaşam çalışmaları ve tarihi araştırma konusunda uzmanlaşmış hipnozcular için kullanılan yaygın bir terimdir.

Birçok insan, benim zamanda geriye gidip, hipnoz altında geçmiş yaşamlarını yeniden yaşayan insanlarla konuşabildiğim fikrini kabullenmekte hâlâ zorlanıyor. Oysa çok geçmeden ben yaptığım işe alıştım ve onu büyüleyici buldum. Bu inanılmaz alandaki serüvenlerimi anlatan kitaplar da yazdım.

Çoğu hipnozcu, geçmiş-yaşam çalışmasını çalışma alanı dışında tutar. Bunun nedenini gerçekten anlamış değilim, ama sanırım, geçmiş yaşamlara gittiklerinde orada ne bulacaklarından korkuyor ve başa çıkabilecekleri bildik, aşina durumlar üzerinde çalışmayı yeğliyorlar. Böyle bir terapist bana bir sır verircesine ve gerçek bir hamle yaptığını düşünerek şöyle demişti: "Ben de bazı denekleri geçmişe götürdüm. Hatta, bir seferinde birini ta bebekliğine kadar götürdüm."

O kadar ciddi görünüyordu ki ona yanıt verirken kahkahamı bastırmam olanaksızdı: "Oh! Ama, ben işe o bebeklik döneminden *başlıyorum*." Hastalarını terapi amacıyla düzenli

olarak geçmiş yaşamlarına götüren diğer hipnozcular arasında bile, birçoğunun, hipnoz altındaki kişiyi ölüm deneyiminden geçirmekten ya da ölümden sonraki döneme götürmekten korktuğunu gördüm. Onlar, trans halindeki deneğin bedenine fiziksel bir zarar gelebileceğinden korkuyorlardı. Deneklerin, özellikle eğer travmatik ise bu anıları yeniden yaşamaktan zarar görebileceklerini düşünüyorlardı. Yüzlerce denekle bu deneyimi geçirdikten sonra, hipnozla geçmişe döndürülen kişi korkunç bir biçimde ölmüş olsa bile hiçbir fiziksel sorunun ortaya çıkmadığını biliyorum. Kuşkusuz, hiçbir fiziksel etki olmamasını garantiye almak için daima özel önlemler alırım. Deneğimin esenliği benim için en önemli şeydir. Kullandığım yöntemin deneği tamamen koruduğunu hissediyorum. Aksi takdirde bu tip bir araştırmaya girişmezdim.

Yaşamlar-arası kat, yani "ölüm" denen hal, bana göre, en heyecan verici varoluş katıdır. Çünkü orada insanlığa büyük yararı dokunabilecek bir hayli bilginin edinilebileceğine inanıyorum ve bunu yaşadım da. İnsanların ölümün korkulacak bir şey olmadığını idrak edebileceklerine inanıyorum. Ölüm insanlar için yeni değil, tam tersine, onların çok aşina oldukları bir deneyimdir. Onlar bunu birçok kez deneyimlemişlerdir. Onlar dehşet verici bir bilinmeyene değil, birçok kez ziyaret etmiş oldukları tanıdık bir yere gideceklerdir. Bu birçoklarının "yuvamız" dediği bir yerdir. İnsanların, doğum ve ölümün her insanın birçok kez geçtiği tekâmüli devreler olduğunu, böylece ruhlarının gelişiminin doğal bir parçası olduğunu öğreneceklerini umuyorum. Ölümden sonra, öte âlemde de, çevrelerinde gördükleri fiziksel dünya kadar gerçek bir yaşam ve varoluş vardır. Hatta, bu *daha* bile gerçek olabilir.

Bir seferinde, kendini "aydınlanmış" olarak kabul eden bir kadınla konuşurken, ona bulduğum bazı şeyleri açıklamaya çalışıyordum. Ona, ölüm ve sonra gidilen yer hakkında bir

araştırma yaptığımı söyledim. Bana heyecanla şöyle sordu: "Nereye gidebilirsiniz ki, ya Cennet'e, ya Cehennem'e ya da Araf'a (geçici olarak günah cezası çekilen yere)."

Düş kırıklığına uğramıştım. Eğer onun zihninin kabul edeceği tek seçenek bunlar idiyse, bu kadının sandığı kadar aydınlanmış olmadığı çok açıktı.

Sinirli bir biçimde, "Hiçbiri!" diye karşılık verdim.

Kadın şok olmuştu. "Yani," dedi, "öylece toprağın içinde mi kalıyoruz?"

Böylece şunu idrak ettim ki, bu kitabı yazabilmek için, kapı ilk kez açıldığında nerede durduğuma dönmeli ve ışık girmeden önceki inançlarımı ve düşüncelerimi hatırlamaya çalışmalıydım. Bu hiç de kolay bir iş değildi, ama hâlâ o kapıyı ve o ışığı arayanları anlamak ve onlarla ilişki kurmak istiyorsam bu gerekliydi. Onlarla anlayabilecekleri terimlerle konuşmalı ve onları farkındalık yoluna yumuşak bir biçimde yönlendirmeye çalışmalıydım. O zaman hayatlarını, yarının neler getireceğinden korkmadan dolu dolu yaşayabilirlerdi.

Birçok insana "ölüm" son derece ürkütücü, umutsuz bir durum ve her şeyin sonu olarak görünür. O gizem ve karmaşa dolu kara bir boşluktur, çünkü o, insanların kesinlikle var olduğunu bildikleri tek yer olan fiziksel dünyadan kopmayı temsil eder. Hayattaki birçok şey gibi, ölüm bilinmeyendir, gizem, folklor ve batıl inançlarla örtülüdür ve bu yüzden de korkulacak bir şeydir. Ancak, o eninde sonunda herkesin deneyimlemek zorunda olduğunu bildiğimiz bir şeydir. Onu zihnimizin gerilerine itmeyi ve hiç düşünmemeyi ne kadar istersek isteyelim, bedenin ölümlü olduğunu ve bir gün son nefesini vereceğini biliriz. Ondan sonra ne olur? Kendimiz olarak kabul ettiğimiz kişiliğimiz de o fiziksel kabukla birlikte yok olacak mıdır? Var olan her şey tek bir hayattan mı ibarettir?

Yoksa yaşam olarak bildiğimiz şeyin ötesinde daha fazla bir şey, nadir ve güzel bir şey var mıdır? Kiliseler, cennetin iyi ve dindar insanlar, cehennemin de kötü ve lanetlenmiş kişiler için olduğunu vaaz ederken doğruyu mu söylemektedirler? Doymak bilmez merakımla daima yanıtları arıyorum ve birçok insanın da bu bilme arzusunu paylaştığına inanıyorum. Eğer günlerimizi, sonunda bizi neyin beklediğinden korkmadan, mutluluk ve sevgi içinde yaşayabilseydik, bu hayatı çok daha kolaylaştırırdı.

İnsanları hipnozla geçmişe döndürme çalışmama ilk başladığımda bu sorulara yanıt bulup bulamayacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tarih aşkıyla dolu biri olarak, zamanda geriye gidip, farklı çağlarda yaşamış insanlarla konuşmaktan büyük bir zevk alıyordum. Tarihi, olduğu gibi, başka hayatlarını hatırlayan insanların gördüğü biçimde yeniden yaşamaktan haz duyuyordum. Bu tarihi dönemlerle ilgili onların açıklamaları (versiyonları) hakkında kitaplar yazmak istiyordum, çünkü her biri bilmeden, derin transtayken diğerlerinin öykülerini doğruluyordu. Bulmayı ummadığım kalıplarla karşılaşıyordum. Ama, sonra hiç beklenmedik bir şey oldu ve bu benim önümde araştırılıp keşfedilecek tümüyle yeni bir dünya açtı. Yaşamlar arasındaki dönemi, "ölüm" denen hali, insanların bu dünyadaki fiziksel yaşamlarını bitirdikten sonra gittikleri yeri keşfettim.

İlk kez o kapıya rastlayıp bir "ölü" ile konuştuğum o anı hâlâ hatırlarım. Bu bir denek ile geçmiş-yaşama-dönüş çalışmamız sırasında oldu; denek bir anda öldüğü ana gitti ve bu o kadar çabuk ve spontane bir biçimde oldu ki ben hazırlıksız yakalandım. Neler olup bittiğinin tam anlamıyla farkına varamamıştım. Bir insan ölüm deneyiminden geçtiğinde neler olabileceğini bilmiyordum. Ve dediğim gibi, bu o kadar hızlı bir biçimde oldu ki onu durduracak zaman bulamadım. Hipnoz

altındaki kişi bedeninden çıkmış, aşağıda yatan bedenine bakıyordu ve onun kendisine herhangi başka bir ceset gibi göründüğünü söylüyordu. Deneğin kişiliğinin kesinlikle olduğu gibi, sağ salim kalmasına, hiç değişmemesine çok şaşırmıştım. Bu önemliydi. Bu bazı insanların sahip olduğu bir korkudur: ölüm deneyiminin, bir biçimde, onları ya da sevdikleri kişileri farklı, yabancı ya da tanınamaz bir şeye dönüştüreceği korkusu. Yine, bu bilinmeyene karşı duyulan bir korkudur. Yoksa neden hayaletlerden ve ruhlardan o kadar korkarız ki? Öte âleme geçiş sürecinin, bir biçimde onları, bildiğimiz o sevgili insandan kötü ve korkutucu bir şeye dönüştüreceğini düşünürüz. Ama, ben kişiliğin aynı kaldığını keşfetmiştim. Bazı durumlarda geçici bir karmaşa yaşasa da o hâlâ, temelde aynı kişidir.

Öldükten sonra bir insanla konuşabilme şokunu ve şaşkınlığını yendikten sonra merakım ağır basmış ve kafam daima merak ettiğim sorularla dolup taşmıştı. O zamandan beri, bu tip bir araştırmanın gerektirdiği gibi daha derin trans haline girebilen bir denek bulduğum her seferinde bu soruların bazılarını sormayı adet edindim. Dini inançları bu insanların bildirdikleri şeyleri hiç etkilemiyor görünüyordu. Onların yanıtları her seferinde temelde aynıydı. Farklı sözcüklerle dile getirseler de hepsi aynı şeyi söylüyordu ki bu başlı başına bir fenomendi.

Bu konuda çalışmaya başladığım 1979 yılından bu yana yüzlerce insanı ölüm deneyiminden geçirdim. Onlar akla gelebilecek her biçimde ölmüşlerdi: kaza geçirerek, vurularak, bıçaklanarak, yanarak, asılarak, boyunları vurularak, boğularak ve hatta, atomik bir patlamada, ki bu sonuncusunu *Bir Ruh Hiroşima'yı Hatırlıyor* adlı kitabımda anlattım. Onlar ayrıca kalp krizleri, hastalık, yaşlılık gibi doğal nedenlerle veya uykularında huzur içinde ölmüşlerdi. Bir hayli çeşitlilik olma-

sına karşın, her seferinde belli kalıplar ortaya çıkıyordu. Ölüm tarzı farklı olabilirken, ölümden sonra olanlar daima aynıydı. Böylece, ölümden korkmak için hiçbir neden olmadığı sonucuna vardım. Biz, bilinçaltı düzeyde, neler olduğunu ve orada bizi neyin beklediğini biliyoruz. Bilmemiz gerekir, çünkü bu konuda çok fazla pratiğe sahibiz. Daha önce defalarca ölüm deneyimini geçirdik. Böylece, ölüm incelememde ben yaşamın kutlamasını buldum. O ürkütücü ve marazi bir konu olmanın çok uzağında, son derece büyüleyici bir öte dünya idi.

Ölümle birlikte bilgelik de gelir. Fiziksel bedenin bırakılmasıyla birlikte bir şey olur ve tümüyle yeni bir bilgi boyutu önümüzde açılır. Apaçık ki, madde âlemi insanı sınırlar ve engeller. Oysa ölümden sonra varlığını sürdüren kişilik ya da ruh bu biçimde sınırlanmaz ve hayal edebileceğimizden çok daha fazla şeyi algılayabilir. Böylece, "öldükten" sonra bu insanlarla konuştuğumda, birçok soruya -zamanın başlangıcından beri insanoğlunun aklını meşgul eden sorulara- yanıt bulabildim. O durumda ruhun bildirdiği şey, o ruhun tekâmül düzeyine bağlıydı. Bazıları diğerlerinden daha fazla bilgiye sahiplerdi ve bu bilgiyi bizlerin daha kolay kavrayabileceğimiz terimlerle, daha açık bir biçimde ifade edebiliyorlardı. Onların deneyimledikleri şeyleri size yine onların ağzından aktaracağım. Bu kitap, birçok insanın bildirdiklerinden oluşan bir derlemedir.

Ölümün vuku bulduğu anla ilgili olarak deneklerin yaptıkları en ortak tarif şu: Bir soğukluk hissi duyuluyor ve sonra ruh birden kendini yatağın kenarında (ya da her nerede bulunuyorsa orada) dikilmiş, orada yatan bedenine bakarken buluyor. Onlar, genelde, odada bulunan diğer kişilerin neden o kadar üzgün olduklarını anlayamıyorlar, çünkü kendilerini o kadar harika hissediyorlar ki. O anda tüm varlıklarına hâkim

olan duygu bir dehşet duygusu değil, o anda sadece sevinç ve coşku hissediyorlar.

Aşağıda, seksen yaşlarında yaşlılıktan dolayı ölen bir kadın, bedenden ayrılış anını tarif etmekte. Bu tipik ve sürekli olarak yinelenen bir örnektir.

Soru: Epey uzun bir ömür yaşadınız, öyle değil mi?

Yanıt: Oh, evet. Ağır hareket ediyorum, bir şeyi yapabilmem çok uzun bir zaman alıyor. *(Yakınarak)* Artık yaşamak bana sevinç vermiyor. Çok yorgunum.

Çok açık bir biçimde rahatsızlık yaşadığından, onu zamanda ileri -ölümün sona erdiği an'a- götürdüm. Ben sayı saymayı bitirdiğimde, deneğin bedeni yatakta şiddetli ve ani bir çekilişle sıçradı ve o birden gülümsedi. Sesi yaşam doluydu, bir an öncesinin yorgun sesine hiç benzemiyordu. "Kendimi çok özgür hissediyorum! Ben... ben ışığım!" O kadar hoşnut görünüyordu ki...

S: Bedeninizi görebiliyor musunuz?

Y: *(Bıkkınlıkla)* Oh, şu yaşlı şey! O aşağıda yatıyor! Oh! Bu kadar kötü göründüğümü hiç bilmiyordum! O kadar buruşmuş ve büzülmüştüm ki. Oysa şimdi kendimi çok iyi hissediyorum. O tümüyle eskiyip yıpranmış... *(Neşe dolu bir sesle)* Oh, oh, burada olduğuma o kadar memnunum ki!

Yüz ifadesi ve ses tonu öyle bir tezat oluşturuyordu ki gülmemek için kendimi zor tuttum.

S: Bedeninizin buruşup büzülmesi çok doğal; o uzun bir ömür yaşadı. Ve belki bu yüzden, yani yaşlılıktan öldü. "Burada" olduğunuzu söylediniz, neredesiniz?

Y: Işıktayım ve o çok güzel bir duygu veriyor! Kendimi zeki hissediyorum... Huzur duyuyorum... Büyük bir sükûnet hissediyorum. Hiçbir şeye ihtiyacım yok.

S: Şimdi ne yapacaksınız?

Y: Gidip dinlenmem gerektiğini söylüyorlar. Oh, yapacak bu kadar çok şey varken dinlenmekten nefret ediyorum.

S: Eğer istemiyorsanız da dinlenmek zorunda mısınız ?

Y: Hayır, ama tekrar kısıtlanıp sıkıntı çekmek istemiyorum. Gelişmek, öğrenmek istiyorum.

Bundan sonra ondan daha fazla yanıt alamadım, sadece sürüklenmekte, hayal gibi hareket etmekte olduğunu söylüyordu. Yüz ifadesinden ve solunum biçiminden onun dinlenme-yerinde olduğunu söyleyebilirdim. Bir denek oraya gittiğinde sanki derin bir uykuya dalmış gibi olur ve o durumda rahatsız edilmek istemez. O durumda onları sorgulamaya çalışmak yararsızdır, çünkü yanıtları tutarsız olacaktır.

Bu özel yer daha sonra bu kitapta ayrıntılarıyla anlatılacaktır.

Bir başka vakada, bir kadın evde doğum yapışını yeniden yaşıyordu. Solunumu ve bedensel devinimleri onun doğum yapmanın fiziksel belirtilerini deneyimlediğini gösteriyordu. Bu, beden zihin gibi geçmişi hatırladığında sıkça vuku bulur. Deneğe rahatsızlık vermemek için onu zamanda ileri -doğumun bittiği an'a- götürdüm.

S: Bebeği doğurdunuz mu?

Y: Hayır. Çok zor anlar geçirdim. Ve dayanamadım. O kadar yıpranmıştım ki bedenimi terk ettim.

S: Bebeğin kim olduğunu biliyor musunuz?

Y: Hayır. Bu benim için bir şey ifade etmiyor.

S: Bedeninizi görebiliyor musunuz?

Y: Evet. Herkes çok üzgün.

S: Şimdi ne yapacaksınız?

Y: Sanırım, dinleneceğim. Eninde sonunda yeniden enkarne olacağım, ama şimdilik bir süre daha burada kalacağım.

Şimdi ışıktayım. O çok dinlendirici.

S: Bu ışığın nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?

Y: Bu tüm bilginin ve her şeyin bilindiği yer. Burada her şey saf ve basit. Burada daha saf bir gerçek var. Burada dünyevi şeyler kafanızı karıştırmıyor, sizi karmaşaya düşürmüyor. Dünyada da gerçeğe sahipsiniz, ama onu görmüyorsunuz.

S: Bir süre sonra yeniden enkarne olmak zorunda kalacağınızı söylediniz. Bunu nereden biliyorsunuz?

Y: Ben zayıftım. Oysa o doğum acısına dayanabilmem gerekiyordu. Bu yüzden dayanıklılığı öğrenmek zorundayım. Bu kadar zayıf olmasaydım hâlâ yaşıyor olurdum. O doğum acısını hatırlamadığım için mutluyum. Yeniden geri dönüp bu kez daha tamam, daha bütün hale gelmem gerektiğini biliyorum. Acı, üstesinden gelmem gereken bir şey. Dünyanın tüm acılarının üstesinden gelmeliyim.

S: Ama, acı çekmek çok insani bir şey ve bedendeyken bunu yapmak daima zordur. Şu anda bulunduğunuz tarafta buna farklı bir biçimde bakmanız daha kolay. Bu sizin gerçekten öğrenmek istediğiniz bir ders mi ?

Y: Evet, öyle. Bu biraz zaman alabilir, ama her şeyi yapabilirim. Daha güçlü olmam gerektiğini düşünüyorum. Daha iyi yapmam gerekirdi, ama sanırım çocukken sahip olduğum hastalıktan bir hayli korkmuştum. *Bunun* da o kadar kötü olacağından korkuyordum. Ve... pes ettim. Acı... Zihninin daha yüksek bilinçli düzeyiyle meşgul olduğunda ve kendini saf ışık ve saf düşünceye bıraktığında acı yok olur. Acı sadece bir derstir. İnsan düzeyinde acıyı öğrendiğimizde çılgına döner, kendimizi kaybeder ve hemen o anda dışsal bir kaygı gösteririz. Oysa kendimizi o acıdan ayırıp, konsantre olarak derinlere ulaştığımızda ve sabrettiğimizde onun üzerine yükselebiliriz.

S: Acının bir amacı var mıdır?

Y: Acı bir öğretim aracıdır. Bazen kibirli bir ruh ıstırap

yoluyla daha alçakgönüllü olmayı öğrenebilir. Acı, insanlara, eninde sonunda acının üzerine çıkmayı öğrenmek zorunda olduklarını, ancak o zaman onunla başa çıkabileceklerini öğretebilir. Bazen, sadece neden acı çektiğimizi anlamamız bile acıyı azaltabilir.

S: Ama, dediğiniz gibi, insanlar acı çekerken çılgına dönüyor ve onunla başa çıkamayacaklarını düşünüyorlar.

Y: Çok fazla ben-merkezci hale geliyorlar. Kendi çıkarlarının ve o anda hissettikleri şeyin üzerine, daha ruhsal bir düzeye çıkmaları gerekir ve ancak o zaman acıyla başa çıkabilirler. Bazı insanlar da acıyı kendilerine çekerler, böylece o onlar için bir sığınak olur. Onlar acıyı bir mazeret olarak kullanırlar ve amaç budur. Yani, bu bireye göre değişir. Acı nedir? Eğer izin vermezseniz o size dokunamaz. Eğer *incineceğinizi* kabul ederseniz, acıya güç vermiş olursunuz. Ona güç vermeyin. Bu tümüyle kişinin kendisine bağlıdır. Ruhunuza, yüksek zihninize erişin, o zaman acı sizi zaptedemez.

S: Yani, insanlar kendilerini acıdan ayırabilirler mi?

Y: Eğer istiyorlarsa. Ancak, bunu her zaman istemezler. Onlar acı yoluyla sempati toplamak ya da kendilerini cezalandırmak vb. isterler. Onlar kendileri için bir yol bulmak zorundalar, çünkü daha kolay bir yol olduğunu onlara söylediğinizde buna inanmayacaklardır. Bunu kendileri anlamak zorundalar. İşte sizi bu dünyaya getiren derslerin bir bölümü de budur.

S: İnsanlar ölmekten çok korkuyorlar, ölüm gerçekleştiğinde bunun nasıl bir duygu verdiğini söyleyebilir misiniz?

Y: Eh, bedendeyken o (beden) size ağır gelir. Sizi zorlar. Rahatsız bir durumdur bu. Ama, öldüğünüzde tüm ağırlıklar kalkar. Bu çok rahatlatıcı bir duygudur. İnsanlar dünyada tüm o sorunları birlikte taşırlar. Ve bu gerçekten bir ağırlık taşımaya benzer. Öldüğünüzde ise adeta bu yükleri fırlatıp atar-

sınız ve bu çok güzel bir duygudur. Bu gerçek bir geçiştir.

S: Sanırım, insanlar en çok ölümün ne getireceğini, neyi bekleyeceklerini bilmedikleri için korkuyorlar.

Y: Bilinmeyenden korkuyorlar. Oysa imana ve güvene sahip olmalılar.

S: Biri öldüğünde ne olur?

Y: Bedenin üzerine yükselir, onu bırakırsınız. Ve buraya, ışığa gelirsiniz.

S: Oradayken ne yaparsınız ?

Y: Her şeyi kusursuz hale getirirsiniz.

S: Işıktan uzaklaşmanız gerekiyorsa nereye gidersiniz?

Y: Yeniden dünyaya geri dönersiniz.

S: Sizinle iki farklı zaman içinde böyle karşılıklı konuşmamız olağandışı bir şey mi?

Y: Ama, zamanın hiçbir anlamı yoktur. Bu çerçevede zaman yoktur, tüm zaman bir'dir.

Bir başka örnek de, dokuz yaşında ölmüş küçük bir kızla ilgiliydi. Hipnoz altındaki bu denekle ilk konuşmaya başladığımda, o, 1800'lerin sonlarında bir tarihte bir saman arabasıyla bir okul pikniğine gidiyordu. Piknik yerinin yakınında bir dere vardı ve diğerleri yüzmeye gideceklerdi. O pek iyi yüzemiyordu ve sudan korkuyordu, ama alay edecekleri korkusuyla bunu arkadaşlarına söyleyememişti. Bazılarının balık oltaları da olduğundan, küçük kız kalıp balık tutacağını söyledi, böylece kimse onun yüzemediğini bilmeyecekti. Kızcağız bu konuda gerçekten endişeliydi ve bu yüzden de bu kır gezintisinden hiç zevk almıyordu. Ona zamanda daha ileriye, onun için önem taşıyan bir güne gitmesini söyledim. Sayı saymayı bitirdiğimde, sevinç dolu bir sesle, "Artık orada değilim. Artık ışıktayım!" dedi. Bu benim için şaşırtıcı bir yanıt olmuştu, ona neler olduğunu sordum.

Y: *(Üzgün bir sesle)* Yüzmeyi başaramadım. Sulara gömüldüm. Göğsümün yandığını hissettim. Ve sonra bedenimden ayrılıp ışığa geldim ve artık başıma gelenler bir önem taşımıyordu.

S: Dere sandığınızdan da derin miydi?

Y: O kadar derin olduğunu sanmıyorum. Ama, gerçekten korkmuştum. Sanırım, dizlerimin bağı çözüldü ve ayağa kalkamadım. Sadece çok korkmuştum.

S: Nerede olduğunuzu biliyor musunuz?

Y: *(Sesi hâlâ çocuksuydu.)* Ebediyetteyim.

S: Yanınızda kimse var mı?

Y: Onlar çalışıyorlar. Hepsi ne yapmaları gerektiğini düşünmekle meşguller. Ben her şeyin anlamını kavramaya çalışıyorum.

S: Sizce, daha önce de bu yerde bulunmuş muydunuz?

Y: Evet, burası çok huzur dolu bir yer. Ama, yine dünyaya geri döneceğim. Korkunun üstesinden gelmeyi öğrenmeliyim. Korku sizin kendinize çektiğiniz bir şey ve o insanı adeta felç ediyor. Suyun o kadar da derin olduğunu sanmıyorum. Sanırım, sırf korktuğum için suyun içinde iki büklüm oldum. Çoğunlukla olabilecek en kötü şey bile korktuğumuz kadar kötü değildir. *(Sesi şimdi daha olgundu.)* Korku insanın zihnindeki bir canavar ve o sadece dünyadakileri etkiliyor. Bu dünyevi, bedensel zihin. Ruh ise etkilenmeden kalıyor.

S: İnsanların korktukları şeyleri kendilerine çektiklerini mi düşünüyorsunuz?

Y: Oh, evet! Düşünce enerjidir; her şeyi o yaratır. Bir başka insanın korkularının ne kadar saçma ve önemsiz olduğunu görmek kolaydır ve siz, "Bundan neden korkarlar ki?" diye düşünürsünüz. Ancak, bu *sizin* korkunuz olduğunda, bu o kadar *derin*, o kadar *kişisel* ve o kadar *etkileyicidir* ki sizi girdap gibi içine çeker. Bu yüzden, eğer başkalarının korku-

larına bakıp onların *kendi* korkularını anlamalarına yardım edebilirsem, sanırım, bu benim süreç içinde kendi korkularımı anlamama yardımcı olabilir.

S: Bu epey anlam ifade ediyor. Biliyorsunuz, insanların sahip oldukları en büyük korkulardan biri de ölüm korkusu.

Y: Oysa bu hiç de kötü bir şey değil. Bu benim yapabileceğim en kolay şey. Bu sanki tüm karmaşanın sonu gibi; tabii, her şeye yeniden başlayıp daha fazla karmaşa yaşayana dek...

S: O halde, insanlar neden enkarne olmaya devam ediyorlar?

Y: Devreyi tamamlamak zorundasınız. Her şeyi öğrenmeli ve her şeyin üstesinden gelebilmelisiniz ki mükemmelliğe ve sonsuz bir yaşama erişebilesiniz.

S: Bu epey uzun bir zaman alacak bir iş.

Y: Eh, benim bulunduğum konumdan bu çok basit görünüyor. Burada kontrol benim elimde. Örneğin, ben korkuyu anlayabilirim; ve şu anda korkunun beni etkileyemeyeceğini hissediyorum. Ancak, insan enkarne haldeyken, *oradayken,* korku sizi bir girdap gibi içine çekiyor. Yani, o sizin bir parçanız haline geliyor, sizi etkiliyor ve bu durumda uzak durup objektif kalmak o kadar kolay olmuyor.

Ben dayanıp, yaşamı sürdürmeyi ve o hayattan alabileceğim kadar çok şeyi almadan bedeni terk etmemeyi öğrenmeliyim. Sanırım, eğer yaşamayı sürdürüp birçok deneyim geçirebilseydim, bu birçok kısa hayat yaşamaktan çok daha kolay olurdu. Bir sürü zamanı boşa harcamış oldum. Bu yüzden, bu sefer dikkatli bir biçimde, birçok şeyi deneyimleyebileceğim ve böylece geri dönüşlerimi sınırlayabileceğim bir seçim yapacağım.

Ölürken yaşamınızın "gözlerinizin önünden bir film gibi geç-

tiğini" söylerler. Araştırdığım bazı vakalarda da böyle oldu. Bu daha çok ölümden sonra, ölmüş kişi geride bıraktığı yaşama bakıp ondan ne öğrendiğini sorguladığında vuku bulur. Ve bu çoğunlukla öbür taraftaki üstatların yardımıyla olur, onlar geride bırakılan yaşama daha objektif bir gözle, duygulardan arınmış bir biçimde bakabilirler.

Deneklerimden biri geçmiş yaşamını geleneksel olmayan bir biçimde gözden geçirebilmişti. Hipnozla denekleri geçmişe döndürme çalışmalarında neyin geleneksel olduğunu söylemek de zaten zordur.

Hipnoz altındaki kadın geçmiş hayatını yeniden yaşamış ve o hayattaki ölüm anına gelmişti. O yaşlı bir kadın olarak huzur içinde ölmüş ve tabutunun evinin yakınındaki bir tepedeki aile mezarlığına gömülüşünü izlemişti. Sonra, hemen öbür tarafa gitmek yerine, o evine dönüp bazı bitmemiş işlerini tamamlamaya karar verdi. Orada kendisinin bir hayalet olarak belirdiğini ve duvarların içinden geçebildiğini görünce çok şaşırdı. O kendisini bir insan biçiminde bir sis ya da duman olarak gördü ve sanki saydammış gibi eşyanın ve nesnelerin onun içinden doğru görülebildiğini keşfedince daha da çok şaşırdı. Onun için kendisini bu garip durumda bulmak çok ilginç olmuştu ve evin içinde gezinerek neler yapabileceğini keşfetmeye koyuldu. Bir noktada, oda hizmetçilerinin, ölen yaşlı kadının hayaletinin evin içinde gezindiğini söylediklerini işitti, onlar onun etrafta dolaştığını duyabilmişlerdi.

Bir süre sonra bir hayalet olmak onun için sıkıcı hale geldi, çünkü kimsenin onu göremediğini ve işitemediğini, kimseyle iletişim kuramayacağını anlamıştı. Böylece, o eve bitirmek üzere geldiği işleri yapamayacağını da anladı. Bunu idrak ettiği anda kendini evin dışında buldu, bir tepenin üzerinde durmuş bir vadiye bakıyordu. Orada, ölmüş kocası onu karşılamaya geldi ve yanında durdu. O boyutta yeniden gençleş-

mişler, aynı evlendikleri ilk günkü kadar genç görünüyorlardı. Onlar orada kolkola durmuş aşağıdaki vadiye bakarken, o bir "yaşam vadisi"ne dönüştü. Hipnoz altındaki denek daha sonra bunu, adeta vadiye serilmiş parlak renkli bir örtü olarak tarif etti; ve bu örtü, bir süre önce ayrıldığı yaşamındaki sahnelerden ve yerlerden oluşan bir kolaj gibi görünüyordu. Yaşamının bir film gibi sıralı bir biçimde gözlerinin önünden geçmesi, bir sahnenin bir diğerini izlemesi yerine, tüm tablo aynı anda gözlerinin önüne serilmişti.

O şöyle söylüyordu: "Mezarlığı görebiliyoruz, kenti görebiliyoruz, evi görebiliyoruz, dağları görebiliyoruz. Sanki tanıdığımız her şeyi bir arada görebiliyoruz. Sanki bu bizim yaşamımızdı, birlikte yaşadığımız her şeydi. Ve onu paylaştığımızı, onu birlikte geçirdiğimizi görebiliyorduk. Bu hayatı böyle yaşadığımız için mutluyduk. O sona erdiğinde sağlam bir şeyler kalmıştı bize. O huzur vericiydi. Sanki orada durup dikkatle her şeye göz gezdirmiştiniz. Sanki büyük tarlalarınız vardı ve onların her birinde farklı ürünler yetiştirmiştiniz. Ya da bir bahçede bir sürü çiçeğiniz vardı ve siz orada durup dikkatle onları incelemiştiniz. Bu bahçeyi oluşturmak için neler yaptığınızı, her şeyin nasıl büyüyüp geliştiğini hatırlamıştınız. Ve bu, gözlerinizin önüne serilen nihai sonuçtu. Bu yaşam vadisine bakıp belli bölgeleri işaret ederek, 'Eh, *burada* gerçekten iyi bir zaman geçirdik ve *burada* birlikte yaptığımız büyük şey de buydu,' demiştiniz. Bahçenin tüm farklı bölümlerine hayranlıkla bakıyor ve hepsini aynı anda görebiliyordunuz. Yaşamınızın tüm farklı sahneleri gözlerinizin önüne serilmişti ve siz onlara dokunabiliyordunuz. Sanki bir aile albümüne, yaşamımızın değişik anlarına bakıyorduk, ama bu daha çok bir vadiye benziyordu."

Hayatının zor bölümlerini yeniden görmek zor gelse de, bu sahnelere bakmak onun için çok doyum verici olmuştu.

Ayrıca, bu sahnelerde hiçbir yargı yoktu. Onlar, bir dahaki sefere geri geldiklerinde neleri değiştirmek istediklerini onlara hatırlatacak zihinsel bir not-alma olarak görünüyorlardı. Hiç kuşkusuz, bu geride bırakılmış bir yaşamı gözden geçirmenin tek yöntemi değildi, ama güzel bir yöntemiydi.

Bir başka vakada, bir toprak kayması yüzünden henüz ölmüş bir adamla konuşuyordum.

Y: Hiç derin bir havuza daldınız mı... dibi karanlık ve bulanık olan bir havuza? Suyun yüzeyine doğru çıktıkça çevreniz giderek aydınlanır. Sonra, suyun dışına çıktığınızda her tarafta gün ışığı vardır. Ölüm bunun gibi bir şeydi.

S: Bunu, ölüm biçiminizden, yani kayaların üzerinize yuvarlanmasından dolayı böyle hissettiğinizi söyleyebilir miyiz?

Y: Hayır, fiziksel kattan spiritüel kata geçmekte olduğum için bu böyleydi. Bedenden ayrıldığımda, bu o havuzun yüzeyine doğru çıkmak gibiydi. Sonra, spiritüel kata eriştiğimde, bu da suyun dışına fırlayıp gün ışığına çıkmaya benziyordu. Eğer bir kazada ölürseniz, bedeniniz yaralandığı için, fiziksel katın bilincini yitirmeden hemen önce fiziksel acı çekersiniz. Ama, bilincinizi yitirdikten sonra her şey çok kolay ve doğal bir biçimde gelişir. Bu, hayattaki başka herhangi bir şey kadar, sevişmek, yürümek, yüzmek kadar doğal bir şeydir. Bu sadece yaşamın bir başka bölümüdür. Ölmek diye bir şey yoktur. Sadece, yaşamınızın farklı bir aşamasına geçersiniz. Ölmek mutluluk verici bir deneyimdir.

S: Birçok insan ölümün acı verici olacağından korkuyor.

Y: Siz acı çekme ihtiyacı duymadıkça ölüm acı verici değildir. Çoğunlukla, böyle olması arzu edilmedikçe, hiçbir acı duyulmaz. Eğer siz öyle olmasını istiyorsanız ya da size bir ders öğretmesi için buna ihtiyacınız olduğunu hissediyorsanız ölüm son derece acı verici de olabilir. Ama, siz her zaman

kendinizi ondan ayırabilirsiniz. Ve olan bitene ne kadar bağlı olursanız olun bu mümkündür. Bu acı hissedildiğinde ruhu bedenden ayırmak herkes için mümkündür.

S: Peki, ölümün kendisi, yani bedeni bırakmak acı verici midir?

Y: Hayır. Bu zorluk içermeyen kolay bir geçiştir. Acı bedenden kaynaklanır. Ruh vicdan azabı, pişmanlık dışında hiçbir acı hissetmez. Bu gerçekten de ruhun hissedebileceği tek acıdır. Daha fazla bir şeyler, daha farklı bir şeyler yapabileceği duygusu... Bu acı vericidir. Ama, fiziksel acı artık bir anlam taşımaz, çünkü o bedenle birlikte bırakılmıştır.

S: Ölüm meydana gelmeden bedenden ayrılıp, bedeni acı çekmeye bırakmak mümkün müdür?

Y: Evet. Kişi bu konuda bir seçim yapabilir; isterse bedende kalıp o acıyı deneyimler, isterse bedeni terk edip olayı dışarıdan izleyebilir. Bu herkese açık bir seçenektir.

Çalışmalarım sırasında bunun örnekleriyle karşılaştım. Bir hipnozla geçmişe döndürme çalışması sırasında, genç bir kadın, inançları yüzünden tüm kasabanın gözleri önünde kazığa bağlanarak yakılmıştı. Kadın hem çok korkmuş, hem de bundan sorumlu olan bağnaz insanlara çok kızmıştı. Alevler yükseldikçe, kadın, seyircilerine onun ıstırabını görme zevkini tattırmamaya karar verdi. Böylece, bedenini terk edip sahnenin üzerinde süzülerek olayı izledi. Orada büyük bir üzüntüyle ve öfkeyle, bedeninin yanarak ölürken çektiği azap yüzünden çığlıklar attığını gördü. Bu vakada beden ve ruhun iki ayrı şey olduğu çok açık bir biçimde ortaya çıkmıştı.

Sanırım, sevdiklerini şiddet dolu, korkunç bir biçimde kaybetmiş olanların, sevdiklerinin ölümün en travmatik bölümünü belki de hiç deneyimlemediklerini bilmeleri onlar için teselli verici olabilir. Ruhun bedende kalıp tüm o acıyı deneyimlemek istememesi çok anlaşılır bir şeydir. Bu durumda

ruh kendini ayırmakta ve beden sadece spontane bir biçimde tepki göstermektedir. Tıpkı kaza eseri bir yerimizi kestiğimiz ya da yaktığımız zaman tepki gösterdiğimiz gibi. Bu durumda bağırır ve elimizi geri çekeriz. Bu bilinçli değil, istemdışı bir tepkidir. Böylece, korkunç bir ölüm sırasında gerçek kişilik ayrılıp olayı saha dışından izlerken sadece beden tepki gösterebilir.

Bir başka ölüm tasviri de şöyleydi:

Y: Çalılıklar, vahşi hayvanlar ve garip seslerle dolu karanlık bir ormanda çıplak, üşümüş bir halde ve kan kaybederek yürüdüğünüzü hayal edin. Her çalılığın ardında, üzerinize atılıp sizi parçalamaya hazır bir hayvan bulunduğunu biliyorsunuz. Ve birden bir açıklığa çıkıyorsunuz: burası çimenlik bir yer, çevrede kuşlar ötüşüyor, gökyüzünde güzelim bulutlar süzülüyor ve güzel bir ırmak kıvrımlar çizerek coşkuyla akıyor. Bu senaryolar arasındaki farklılığı düşünün, işte ben yaşam ve ölüm dediğiniz şeyi böyle tasvir edebilirim.

S: Ama, dünyada ölümden korkan birçok insan var.

Y: Ormanda yürüyen birçok insan ölümden korkuyor, bu doğru. Ama, bir kez o ormanın dışına çıktıklarında artık hiçbir korku yoktur. Korku ormanda yaşanır.

S: Öyleyse yaşamdan ölüme geçişte korkulacak hiçbir şey yok...

Y: Diğerlerinden daha arzu edilir bazı geçişler vardır. Bu konuda lafı dolandırmayacağım. Ancak, bir kapı yine de bir kapıdır. Onu kaç kez açmış olursanız olun, bu onun bir kapı olduğu gerçeğini değiştirmeyecektir.

Bir başka tasvir de şöyleydi:

İnsanlar ölümden korkmamalılar. Ölüm soluk alıp vermekten daha çok korkulacak bir şey değildir. Ölmek, gözleri-

nizi kırpmanız kadar doğal ve acısız bir şeydir. Bir an bir varoluş katındasınızdır ve bir göz açıp kapayıncaya kadar, bir de bakarsınız ki bir başka varoluş katındasınız. Hissedeceğiniz fiziksel duyum böyle bir şeydir ve o bu kadar acısız vuku bulur. Bu süreçte hissettiğiniz herhangi bir acı, gördüğünüz fiziksel zarardan kaynaklanır, ama ruhsal olarak hiçbir acı hissedilmez. Anılarınız olduğu gibi sağlam kalırlar ve siz kendinizi, sanki yaşamınız devam ediyormuş gibi aynı hissedersiniz. Bazen, artık fiziksel bedene bağlı olmadığınızı fark etmeniz biraz zaman alır, ama çoğunlukla hemen fark edilir, çünkü algılarınız spiritüel katı perdesiz bir biçimde algılayabilecek kadar genişlemiştir. Bundan sonra, ilk önce yeni çevrenize alışma, uyum sağlama döneminden geçmeniz gerekir. Hâlâ fiziksel katın fazlasıyla bilincindesinizdir, ama bir yandan da spiritüel katın farkında olmanın duyumlarını keşfetmektesinizdir -ta ki gerçekten spiritüel katta olduğunuz gerçeğine alışana ve orada kendinizi rahat hissedene dek.

S: "Gümüş kordon" denen şey gerçekten var mıdır?

Y: Bu, ruhunuz ile bedeniniz arasındaki gerçek bir yaşam bağıdır. O, bedeniniz ile enerjileriniz arasındaki yaşam-bağını sürdüren enerjisel bir kordondur. Ve ölüm anında bu kordon kopar.

S: Bazı insanlar bedenlerinden zamanından önce ayrılabilecekleri korkusuyla beden-dışı-deneyimler geçirmeye çekiniyorlar.

Y: Bunu yapmak mümkündür. Ancak, bu kesinlikle bilerek yapılır, rastlantısal olarak değil.

S: Yani, bedenden çıktıklarında bu gümüş kordon onları asla kaybolmayacakları şekilde bedenlerine bağlar, öyle mi?

Y: Evet, astral yolculuğu deneyimlemekten korkmak gereksizdir, çünkü eğer bu sırada bedenden tamamen ayrılmak istemiyorsanız asla ayrılmazsınız.

S: Ama, birçok durumda bu yolculuk önceden plânlanarak değil, spontane bir biçimde yapılıyor.

Y: Bu doğru. Bu genelde spontane bir çıkıştır.

S. İnsanın bu yolculuklarda bedenden uzun süre ayrı kalmasının herhangi bir tehlikesi var mıdır?

Y: Biz hiçbir tehlike algılamıyoruz. Çünkü eğer kişi dönmeyecekse, bu onun ardından gelip kordonu kesen kötü niyetli bir enerjiden değil, kişinin kendi seçiminden kaynaklanır.

S: O halde, insanlar ölüm anına kadar kesinlikle bedene bağlılar ve sonra bu kordon kopuyor. Bu bir tür göbek bağı gibi bir şey. Eğer bir beden-dışı-deneyim sırasında insan ölmeyi seçerse, bedenin neden dolayı öldüğünü söyleyebiliriz? Bu bir kalp krizi mi olur?

Y: Fiziksel bulgunun ne olacağını soruyorsunuz. Örneğin, ani bebek ölümleri buna atfedilir. Bazıları da çok yaşlı oldukları için artık bedene dönmemeyi seçerler, böylece uykuda ölürler.

S: Bu bir kalp krizi mi olur?

Y: Pek değil, çünkü kalp krizine neden olan şey gerçek bir fiziksel rahatsızlıktır. Bizim sözünü ettiğimiz durumda ise insanlar uykularında ölürler ve onların "doğal nedenlerle" öldükleri söylenir. Eğer bir otopsi yapılsa hiçbir fiziksel neden bulamazlar.

S: Kendiliğinden yanarak ölen insanlar hakkında ne diyeceksiniz? Bu nedeni anlaşılamamış bir gizem de...

Y: Bu, sistemdeki "kimyasal maddeler"in dengesizliğinden kaynaklanan bir durumdur. İnsan bedeni yiyecekleri çok kontrollü ve yavaş bir işlemle yakar. Bu tür bir ölüme beden sıvılarının yanması neden olur. Bu çoğunlukla, bedenin kimyasal oluşumunda bir dengesizliğe yol açan kalıtımsal etkenlerden kaynaklanır. Örneğin, bedende çok fazla fosfor bulunmasından...

S. Buna yapılan bir rejim mi neden olur?

Y: Buna rejimden çok, bu kimyasal maddelerin düzeylerini üretmesi için bedene verilen sinyaller neden olur.

S: Peki, grup halinde ölen insanlar için ne söyleyebilirsiniz? Uçak ve tren kazaları, katliamlar, depremler gibi olaylarda birçok kişi aynı anda ölüyor. Onların hepsi de aynı anda gitmeyi mi seçiyor?

Y: Siz bireysel karma kavramını biliyorsunuz. Bir de "grup" karması vardır. Binlerce yıldan bu yana, ruhların belli görevleri yerine getirmek, değişiklikler yaratmak ya da yaşamı birlikte deneyimlemek için bir grup oluşturma eğilimi gösterdikleri durumlar vardır. Bu "grup halinde ölenler," ölümle ilgili öğrenim deneyimini birlikte geçirmeyi seçmişlerdir. Ve böylece kendilerini, aynı anda ayrılmalarının onlar için en uygun olduğu bir kesişme noktasında bulurlar.

S: Onlar enkarne olmadan önce bunu yapmak üzere anlaşmışlar mıdır?

Y: Evet. Çünkü onlar bu grup halinde geçişten bir destek bulurlar. Bu deneyimi paylaşarak, bu geçişte yalnız kalmazlar. Birçok durumda, aynı anda doğma ve yaşama deneyimi paylaşılır, aynı anda ölme deneyimini, yani ölüm deneyimini paylaşmak da az rastlanan bir durum değildir.

S: Challenger uzay gemisi kazasında birlikte ölen astronotlar için de aynı şey mi söz konusuydu?

Y: Gerçekten de, ölüm deneyiminin paylaşılması konusunda önceden anlaşmaya varılmış bir durumdu bu.

S: Ama, bu olay yüzünden bu insanların aileleri ve tüm ülke insanları çok acı çektiler. Eğer o insanlar kaderlerine gidiyor idiyseler, biz neden bundan mutluluk duyamadık?

Y: Olayı geniş açıdan göremiyorsunuz. Siz sadece ölen insanları düşünüyorsunuz. Oysa bu duruma başka birçok unsur dahildir. Bu tür durumlarda geride kalanların bir araya

gelmeleri, deneyimi paylaşmaları söz konusudur. Bir başka insanın acınızı paylaştığını görmeniz, birçok insanın aynı şeyi yaşadığını bilmeniz sizin bu acıyı deneyimlemenizi çok daha kolaylaştırır. Bu birçok düzeyde yaşanan bir grup deneyimiydi.

Birçok denek, fiziksel bedeni terk ettikten sonra yaşadığı deneyimi, bir tünelin sonundaki göz kamaştırıcı parlaklıkta bir ışığa doğru gitmek olarak tarif etmiştir. Bu tarifler ÖDD'lerin (Ölümden Dönme Deneyimleri'nin) raporlarında da tekrarlanmıştır. Deneklerimden biri, bu beyaz ışığın fiziksel dünyamız ile spiritüel âlem arasında bir bariyer görevi yapan yoğun bir enerji alanı olduğunu söyledi. ÖDD'lerde, kişi bu ışığa yaklaşır, ama ona girmeden bedenine geri çekilir. Onlar gerçekten ölüme yakın bir durumda bulunmuş, ama bu geçişi tamamlamamışlardır. Deneklerim ölüm deneyimini yeniden yaşadıklarında, o beyaz ışığı, o bariyeri geçerler. O noktada enerji o kadar yoğundur ki o "gümüş kordon"u, ruhu fiziksel bedene bağlayan göbek bağını koparır. Bu vuku bulduğunda, artık ruh o bariyeri geçip bedene geri dönemez. Bu ikili ebediyen ayrılmışlardır. Yaşam gücüyle, yani ruhla olan bu bağlantı koptuğunda beden hızla bozulup çürümeye başlar.

2

KARŞILAYICILAR

Öldükten sonra bazı ruhlar bir karmaşa dönemi geçirirler. Her ruh bu karmaşayı yaşamaz. Bu çoğunlukla ölüm tarzına, ölümün doğal mı, yoksa ani ve beklenmedik bir biçimde mi geldiğine bağlıdır. Ancak, bu konudaki başlıca bulgularıma göre, insan ölüm deneyiminden geçtikten sonra asla yalnız bırakılmaz.

Y: Bazen, nerede bulunduğunuzdan, fiziksel katta mı, yoksa spiritüel katta mı olduğunuzdan gerçekten emin olamadığınız bir dönem geçirirsiniz, çünkü bazı duyumlar benzerler, ama yine de farklıdırlar. Ve siz neler olup bittiğini ve nerede olduğunuzu anlamaya çalışırsınız. Bir çevreye alışma dönemi geçirilir ki bu bazıları için, buradan nereye gideceklerini bilemedikleri için biraz karmaşa dolu bir dönemdir. Ama, endişelenmeleri gerekmez, çünkü onlara hemen yardım gönderilir. Genelde, eski yaşamlardan yakın karmik bağlara sahip olduğunuz birkaç ruh yardıma gelecektir. Daima el altında, henüz yeniden enkarne olmamış birkaç varlık bulunur. Onlar sizi karşılamak üzere orada olacaklardır. Ve kişi, son enkarnasyonundaki bağlantıları nedeniyle onları tanıyacaktır. Spiritüel katlara geçtiğinizde karmaşa yaratan bir başka şey de, belleğinizin geçmiş enkarnasyonlarınızı ve tüm karmik tablonuzu hatırlamaya başlamasıdır. Böylece, bu ruhları tanırsınız İlk önce, onları henüz ayrıldığınız yaşamdaki ilişkilerinizden tanırsınız. Sonra onları eski yaşamlarınızdaki ilişkilerinizden de hatırlamaya başlarsınız. Bu, o kattayken tüm karmanızı

hatırlama sürecinizin bir parçasını oluşturur, böylece halledip tamamlamış olduğunuz ve yeniden dünyaya döndüğünüzde halletmeniz gereken karmayı anlayabilirsiniz.

S: Ama, bazen insanlar şiddetli ya da ani bir biçimde ölürler. Eğer öldüklerinin farkında değillerse, karmaşaya düşmeye daha mı eğilimli olurlar?

Y: Evet. Ve orada bulunan yardımcının onlara olup biteni açıklaması ve bu süreçten geçmelerine yardımcı olması gerekir.

S: Ruh, diğer ruhlar tarafından karşılandıktan sonra genelde nereye gider?

Y: Öğrenimin yapılacağı kata gider. Bunun için merkezi bir yer yoktur; bu sadece bir varoluş halidir. Ve genelde, ruh bunu yaparken diğer birçok ruhla ilişki ve etkileşime girer. Bir sonraki enkarnasyonu için ihtiyacı olanları öğrendikten sonra, ruhsal üstatlarla görüşür ve yeni yaşamına hazırlanmaya başlar. O, ruhsal üstatlarla, ne tür koşullarda enkarne olacağı konusunda görüş alışverişinde bulunur. Ayrıca, bütünün hayrı için hangi ruhlarla ilişki kuracağı konusunda da bir görüş alışverişi olur.

S: Dinlenme-yeri diye bir yerin varlığından haberdar mısınız?

Y: Evet, bu zarar görmüş ruhların gidip dinlendikleri ve diğer ruhlara katılmadan ya da yeniden enkarne olmadan önce kendilerini onardıkları özel bir yerdir.

S: Bazı insanlar, ruhunuz bedeninizden ayrılırken İsa'nın ruhsal formunun sizinle temas kurup size rehberlik yapacağına inanmaktalar.

Y: Bu kesinlikle mümkündür; ancak her durumda zorunlu değildir. Bu bazen, ölen varlığın bu İsa enerjisini görmeyi dilediği durumlarda gerçekleşir ve böylece İsa enerjisi kendisini gerçekten tezahür ettirir. Çünkü O, O'nun yardımının bu

sürecin bir parçası olacağını bildirmiştir ve enkarne halde olsun ya da olmasın kendisini bu enerjiye açmayı seçen herkes için orada bulunmaktadır. Bu diğer dinlerden ve inançlardan olan insanlar için de geçerlidir. Eğer onlar belli bir varlığa derin bir inanç besliyorlarsa, o ruh enerjisi, eğer isteniyorsa, onların geçişini kolaylaştırmak için orada olacaktır.

S: Spiritüel âlemin, ruhların, İsa ikinci kez gelip onları yeniden diriltinceye kadar dinlenmek zorunda olduklarına inanarak uyudukları bir yer olduğuna da inanılıyor.

Y: Bulmayı beklediğiniz ya da yarattığınız realiteyi gerçekten bulursunuz. Fiziksel bedenin ölümünden sonra birçok farklı şey meydana gelebilir. Eğer bu yumuşak bir ölüm ise bir rahatlama, bir özgürlük ve huşu duygusu hissedilir. Çoğunlukla kişi bulmayı beklediği şeyi bulacaktır. Eğer o yol boyunca kendisinin ışığa ulaşmasına yardımcı olacak rehberler ya da dostlarla karşılaşmayı bekliyorsa, bunu görecektir. Eğer o lanetlenmeye ve cehennem ateşine inanıyorsa ve bunu hak ettiğine inanıyorsa tam da bunu algılayacaktır. Bu, genelde, ruhun ölüm öncesi hazırlığına dayanır. Ama, çoğunlukla, ölmeden önce ona yakın olan varlıklar vardır. Çoğunlukla, bir başka ruh gelip onu bir şifa yerine götürecektir ki içinde bulunduğu karmaşayı aşıp neler olup bittiğini anlayabilsin. Belki ruh dünyada çok uzun bir zamandır bulunduğu için karmaşa yaşamaktadır. Karşılayıcılar onun bu karmaşayı aşmasına ve nereye gitmek istediğini ve nereye gitmesi gerektiğini bulmasına yardımcı olacaklardır. Bu şekilde, eğer karşılayıcı varlık tanıdıkları biriyse hiçbir korku duymazlar, aksi takdirde korku onların şoka girmelerine neden olur. Eğer bu travmatik bir ölümse, bazı insanlar bedenlerinin artık yok olduğu bilgisiyle başa çıkabilecekleri zamana dek derin bir dinlenme dönemine girerler. Ve uyanışları da çok yavaş olacaktır. Bizim, yarı şuursuz ve şaşkın bir halde etrafta dolaşan varlık-

lara ihtiyacımız yok. Onlar kendilerine ve başkalarına zarar verebilirler.

S: Zaman zaman bunu yaparlar mı?

Y: Bu işitilmemiş bir şey değildir, evet. Onlar nerede olduklarını bilmezler. Panikleri içinde, "Geri dönmem gerek, geri dönmeliyim," diye düşünerek kendilerine zarar verebilirler. Ve bunun olamayacağı duygusuyla, kendilerini öldükleri yere bağlarlar. Bu yüzden de gidip dinlenmeleri daha iyidir. Ondan sonra, vuku bulan şeyin iyi, doğru ve doğal olduğunu bilerek, yavaşça uyandırılabilirler. O zaman şok ve travma ortadan kalkmıştır.

S: Travmatik bir ölüm olduğunda da, ölenlerin sevdikleri onları karşılamaya gelirler mi?

Y: Evet, bazen onları dinlenebilecekleri bir yere götürürler sadece. Ama, bazen sizin travmatik bir ölüm diye düşündüğünüz şey bu tarafta o kadar travmatik olarak görülmeyebilir. Siz savaşta ölen askerlerin travmatik bir ölümle öldüklerini düşünürsünüz. Ancak, bazen onlar, doğum yaparken ölen birine göre, olan biteni çok daha kabullenici olabilirler.

Öyle görünüyor ki, öbür tarafta bir süre kaldıktan sonra yine dünyaya dönmek gibi bir devre oluşturulmuş. Ben, eğer bir varlık *ölemeyeceği* bir yerde bulunuyorsa, doğal olarak orada ebediyen kalmak isteyeceğini düşünüyordum. Dünyadaki insanların sürekli ölümsüzlüğün yolunu aramaları göz önüne alındığında bu bana doğal görünüyordu.

Y: Hayır, çok çabuk sıkılırsınız. Eğer üçüncü sınıfta öğrenmeniz gereken dersler bitmişse, yaşamınızın geri kalan bölümü boyunca neden üçüncü sınıfta kalmak isteyesiniz ki? Bu sizin için rahat olabilir, ama bu arada hiçbir şey öğrenemezsiniz.

S: Yani, bu durumda hiçbir mücadele olmaz...

Y: Evet. İlerlemek için ölüm gereklidir. İnsanın spiritüel âleme geçmesini sağlayan ölüm olmasa bir durağanlık meydana gelirdi. Bu en fazla bilginin öğrenilebilmesine uygun ve sürekli bir süreçtir. Bu yönden, her şey olması gerektiği gibidir. Eğer öğrenmekte olduğunuz dersler bitmişse, o zaman size bu dersleri öğretmiş olan deneyimleri bırakıp, daha ileri dersleri öğrenmek için yeni deneyimleri üstlenirsiniz. Bu bir merdivenin basamaklarını tırmanmak gibidir, her bir basamak, her bir deneyim düzeyi bir alttaki düzeyden daha gelişkin bir farkındalığı içerir. Böylece, yeni deneyimler gerektiğinde, bu deneyimler için bir katalizör oluşturan çevre de terk edilir. Üçüncü sınıf odasında kalıp dördüncü ya da altıncı sınıfın derslerini almak ister miydiniz? Yoksa yeni bir çevrede olup, yeni bir düşünüş tarzı ve halle başlamak daha iyi olmaz mı?

S: Sanırım, bu dünyadaki birçok insan için doğru olan bir şey. Bazen, sürekli aynı çevrede kaldıklarında insanlar gelişmiyorlar. Onların yeni bir şeyin, yeni bir çevrenin meydan okumasına, zorlamasına ihtiyaçları var.

Y: Yeni bir çevre ilerlemek için çok önemlidir. Geçmişin kalıntıları geleceğe bakmanızı engeller.

Y: Bazı insanlar ölümden sonra bir yaşam olmadığına inanıyorlar. *(Güler.)* Ama, bir şey eğer mevcutsa, o mevcudiyeti oluşturan enerji yok edilemez. İnsanın, fiziksel bedeninin ölümünden sonra da var olmaya devam ettiğine inanmak neden o kadar zor? Elektrik gibi bir şeyi yok edemezsiniz, çünkü farklı bir formda da olsa enerji daima oradadır. Enerji yok edilemezken, insan ruhunun ve canının yok edilebileceğini neden düşünüyorlar? İnsanın canı-ruhu enerjiden başka bir şey değildir. Ruh bir enerji olarak, enerjilerin yapmaya alışmış olduğu gibi, üretebilir, bir şeyler meydana getirebilir. Yaradılışın gerçeğinin özü budur -her şey enerjidir. Çevrenizdeki fiziksel dünya gibi, bazı formlar daha düşük titreşim düzey-

lerinde bulunurlar, ama onlar da enerjidir ve ateşin yaptığı gibi basit dönüştürme işlemleriyle böyle oldukları görülebilir. *Madde* diye bir şey yoktur. Bu sadece, "fiziksel" dünyada görüneni tarif etmek için verilmiş bir kavramdır.

Y: Ölüm birçok korku içerir. Ancak, ölüm büyük bir yalandır. O hakkında en çok konuşulmayan, ama en çok düşünülen şeydir. Ölümden korkmaya hiç gerek yoktur, çünkü ölümden sonra da -bu gezegendekini çok aşan- bir yaşam vardır. Ancak, bu dünyadaki yaşamı yadsıyanları uyarmak isteriz ki, örneğin intihar ya da benzeri yolla bu yaşamı reddettiğinizde, yani uygun biçimde kullanmadığınızda, sizi ölümden sonra da izleyecek bir enerji üretirsiniz. Ve o zaman o enerjiyle öbür tarafta başa çıkmanız gerekir. Bu yüzden, vakti gelmeden önce canlı bir bedeni bırakmak asla uygun değildir. Bu hoşgörülemez bir israf olur.

S: İnsanların bu şeylerden korkmamaları için tüm bunları açıklığa kavuşturmaya çalışıyorum.

Y: Evet. Bu yolda karşınıza çıkacak esas sorun korku değil, felsefi dogma olacaktır. Dogmalar, insanların zihinlerini olana kapama yollarıdır. Örneğin, farklı inanç yollarını izleyen insanlar açıkladığım bazı şeyleri anlamakta zorlanacaklardır.

S: Yani, cennet ve cehennem gibi şeylere inanarak yetiştirilmiş olanlar mı?

Y: Örneğin, evet. Örneğin, her ruhun sadece bir kez enkarne olduğuna inananlar... Bu aptalca bir şey, ama buna inanıyorlar. Başka bedenlerde defalarca doğabileceğine inanmak, bir bedende bir kere doğabileceğine inanmaktan daha mı zor? İşte, birçoklarının depresyon ve benzeri sorunlar yaşamalarının nedenlerinden biri de budur. Çünkü onlar ellerindeki tek yaşam şansını da boşa harcadıklarını hissediyorlar. Eğer birçok şansa sahip olduklarını idrak etseler, her se-

ferinde ellerinden gelenin en iyisini yapıp, yaptıkları hatalara o kadar üzülmezlerdi. Bu yaşamdaki hatalarını bir sonrakinde düzeltebilirler.

S: Bu yaşamlarında ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmalılar. Bu benim için bir anlam ifade ediyor, ama bunu anlamayan birçok insan var.

Y: Anlamak istemeyen birçok insan var. Birçoğu, yaşadığı bu hayattan sonra yeniden yaşamaktan korkuyor, çünkü belki bu yaşamları o kadar acı verici ki onlar birbiri ardına hayatlar yaşamanın sürekli bir işkence olduğunu düşünüyorlar. Birçok kilise, insanların tekrardoğuşa inanmalarını istemiyor, çünkü bunun insanları korkunun pençesinden kurtaracağından ve artık *kontrolü ellerinde tutamayacaklarından* korkuyorlar. Tüm büyük düşünce okullarının liderleri tekrardoğuşun bir gerçek olduğunu biliyorlardı, ama kontrol kumak amacıyla bu bilgi kamuoyundan gizlenmiştir. Hindu düşünce okulu bile şöyle söyleyerek bu kontrolü farklı bir tarzda kullanır: "Bu adam, geçmiş yaşamında şimdi acı çekmesine neden olan bir şey yaptı. Bu yüzden ona neden yardım edelim ki? O bunu hak edecek bir şeyler yaptı." Bu şekilde onlar, Hristiyanlığın ya da diğer inançların kullandığı aynı taktikleri kullanıyorlar. Şunu anlamalısınız ki, dinin tarafında olduğunu söyleyen herkes o tarafta değildir. Onlar belki, farkında olmadan, karanlık taraf tarafından saptırılmışlardır. Ruhban sınıf, İncil'den birçok şeyi çıkarıp, onun yerine kendi istediği şeyleri eklemiştir. Bunu yaparken hiçbir şeyi umursamamışlar, "Biz bu kitabın bunları söylemesini istiyoruz, bu yüzden de o bunları söyleyecektir," diye düşünmüşlerdir.

S: Böyle bir şeyi ortaya getirdiğinizde, yani İncil'in tarih boyunca birçok kez değiştirildiğini söylediğinizde insanlar bu konuda konuşmaya korkuyorlar.

Y: Çünkü bunlar onların düşünmelerine neden oluyor ve

insanlar özgürce düşünmekten korkuyorlar. Yaşamları boyunca inanageldikleri şeyleri insanların elinden alıp, bunun farklı olduğunu, ya da ana-babalarının bilmeden onlara yalan söylediğini açıkladığınızda, dayandıkları temelleri onların altlarından çekmiş olursunuz. Ve insan -bu hiçbir şey olmadığı inancı bile olsa- *bir şeylere* inanmadan varlığını sürdüremez.

S: Bir başka deyişle, onlar farklı bir düşünce okulundan korkarlar.

Y: İsa, "Ben kehanetleri gerçekleştirmeye geldim," dediğinde de insanlar onun hakkında aynı şeyi söylediler. İnsanlar O'nun yanıldığını, O'nun deli olduğunu, ne konuştuğunu bilmediğini söylediler. Her ne zaman birisi biraz farklı ya da olağandışı bir şeyle ortaya çıksa, bu insanları korkutacaktır. Oysa insan, *olabileceği* şeyi olabilmesi için, önce korkusuz olmayı öğrenmelidir. Bunları bilmesi *gereken* insanlar var. Ve bu onlarda bir kıvılcım çaktıracak ve onlar bunu bir gerçek olarak tanıyacaklardır. Bu belki onların, olmak istedikleri ve olmaları gereken şey haline gelmek üzere yollarını bulmalarına yardımcı olacaktır. Onlar önemli insanlardır, çünkü onlar eninde sonunda yeterince insanı kendi taraflarına çekeceklerdir. Unutmayın, İsa'nın mesajına da ilk başta sadece bir avuç insan inanmıştı. Ve şimdi dünyaya bakın. Dünyanın büyük çoğunluğu, en azından dışsal olarak, Hristiyanlığı kabul etmiş durumda. Gerçek yüzlerce yıldan beri bastırılıp gizlenmiştir ve artık onun açığa çıkmasının zamanı gelmiştir.

3

BİR ÖLÜMDEN DÖNME DENEYİMİ

Ölüm deneyimi hakkındaki bilgilerimin hepsini de hipnoz yoluyla elde etmedim. Ara sıra insanlar bana geçirdikleri Ölümden Dönme Deneyimleri'ni (ÖDD) de anlattılar. Bu terim, Dr. Raymond Moody ve Dr. Elizabeth Kubler-Ross'un çalışmaları tarafından popüler hale getirilmiştir. O, insanların gerçekten ölüp, iki boyut arasındaki eşiği geçtikleri zaman yaşadıkları ve sonradan yaşama geri döndüklerinde hatırladıkları olaylarla ilgilidir. Bu konuda insanların bana anlattıkları öyküler diğer araştırmacıların keşfettikleri kalıba uymaktadır. Onlar ayrıca benim çalışmalarım sonucunda elde ettiğim bilgiye de benzemektedir, tek farkla ki, onların denekleri geri dönüp deneyimlerini aktarırken, benim deneklerim yeniden enkarne olana dek spiritüel katta kalmışlardır. Benim deneklerim bu anıları taşımaktadırlar, ama bu anılar onların bilinçaltlarında gömülüdür ve ancak geçmişe götüren bir hipnoz yoluyla ortaya çıkarılabilirler.

Size aktaracağım vaka klasik bölümlerin çoğunu içermektedir. Meg'i bir arkadaşım bana tanıştırdı ve onun bana anlatacak ilginç bir öyküsü olduğunu söyledi. Meg, alay edilmekten korktuğu için bu deneyimi çok fazla insana anlatmamıştı. Bu çok kişisel ve özel bir öyküydü ve o, birçoklarının kendisinin bu deneyime verdiği önemi asla anlamayacaklarını düşünüyordu. O, bu deneyimin onun hayatını ebediyen değiştirdiğini hissediyordu. Bu olaydan sonra Meg artık aynı insan değildi ve asla aynı insan olmayacaktı. O, bu olayı hatırlama-

sına izin verilmesinin nedeninin de bu olduğuna inanıyordu. Bu onun kararsızlık ve gerilim anlarında başvurabileceği bir armağandı. O bana, bu anıyı bilinçaltından bilinç üstüne çıkarmak için hipnozun gerekli olmadığını, çünkü bunun unutulmaz bir biçimde zihninde yer ettiğini söyledi. Bu onun yaşamında bir dönüm noktasıydı. Meg, kırk yaşlarının sonlarında, evli ve birkaç çocuk sahibi bir kadındı. O, ÖDD'ler hakkında hiçbir şey okumamıştı. O, birçok ilgi alanı olan faal bir yaşam sürmüştü, ama o olaydan sonra olan her şey onun için eski önemini yitirmişti.

Onunla bir arkadaşımın evinde buluştuk, burada rahatsız edilmeden konuşabilirdik. Meg, öyküsünü anlatmaya başladı, ben de onun sözlerini bir teybe kaydediyordum. Onun öyküyü titiz bir doğrulukla, herhangi bir süslemeden kaçınarak anlatma çabası beni etkilemişti. Meg, ismini saklı tutmam koşuluyla öyküsünü yayınlamama da izin verdi.

İşte, olan bitenlerin Meg'in ağzından anlatılışı:

Bu olay on yıl önce, 1978 yılında bir operasyon geçirdiğimde vuku buldu. Rutin bir kontrol sırasında doktorum akciğerimde bir tümör buldu. Bu tümörün iyi huylu mu, kanserli mi olduğuna karar veremediklerinden bir akciğer operasyonu geçirmek zorunda kaldım. Şunu da söylemeliyim ki ameliyata girmeden, sezgisel olarak, bir kansere sahip olduğumu hissetmiyordum, ama yine de kendimi bu operasyon konusunda pek iyi hissetmiyordum.

Ben daha çok geleneksel bir çocukluk geçirmiştim. Birkaç farklı kiliseye devam etmiş, sonra da hiçbir kiliseye gitmez olmuştum. Bunlar her tipte kiliseydi: Congregational (Cemaatin yönettiği), Lutheryan, vs. Kırsal kesime taşındığımızda ise kapı komşumuzla birlikte Baptist Kilisesi'ne gittim. Ama, kökten-dinci bir eğilimle yetiştirilmemiştim. Aslında çok gevşek

bir Hristiyanlık geçmişim vardı, kiliseye o kadar çok gitmeye alışık değildim. Kocamla evlendikten sonra onun kilisesine katıldım ki bu Episcopal (Piskoposların yönettiği) Kilisesi idi. Yine bu çok gevşek bir ilişkiydi ve bu gün de böyle sürmekte. Bu yol boyunca bir noktada, kesinlikle bir agnostik (bilinmezci), belki de bir ateist olmak üzere olduğum sonucuna vardım. Ama, sanırım çocukluktan kalma alışkanlıklarım nedeniyle tam bir ateist olmaya pek cüret edemedim. Hani, *ne olur ne olmaz* diye... *(Güler.)*

Ameliyattan bir gece önce hastanede yatarken nasıl bir birikime sahip olduğumu bilmenizi istedim. Bu operasyondan sağ çıkmayabileceğimi düşünüyordum. Son duamı etmem gerektiğini düşündüm ve karanlığa doğru, "Orada olup olmadığını bilmiyorum, ama eğer oradaysan, elimden gelen bu," diye fısıldadım. Her şeyi gözden geçirip, ruhsal olarak yapılmamış herhangi bir şey bırakıp bırakmadığımı görmeye çalıştım. Sonra, "Gerçekten orada olduğunu *sanmıyorum,* ama eğer oradaysan, gerçekten yardıma ihtiyacım var," dedim. "Daha fazla imana sahip olamadığım için üzgünüm, ama tüm dürüstlüğüm içinde, elimden gelenin en iyisi bu."

Her neyse, ameliyat başarılı geçti, ama benim canım çok acıyordu, bu yüzden de adeta cehennemi yaşıyordum. Canım o kadar yanıyordu ki düşünebildiğim tek şey bir sonraki uyuşturucu iğnenin ne zaman yapılacağı idi. Bana Demerol verilmişti ve adeta bedenimin dışına ve içine doğru sürüklenip duruyordum. Yoğun bakımdaki üçüncü günümde uyuyakalmıştım. Ve birden çok uzun ve karanlık bir kanyonda ilerlemekte olduğumu gördüm. Kendimi çok sıcak ve çok güvende hissediyordum, ama bu gördüğüm en siyah kanyondu. O, epey uzakta görünen dağların oluşturduğu duvarlar gibiydi ve birden bu dağlar çok yakın göründüler. Bir noktada, bu dağların oluşturduğu duvarlara baktım ve onların tümüyle siyah gö-

rünmek yerine, karşılarında yanıp sönen koyu ışıklarla neredeyse turuncu renkte göründüklerini fark ettim. Bu ışıkların ruhlarla bir ilgisi vardı, ama bunun ne olduğunu hatırlamıyorum. Ama bu çok sıcak, güvenli bir duyguydu.

Kanyonda ilerlerken, hemen önümde çok puslu bir yer gördüm. Oraya geldiğimde, bir tür kayadan oluşan ve bu kanyona girişi tümüyle engelleyen bir bariyer gördüm. Buradan daha ileriye gidemiyordum ve her yerde pus vardı.

Ve sonra bazı varlıkların orada dikildiklerini gördüm. İki erkek ve bir de gölgeli bir siluet vardı. Birden bu kişinin kim olduğunu tanıdım ve o artık gölgeli bir siluet değildi. Bu çok komik, ama o Gene Wilder'in *Willy Wonka* filmindeki görüntüsüne benziyordu. Öylesine harika kıvırcık saçlara sahipti ve beyaz şeritli bir giysisi vardı. Aklıma gelen ilk düşünce, "Bu nedir?" oldu. Ve sonra birden ölmekte olduğumu anladım. Orada bir anlık bir korku hissettim.

Ve sonra o kıvırcık saçlı varlık bana, "Ölümün eşiğindesin," dedi. Aynen böyle dedi: "Ölümün eşiğindesin." O zaman onun bir "ölüm meleği" olduğunu anladım. O bunu söylemedi ama ben hissettim. İlk anda onun biraz göz korkutucu olduğunu düşünmüştüm. Ama o, "Ölümün eşiğindesin" dediğinde bunu öyle *nazik ve yumuşak* bir biçimde söylemişti ki hiç korkmamıştım. O kadar nazik ve yumuşak görünüyordu ve öylesine etkiliydi ki. Bu inanılmaz bir şeydi.

Bu konuda düşündüğümü, sonra başımı sallayarak, "Biliyorum," dediğimi hatırlıyorum. Öykünün geriye kalan kısmını biraz karışık bir biçimde anlatacağım, çünkü aynı anda değişik bilgiler almaya başlamıştım. Bu sadece izlenimler halinde geliyordu. Bu arada konuşulanları da harfi harfine aktaracağım. Aklıma gelen ilk düşünce, "Ölümden sonra gerçekten bir şeyler var!" olmuştu. "Gerçekten bir şeyler var!" Son derece *şaşkın* bir haldeydim. Sürekli, "Ama, ölüm çok *kolay*. O çok

kolay," diyordum, "O adeta bu koltuktan kalkıp şu koltuğa oturmaya benziyor."

Karşımdaki varlıklar onaylarcasına başlarını sallıyorlardı. Ve içlerinden biri, "Evet, ama oraya ulaşmak *zordur*" dedi. Onun ne demek istediğini anlamadım, ama böyle demişti. Sonra, o beyaz şeritli giysisi olan varlık, "Sana bir seçim hakkı tanındı," dedi. O noktada, bana *her zaman* bir seçim hakkı verilmeyeceği ve herkese bir seçim hakkı tanınmadığı izlenimini edindim. Bu o noktada, o anda geçerli bir seçim şansıydı. Sonra, "ölüm melekliği"nin bu varlığın sürekli görevi olmadığını, onun geçici olarak bu göreve atandığını hissettim.

Orada başka gölgeli figürler de vardı ve onların bana yardım etmek üzere orada bulunduklarını algıladım. Çünkü ölüm meleği, "Kalmak mı yoksa gitmek mi istiyorsun?" diye sormuştu. *Kalmak* onlarla kalmak anlamına geliyordu; gitmek ise dünyaya geri dönmek demekti. "Kalmak mı yoksa gitmek mi istiyorsun?" Ve ben orasının *harika* bir yer olduğunu hissediyor ve kalmak istiyordum. *(Heyecanlı bir sesle)* "Kalmak istiyorum," dedim.

Karşımdaki varlık, "Kararını vermeden önce bilmen gereken bazı şeyler var," dedi. Sonra, bana annemin durumu gösterildi, o hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Ve varlık bana, "Bu durumda annen yıkılacak. Ve bu durumda o çevresindekileri de harap edecek," dedi. Onun babamdan söz ettiğinden emindim. Annemin hayatının o noktada *sona ereceğini* algıladım. Ve anneme duyduğu sevgi yüzünden babamın hayatı da sona erecekti. Ama yine de, "Kalmak istiyorum," dedim. Çünkü zamanın *orada* çok hızlı geçtiğini, onun adeta bir hiç olduğunu algılamıştım. Annem ve babam çok geçmeden yanımda olacaklar ve buraya gelince de beni anlayacaklardı. Bir başka şeyi de algıladım: Her neyi seçersem seçeyim, bu *doğru* bir seçim olacaktı. Kesinlikle *hiçbir* yargı ya da kınama yoktu, neyi

seçersem bu doğru bir seçim olacaktı. Sonra bana kocamın durumu gösterildi. O ağlıyor ve "Onu sevdiğimi hiç bilmiyordum," diyordu, ki bu evliliğimizin içinde bulunduğu duruma çok uygundu. Bunun onun için çok zor olacağını gördüm, ama yine de, "*Kalmak* istiyorum," dedim. Çünkü çok geçmeden hepsinin oraya gelip, hepsinin de beni anlayacağını biliyordum.

Sonra o varlık, "Çocuklarına iyi bakılacak, ama onlar yeterince gelişemeyecekler." dedi. Ama ben hâlâ, "Kalmak istiyorum," diyordum. Çocuklarımın iyi durumda olacaklarını biliyordum. Belki benim yanlarında bulunmamın yararı daha çok olacaktı, ama onlar yine de aşağılara düşmeyeceklerdi. Orada kalmak benim için hâlâ en çekici seçimdi. Ve sonra Ölüm, "Şimdi artık çocuklarına yakın bir durumda kalman gerekecek," dedi. Bir başka deyişle, bu eşiğin yakınında kalacaktım. Ve bana, buradan çocuklarıma rehberlik yapmam gerektiği söylenmişti. Çok şaşırmıştım, çünkü benim istediğim şey bu değildi. Tümüyle bu mutlu yeri araştırıp öğrenmek istiyordum. Orada bir şeyler öğrenebileceğimi nasıl bildiğimi bilmiyorum. Ama, bunun olacağını biliyordum. Bu yeri görmemiştim, ama bu varlıklar ağızlarını açtıkları anda burasının kalmak istediğim bir yer olduğunu anlamıştım. Orada yanıtlar bulunduğunu biliyordum. Orada incelemelerde bulunabilir, çalışabilir ve gelişebilirdim. Bu sadece içgüdüsel bir şeydi, ama bunun kalmak istediğim bir yer olduğunu *biliyordum.* Kesinlikle, oradan ayrılıp, yine aynı sorunlarla dolu dünyama dönmek istemiyordum. Ama, o noktada gönülsüz bir biçimde şöyle söyledim: "Eh, eğer eşiğe yakın kalmak zorundaysam, o zaman geriye dönsem daha iyi olacak. Burada çocuklarıma yakın olmaya, onları buradan etkilemeye çalışmaktansa, o tarafta bulunup sorumluluklarımı daha iyi ele alabilirim. Pekâlâ, gideceğim." Aksi takdirde hiçbir yargı ya da kınama olmaya-

cak olsa bile, bu kararıma hepsi çok memnun olmuş görünüyordu.

Geriye çekilmeye başladığımı hissettim. Ve o daha küçük figürlerin, "O gidecek. O gidecek," diye fısıldaştıklarını duydum. Onların gözden mi kaybolduklarını, yoksa bariyerin öbür yanına mı geçtiklerini hatırlayamıyorum. Sanırım, bariyerin öbür tarafına geçtiler. Ve onların öbür tarafa geçmeme yardım etmek üzere orada bulunuyor olduklarını algıladım. Ama, artık ihtiyaç olmadığı için gözden kaybolmuşlardı. Sonra geriye çekilmeye başladım, sanki artık orayı terk ediyordum. Ve o varlıklardan biri, "Gitmeden önce bilmeni istediğimiz bazı şeyler var," dedi.

O anda kendimi başka bir yerde buldum. Artık o tünelde değildim. Burası bir tür arka bahçeye benziyordu ve orada bir grup varlık vardı. O zamandan beri, orada halka şeklinde oturan kaç kişi bulunduğunu tahmin etmeye çalışıyorum. Sanırım, sekiz-on erkek ve kadın vardı orada. Onların benim danışma kurulum olduklarını algıladım. Ve dünyadaki her bir kişinin, kendisi için bir sorumluluğa sahip bir danışma kurulu olduğunu biliyordum. Onlar bana bir anlamda, Pazar günü öğleden sonra kilise bahçesinde buluşan bir okul grubunu hatırlattılar. Yüzleri gerçekten göremiyordum, ama bir kişi bana bir tür rehberlik yapıyordu. Onun, yazın, sıcak bir Pazar günü İncil-sınıfında bulunan bir erkeğin olduğu gibi, gömlek kolları kıvrılmış, çıplak kollarını hatırlıyorum...

Bir sonraki tabloda ise... üç kişi bir yol üzerinde duruyorduk ve danışmanlarımdan biri benimle birlikteydi. Bu iki Hintli görünüşlü genç adam bana beni göstermek için oradaydılar. Şimdi ben orada duruyordum ve birden yanımda kendimin durduğunu gördüm. Güzel, parlak ve yarı saydam bir biçimde ışıldayan iri bir küre gördüm ve onun ben olduğumu anladım. Ve onun çevresinde yürüyüp, kendi içime, bu ışık

küresine girdim. *(El hareketleriyle bu kürenin tepesinden girip dibinden dışarıya çıktığını anlatır.)* Ve oradan dışarı çıktığımda tüm sorularımın yanıtlarını bulacağımı biliyordum. Kendimi bilecektim. Ve öyle de oldu. O kürenin içine girdiğimde aşağı indim. Bu bir süt beyazına gömülmek gibiydi, çok rahatlatıcıydı. "Şimdi her an bu kürenin merkezine ulaşabilirim," diye düşündüm. Ve çok geçmeden öbür taraftan dışarı çıktım. Ne zaman merkezde bulunduğumu biliyordum, *ama* merkez kenar gibiydi. Onlar tam aynı oluşumdular. Ancak, ben ne zaman kenarlarda olduğumu, ne zaman içerlerde olduğumu, ne zaman merkezde olduğumu ve ne zaman dışarı çıktığımı algıladım. Dışarı çıktığımda kendimi *tanıdım*. Ve orada durduğumda kendimi çıplak hissettim, çünkü kendimi tanımış, olumlu ve olumsuz yanlarımı algılamıştım. Ama, kendimi hiç yargılamamış, sadece, "Bu konuda çalışmam gerekiyor," demiştim. Onlar da beni tanıyorlardı, bütünüyle tanıyorlardı. Ve gülümseyerek başlarını sallamışlardı. En güzeli de, hiçbir eleştiri ya da yargılama yoktu. Kesinlikle yoktu.

İşte burada zihnim bulanıklaşıyor. Ondan hemen sonra ne olduğunu hatırlayamıyorum. Yukarı baktım ve gökyüzünün aniden karardığını ve yıldızlarla dolduğunu gördüm. Bazıları büyük, bazıları orta büyüklükte, bazıları da küçüktü; onlar değişik parlaklıkta olmakla birlikte, hiçbiri bir diğerinin parlaklığını bastırmıyordu. Büyük, parlak bir yıldızın yanında küçük bir yıldız olsa bile, hâlâ her birini eşit parlaklıkta görebiliyordunuz. Ve ben o yıldızların ruhlar olduklarını biliyordum. "Peki, benimki nerede?" diye sordum. Biri, "İşte orada," dedi. Arkama baktım ve kendi yıldızımı gördüm. Ufuktan henüz yükselmiştim. Birden kendimi *orada,* yıldızımın yerinde buldum. Ve onunla içice örülü olduğumu *hissettim*. O anda, hepimizin tümüyle birbirimize bağlı olduğumuzu ve her ne olursa olsun yok edilemeyeceğimizi anladım. Benim hep ben

olacağımı biliyordum.

Sonra kendimi yeniden çayırda, yol kenarında dikilirken buldum. Bu güzel, güneşli çayıra baktığımda orada bir ağaçlık gördüm. O koru -benim için- sembolik bir şeydi, ama onun içinde yaşam ağacının bulunduğunu algıladım. Birden, bu ağaçlıktan muazzam bir şimşek topu çıktı ve çayırın üzerinden geçerek gelip tam burama çarptı. *(Elini göğsüne, kalbinin üzerine koyar.)* Sanki o an soluksuz kalmıştım. Sanki her gramım benden emilerek massedilmişti ve onun yerine içime tam, saf ve koşulsuz bir sevgi akmıştı. Bu öylesine inanılmaz bir şeydi ki... O adeta her hücreme nüfuz etmiş ve ben soluksuz kalmıştım. O durumda benim sevgiden başka verecek bir şeyim yoktu, çünkü ben tümüyle sevgiden oluşuyordum. O benim her atomuma hâkim olmuştu. Ve sonra geri dönmeye başladım.

Geri döndüm. Kendime geldiğimde, Yoğun Bakım Bölümü'nün hemşiresinin son derece *endişeli* bir yüzle üzerime eğilmiş olduğunu gördüm. Ve içimden şöyle geçirdim: "Endişelenme, ben iyiyim. Ölmeyeceğim. Ve tekrar buradan ayrılmayacağım." Ve sonra şöyle düşündüm: "Oh, nerede olduğumu bir bilsen."

Hiç kuşkusuz, bu olayın gerçekten mi vuku bulduğu yoksa Meg'in kendisine yapılan uyuşturucu yüzünden bir hayal mi gördüğü konusunda tartışma olacaktır. Ama, Meg'in içinde böyle bir tartışma asla yer almıyor. O bu olayın gerçek olduğunu *biliyor*. O biliyor, çünkü o olay onun yaşamını ebediyen değiştirdi. Meg'in dediği gibi, "Belki insan, yaşamını bulabilmek için, o yaşamı neredeyse kaybetmek zorundadır."

4

OKULLAR

Büyüleyici spiritüel âleme birçok kez girdim. Bu, insanlar için en çok korku barındıran ve şu ezeli ve ebedi soruyu uyandıran alandır: "Ölünce nereye gideceğim?" Herkes kendisine ne olacağını, kişiliğin tamamen unutulacağını mı yoksa süreceğini mi merak ediyor. En dindar kişiler bile bu konuda kuşkular barındırıyorlar. Ben tüm yanıtlara sahip değilim, ama sanırım, bu araştırmalar sonucunda elde ettiğim bilgilerle bu konuda yardımcı olabilirim. Hipnozla geçmişe döndürülen bir kişi bile size bilmediği şeyi söyleyemez. Ama, aynı tarifleri birçok kişiden aldığınızda, bunların geçerli olduklarını varsaymak durumundasınız.

Ben şahsen, Yeniden-diriliş Günü ya da Yargılanma Günü'ne dek mezarda kalma fikrini son derece itici buluyorum. Ayrıca, bir bulutun üzerinde sürüklenerek sonsuza dek harp çalma fikri de benim Cennet görüşüme uymuyor. Sanırım, bu çabucak sıkıcı bir şey haline gelirdi. Belki doymak bilmez bilgi merakım ve arayışım yüzünden bu okullar kavramını çekici buluyorum.

Durum her ne olursa olsun, sanırım bu bize en iyi tarifi ve belki de hepimizin kafasını meşgul eden bazı sorulara yanıtlar veriyor.

Farklı denekleri geçmişe döndürdüğüm birçok seferinde onlar geçmiş bir yaşama değil, yaşamlar-arası (ölümden sonraki) hale döndüler. Verdikleri yanıtlar onların çeşitli spiritüel katlarda ve farklı yerlerde bulunduklarını gösteriyordu. Bun-

lardan en ortak olanı, okuldu. Bir denekten bana burayı tarif etmesini istedim.

Y: Bu bilgi okulu. Burada büyük bir hol görüyorum. Tümüyle beyaz ve uzun sütunları var. Burada gerçek bir ışık var -bunu nasıl tarif edebilirim? Işık içeriden ve dışarıdan, her şeyden geliyor ve öylece parlıyor.

S: Güneş ışığı gibi mi?

Y: O kadar parlak değil, ama daha... kalıcı. Burası çok huzur verici, dinlendirici, çok sakin bir yer. Burası çok hoş bir yer.

S: Bilgi okulu nerede?

Y: Orada. O, Dünya diye bilinen varoluştan farklı bir titreşimde. O ayrı bir varoluş katında bulunuyor.

S: Burasının Dünya ile hiçbir bağlantısı yok mu?

Y: Burada Dünya'da neler yapmış olduğumuzu öğreniyoruz, bu anlamda Dünya ile bir bağlantısı var, ama bundan başka bir bağlantı yok.

S: Burasının büyük bir hole benzediğini söylediniz. Tüm bu dersler bu holde mi görülüyor?

Y: Hayır, bu holün dışında sınıflar var. Sanırım, burası bir tür ana geçit. Burada görmek istediğiniz her şeyi görebilirsiniz. Sadece onu gözünüzde canlandırmanız yeterli ve o karşınızda belirir. Ve onu istediğiniz kadar iyi ya da kötü yapabilirsiniz. Eğer suçlu bir vicdanla uğraşıyorsanız ve ıstırap çekmek istiyorsanız, bunu da yapabilirsiniz. Çevrenin istediğiniz ya da gözünüzde canlandırdığınız gibi görünmesini sağlayabilirsiniz. Şu anda benim bulunduğum kat da dahil olmak üzere, bazı katlarda bulunmak, Dünya'nın daha yüksek bir katında bulunmaya benziyor, topografya aynı, ama burası daha ince bir enerji düzeyine sahip. Yani, dağlar, tepeler ve vadiler var, ama bunlar tam Dünya'daki tepeler gibi konumlanmamış olabiliyorlar. Burada da yeşillik vb. var, ama buradaki renkler

daha yoğun ve daha saf görünüyorlar. Burada insan bir eve de sahip olabilir, ama genelde onların enerji yapıları belli bir görüntü verecek şekilde etkileniyor.

S: Diğer varlıklar da sizin gördüğünüz aynı şeyleri görüyorlar mı?

Y: Evet, dağlar ve yeşillik bu katta herkesin gördüğü genel özellikler. Burası Dünya, ama farklı bir enerji düzeyinde bulunuyor. Ve farklı bir enerji düzeyinde bulunduğu için, enerjiyi yöneten yasalar da farklı. Yerler ve tepeler katı maddeden oluşuyor ve burada ağaçlar ve hayvanlar gerçekten var; onlar gerçekten oradalar. Bu, tekrar geri döneceğim enkarnasyon katına benziyor. Ama, burada enerji yasaları farklı olduğundan, diğer şeyler yapay bir biçimde, imgelemeyle oluşturulabiliyor.

S: Onu herkes tezahür ettirmek zorunda mı, yoksa o her zaman orada mı?

Y: O her zaman orada. Bu sadece bir algılama meselesi, onu algılayıp algılamamanızla ilgili bir şey.

S: Yani, bazı varlıklar oraya gelip sizin gördüğünüz aynı şeyleri görmeyebilirler mi?

Y: Hayır, ben enkarnasyon katındaki insanlardan söz ediyorum. Onlar bunu algılamazlar, çünkü onlar her şeyi daha düşük bir düzeyde ya da düzlemde (katta) algılıyorlar.

S: Burası, insanların "Cennet" (Heaven) dedikleri yere eşit bir yer mi?

Y: Hayır. Burası belki onların "cennet bahçesi" (paradise) diyebilecekleri bir yer. Cennet ile cennet bahçesi arasında bir ayrım yapıyorum, çünkü cennet-bahçesi kusursuz bir Dünya anlamına gelir. Bu, enkarnasyon katında mevcut yıkım ve çürümenin olmadığı bir yerdir. "Cennet" (heaven) ise -ruhun, enkarnasyon katında kullanılan yetersiz sözcükler ve kavramlarla berrak bir biçimde aktaramasa da içgüdüsel olarak bil-

diği- yüksek varoluş katlarını ifade eder. Cennet kavramı, her şeyin enerjiden oluştuğu yüksek katları ifade eder. "Cennet bahçesi" ise Dünya'nın daha yüksek bir katında bulunduğunuzdan hâlâ Dünya'ya benzeyen o "daha düşük" katları ifade eder.

S: O halde, bir insan cennete gitmekten söz ettiğinde, o örneğin, hiçbir görüntünün, manzaranın olmadığı yüksek bir kata gitmekten söz etmiş oluyor. Orada her şey enerji mi, yoksa onların çevrelerinde manzaralar da var mı?

Y: O çoğunlukla enerji ve enerjinin yönlendirilmesinden (manipülasyonundan) oluşuyor. Ama, insanlar ölüp de cennete gitmekten söz ettiklerinde, onların gerçekte gittikleri yer bu "cennet bahçesi" diye nitelendirilebilecek katlardır, çünkü her şey sırasıyla alınmalı ve sırasıyla algılanıp kavranmalıdır. Yüksek katlara geçmeden önce, onları gerektiği biçimde özümseyebilmeniz için önce hazırlanmanız gerekir.

S: Ama, cennet olarak bilinen bölge tamamen beyaz bir boşluktan mı oluşuyor, yoksa orada manzaralar, binalar vs. var mı?

Y: Hayır, binalar yok. Burada siz farklı bir algılayışa sahipsiniz ve enerjileri görebiliyorsunuz. Bu, aurora borealis'in (kuzey yarımkürede geceleri gökyüzünde görülen renkli ışıkların) fantastik gösterilerine benziyor. Siz burada kendiniz enerjisiniz ve farklı şeyler elde etmek ve farklı şeylerin vuku bulmasını sağlamak amacıyla enerjileri yönlendirebilirsiniz. Siz cennet olarak ifade edilen yüksek katlarda bulunurken, daha düşük katlara çok kolayca bakıp, fiziksel katları ve oralarda neler olup bittiğini görebilirsiniz. Bunları görmek hiç de sorun olmaz; gördüğünüz şeye gelince, bu sadece hangi düzeye baktığınızla ilgili bir meseledir.

S: Ama, insanların hemen oraya gidemeyeceklerini söylediniz.

Y: Bu doğru. Genelde, bir insan öldüğünde, onun, artık enkarnasyon katında olmadığı gerçeğine alışabilmesi için bir geçiş dönemi geçirmesi gerekir. İnsan bu gerçeğe alıştığında, o zaman, ruhsal gelişkinlik düzeyinin izin verdiği ölçüde, gidebileceği katlara gitme özgürlüğüne sahip olur.

S: Şu anda bu okulda sizin yanınızda kimse var mı?

Y: Sadece benim sınıfımda yaklaşık elli kişi var. Burada başkaları da var, ama onlarla pek ilgimiz yok. Onlar başka sorunlar üzerinde çalışıyorlar. Onların öğrenmeleri gereken farklı dersler var ve bunlarla kendi benlikleri içinde uzlaşmak zorundalar. Ben sadece beklediğimi sanıyorum. Enkarnasyon katına geri döneceğimi *biliyorum*. Ben burada öğreniyorum ve Dünya'dayken olan bitenlere bakıp onları değerlendirebiliyorum, çünkü burada dünyevi etkiler beni engellemiyor.

S: Derslerinizi öğrenirken, bunu tümüyle kendi başınıza mı, yoksa birisinin yardımıyla mı yapıyorsunuz?

Y: Eğer ihtiyaç duyarsam yardım alıyorum. Eğer araştırır ya da soru sorarsam, yanıtlar hemen gelir.

S: Size kim öğretmenlik yapıyor?

Y: Üstatlar. Her sınıfın birkaç üstadı vardır. Onlar size kendi benliğinizi incelemeyi öğretirler.

S: Oradaki varlıklar nasıl görünüyorlar? Yani, giysileri var mı?

Y: Onlar giysili görünürler, ama her zaman değil. Temelde, burada çeşitli şekillerde ektoplazma olarak görünürüz. Bazen birilerini birer beden şekliyle görürsünüz ve onların üzerinde bir giysi görünür, ama onlar daha çok beyaz ve saydam görünüşlü olurlar. Bazen de, daha katı bir maddeye sahip gibi görünmek istiyorlarsa, öyle de görünebilirler. Ve her ne tipte bir giysi giyiyormuş gibi görünmek isterlerse, o sırada görünmek istedikleri tipteki görüntünün bir parçası olarak, bunu yaparlar.

S: O halde hepsi aynı görünmez.

Y: Hayır. Hatta, aynı kişi bir zamandan diğerine ille de aynı şekilde görünmez. Bu onların ne elde etmek istediklerine bağlıdır. Ama, şimdi burada onların üzerinde giysiler var.

S: Bu okulda ne öğreniyorsunuz?

Y: Ben yaşam deneyimlerimi ve bunların etkilerini inceliyorum. Öğrenip bilebilmek için uzun bir süredir sıkı bir biçimde çalışıyorum. Deneyimlerimin parçalarını bir araya getirip, onları -varoluşumun anlam kazanacağı şekilde- derliyorum. Kendi kendime, "Bu deneyimler beni nasıl etkiledi? Onlarla nasıl başa çıktım?" diye soruyorum. Burası çok dingin ve sessiz bir yer, böylece kendi kendime, tek başıma geçirebileceğim epey zamana sahibim. Bu şeyler üzerinde düşünüyor ve çalışıyorum. Bazen o deneyimleri yeniden gözden geçirip anlamaya çalışıyorum. Bu dünyada yaşarken, her ne nedenle olursa olsun, eylemlerimde haklı olduğumu hissedecek şekilde yargılarda bulunurdum. Ve burada tahlilde bulunabiliyorum, böylece o deneyimi yeniden gözden geçirip, gerçekte olup bitenlerle ilgili daha doğru bir perspektif edinmeye çalışıyorum. Önceki yanlışlarımı tekrarlamamak için, neden o şekilde davrandığımı ya da tepki gösterdiğimi anlamaya çalışıyorum. Biz burada, öğrenilecek dersler ve halledilecek karma ile ilgili büyük bir bilgi topluyoruz. İnsan doğasıyla başa çıkma hakkında ve yüzleşmek zorunda kaldığımız sorunlar hakkında birçok şey öğreniyoruz. Ayrıca, yüzleşeceğimiz sorunlar ve bu konuda vereceğimiz kararlar hakkında da birçok şey öğreniyoruz. Ve böylece gelişip genişlemeyi öğreniyoruz.

S: Bu sorunlarla oradayken mi yüzleşeceksiniz?

Y: Hayır, yeniden doğduğum zaman. Ben yeniden aşağıya inmeye hazırlanıyorum.

S: Ne tür sorunlarla yüzleşmek zorunda kalacağınızı size söylediler mi?

Y: Biraz, ama çok değil. Sadece neye karar vereceğim hakkında, halletmek istediğim işler ve başa çıkmak istediğim sorunlar hakkında konuşuyoruz.

S: Yani, hangilerini halletmek istediğinizi saptamaya mı çalışıyorsunuz, yoksa halletmek zorunda olduklarınız da var mı?

Y: Halletmek zorunda olduğum bazı şeyler de var. Ama, şimdi bu gerçekten bir öğrenme durumu.

S: Yeniden enkarne olduğunuzda birçok sorunla yüzleşeceğinizi mi düşünüyorsunuz?

Y: Bu sizin neye sorun dediğinize bağlı. Bunların çoğu sadece kararlar; kendimi ve diğer insanlarla olan ilişkilerimi nasıl ele alacağım hakkında kararlar. Dünyada bir şeyler yaşarken, bu ister olumlu ister olumsuz bir şey olsun, önemli olan sizin o deneyime karşı tutumunuz, onu kabul ediş biçiminizdir. Yenilgileriniz karşısında ne yaparsınız? Zaferleriniz karşısında ne yaparsınız? Durumlara ve sorunlara nasıl yaklaşırsınız? Başarısızlıklarınızı nasıl kabul edersiniz? Şefkatli ve merhametli misiniz? Yani, yaşamla ilgili tüm durumlar... Tüm bunlar sizin kim ve ne olduğunuzun toplamını oluştururlar. Ve kendini aldatma büyük bir sorundur. İnsanlar yaşadıklarına dürüstçe bakamazlar. Onlar yaptıkları şeyler için mazeretler uydurur ve tüm gerçeği yitirene dek kendilerini haklı çıkarıp gerçeği çarpıtırlar.

S: Özellikle başınızın dertte olduğu belli dersler var mı?

Y: Kendi adıma çekinmeden konuşmayı öğrenmek zorundayım. Daha talepkâr olmayı ve insanların beni bu kadar çok yönetip yönlendirmelerine izin vermemeyi öğrenmeliyim. Benim sorunum, kısmen, uzun bir zamandır enkarnasyon katında bulunduğum için hayatı çok fazla önemsemeyip durumlarla sürüklenmem. İnsanların beni yönetip yönlendirmelerine izin veriyorum, çünkü bu benim için gerçekten o kadar

fark etmiyor. Bu yüzden, daha kararlı olmalı ve kararlar vermeyi öğrenmeliyim. Bunu yapmaktan gerçekten hoşlanmıyorum.

S: Bu durumları, onların üstesinden gelebilmek için mi kendinize çekiyorsunuz? Ya da bunları önceden mi plânlıyorsunuz?

Y: Sanırım, durumların çoğunu siz kendiniz oluşturuyorsunuz. Kafanızda her ne varsa, bazen o gerçekleşiyor. Ruhunuz sizin neleri öğrenmeniz gerektiğini biliyor ve -siz neler olup bittiğinin gerçekten farkına varmadan- o bu öğrenim için gerekli durumları yaratıyor. Hiçbir şey nedensiz meydana gelmez. Ben orada, Dünya'dayken bunu gerçekten bilmeyeceğim, gerçekten karar vermeyeceğim. Onların rastlantısal olarak vuku bulduklarını düşüneceğim. Ama, onların hepsi düşünülmüş ve amaçlı olarak plânlanmıştır.

S: Bu plânları yapmanıza yardım eden birisi var mı?

Y: Evet, bazen buradaki diğer insanların bana yardım etmelerine izin veriyorum. Bana bir hayli yardım eden bir kadın var. O beni gözetiyor. Bazen bir hayatta bile, çocukluktan ergenliğe geçerken onun mevcudiyetinin daha farkında oluyor gibiyim. Bazen her şeye çok daldığımda, onun varlığının o kadar farkında olmuyorum. Burada o bazen bana, belli eylemlerin beni bir yaşamda nasıl etkileyeceğini gösteriyor. O bunları bir film perdesinde olduğu gibi gösteriyor. Ve, "Eğer bunu yaparsan şunlar olur; ve şu sorunla karşı karşıya kalırsın," gibi şeyler söylüyor. Ve benim farkında olmadığım yerlerde o açıklamalarda bulunuyor. Hayatta, benim bir şeylerin yanlış olduğunu bildiğim, ama neyin yanlış olduğunu göremediğim durumlarda zorluklar ortaya çıkıyordu. Bazen o bilmem gereken şeyleri bilmemi sağlıyordu.

S: Burada ne kadar kalacağınızı biliyor musunuz?

Y: Pek uzun bir süre kalmayacağım. Yeniden enkarne

olup, bıraktığım yerden devam etmem gerektiğini biliyorum. Şimdi öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyorum. Yapabileceğim ölçüde öğrenimimi sürdürmeye çalışıyorum. Zaman zaman, bir şeyleri çok iyi kavradığımı düşünüyorum ve sonra daima bir şeyler ortaya çıkıyor, asla düşünmediğim bir şeyler. *(Düşünceli bir sesle)* Sanırım, asla tamamen kavrayamıyorsun. Ama, yine de deneyip onu kusursuz hale getirebilirsin. Bu sanki bir şeyi ocağa koyup arındırmaya, rafineleştirmeye benziyor.

S: Dünyayı deneyimlemekten hoşlanıyor musunuz?

Y: Eh, öğrenebileceğim başka bir şey kalmadığını düşünmeme rağmen, her seferinde bir şeyler öğreniyorum. Ben biraz isyankâr olma eğilimindeyim. Bunun üstesinden geldiğimi düşünmekten hoşlansam da, henüz üstesinden gelemediğimi biliyorum.

S: Tekrar dünyaya dönüp bir bedene girmeniz zorunlu mu, yoksa bir seçime sahip misiniz?

Y: Hayır, çünkü *zorunluluk* diye bir şey yok. Eğer bu en uygun şey ise, evet; o zaman bu yapılacak en iyi şeydir. Ancak, bir varlığın enkarne olmak zorunda olduğunu söyleyen bir yasa yok, çünkü bir varlığın ebediyen yeniden enkarne *olmamayı* seçebileceğini kim söyleyebilir? Bu işin içindeki yaşam-gücüne bağlı bir şeydir. Ben burada kalıp öğrenimime devam da edebilirim ya da dünyaya geri dönebilirim. Sanırım, geri döneceğim. Burada hissettiğim huzura bakıyor ve yeni mücadelelere hazır olduğumu düşünüyorum.

S: Ne zaman geri döneceğinizle ilgili bir karar veriyor musunuz?

Y: İhtiyacıma uygun olduğunu hissettiğim birini bulduğumda bir seçime sahip olacağım. Siz başka insanlarla ilişkiye giriyorsunuz. Onlarla ilgili bağlar ve duygular oluşturuyorsunuz. Açıksınız, hissediyor, duyumsuyorsunuz ve onların ya-

şamları sizi etkiliyor.

S: Tüm bunlar önceden mi plânlanıyor?

Y: Öyle olmak zorunda, çünkü geri dönmek isteyen çok varlık var ama enkarne olunacak beden az.

S: Tüm bu kararları siz kendiniz mi veriyorsunuz?

Y: Hayır, biz daha küçük kararları veriyoruz. Büyük kararları vermemize ise öğretmenler ve üstatlar yardım ediyor.

S: Bu biraz karmaşık bir şey gibi görünüyor.

Y: Evet, ama işe yarıyor. Asıl sizin kendi başınıza karar vermeye çalışmanız karmaşa yaratabilir. Ayrıca, herkes hiçbir sorunla karşılaşmamak için her şeyi son derece kolaylaştırmak isteyebilir. Ve bu şekilde tekâmül edemezsiniz.

S: Nasıl bir insan olacağınızı seçebiliyor musunuz?

Y: Siz zaten belli özelliklere sahipsinizdir. Siz o ana dek olduğunuz ve yaptığınız her şeyin bir toplamısınız. Siz bir kişisiniz. Tabii, enkarne olduktan sonra, çocukluğunuzda çevrenizdeki insanlar tarafından biraz etkilenip koşullandırılabilirsiniz, ama bu etki sizi gerçekten değiştirmez. Siz ne iseniz, ne yapmış, ne söylemiş, ne düşünmüş, nasıl yaşamış ve her durumu nasıl ele almışsanız o'sunuzdur. Siz tüm bu şeylerin bir toplamısınız.

S: Peki, özgür irade konusunda ne düşünüyorsunuz?

Y: Her ruh bir kişiliğe sahiptir. Bu yüzden, biz bir insanın o kişiliği nedeniyle belli bir durumda nasıl karar vereceğini, özgür iradesini nasıl kullanacağını biliriz. Diğer geçmiş yaşamlarında neler yaptığına bakarak, kişiliğin nasıl davranacağı önceden tahmin edilebilir. Onlar değişerek ya da karakterlerine ters davranarak belli şeylerin olmasını önleyebilirler ama yine de, bir kişinin birden ağır ve kesin bir değişim geçirmesi olağandışı bir şeydir.

S: Bu şeylerin önceden oluşturulduğunu ve böyle olmak zorunda olduklarını, bu konuda söyleyecek bir şeyleri olma-

dığını kastettiğinizi düşünmüştüm.

Y: Siz kendi kararlarınızı vermedikçe sonuçlardan ders alamazsınız. Kendi hatalarınızla kendiniz başa çıkmak zorundasınız.

S: Öyleyse kader denen şey bir gerçek mi?

Y: Gördüğünüz kader size aittir, o gökyüzünde oturup, "Sen şunu, sen de şunu yapacaksın," diye buyuran bir Tanrı tarafından belirlenmez. Kaderiniz tamamen size aittir, çünkü gideceğiniz yolu siz kendiniz seçersiniz. Burada sözü edilen "siz"in, sizin erişebileceğinizden daha geniş bir bakış açısına sahip bir "siz" olduğunu da belirtmem gerekir. Her birimizin içinde, farkında olduğumuzdan çok daha büyük bir parça vardır. Her birimiz kendi buz dağımızın sadece üstte görünen bölümüyüz ve kaderimizi seçen de bu buz dağının kendisidir. İşte bu yüzden "nahoş" diyebileceğiniz deneyimleri bir tanrıya, bulutların üzerinde oturan bir ilaha atfetmek çok kolaydır. "Sen sürüm sürüm sürüneceksin, feryat figan edeceksin, ama yanındaki varlık ihtişam dolu bir yaşamın tadını çıkaracak," diye buyuran birine... Durum kesinlikle böyle değildir. Bu durumda sadece kendi sınırlı perspektifimizden konuşuyor oluruz.

S: Öyleyse her şey tümüyle "önceden belirlenmiyor" öyle mi?

Y: Sadece belli bir dereceye kadar. Dediğim gibi, o insanın kişiliğini bilirsiniz ve o kişinin eninde sonunda o karara varacağını tahmin edebilirsiniz, bu anlamda bir "önceden belirlenme" söz konusudur. Kişilik temelde aynı kalır. O sadece siz tekâmül ettikçe değişir.

S: O halde, onların ne tür bir durumda işlev görecekleri konusunda bir fikriniz oluyor. Bazı insanlar ise sizin işlerin gidişatıyla ilgili hiçbir seçime sahip olmadığınızı söylüyorlar.

Y: İnsanlar bunu bir mazeret olarak kullanıyorlar. "Eh, bu konuda hiçbir seçime sahip olmadığımıza göre, neler ola-

cağı konusunda neden tasalanayım ki, çünkü ne yaparsam yapayım, başıma gelecekleri engelleyemem," diyorlar. Bence bu, insanın gelişme konusundaki tembelliğinden ve isteksizliğinden kaynaklanıyor.

S: Peki, bu hayatta kimlerle karşılaşıp ilişki kuracağınız önceden plânlanıyor mu?

Y: Bir dereceye kadar, çünkü siz yaşamınız boyunca karşılaştığınız insanların çoğuyla bir tür eski bağa sahipsinizdir. Belli insanlarla aranızda halletmeniz gereken bir karma olabilir. Bazen iki-üç kişiyle, bazen de tüm bir grupla olan karmanızı halletmeniz gerekebilir. Bazen onların arasında doğarsınız ki bu işleri kolaylaştırır. Bu ayrıca, bazı ana-babaların ve çocukların birbirlerine neden dayanamadıklarını da açıklar, çünkü onlar önceki yaşamlarında birbirlerinden nefret etmişlerdir. Onlar en azından bir şeyleri halletmek istediklerine karar vererek birlikte enkarne olmuşlar, ama bunu pek başaramamışlardır.

S: Ama, bir kez fiziksel bedene girdikten sonra tüm bunları hatırlamıyorsunuz.

Y: Bu büyük ölçüde doğru. Ama, daima bu bilince erişmenin yolları vardır. Bu sadece biraz zaman ve inceleme gerektirir.

S: Birçok insan bana geçmiş yaşamlarımızı neden hatırlamadığımızı soruyor. Bu karmik bağlantıların bilincinde olmamızın çok yardımı olacağını düşünüyorlar.

Y: Yardımı olmazdı, tam tersine, işleri çok karmaşık hale getirirdi. Sayısız geçmiş yaşamınızın anlarının sizi sürekli bombardıman ettiği bir ortamda günlük yaşamınızı sürdürmenizin ne kadar zor olabileceğini düşünün. O zaman, bu yaşamınızda halletmeniz gereken dersler üzerinde asla konsantre olamazdınız. Bazen, çocukluğunuzda geçmiş yaşam bağlantılarınızı hatırlarsınız, çünkü onlara hâlâ yakınsınızdır.

Ama, daha sonraki yıllarda edindiğiniz anılarınız bu eski anıları derinlere gömer ve siz unutursunuz -ancak onlar hâlâ bilinçaltınızdadır. Bu yüzden, bir şey yerine bir başka şeyi yapmanız gerektiğini hissettiğinizde ve bu hisse uygun davrandığınızda, genelde bu, bilinçaltınızın size belli bir karmayı hafifçe hatırlatmasından kaynaklanmaktadır.

S: O hayatta önceleri yapmadığınız bir şeyi...

Y: Evet. İşte bu yüzden, bu geçmiş karmaları bulup çıkarmak için hipnoz ve diğer yöntemleri geliştirmenize izin verilmiştir, böylece bu karmayla ilgili kişiler daha hızla ilerleyebilirler. Bu kısmen, Kova-burcu Çağı'na girmemizle de ilgilidir.

S: Bunlar bir tür kestirme yollardır. Ama, birçok insan bu şeyleri kendi başlarına hatırlayabilmeleri gerektiğini, bunun sorunlarını halletmelerine yardımcı olacağını düşünüyor. Sanki, bu insanlarla olan sorunlarınızı hatırlasanız bu işleri daha kolaylaştıracakmış gibi görünüyor.

Y: Ama, sonra işler daha da zorlaşır, çünkü bu hatırlama yüzünden geçmişin önyargılarını da bu güne taşırsınız. İşte bizim kaçınmaya çalıştığımız şey budur. Bazı durumlarda hatırlamanın yardımı olur. Bazı insanlar bununla diğerlerine göre daha iyi başa çıkabilirler. Ama, çoğu durumda bu işe yaramaz. Eğer geçmiş duygular yüzünden hâlâ kızgınsanız, bunun getireceği tek şey, içinde pek mantık bulunmayan bir öfke olacaktır. Bu yüzden, geçmişi hatırlamanın her zaman yararı olmaz.

S: Karmayı siz nasıl tarif edebilirsiniz?

(Genel bir tarife göre, karma, olumlu ve olumsuz her şeyin geriye ödenmesi ve dengelenmesi gerektiğini bildiren evrensel denge ya da neden-sonuç yasasıdır.)

Y: Sanırım, farklı insanlar bu sözcüğe kendi anlamlarını katmışlar. Bunu gerçekten söylemek zor, ama çok genel bir

sözcük olarak o sevmek anlamına gelir. Bir örnek olarak, eğer birini öldürürseniz, bununla yeniden yüzleşmeniz gerekir. Örneğin, diyelim ki para için öldürdünüz. Bunun üstesinden gelebilene kadar aynı durumla tekrar karşılaşmak zorundasınızdır. Durumlar çoğu kez tersine döner ve siz para için öldürülebilirsiniz. Ya da her şeyin çok hoş ve güzel olduğu, çok zevk verici bir yaşamı bırakmak zorunda kalabilirsiniz. Onu kısa kesersiniz. Böylece, bir şeylerin kaybını deneyimlemeniz gerekir. Her şey insana geri döner.

S: Karma borcunu ödemenin başka yolları olduğunu da duydum. Bu ille de göze göz, dişe diş bir ödeşme olmak zorunda mı?

Y: Hayır, diyelim ki bir insana büyük bir haksızlık yaptınız. O zaman, bir başka yaşamda o insana hizmet ederek de karma borcunuzu ödeyebilirsiniz. Belki geçmişteki o yanlışınızı telafi etmek için o insana bakıp hizmet edebilir, onun koruyucusu olabilirsiniz. Bazen, tüm bir yaşamı o insana da adayabilirsiniz. O insan için kendinizden vazgeçersiniz. Yaptığınız şey daima bir biçimde temize çıkarılır.

S: Sizden ne haber? Siz genç mi yoksa yaşlı bir ruh musunuz? Bir başka deyişle, siz uzun bir süredir mi, yoksa kısa bir süredir mi buralarda bulunuyorsunuz?

Y: Tüm ruhlar bir dereceye kadar buralarda bulunmuşlardır. Bazılarımız, kendi kişisel nedenlerimizden ötürü, diğerlerinden daha sık bir biçimde enkarne olmayı seçmişizdir. İşte bu yüzden "yaşlı ya da genç ruh" terimi kullanılır. Bazıları Dünyevi deneyim açısından gençtir. Ben sadece kendime değil, başkalarına da yardım etmek için yapabileceğim şeyleri elle tutulur gözle görülür bir biçimde yapmaktan hoşlandığımı gördüm. Böylece, tekrar tekrar geri gelme eğilimindeyim.

S: O halde, bir genç ruh fazla Dünyevi deneyime sahip olmayan biridir, öyle mi?

Y: Evet, ya da diğer âlemlerde fazla deneyime sahip olmayan, çünkü Dünya tek bilinç âlemi değildir.

S: Okula gittiğinizi, orada bazı dersler öğrendiğinizi söylemiştiniz. Eğer spiritüel dünyada dersler öğrenebiliyorsanız, fiziksel dünyada enkarne olmak neden gerekli?

Y: Bu çok gerekli. Bu bir kitap okumaya benzetilebilir. Bir kitabı okuyup onun içindeki bilgiyi alabilirsiniz, ama onu henüz kullanmamış, yaşama geçirmemişsinizdir. Ve eğer o bilgiyi kullanmazsanız, onun hiçbir değeri olmaz. Bir değişim nedenini deneyimlemeden kendinizi değiştiremezsiniz. Eğer siz sorunları deneyimliyor, yaşıyorsanız, bu daha güçlü ve daha kişisel olur. Bir şey hakkında sadece bir şeyler okumuşsanız, o bu kadar güçlü bir biçimde hissedilmez. Siz bir şeyi nasıl yapacağınız hakkındaki her şeyi bir kitabı okuyarak öğrenebilirsiniz, ama o işe ellerinizi sokmadıkça, bizzat deneyimlemedikçe, bunun size hiçbir yararı olmaz.

S: Dünyada, beden içinde deneyim yaşamanın zor olduğunu söylüyorlar. Dersleri öğrenmek için bunun zor bir yol olduğunu... Bunun doğru olduğunu düşünüyor musunuz?

Y: Bu dersleri öğrenmek için zor bir yoldur, ama sonuçta o dersler daha kalıcı olurlar. Eğer bir sürü mücadele geçirdikten sonra bir dersi öğrenebilirseniz, o artık hep sizinle kalacaktır.

S: Kaç hayat yaşadığınızı biliyor musunuz?

Y: Hiçbir fikrim yok. Belki yüz, belki daha fazla.

S: Bu konuda bir hesap tutmak zor mu?

Y: İlk elli yaşamdan sonra, evet.

Bunun nasıl olabileceğini anlayabiliyorum, çünkü bir kadın denekle bir yıl boyunca onun yirmi altı yaşamı üzerinde çalıştıktan sonra tüm bu yaşamlar bulanıklaşıp karışmaya başladı ve ben onları birbirinden ayırt etmekte zorlanmaya başladım. Onların birbirini nasıl etkilediklerini ve -bir bilme-

cenin parçaları gibi- nasıl bütün bir kişiliğin parçalarını oluşturduklarını görebiliyordum.

S: Peki, bu yaşamların kaydı herhangi bir yerde tutuluyor mu?

Y: Evet, ama bu önemli değil. Önemli olan sadece deneyimdir.

S: Akaşik Kayıtlar diye bir şey duydunuz mu?

Y: Evet, yaşam kayıtları. Bu kayıtların koruyucusu olan varlıklar vardır ve onlar bu kayıtları okuma iznine sahiptirler. Bu konuda yıllarca inceleme ve uygulama yapmış bazı varlıklar da bu kayıtlara küçük çapta ulaşabilirler. Ama, çok az varlık bu kayıtlara tümüyle erişebilir ve bildiğim kadarıyla, enkarne haldeki hiçbir varlık bu kayıtlara ulaşamaz.

Bir başka ruh ise bu kayıtları çok daha fazla ulaşılabilir olarak görmüştü:

S: Akaşik Kayıtlar'ı duydunuz mu? Belki siz ona başka bir isim veriyorsunuzdur. Bir yerlerde, yaşadığınız tüm hayatlarla ilgili bir kaydın bulunduğunu düşünüyor musunuz?

Y: Evet. Eğer ona bir isim vermem gerekirse, "Yaşam Kitabı" diyebilirim. O, bu tarafta. O çok büyük.

S: Bu sadece sizin mi, yoksa herkesin kaydı mı?

Y: Herkes gidip ona bakabilir. Sayfaları çevirirsiniz ve eğer ben ona bakıyorsam, o zaman o benim aradığım şeyi yansıtır. Eğer bir başkası ona bakarsa, o zaman o bu varlığın aradığı şeyi yansıtır. Bu bir tür sihirli bir kitaptır.

S: Herkesin kaydının nasıl bir kitapta yer alabildiğini merak ediyorum. Bunun oldukça büyük bir kitap olması gerekir.

Y: Siz neyi bulmak istediğinizi düşünüyorsanız, neyi arıyorsanız o hemen orada belirir.

Bir başka varlık ise Akaşik Kayıtlar'ı daha kişisel bir düzeyde açıklamaya çalıştı:

Y: Gerçekten de Akaşik Kayıtlar diye bir şey vardır ve aradığınız kişisel bilgi için bu kayıtlara ulaşabilirsiniz. Akaşik Kayıtlar kavramı belki tam olarak anlaşılamamıştır. Şimdi bunu tanımlamak istiyoruz. Belki bu konuda, bir bankadaki özel kasalar benzetmesini kullanabiliriz. Bu bireysel kasalar sizin kişisel eşyanızı depolar. Bankanın kendisi de bir depodur; ancak, her bireysel kasa sadece sahibiyle ilgili şeyleri içerir. Aslında, siz kendiniz kendi enerjinizi depolarsınız, ya da bu enerjinin özel kasası sizsiniz. Böylece, siz kendi kasanıza gidip aradığınız bilgiyi oradan çekebilirsiniz. Ancak, bu bilginin haznesi siz kendinizsiniz.

S: Peki, bu özel kasalar geçmiş yaşamlarımızın olduğu gibi, geleceğimizin tüm kayıtlarını da içeriyorlar mı?

Y: Onlar sadece, bu zamanda sizin için uygun olanı içerirler. Elbette, şu sırada yanıtını almanızın sizin için uygun olmayacağı sorular vardır ve bundan dolayı özel kasanızda bu konuda bir şey bulamazsınız.

S: Bilgi bu kasada nasıl depolanır? Orada yaşadığımız hayatın mı, düşündüğümüz düşüncelerin mi kayıtları bulunur?

Y: Deneyimlediğiniz her şey, yaşamınızdaki her bir deneyim parçası, siz onu deneyimlerken otomatik olarak kaydolur. Sanki bu yaşamınızdan oluşan bir banttır ve sonra istediğiniz zaman ona başvurabilirsiniz.

S: Başka insanların da bu banda ulaşmaları mümkün müdür?

Y: Çalışmanız vasıtasıyla sizin de bildiğiniz gibi, bu elbette mümkündür.

S: "Paralel yaşamlar" dediğimiz durumda da olan bu mudur?

Y: Gerçekten de, aynı anda başkalarının Akaşik Kayıtları'na da başvurup, bir başka bireyin yaşadığı deneyimlerden izlenimler almak mümkündür. Bu göründüğü kadar az rastla-

nan bir şey değildir.

S: Bir başka deyişle, biz bir geçmiş yaşam deneyimini araştırırken, aslında bir başkasının Akaşik Kayıtları'na da girmiş olabiliriz, öyle mi?

Y: Ya da belki, kendinizinkine.

S: Aradaki farkı belirlemenin bir yolu var mıdır?

Y: Bunu bilmek gerekir mi? O anda o kayıtların size gösterilmesi, onun size bir şeyler anlatacak olmasından, sizinle ilgili olmasından kaynaklanır. Bundan dolayı, kayıtların kime ait olduğunu ayırt etmek gerekli değildir. O anda onun size gösterilmesi, onun sizin için o anda uygun bir kayıt olduğunun bir göstergesidir.

Bana ayrıca, bilmemizin uygun olmadığı durumlarda sorularımızın yanıtlanmadığı da söylendi. Bazı bilgiler o anda bize bir deva değil, bir zehir olacağından, bazı şeyleri bilmemize izin verilmemesinin daha iyi olacağı, bunun da bizi korumak amacını güden bir sansür olduğu bildirildi.

S: Bir insanın tüm yaşamının bir enerji olarak kaydedildiği şeklinde bir kuram var. Siz bir teyp bandı benzetmesini kullandınız. Ama, her şeyin, hatta düşüncelerin ve eylemlerin bile enerji ürettiği ve bu enerjinin olduğu gibi kaldığı fikri var. Bunun bir özel kasaya benzetilmesi uygun mudur?

Y: Bu doğrudur. Ayrıca, gerektiğinde bunu silmek de mümkündür. Bir deneyimin, hiçbir yararlı amaca hizmet etmeyen belli bir kısmının kayıtlardan silinmesi mümkündür -örneğin, Museviler'in yakıldıkları Auschwitz fırınları...

S: Eğer istersek bunu bilinçli olarak yapabilir miyiz?

Y: Bunu siz yapamazsınız, çünkü siz tüm benliğinizin *çok* küçük bir parçasısınız. Bunu ancak, bu bilgilerin koruyucularıyla işbirliği içinde, sizin bütün benliğiniz yapabilir. Bu bilinçli bir düzeyde yapılmaz. Çünkü deneyiminizin herhangi bir kısmının silinmesinin uygun olacağına karar verilmesini

sağlayacak bilgiye siz ulaşamazsınız. Bu karar, o kayıtların koruyucularıyla sizin yüksek benliğinizin işbirliğini gerektirir.

S: Auschwitz fırınları gibi olayların silinmesinden söz ettiniz. Onlar olumsuzlukları yüzünden mi silindiler?

Y: Bu fırınlarda yakılmış bireylerin çoğu için bu niyetlenmiş bir deneyim değildi. Bu yüzden, karmik korunmaları adına, bu deneyimin daha sonraki yaşamlarında sorunlar yaratmaması için bu deneyim silinebilirdi. Böylece, onların bilinçaltları, daha sonraki yaşamlarında gerçekten sorunlar yaratacak böyle bir olayın trajedisine ulaşamayacaktı.

S: Bu, onların öldükten sonra gittikleri "dinlenme-yeri"nde gerçekleşen işlemin bir parçası mıdır?

Y: Evet. Bu, travmatik deneyimlerin şifa enerjileriyle ortadan kaldırıldığı bir şifa sürecidir.

S: O halde, bu sürecin bu suçları işleyenlerle ilgili olarak nasıl işlediğini de açıklayabilir misiniz?

Y: Onların karmik kayıtları yapılan gaddarlığa uygun karmayı yansıtacaktır. Çünkü, dini terminolojiyi kullanırsak, bu gaddarlıklar kaydedildiğinde, buna uygun olan kefaret de ortaya çıkar. Bu kayıtlara girildiğinde, bu karmik ödemeler de aşikâr olur. Ve böylece, bir sonraki enkarnasyon için hazırlanırken, neyin şifa bulması gerektiği belirlenip, yaşanacak bu şifa deneyimi saptanır.

S: Doğmadan önce, ilgili tüm Akaşik Kayıt size yeniden gösterilir mi?

Y: Belki bu tamamen bireysel bir bildirim olabilir. Bazıları belki tüm olayı yeniden gözden geçirirler. Ancak, bazılarına belki sadece kısa bir özet verilir. Bu tamamen o bireye ve gelecek hayat için plânlanan hedeflere bağlıdır. Tüm olasılıkları kapsayacak geniş kapsamlı bir bildirimde bulunmamız mümkün değildir.

S: Tüm geçmiş yaşamlarınıza bakmak zorunda mısınız, yoksa henüz bitirmiş olduğunuz yaşamla mı meşgul olursunuz?

Y: İlle de son yaşamınızla meşgul olmazsınız, şimdi o belli karma üzerinde çalışabilecek kadar yeterince uzaklaştığınızı hissettiğiniz yaşamlarla meşgul olursunuz. Bir insan öldükten sonra, zihnen, sadece son yaşamında oluşturduğu karma ile meşgul olmayabilir; eğer oluşturduğu karma ile yüzleşebileceğini hissediyorsa, bundan önceki yaşamlarla da meşgul olabilir.

S: Yani, yaşadığınız tüm hayatlarla ilgili bir hesap çetelesi tutup, onu bütünüyle elden geçirmezsiniz, öyle mi?

Y: Bir seferinde değil, hayır. Kayıtlar oradadır. Bir seferde ele alınamayacak kadar çok karma oluşturulmuştur.

S: O halde, tüm karmayı gözden geçirip, "Şimdi tüm geçmiş yaşamlarımda oluşturduğum karmayı düzeltmek için şunu şunu yapmam gerekir," demezsiniz.

Y: Eğer onlar o kadar eskiye dayanıyorsa, genelde o sorunlar, o karma halledilmiştir.

Aşağıdaki kadın denek ile bir yıl boyunca, onun otuz yaşamı üzerinde çalışmıştım ve henüz işin daha yüzeyini kazıyabildiğimi hissediyordum.

Y: Tüm yaşamlarımla ilişki kurmam gerekmeyecek, çünkü belki bunların bazıları birer dinlenme yaşamıydı ve benim dışımda kimse için bir anlam ifade etmeyebilirler. Ancak, onlardan çok ders alınabilecek birçok yaşam da geçirdim.

S: Karmanın değişik biçimlerde halledilmesiyle ilgili bir model görmek üzere bu yaşamların her birini inceliyorum.

Y: Evet. Ama, elde ettiğiniz şeyde daima yanıtlar bulmayı beklemeyin. Bizim bulunduğumuz düzeyde bile biz buna belli bir görüş noktasından bakıyoruz ve bütün ile kıyaslandığında bizim görüş noktamız da hâlâ çok dardır.

S: Bunların bazılarının basit yaşamlar, dinlenme yaşamları olduğunu fark ettim.

Y: Evet, bunlar, olumlu ya da olumsuz daha fazla karmanın oluşturulmadığı yaşamlardı.

S: Bu yaşamların birçoğu öyle zihinsel, zeki yaşamlar değildi. Onlar aşağı yukarı fiziksel yaşamlardı.

Y: Ama, onlar varlık için ve nihai sonuç için önemlidirler.

Bir "dinlenme yaşamı" önemsiz bir yaşam olarak tanımlanabilir, ancak ben hiçbir yaşamın gerçekten önemsiz olduğunu sanmıyorum. Her bir yaşam bir insanın benzersiz öyküsüdür ve bundan dolayı da tüm yaşamlar yararlı ve değerlidir. Bir dinlenme yaşamı uzun ya da kısa olabilir. Böyle enkarnasyonlarda bir insan, görünüşte, olağandışı hiçbir şeyin olmadığı, sıkıcı, anlamsız bir yaşam sürer.

Hiçbir engelle karşılaşmadan çok kolay bir yaşam süren bu tür insanları hepimiz tanımışızdır. Onların yaşamlarında hiçbir dalgalanma olmaz. Karma, böyle yeni karma yaratmadan geçirilen bir yaşamda da ödenebilir. Yavaşlayıp rahatlamadan, sürekli olarak bir travmatik yaşamdan diğerine geçemeyeceğimiz için, herkesin ara sıra böyle bir yaşama ihtiyacı olduğunu düşünüyorum.

Bir dinlenme yaşamı bunun için mükemmeldir ve kişilik sıkıcı ve önemsiz görünebilse de, bu yaşam bir yarara ve değere sahiptir. Bu, karşılaştığımız ve bu tip bir yaşam süren insanları anlamamıza da yardımcı olabilir. Onları yargılayamayacağımızı anlamalıyız. O insanların ne tür bir yaşamdan sonra dinlenmekte olduklarını ya da ne tür bir yaşama hazırlandıklarını, bundan önceki yaşamlarında neleri başardıklarını ya da bundan sonraki yaşamlarında neleri başaracaklarını bilemeyiz.

S: Sözünü ettiğiniz bu okul sizin bir şeyler öğrenebileceğiniz tek yer mi?

Y: Hayır, diğer varoluş katlarında başka tipte okullar vardır. Her şey, en azından bir kez belli bir dereceye kadar deneyimlenmelidir.

S: Siz bir yaşamı bitirdiğiniz her seferinde okula gider misiniz?

Y: Her zaman değil. Bazen sadece dinlenmeyi seçersiniz.

Bu sözü edilen dinlenme-yerinde birçok kez varlıklarla karşılaştım. Onlar oradayken konuşmak istemiyorlardı. Sesleri çok uykulu geliyordu ve hiçbir bilgi vermeye istekli görünmüyorlardı; bunu, geceyarısı uykudan uyandırılan bir insanın haline benzetebilirdiniz. Onlar ayrıca, verilecek hiçbir tarif yokmuşçasına, bulundukları yeri tarif edemiyorlardı. Bu, insanın bir kez daha o sonsuz yaşam çarkına katılmaya hazır olana dek, hiçbir şey düşünmeden ve hiçbir sorun yaşamadan belli bir süre boyunca her şeyden uzaklaşabileceği sessiz, huzurlu bir yer gibi görünüyordu.

S: Bu dinlenme-yeri sizin bulunduğunuz yerden farklı bir yerde mi?

Y: Hayır, arada bir fark yok. Bazıları önce okula gelir ve sonra, diğer öğrenim yollarına girmeden önce bir süre dinlenirler. Diğerleri sadece dinlenmeye ayrılmış bir yere giderler ki burada mutlak bir sessizlik ve hiçliğin özü vardır.

S: İşte ben burayı soruyordum. İnsanlar çok travmatik bir yaşamdan sonra genelde buraya mı giderler?

Y: Evet, ya da o travmayı unutmak istemeyip onu ileri taşımak istediklerinde de buraya giderler.

Hatırlanan Beş Yaşam adlı kitabımda yer alan Gretchen'in öyküsünü düşünüyordum. Bu mümkün olmadığı halde, Gretchen, Almanya'daki enkarnasyonuna geri dönmeye çalışıyordu. Ve o, bu ısrarlı yaşamın tüm anıları silinene kadar sürekli olarak bu dinlenme-yerine geri gönderilmişti. Ancak

ondan sonra o yeniden enkarne olup normal olarak işlev yapabilmişti.

S: Evet, eski yaşamının anılarını ileriye taşımak isteyen biriyle karşılaşmıştım. O bir türlü bunları bırakamıyor ve sizin sözünü ettiğinize benzer bir yere gönderiliyordu. Birçok ruh bana farklı şeyler anlatmış, ama birbirine benzer yerleri tarif etmiştir. Peki, bir dinlenme yaşamı da bu dinlenme-yerine gitmekle aynı amaca mı hizmet eder?

Y: Küçük bir ölçüde, evet. Dinlenme-yeri, o noktaya kadar olan her şeyi tamamen siler. Dinlenme yaşamları ise gerilim dolu bir yaşamdan sonra yaşanır, bu durumda insanın dinlenmeye ihtiyacı vardır, ama bu yaşamı ille de eski kişiliğini unutmak için yaşamaz, çünkü bunu kolayca yapmıştır. Dinlenme-yeri ise daha önceki kişiliğini ya da yaşadığı sorunları unutmakta zorlanan ve onlarla özdeşleşmeye devam edenler içindir. Aksi takdirde, bundan sonraki yaşamlarında o kişiliğin çok güçlü bir etkisi olacaktır. Böylece, dinlenme-yerine bunu unutmak için gidersiniz.

S: Değişik öğrenim yerlerini tarif etmeyi sürdürür müsünüz?

Y: Sonsuz sayıda okul ve öğrenim yeri vardır ve kendi ihtiyacınıza bağlı olarak bunlara gidersiniz. Bazen geriye bakıp, o yaşamda öğrenmeniz gereken dersler üzerinde düşünmeniz ve neleri başarmış olduğunuzu keşfetmeniz gerekir. Bazen, başarmak istediğiniz şey sizin bir okula gitmenize neden olur. Bazen de direkt olarak yeniden enkarne olursunuz.

S: Bu şeyler hakkında kurallar ya da yönetmelikler var mıdır?

Y: Bu genelde varlığın kendi seçimine bağlıdır. Ancak özel durumlarda, yani o varlığın çok fazla şeyi ileriye taşıyacağı görüldüğü durumlarda, o ya okula gidip bu durumu halletmeye çalışır ya da dinlenme-yerine gönderilir.

S: Ama, hemen yeniden enkarne de olabilirsiniz, öyle değil mi?

Y: Eğer ruh böyle istiyorsa, evet.

S: Bazen yıllarca beklemeniz gerektiğini düşünmüştüm.

Y: Her zaman değil. Bu o ruhun karşılaşacağı sorunlarla başa çıkma kapasitesine bağlıdır. Bazıları yeni enkarnasyonlarıyla başa çıkabilmek üzere hazırlanmak ya da eski yaşamlarını unutmak için daha fazla zamana ihtiyaç duyarlar.

S: Yeniden enkarne olmadan önce geçmişi unutmak daha mı iyidir?

Y: Birçok durumda, evet. Eğer bir sonraki enkarnasyonunuza eski derslerinizi taşımanın bir gereği yoksa, onları unutmak iyidir. Aksi takdirde, kişi sürekli olarak önceki yaşamına geri dönmeye çalışacaktır ki bu mümkün değildir.

Hatırlanan Beş Yaşam adlı kitabımda yer alan Gretchen de sürekli olarak Almanya'da geçirdiği yaşama geri dönmek istemişti. Onun en sonunda bu eski yaşamına geri dönemeyeceği gerçeğini kabullenmesi için o dinlenme-yerinde iki yüzyıl geçirmesi gerekmişti. Bu öylesine güçlü ve şiddetli bir yaşamdı ki, bu insan en sonunda Dünya'ya geri dönebildiğinde, eskisinin tam zıddı bir kişilikle dönmek zorunda kalmıştı. Onun dünyevi derslerle başa çıkabilmesinin ve bu derslere devam edebilmesinin tek yolu buydu.

S: İnsanların eski yaşamlarını ve kişiliklerini unutmamalarının daha iyi olacağı durumlar da var mıdır?

Y: Bu durumda, o eski yaşamdan, bu yaşamlarında deneyimleyecekleri şeyle direkt ilgili olarak öğrenecekleri bir şey vardır.

S: Bu durumlarda hemen yeniden enkarne olmak daha mı iyidir?

Y: Bazen. Ama bazen, bir önceki enkarnasyonun bilgisiyle başa çıkabilmek için kendinizi daha uzun bir bir süre ha-

zırlamanız gerekir.

S: Hemen enkarne olma kararında kişinin karması da etkili olur mu?

Y: Evet. Bu ayrıca, belli şeyleri halletmeye çalışıp çalışmadığınıza da bağlıdır. Bazen, henüz bu âleme geçmemiş (ölmemiş) olanları da beklemeniz gerekir. Doğacağınız zamanı her zaman kendiniz seçmezsiniz. Sizin bu nihai kararı vermenize bazı üstatlar ve öğretmenler yardım ederler. Ayrıca, o karmayı oluşturduğunuz kişinin durumu da burada önemlidir.

S: O diğer kişinin de onayı gerekir mi?

Y: Bu belli koşullara bağlıdır. Onların onayı her zaman gerekli değildir.

S: Tüm bu kararları vermenize yardımcı olan öğretmenlerin ve üstatların kararları sizinkilerden daha mı önemlidir?

Y: Daha önemli değildir. Çoğu kez, onlar duruma farklı bir açıdan bakarlar. Onlar duruma kendi deneyimleri ışığında bakar ve bilgeliklerini sizinle paylaşırlar. Çoğu zaman yargıları tam doğrudur ve siz de bedelini ödeyerek aynı perspektiften görmeyi öğrenirsiniz ve bu şekilde gelişirsiniz.

S: Peki, bir ruh istemediği halde enkarne olmaya zorlanabilir mi?

Y: Bazı durumlarda evet, ama bu onun enkarne olmak istememesinden kaynaklanmayabilir. Varsayalım ki o çok zevk aldığı geçmiş yaşamında bir erkekti ve şimdi bir kadın olarak gelmeye zorlanmaktadır. Eğer seçim hakkı onda olsa, o yine bir erkek olarak gelmeyi seçecektir. Bunun olduğu zamanlar vardır, evet. Bu âlemde varoluş çok daha kolaydır, ama o zaman ruh çok fazla şey öğrenmez, çünkü bu dünyada geçirilen günlük deneyimler size daha büyük bir bilgelik kazandırırlar. Kusurları ve sorunları olan insanlarla başa çıkmanın getireceği bir bilgelik. Bu, büyük bilgeliğe erişebilir durumda olan varlıklardan çok daha fazla gelişmenizi sağlar. Eğer bir ruh

bir şeye doğru perspektiften bakmıyorsa, o zaman enkarne olmak zorunda kalabilir. O zaman, bizzat yaşayarak doğru perspektifi edinebilir, bu perspektif ona böylece gösterilebilir. Bir varlık enkarne olmadan önce karma dengesini ve onun nasıl olduğunu gözlemler. Ve o, bu belli durumda ve bu belli karma dengesinde hangi karmaların en iyi biçimde halledilebileceğini görür. Onun ruhsal üstatları bu hayatta neyi başarmak istediğini anlayıp belirlemesine yardımcı olmak üzere bazı önerilerde bulunabilirler. Ama, kimse kesinlikle nefret ettiği bir durum içinde enkarne olmaya zorlanamaz. Hangi koşullarda enkarne olunacağı, genelde, o kişi ile onun ruhsal üstatlarının fikir birliğiyle saptanır. Onlar hayatlarının birçok veçhesinden hoşlanmayabilirler, ama o hayatla büyük ölçüde başa çıkabilir durumda olacaklardır. Ve pek hoşlanmadıkları o şeylere ruhsal meydan okumalar olarak, çaba gösterip başarmaları gereken şeyler olarak bakarlar. Bu şeylerle ne kadar iyi başa çıktıkları, karmalarının bir kısmını halletmelerine yardımcı olan şeylerden biridir. Spiritüel kata geri döndüklerinde eğer başarılı olmuşlarsa, bu onların karmalarını iyi yönde etkiler.

S: Bireysel bir vakayı düşünüyordum. Bu kız bir başka yaşamında intihar etmiş ve yeniden enkarne olmaya zorlanmıştı. Durumlar ve her şey doğru görünüyordu, ama o gerçekten geri dönmek istememişti.

Y: Bazen, örneğin bir varlık ruhsal bir hastanede bulunuyorsa ve üstatları ona, "Eh, artık dünyaya geri dönme zamanın geldi, çünkü burada ebediyen kalamazsın," dedikleri zaman bu olur. Bu durumda, o varlık korktuğu için dışsal bir direnç gösterir. Ama, içsel olarak o, bu durumdan kurtulup gelişmek istiyorsa bunu yapmak zorunda olduğunu bilir. O istemiyormuş izlenimini verse de, bunu yapmak zorunda olduğunu bilir.

S: Ama bu durumda, bu ruhlar dünyaya dönmeye zorlanırlar...

Y: Buna kuvvetle teşvik edilirler diyelim, çünkü o ruhsal hastanede ebediyen kalamazlar ve böylece geri dönmek zorundadırlar. Hasta ve zarar görmüş ruhların, sağlıklı olanlardan daha güçlü bir rehberliğe ihtiyaçları vardır. Bir dereceye kadar, onlar bu konuda karar verme sorumluluğunu yitirmişlerdir. Şimdi, terazinin diğer gözünde ise, sizin gibi ruhların durdurulup, size, "Dur bakalım. Henüz geri gidemezsin, henüz öğrenmen gereken bazı şeyler var," denmesi gerekir. Çünkü siz geri dönüp bu hayata dalmak için sabırsızlanıyordunuz.

S: Ama, sözünü ettiğim bu kız bu hayatında çok mutsuz. O kesinlikle bu hayatla pek iyi bir biçimde başa çıkıyor görünmüyordu...

Y: Eh, bununla nasıl başa çıkacağını ve bu süreç içinde nasıl mutlu olacağını anlamak birkaç hayat alır. Bu hayatını da intiharla sonuçlandırmadığı sürece bu da bir ilerleme sayılacaktır.

S: O aynı kişilerle aynı duruma girmek zorunda mıydı?

Y: Hiç kuşkusuz, o yine aynı kişilerle aynı durumu yaşayacağından, onun bu hayatta karşılaşacağı asıl zorluk, bu hayatını da intihar ederek sona erdirmemek olacaktır. Asıl mücadele, bu insanlarla normal bir ömür boyunca başa çıkabilip bu hayatı kısa kesmemek olacaktır. Eğer o bunu başarırsa, o zaman sonraki yaşamı ve onu izleyen yaşamları daha iyi sonuçlanacaktır. Bundan sonraki yaşamlarında en sonunda bu insan, bir seferinde tüm bir grup yerine bir-iki kişiyle başa çıkmak zorunda olacağı bir duruma gelecektir. Ve o ayrıca yeniden mutlu olmayı öğrenecektir.

Enkarne olmaları için görünüşte zorlanan kişiler bunun onların hayrına olduğunu bilirler. Bu konuda düşünmeleri için onlara zaman tanınır ve onlar gerçekten geri dönmeleri ge-

rektiğini, aksi takdirde o konumda ebediyen saplanıp kalacaklarını ve asla bir ilerleme kaydedemeyeceklerini idrak ederler. Asla ilerleme kaydetmemek ise Hristiyanlığın cehennem kavramına en yakın şeydir.

S: Sizin başka yerlere gitmenize de izin veriliyor mu, yoksa bu okulda mı kalmak zorundasınız?

Y: Bazen, ruhun bunlarla nasıl başa çıkması gerektiğini görmek için diğer varoluş katlarını ziyaret ederiz. Bu düzeylerin her birinin bize öğretecek dersleri vardır.

S: Ben diğer ruhlarla konuşurken, onlar bazen çevrelerini farklı bir biçimde tarif ediyorlar.

Y: Bunun çoğu bireyin imgelemesine bağlıdır, çünkü okulların çoğunu siz nasıl imgeliyorsanız öyle görürsünüz. Siz kendi deneyimlerinize bağlı olarak onu belli bir biçimde görebilirsiniz, bir başkası ise onu tamamen farklı bir şey olarak görebilir ve o hâlâ temelde aynı yer olarak kalacaktır.

S: Ben ise orasının tüm bu farklı yerleri içerecek kadar büyük bir yer olabileceğini düşünmüştüm.

Y: Bu da doğru. Çünkü sonsuz sayıda kat vardır.

S: Bir ruh bana, Dünya katı ile spiritüel kat arasında gidip gelerek ruhları taşıyan altın bir kayıktan söz etmişti. Siz hiç böyle bir şey gördünüz mü?

Y: Büyük bir olasılıkla bu, olan bitenlerle ilgili onun kendi imgelemesidir. Bazıları da spiritüel kata giden altın basamaklardan ya da bir köprüden söz ederler. Bazısı da sadece büyük bir ışık holü görür ve bu ışığa doğru ilerler. Burada çoğunlukla, bireysel deneyimleri, imgelemeleri onların gördükleri şeyi belirler ve hayal ettikleri şey gerçekleşir. Burada imgeleyebileceğiniz her şey gerçek olabilir. Çünkü siz kendi kaderinizin, kendi bedeninizin, kendi alıcınızın efendisisiniz. Önünüzde beliren şeyi siz yaratırsınız. Siz burada birlikte-yaratansınız. İster fiziksel, ister spiritüel katlarda olsun, önü-

nüzde bulduğunuz şeyi siz yaratmışsınızdır. Herkes bu sorumluluğa uyum sağlamalıdır, çünkü herkes tezahür eden kaderinin birlikte-yaratanıdır.

S: Bir insanın sakat yaşadığı bir hayat için ne söyleyeceksiniz? Bu da bir amaca hizmet eder mi?

Y: Oh, evet! Bu, varlığı alçak gönüllü hale getiren bir deneyimdir. Bu durumda, kendinle gerçekten uzlaşmaya ve kendi içine bakmaya, dışarıdaki insanların senin hakkında ne düşündüklerini umursamamaya zorlanırsın. İnsanların kendilerini başka insanların gördükleri gibi görme eğilimine sahip olmaları çok kolaydır ki bu doğru bir yaklaşım değildir. Siz gerçekten ne iseniz o'sunuz, sonra siz ne olduğunuzu düşünüyorsanız o'sunuz, sonra siz başka insanlar sizi nasıl görüyorlarsa o'sunuz... ve sonra siz değişirsiniz. Ama, siz sakatlandığınız zaman, size üstesinden gelmeniz gereken bir şey sunulmuş demektir. Ve bu durumda öğrenmeniz gereken şeylerden biri de başkalarının alaylarından etkilenmemektir. Siz diğer insanların acımasızlığını, kabalığını kişisel olarak alamazsınız. Bu *onların* başa çıkıp halletmeleri gereken bir şeydir. Onlar durumu anlamamaktadırlar ya da belki korkmuşlardır. İnsanlar, genelde, anlamadıkları şeyden korkarlar.

S: Sizin hiç sakat geçirdiğiniz bir hayatınız oldu mu?

Y: *(Düşünür)* Evet, bir hayatımda sonradan gözlerimi kaybetmiştim...

S: O hayattan ne öğrendiğinizi düşünüyorsunuz?

Y: Sabır ve sebat göstermeyi öğrendim. Sahip olduğumuz şeyleri garanti kabul etmemeyi, her şeyi daha çok takdir etmeyi öğrendim. Ve... *(şaşırarak)* güvenmeyi öğrendim.

S: O halde, buna değmiş. Peki, böyle bir durumda eğer diğer insanlar sizi iyileştirmeye çalışırlarsa ve eğer bu sizin başa çıkmanız gereken karmik bir durumsa, o zaman bu şifanın bir yararı olur mu?

Y: Hayır. Eğer bu bir insanı belli bir noktaya getirmek amacıyla plânlanmış bir şeyse, şifanın bir yararı olmaz.

S: Peki, şifa vermeyi denemenin bir zararı var mıdır?

Y: Oh, hayır. İçsel kaynaklarını başkalarına yardım etmekte kullananlar daima Tanrı'nın inayetine mazhar olurlar. Bu verme işlemi, kendinden verme, birlikte ödülünü de getirir.

Aşağıda, genç bir kızı, sağır ve dilsiz olduğu bir yaşamına götürdüğüm bir hipnoz seansından yapılan bir alıntı yer almaktadır. Onunla öldükten hemen sonra konuşuyordum:

S: Bu kötü bir yaşam sayılmazdı, öyle değil mi?

Y: Hayır, çünkü bu yaşamımda yeni bir karma oluşturmadım.

S: Eh, böyle bir yaşamda herhangi bir karma oluşturamazdınız, öyle değil mi?

Y: Eğer bu durumda mücadele etmeyip ipin ucunu bırakırsanız, yani, bir şeyler başarmak için çaba göstermezseniz yeni karma oluşturursunuz. Bu tip yaşamlardan belli yararlar elde etmek için, daima büyük ilerleme kaydetmek üzere çaba göstermelisiniz ve o sakatlığın sizi yenik düşürmesine izin vermemelisiniz.

S: Bu durumda karma borcunuzu ödüyor olursunuz. Eğer mücadeleden vazgeçerseniz, o zaman yeni karma oluşturmuş olursunuz.

Y: Evet.

S: Bir insanın sakat doğmasının ya da sonradan sakatlanmasının ardında mutlaka geçerli bir neden var mıdır?

Y: Evet. Bu durumu ya geçmişte yaptıkları bir şeyin karmasını ödemek ya da ruhen daha hızlı gelişmek için seçmişlerdir. Çünkü bu durumda insanın anlayışı gerçekten gelişir, örneğin diğer insanları yargılamakta o kadar acele etmezsiniz.

Burada, sakat insanların başkaları üzerindeki etkilerini de unutmamamız gerekir. Sakat insanlarla her gün temas halinde olan insanlar bundan nasıl bir ders almaktadırlar? Onları uzaktan gözlemleyen kişiler bundan nasıl bir ders almaktadırlar? Olumlu ya da olumsuz hangi duygular ortaya çıkmaktadır? Ve ayrıca ne tür dersler reddedilmektedir? Bu yine, istesek de istemesek de herkesin her gün birbirini sürekli olarak birçok biçimde etkilediği gerçeğini vurgulamaktadır. Karşılaştığımız şeyleri nasıl ele aldığımıza, onları nasıl kabul ya da reddettiğimize bağlı olarak da bu dersler öğrenilmektedir.

5

BÜYÜK TUR

Spiritüel kattaki Bilgelik Tapınağı'nı tamamen rastlantısal bir biçimde keşfettik. John isimli, bazı fiziksel rahatsızlıkları olan genç bir adamla bir hipnoz çalışması yapıyordum. O, spiritüel âlemde şifa bulabileceği bir yer olup olmadığını merak ediyordu. Ben böyle bir yerin olup olmadığını bilmiyordum ve bir deneme yapıp bunu öğrenmeye karar verdik. Bu kitapta sunulan bilgiler, deneklerin hipnozla geçmişe, iki yaşam arasındaki o "ölü" denen hale götürülerek konuşturulmaları sonucunda elde edilmiştir. Oysa bu sefer farklı olacaktı. John derin bir hipnoza girdikten sonra, onu kasten spiritüel âleme yönlendirdim ve orada şifayla ilgili bir yer olup olmadığını araştırmasını istedim.

Ben saymayı bitirdiğimde, John kendini güzel bir eterik ortamda buldu. Ona, burasının, Şifa Tapınağı, Goblen Odası ve Kütüphane gibi bölümler içeren büyük-bir kompleks olan Bilgelik Tapınağı olduğu bildirilmişti. Deneklerimin gördüğü görsel harikaları göremediğim, bu zevki yaşayamadığım için zaman zaman düş kırıklığı duyarım. Kör bir insan gibi, ben diğerlerinin sözel tariflerine dayanmak zorundayım ve sözler deneklerin bu diğer boyutlarda buldukları harikaları tasvir etmekte çoğunlukla yetersiz kalırlar.

Y: Şu anda Şifa Tapınağı'ndayım. Burası çok *güzel* bir yer. Burası daire biçiminde, kubbeli bir yapı ve tavandaki değerli taşların oluşturduğu pencerelerden parlak ışıklar içeri süzülüyor. Yukarıdan, bu saydam taşların oluşturduğu pence-

relerden siyah ve beyaz hariç her renk süzülüyor: maviler, kırmızılar, yeşiller, sarılar, turuncular, turkuazlar, aklınıza gelebilecek her renk... Evet, burada siyah ve beyaz hariç, her renk temsil ediliyor ve bunların güzel ışıkları daire şeklindeki bu binanın zeminine yayılıyor. Şimdi, Şifa Tapınağı'nın koruyucusu geliyor. O, gülümseyerek yanıma yaklaşıyor ve elimi tutuyor. Bana, "Bir tedavi görmek için geldin, öyle değil mi? Ruhun epey şeyden geçti, öyle değil mi? Şimdi burada, tüm bu ışıkların ortasında dur ve bu ışık enerjisinin içinden akmasına izin ver," diyor.

S: Bu yer bu amaçla mı kullanılıyor?

Yanıt yoktu. Bedensel devinimleri ve yüz ifadeleri onun çok derin bir şeyler deneyimlemekte olduğunu gösteriyordu. Endişeye kapılmamıştım, çünkü bu çok haz verici bir deneyim gibi görünüyordu.

S: Şimdi ne olduğunu söyleyebilir misiniz?

Hâlâ bir yanıt yoktu. Kendini tamamen yaşadığı o deneyime kaptırdığı belliydi. Bedeni birkaç kez şiddetle sarsıldı. Bu birkaç saniye sürdü.

S: Bu nasıl bir duygu veriyor?

Y: Çeşitli ışıklar etrafımda dönüyor, beni hissediyor ve temizliyorlar. O yüzden konuşamıyorum.

S: Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istemiştim de. Bu güzel bir duygu mu veriyor?

Y: Ah, adeta bir vecit hali... *(Bir süre sessizlik olur, bu arada genç adamın bedeni ara sıra sarsılmaya devam eder.)* Oh, bu harika bir duygu. Kendimi öylesine canlanıp tazelenmiş hissediyorum ki... *(Birkaç saniye sessizlik)* Ah! Bu olağanüstü. Çevremdeki bu renk ve enerji dalgaları tüm acılarımı alıp götürüyorlar. Ve şimdi tapınağın koruyucusu elimden tutup beni oradan uzaklaştırıyor. Bana, "Ruhun çevrendeki olum-

suz enerjiden temizlendi. Gelen huzur duygusunu hisset. Sen kendine şifa vermeyi öğrenme konusunda yoğunlaşmalısın," diyor. *(Derin bir soluk alarak)* Oh! Bu *harika* bir duyguydu. Bu fiziksel bedenleri ağır hasta olanlar için çok güzel bir yer. Onlar öldüklerinde buraya alınıyorlar ve burada astral ve ruhsal bedenleri şifa bulup canlanıyor. Daha sonra, artık bedene bağlı olmayan bu varlıklar, ruhsal rehberleri tarafından, ruhsal gelişimleri hakkında daha çok şey öğrenmek üzere farklı bölgelere aktarılıyorlar. Burada onlar uzun bir kuyruk oluşturuyorlar. Ben şifa bulmak istediğim ve hâlâ insan bedeninde bulunduğum için, bana öncelik tanıyarak onlardan önce bu şifa yerine aldılar. Onlar buraya "Renkler ve Işık Dairesi" diyorlar.

S: Hâlâ fiziksel bedende bulunan birinin buraya gelmesi olağandışı bir şey mi?

Y: Evet. Koruyucu, astral yolculuk halindeyken pek fazla kişinin bu fırsattan yararlanmadığını söylüyor. "Ama, yararlanmalılar," diyor. "Biz enkarne haldeki ruhlara hizmet etmek için de buradayız. Eğer gelmek isterlerse, onları buyur etmekten mutluluk duyarız. Çünkü tüm bu şifaya daima bir sevgi enerjisi eşlik eder." Burası harikulade, sevgi dolu bir yer. Burası bir hastaneye asla benzemiyor. Burası güzel bir tapınak gibi, daire biçimindeki, kubbeli bu yapının üzerinde değerli taşlardan oluşan pencereler var. Onlar beş-altı kadem boyunda ve farklı renkte taşlardan oluşuyorlar. Işık onların içinden geçip bu dairenin merkezine akıyor ve enerji etrafınızda bir girdap gibi dönüyor. İşte ben oradaydım. Oh, bu olağanüstü bir duygu. Şimdi bu koruyucu bana, "Sana sağlığınla ilgili birkaç şey söyleyeceğim," diyor, "Daima olumlu bir duygu taşımak, olumlu düşünceler barındırmak çok önemlidir. Ve senin ruhsal görevinin diğer insanlara hizmet ve yardım etmek olduğunu da bilmelisin, John. Sağlığın konusunda endişelenme. Olumlu enerjin sayesinde onlardan kurtulacaksın. Eğer fazla

kilolarından kurtulmak istiyorsan, olmak istediğin biçim üzerinde odaklan, çok geçmeden o hale gelirsin. Ama, bu konuda konsantre olman önemli. Alkol ve sigara ruhsal gelişmen için yararlı şeyler değildir, bu yüzden bunları eninde sonunda hayatından çıkarmak zorundasın. Bedenine giren bu enerjilerle gelişemezsin, çünkü onlar fiziksel ve ruhsal bedenlerine acı verirler. Zamanla, eğer istiyorsan, ruhunun sahip olduğu tüm doğal ve güzel şeyleri ortaya çıkaracak, tezahür ettireceksin. Doğru enerjileri kendine çekeceksin, bu yüzden sağlığın konusunda tasalanma, çünkü gereken şifayı aldın. Eğer bu tapınağa tekrar gelmek istersen, sadece burada olmayı dile ve burada olacaksın." O gerçekten sevgi dolu bir varlıktı. Beni içtenlikle kucaklayarak, "Şimdi artık buradan ayrılmalısın," dedi.

S: Ayrılmadan önce ona, kuyrukta bekleyen o varlıklarla ilgili bir soru sormak istiyorum. Bu insanlar çeşitli hastalıklar yüzünden mi ölmüşler?

Y: Evet, diyor. Bunlar çok uzun süren hastalıklardan sonra ölen insanlar. Ayrıca, içlerinde ölmeden önce muazzam acı çekmiş insanlar da var. Onlar kanser gibi hastalıklardan, araba kazası gibi şeylerden ölen insanlar. Aslında onlar gerçekten bir kuyruk oluşturmamışlar. Evet, bir düzen duygusu var, ama onlar birbiri ardına sıralanmamışlar. Ancak, her biri sırayla bu ışık enerjisi dairesine giriyor.

S: Onları buraya rehberleri mi getirmiş?

Y: Aralarında rehberler de var. Aslında, bazıları buraya kendi aile üyeleriyle birlikte gelmişler.

S: Bunlar öldüklerinde onları karşılamaya gelen aile üyeleri mi?

Y: Evet, aileleri onlara buraya kadar eşlik etmişler.

S: Onların başka yerlere gitmelerine izin verilmeden önce burada temizlenmeleri ya da şifa bulmaları mı gerekiyor?

Y: Evet. Geçirdikleri şey çok acı verici olduğundan bu şifa işlemine ihtiyaçları var.

S: Ve bu âleme geçtikten sonra yapılması gereken ilk iş bu oluyor, öyle mi?

Y: Evet, eğer insanlar fiziksel bedende bulunurken bir hastalık ya da kaza yüzünden çok ıstırap çekmişlerse, onların deneyimleyecekleri ilk şeylerden biri bu şifa enerjisi oluyor. Çünkü bu hastalıklar ya da kazalar onların eterik bedenlerinde de hastalık ya da olumsuzluk yaratıyor. Bu yüzden, onların astral âleme girip bu düzeyde çalışabilmeleri için önce eterik bedenlerinin şifa bulması gerekiyor. Bu, o insanlar için çok önemli bir yer. Onlar bu dairenin ortasına yerleştiriliyorlar. Ve tüm o ışınlar gelip onları kuşatıyor, etraflarında bir girdap gibi dönüyor ve eterik bedenlerindeki tüm olumsuzluğu alıp götürüyor. Sonra, onlar aileleri ve rehberleriyle birlikte astral dünyanın değişik bölgelerine gidiyorlar.

S: Daha önce bu şifa tapmağı hakkında bir şey duymamıştım. Bu bilgi için kendisine teşekkür ederim.

Y: O şimdi gülümsüyor ve "Ben burada daima hizmetinizdeyim," diyor. "Bu benim görevim, benim hayatım, benim varoluşum -*hayat* değil, *varoluş*." O son derece sıcak, parlak, sevgi dolu bir enerji. Dokunuşu ise büyüleyici. Sanki bir annenin çocuğunu sevgiyle kucaklayışı gibi. Böyle bir sevgi hissediyorsunuz. O, burasının, enkarne halde olsunlar olmasınlar, tüm ruhlar için uygun bir yer olduğunu, bu şifa yerinin herkese açık olduğunu söylüyor. Psişik şifa güçlerini kullanan birçok kişi bu imgeyi projekte etmeli, çünkü onlar burada şifa bulabilirler. O, "John, buna tanık olduğuna ve içinde yer aldığına göre, bunu diğer insanların da kullanmaları için onlara tarif etmen önemli," diyor. "Bu, Dolores'in de insanların şifa bulmaları için kullanabileceği harika bir gereç. O, insanları hipnoz yoluyla bu şifa tapınağına yönlendirebilir, burada işi biz dev-

ralıp yardım edebiliriz. Bu Dolores'in kullanabileceği olağanüstü bir hizmet olur. Ve böylece o da gelişecektir." Bu onun sana mesajı, Dolores.

S: Bunun için ona şükranlarımı sunuyorum. Buraya kimlerin gelip gelemeyeceğiyle ilgili bir kural var mı?

Y: O, "Eğer bu yolculuğu yapmaya gönüllüyseler, tüm ruhlar buraya gelebilir," diyor. "Ancak, *herkes* bunu yapacak kadar istekli ya da yeterince gelişmiş değil. Ama, eğer şifa bulmayı arzu ediyorlarsa, biz hizmete hazırız. Olumsuzluk düzeylerine bağlı olarak, zaman içinde buraya tekrar gelmeleri gerekebilir. Ama, bir kez burada tedavi gördükten sonra çoğu ruh yoluna devam edecektir. Buraya geri dönmeleri onlar için önemli olmadıkça, genelde buraya geri dönmek istemezler. Ruh kendisi için neyin en iyi olduğunu bilir. Kimse bu enerjiye bağımlı hale gelmez. Onlar şifa 'bağımlıları' olmazlar."

S: O halde, eğer trans halindeyken bir insanı buraya yönlendirirsem, o eğer istiyorsa bu işlemle şifa alabilir.

Y: O, "Eğer meditatif ya da hipnotik bir hale girerek bizimle uyumlanırsanız, biz hizmet etmek üzere buradayız, çünkü bizim enerjimiz budur," diyor. *(Heyecanlı bir sesle)* Hey, burada gerçekten harika bir yer, altından bir yer var. Tüm duvarlarda güzelim altın desenler görülüyor.

S: Bu o şifa tapınağından ayrı bir yer mi?

Y: Hâlâ şifa tapınağındayız. Bu koruyucu varlıkla konuşurken bir yandan da etrafta geziniyoruz. O bana farklı ışın enerjilerini ve onların nasıl geldiklerini gösteriyor. Bu sanki bir mücevher kutusunun içinde olmaya benziyor. Olağanüstü bir şey. Tapınak yapısının büyük bölümü elektrikli bir altın renk yayıyor. Yani, o gerçek bir şifa rengi ve sanki duvarların içine bir telkari süsleme işlenmiş gibi. Duvarlara opaller ve değişik tipte değerli taşlar yerleştirilmiş. Ama, bunların en önemlileri tavandaki, ışığın geldiği pencerelerde bulunan mücevherler.

S: Buraya girmemize ve sizin şifa almanıza izin verdiği için kendisine teşekkür ediyorum. Artık buradan ayrılmak istiyor musunuz?

Y: Evet. O beni kucakladı ve hoşçakal dedi.

S: Bu, varlığından haberdar olunması gereken çok önemli bir yer. Orada, varlığından habersiz olduğumuz böyle birçok yer olmalı. Siz tüm bu yapıların bir kompleksin bir parçası olduğunu söylemiştiniz. Acaba, burada bir tura çıkıp daha neler olduğunu görebilir miyiz?

Y: Pekâlâ. Koruyucu bana, Goblen Odası'nın önemli olduğunu söylüyor ve gitmem gereken yönü gösteriyor. Böylece, duvarları lapis lazuli ve mermer gibi görünen güzel bir koridordan aşağı doğru yürüyorum. Koridorun sonunda büyük bir kapı var. Kapıyı açar açmaz *göz kamaştırıcı* parlaklıkta bir ışıkla karşılaşıyorum.

S: Bu parlak ışık nereden geliyor?

Y: Bu insan biçimindeki bir ruhtan geliyor. O, Goblen Odası'nın koruyucusu olduğunu söylüyor ve içeri girmeme izin veriyor. (Bu Goblen Odası, *Nostradamus'la Konuşmalar* adlı üç ciltlik kitabımın ikinci cildinde anlatılmıştır.) Burası çok saygın bir yer. Havada harikulade bir koku var. Bu koku, taze bir esinti ile çeşitli çiçek kokularının bir bileşimine benziyor. Bir tür tütsü kokusu gibi. Burası çok güzel bir oda ve tavanı çok yüksek. Belki yüz kadem yükseklikte. Tavan bir kilise kubbesi gibi yuvarlak bir noktaya sahip. Hem tavanda hem de duvarlarda pencereler var, onlar epey yüksekte bulunuyor ve odayı aydınlatıyorlar. Duvarlar ve zemin mermerden yapılmış gibi görünüyor. Ve goblenin karşısındaki farklı aralıklarda bir grup sandalye ve masa gibi ağır eşya var. Onlar ne çağdaş ne de antika eşya, ama çok işlevsel ve rahat görünüyorlar. Koruyucu bana, bazen öğretmenlerin bu goblenin harikalarını ve şaşırtıcı karışıklığını öğrencilerine açıklamak üze-

re onları buraya getirdiklerini söylüyor. Sanki, insanların gelip bu gobleni inceleyebilecekleri özel bir müzede gibiyim.. Bu goblen metalik; metal ipliklerden dokunmuş ve çok muhteşem. Bu iplikler ışıltıyla parlıyorlar. Ve o sanki *soluk alıp veriyor*. O sanki... canlı. Gerçekten canlı. Yani, o dalgalanıyor ve kıvılcımlar saçıyor. Bazı iplikler parlıyor, diğerleri ise donuk. Bu gobleni tarif etmek çok zor. O gerçekten bir canlıya benziyor, ama hiç korkutucu değil; aksine çok güzel, muhteşem bir şey. Dünyadaki hiçbir şey onunla kıyaslanamaz, onun ihtişamını tarif etmek mümkün değil, o neredeyse elektrikli görünen canlı bir titreşime sahip. Ve koruyucu ruh, her bir ipliğin bir yaşamı temsil ettiğini söylüyor.

S: Bu çok karmaşık bir şey gibi görünüyor.

Y: Oh, bir kısmı karmaşık, ama bu çok güzel bir desen oluşturuyor. Ebedi bir desen. Ve... onun ötesindeki dünyayı da görebiliyorum. Bu goblene bakarak, meydana gelmiş herhangi bir olayı görebilirim.

S: Ne demek istiyorsunuz?

Y: Sanki, goblenin içinden doğru bakıp insanların günlük yaşamlarını görebilirim ve onlar bu goblendeki iplikler gibi birbirine bağlı. Koruyucu varlık, yaşanmış her hayatın bu goblende bir iplik olarak temsil edildiğini açıklıyor. Burası insan hayatının tüm ipliklerinin, enkarne olan ruhların birbirine bağlı oldukları yer. Bu goblen, her yaşamın nasıl birbirine bağlı olduğunu, sonunda tüm insanlığı etkileyecek biçimde nasıl tüm diğer yaşamlarla ilişkili olduğunu mükemmel bir biçimde tasvir ediyor. Bu goblen, insanlığın mutlak birliğini temsil ediyor. O birçok parçadan oluşan tek bir goblen. Bu ipliklerin hiçbiri bir diğeri olmadan var olamaz ve onlar, hepsi birbirinin içine örülü ve birbirini etkiliyor.

S: Eğer bu goblen herkesin yaşamından oluşuyorsa, o zaman canlı olması gerekir. Koruyucu bizim bu goblene bakma-

mıza karşı çıkar mı?

Y: Oh, hayır, bizim bir amacımız olduğunu biliyor. O, "Buyrun, lütfen ona bakın, ama çok derinlemesine bakmayın. Ben sizin diğer insanların yaşamlarına bakmanızı istemiyorum, çünkü bu bilginin yayılması onların gelişimine zarar verebilir," diyor. *(John gobleni tarif etmeyi sürdürür.)* Bu dev bir goblen. En az yirmi-yirmibeş kadem boyunda görünüyor. Eni ise sanki *sonsuza* dek uzanıyor. Onun başından sonuna kadar yürümem saatler alabilir. Belki bir mil, belki daha da öteye uzanıyor olmalı. O sol taraftaki duvar boyunca uzanıyor ve pencerelerden gelen ışık onun üzerinde parlıyor. Ama, bir nokta var ki ondan daha ileriye gidemiyorum.

S: Neden?

Y: Goblenin koruyucusu, bunun tüm varlıkların ruhsal gelişim düzeylerine bağlı olduğunu söylüyor. Ancak ruhen yeterince gelişmiş varlıklar goblenin bu bölümüne geçebiliyorlar. Sanki burada, "Bu noktanın ötesine geçmeyin," diyen küçük bir işaret var. *(Güler)* Fakat bu bir işaretten çok, ancak bu noktaya kadar yürüyebileceğimi belirten bir his. Sanki şu anda, yaratılmış en güzel sanat eserine bakıyorum. O, kalınlıkları küçük bir tel ile bilek kalınlığında bir kablo arasında değişen iplik tellerinden oluşuyor.

S: Ben onları iplik inceliğinde olarak düşünmüştüm.

Y: Hayır, onlar iplik teli kadar ince değiller. Onlara iplik teli diyorum, çünkü onlar birbirine örülüler, birlikte dokunmuşlar, ama bu iplikler çok değişik kalınlıklarda. Bazı yerde çok ince, bazı yerde ise çok kalınlar. Çoğunluğu bir tür ip kalınlığında ve sonra ilerledikçe, onlar gitgide kalınlaşıyorlar. Burada çeşitli renklerde iplikler görünüyor, yeşiller, maviler, kırmızılar, sarılar, turuncular ve siyahlar. Evet, az sayıda da olsa siyah iplikler görünüyor. Siyahlar belirgin bir biçimde ortaya çıkıyorlar, çünkü onlar diğer renkler kadar ilerilere uzan-

mıyorlar. Hımm, bu garip.

S: Bu renklerin bir önemi var mı?

Y: Bunu koruyucuya soruyorum. O, "Evet, onlar tüm ruhların ruhsal enerjisini temsil ediyorlar," diyor.

S: Peki, daha parlak renklere kıyasla daha koyu renklerin anlamı ne?

Y: O, "Daha koyu renkler gerçekten bir öneme sahip değiller. Siyah renkler ise özeldir, çünkü bu ruhlar çok olağandışı bir yol seçmişlerdir," diyor.

S: Ben koyu renklerin daha olumsuz yaşamları temsil ettiklerini düşünmüştüm.

Y: Hayır. O, bu goblende hiçbir olumsuzluğun bulunmadığını söylüyor. Siyah renkler sadece olağandışı bir tezahür yolunu seçmişler. Ama o, "Bunu sorgulamayın. Bunu şu anda bilmeniz gerekmiyor. Siz buraya başka bir amaçla geldiniz," diyor.

S: Evet. Birkaç soru sormak istiyorum. Siz orada öğrencilerine bu goblen hakkında bilgiler veren öğretmenlerin de bulunduğunu söylediniz. Onlar burada geçmiş yaşamlarının modelini de görebilirler mi?

Y: Evet. Şu anda bir öğretmen-öğrenci grubuna bakıyorum. Öğretmenin üzerinde güzel bir giysi ve yüzünde çok yardımsever bir ifade var. O, birkaç varlığa, geçmişte ve o sırada neler olduğunu gösteriyor. O, bu goblen hakkında bilgi veriyor ve farklı desenlerin anlamlarını açıklıyor. Elinde parlak bir işaret değneği gibi bir şey var. Bu altın-renkli bir değnek ve ucunda bir kristal, daha doğrusu kendi ışığıyla dokunduğu yeri aydınlatan bir elmas var. O, goblendeki bir ipliği işaret ediyor ve o iplik hemen aydınlanıyor. O, yaşamlarla ilgili farklı özellikleri, insanların nasıl geliştiklerini ve hangi noktaya kadar gelişmeleri gerektiğini işaret ediyor. Öğrenciler ise kalem ve kâğıtla değil, ama kafalarıyla not alıyor gibiler.

S: Yani, o bu öğrencilere, gelecek yaşamlarıyla ilgili kararlar verebilmeleri için geçmiş yaşamlarıyla ilgili açıklamalar mı yapıyor?

Y: Evet, sanırım onlar burada geçmiş yaşamlarını inceleyip, kendi ipliklerinin bu yaşam goblenine nasıl örüldüğünü anlamaya çalışıyorlar. Bu kadim insanların "Akaşik Kayıtlar" dediği şey. *(Şaşırmıştım.)* Bunlar ancak gelişkin ruhların anlayabilecekleri Akaşik Kayıtlar. O, kayıtların bir kısmının kitap halinde saklandığını, ama bunların o kadar gelişmemiş ruhlar için olduğunu söylüyor.

S: (Anlamayarak) O halde herkesin bu goblende bir ipliği yok, öyle mi?

Y: Hayır, tüm yaşam bu goblende bir ipliğe sahip, ama yalnızca gelişkin ruhlar bu goblen kavramını anlayıp buradaki bilgiye girebilirler. Daha az gelişmiş ruhlar ise Akaşik Kayıt kitaplarına bakabilirler. Bunu, bir çocuğun bir üniversite kütüphanesine gitmesine benzetebiliriz. Oysa o bunun yerine yerel bir kütüphanenin çocuklar bölümüne gitmelidir.

S: O halde, onlar buraya gelseler bile, gördükleri şeyden bir şey anlamayacaklardır.

Y: Doğru. Onlar bunu anlamayacaklardır. O bu boyutun da üzerindeki yüksek boyutlara uzanır. Bu goblen en sonunda tüm parlaklığıyla Tanrı katında son bulur. O, bu muhteşem ışığa götürür.

S: Bu koruyucuya, şu anda enkarne haldeki birçok insanın bu gobleni görmeye gelip gelmediğini sorabilir misiniz? Yoksa bizim burada bulunmamız olağandışı bir şey mi?

Y: O, kaç insanın buraya geldiğini bilseniz şaşıracağınızı söylüyor. Birçokları onu bir sanat eseri olarak görmeye geliyormuş. O, bu goblenin bazı ressamlara, heykeltraşlara ve kumaş tasarımcılarına ilham verdiğini söylüyor. "Onlar bazen buraya gelirler, çünkü bu tüm yaradılış içinde en muhteşem san-

at eserlerinden biridir. O çılgın çağdaş desenler, Doğulu desenler ya da Kızılderili desenleri gibi birçok farklı desene sahip."

S: Onlar buraya nasıl gelebiliyorlar?

Y: Bazıları rüya görürken, astral halde buraya geliyorlarmış. Bazıları ise meditasyon, astral projeksiyon ya da hipnoz uygulayarak spiritüel katlarda gezerken buraya geliyorlarmış. Ama o, tüm insanlığın henüz bu yere gelmeye hazır olmadığını söylüyor.

S: O sizin ölü olmadığınızı biliyor mu?

Y: Evet, o, ardımda uzanan gümüş kordonu görüyor. Burada bulunanların çoğunun gümüş kordonu yok.

S: Peki, enkarne haldeyken buraya gelenler arasında buraya girmesine izin verilmeyen kimse olmuş mu?

Y: O, "Şaşıracaksınız," diyor. "İnsanlardan burayı terk etmelerini istemek zorunda kalıyoruz bazen. Bir adam astral yolculuk sırasında buraya gelip, kendi ipliğini bu goblenden koparmak istedi. Bunun varoluşunu sona erdirecek en iyi yol olduğunu düşünmüştü. Bu adam bir tür bunama içindeydi ve o sırada spiritüel katta bulunduğunu fark etmemişti. Büyük bir karmaşa içindeydi. Onu geri göndermek zorunda kaldık. Şu anda bir akıl hastanesinde ve çok kolayca trans haline girdiği için, bunu engellemek üzere kendisine ağır dozda yatıştırıcılar veriliyor. Ama, o buraya gobleni ya da kendi ipliği sandığı ipliği yok etmeye gelmişti. Aslında, bu onun ipliği bile değildi."

S: Ama, bunu yapmayı deneyen çok insan yok, öyle değil mi?

Y: Hayır, bu çok nadir görülen bir vakaymış. Koruyucunun dediğine göre, bu adam enkarnasyonu sırasında büyük bir spiritüel güce sahipti, ama o bunun bir hayal, bir kuruntu olduğunu düşünüyordu ve bu durum onda zihinsel dengesizliğe yol açtı. Bunun sonucunda da fiziksel olarak kısıtlandı ve ona, astral yolculuk yapmasını engelleyecek dozda ağır ilaçlar veriliyor. Eğer doğru yolu bulabilseydi, dünyaya büyük hiz-

metlerde bulunabilirdi. Ama, o akli yanının diğer yanlarına baskın çıkmasına izin verdi.

S: Sanırım, bu yüzden bu odada bir koruyucu bulunuyor.

Y: Evet, bir koruyucu bulunmak zorunda. Bu, zamanın bir tasviri, bir portresi olduğundan bazen burada garip şeyler oluyor ve her şeyin dengesinin korunması gerekiyor. Bu goblen boyunca kontroller ve dengelemeler yapılıyor.

S: Bize bunları anlattığı için teşekkür ederiz. Doğrusu epey meraklıydık.

Y: O, "Bu anlaşılabilir bir şeydir. Biz sizin misyonunuzun ve ruhsal gelişim düzeyinizin farkındayız. Ben burada hepinize hizmet etmek üzere bulunuyorum," diyor.

S: Biz bu bilgiyi olumlu bir biçimde kullanmaya çalışıyoruz. Eğer olumsuz biçimde kullanacak olsaydık buraya gelmemize izin verilir miydi acaba?

Y: O, "Hayır. Burada hiçbir şey gizlenip saklanamaz. Biz sizin güdülerinizi sizden daha iyi biliyoruz," diyor.

S: Buradan ayrılmadan önce John, o goblende görmek istediğiniz başka bir şey var mı?

Y: Şimdi kendi ipliğimi görüyorum. O bu goblen boyunca yer yer gümüş ve bakır renginde görünüyor. Goblenin koruyucusu artık oradan ayrılma zamanımın geldiğini söylüyor." Bu bilgiye ihtiyacın yok," diyor, "İleride bakabilirsin, ama şimdi değil." *(Sessizlik)* O, ruhsal gelişimim konusunda bir şeyler söylüyor ve bir anlamda, beni bu konuda göreve çağırıyor. *(Güler)* O benim parlak bir ışığa sahip olduğumu, ama onun donuklaşmasına izin verdiğimi söylüyor. İşte bu yüzden dünya okuluna geri dönmem gerekiyormuş.

S: Ki durumu düzeltebilesiniz...

Y: Evrensel yasaları ve sevgiyi anlayarak, ışığımı geri kazanabilirim. İnsan, dünya okulunda diğer boyutlara göre daha hızlı bir biçimde gelişiyor.

S: Onun size bunları söylemesi karşısında neler hissediyorsunuz?

Y: Eh, biraz utanıyorum. O çok haklı tabii. Sorumluluklarımdan kaçıyordum, bu yüzden de yeniden enkarne olmam gerekiyordu. Ama, o bana bu sözleri sert bir öğretmen edasıyla değil, sevecen bir biçimde söylüyor. Şimdi beni kucaklıyor ve bundan sonraki misyonumda başarılar diliyor.

İçimden gelen isteğe direnemeyip, "Benim ipliğim de oralarda bir yerde mi?" diye soruyorum.

Y: Evet, sizin ipliğinizi de görüyorum. Sizin ipliğiniz giderek güçlenen bir parlak ışıltılı bakır renginde. O küçük bir iplik olarak başlayıp giderek büyüyor ve diğer birçok ipliği de etkiliyor. Bu goblen gerçekten büyülü. *(Gülerek)* Koruyucu, şimdi bana basamakları gösteriyor ve "Neden aşağı kadar yürüyüp orada neler olduğuna bir bakmıyorsunuz?" diyor.

S: Sanırım, bu kadar meraklı olmamamız gerekiyor.

Y: Evet. O, "Şimdilik yeterince şey gördünüz," diyor. Sanırım, geleceğimize pek fazla bakmamamız gerektiğini ima ediyor.

S: Bu makul bir şey. Çünkü, eğer başımıza neler geleceğini bilseydik, yapmayı plânladığımız birçok şeyi yapmaz ve sonuçta alacağımız dersleri de alamamış olurduk. Pekâlâ, artık oradan ayrılalım mı?

Y: Evet, Goblen Odası'ndan çıkıp merdivenden aşağı iniyorum. Şimdi, Bilgelik Tapınağı'nın içindeyim, büyük hol boyunca yürüyorum. Duvarlarda zümrüt, yakut, perido ve kristal gibi değerli taşlar varmış gibi görünüyor. O kadar güzel ki... Çok parlak ve kutsanmış bir yer görünümünde burası. İnsana adeta huşu veriyor. Az ileride Kütüphane var. Şimdi oraya giriyorum. Raflarda ve kapılarda yine değerli taşlar varmış gibi görünüyor ve onlar kendi ışıklarıyla parlıyorlar. Büyük bir çalışma salonundayım. Burada her konuda kitaplar ve

parşömenler var ve raflarda her tür metin yer alıyor. İçeri güzel bir ışık akıp her yeri aydınlatıyor. Burası altın, gümüş ve değerli taşlardan yapılmış görünüyor ve bunların hepsi sizin rahatça bir şeyler okuyabileceğiniz şekilde ışık yansıtıyor. Tüm bina bu harikulade maddeden yapılmış görünüyor.

Spiritüel âlemdeki bu kütüphane bana yabancı bir yer değildi. Deneklerim vasıtasıyla burayı birçok kez ziyaret etmiştim. Birçok kişi oradan söz etmişti ve onların tarifleri birbirine aşağı yukarı uyuyordu. Bu kütüphanenin koruyucusu bana bilgi verme konusunda daima istekliydi ve ben burada birçok konuda bilgi edinmiştim.

S: Burası benim en gözde yerlerimden biri. Ben zaten içinde kitaplar ve metinler bulunan her yerden hoşlanırım. Burada başka insanlar da var mı?

Y: Diğer bölümde insanlar var. Burası büyük bir yer; neredeyse bir katedral büyüklüğünde. Orada, ışık içinde parlayan bir varlık var.[1] O, Dünya okulu için hazırlanmaktan söz ediyor ve birkaç kişi de onu dinliyor. Diğerleri ya kendi aralarında gruplar oluşturmuşlar ya da sessizce yürüyüp kitapları ve metinleri farklı yerlere taşıyorlar. Sanki hepsi âlim gibi çalışıyor. Burada herkesin bir amacı var ve ortalığa bir sükûnet duygusu hâkim. Her yeri dolduran bir müzik duyuluyor. Bu çok güzel bir müzik ve hafif bir biçimde duyuluyor.

S: Burası çok güzel bir yer gibi görünüyor...

Y: Evet, gerçekten çok hoş bir yer. Her şey parıldıyor ve herkes güzelim giysiler içinde. Bu giysiler saydammış gibi görünüyor, ama onların içinden dışarı doğru eterik renkler yayılıyor. Bunlar o insanların auraları.

S: Buradan sorumlu olan biri var mı? Burada aradığınız bir şeyi nasıl buluyorsunuz?

Y: Evet, buranın koruyucusu olan bir ruhsal rehber var.

O, orada bir masada oturmuş bir şeyler yazıyor. Ve bana, "Siz ne istemiştiniz?" diye soruyor.

S: Şu anda o çok mu meşgul görünüyor?

Y: Oh, hayır. O, "Hayır, hayır, hayır. Bu harika bir şey. Hizmet etmek çok önemli bir şeydir," diyor.

S: Pekâlâ. O bizim için bazı bilgileri araştırıp bulabilir mi?

Y: Bu konuda bazı kısıtlamalar olduğunu söylüyor.

S: Bunların neler olduğunu söyleyebilir mi?

Y: O, "Kendi kişisel geleceğinizi çok fazla araştırmak iyi değildir. Çünkü bu uyumsuzluğa yol açar," diyor.

S: Pekâlâ, bunu yapmayacağız. Hâlâ enkarne halde bulunan insanların bu kütüphaneye gelmelerine izin veriliyor mu?

Y: O, "Evet, onlar astral yolculukları, rüyaları sırasında buraya gelirler," diyor. "Aslında, rüya görmek astral yolculuk yapmaktır. Onlar buraya gelirler ve her zaman ne yaptıklarının farkında değildirler, çünkü bunu biraz sisli, biraz bulanık bir biçimde deneyimlerler. Enkarne haldeki insanların bizi bilinçli olarak *aramaları* nadir rastlanan bir şeydir. Böyle birkaç kişiye rastlanır." Şimdi o bana çevreyi gösteriyor. Bu kütüphanenin ortasında kubbeli, daire biçiminde bir alan var; varlıklar orada gruplar halinde toplanıp çalışıyor ve bazı konuları tartışıyorlar. Onlar bu alanın çevresindeki izleme-odalarına gidip istedikleri şeyi izleyebiliyorlar. Bu izleme odalarında tüm bilgi depolanmış halde, ama bu bir bilgisayara benzemiyor. Burada varlıkların bilgisayarlara ihtiyaçları yok, burada bilgi düşünce yoluyla aktarılıyor. Ve o, bizim okuma-yazma odasına gidebileceğimizi söylüyor. Burası okuma yapılan bir oda, burada varlıklar istedikleri gibi okuyup yazıyorlar.

S: Bu okuma-yazma odası bu kütüphanede bulunan farklı bir bölüm mü?

Y: Evet. Burası ruhen çok gelişmemiş varlıklara ayrılmış bir yer. Bunlar, bilgiyi kavrayabilmek için onu hâlâ yazılı hal-

de görmeye ihtiyacı olan, ortalama gelişkinlik düzeyindeki varlıklar.

S; Onlar izleme-odalarından bir şey anlamıyorlar öyleyse.

Y: Eh, onları anlayabilirler, ama onlar kitaplardan okuyarak öğrenmeyi seçiyorlar.

S: Bu kütüphaneye kimlerin gelip gelemeyecekleri konusunda bir kısıtlama var mı?

Y: Hiçbir kısıtlama yokmuş, ama düşük titreşimli enerjiye sahip ruhlar buraya adım atmakta çok zorlanırlarmış. Onlar bu bölgeden çekinir, hatta korkar ve bu yüzden de buraya gelmeye çalışmazlarmış.

S: Onların bu bölgeden neden korktuklarını merak ettim.

Y: Koruyucu varlığın dediğine göre, onlar daha önceki varoluşlarının birçok olumsuz niteliğini hâlâ taşıyorlar. Bunlar, insanın titreşimlerini düşüren açgözlülük, kıskançlık, şehvet düşkünlüğü gibi ilkel nitelikler. Bu yüzden onlar çoğunlukla "aşağı astral dünya" denen bölgede kalıyorlar. Onlar bu bölgeye girmekte gerçekten zorlanıyorlar, bir anlamda kendileri tepki duyup girmeyi reddediyorlar.

S: Zaten onlar bu durumda pek bilgi arayışında olmayacaklardır.

Y: O, "Biz burada onlara da hizmet etmek için bulunuyoruz," diyor. "Aslında aşağı astral dünyada da bizim kütüphane şubelerimiz var. Ve bu merkezlerde gerçekten büyük varlıklar görev yapıyor. Ama, onlar yine de buralara çok zor adım atıyorlar. Bu varlıklar hâlâ fiziksel formdaki deneyimlerin peşindeler. Onların dejenere edici ya da insanı ruhen alçaltıcı yerlerde oyalanmalarının nedeni de budur."

S: Bizim buraya gelmemize neden izin verildiğini merak ediyordum...

Y: Amacımız bilindiği için. Bizim neden bilgi aradığımızı biliyorlar. "Sadece bir beyaz ışık halkasına girmenize izin ver-

menizden bile sizin yüksek astral kattan olduğunuzu biliriz. Ve biz sizin düşüncelerinizi, niyetinizi okuyabiliriz. Burada hiçbir şey saklanamaz," diyor.

S: Bu bilginin bir kısmını edinmemize izin verecekler mi?

Y: İzleme-odasına girebileceğimizi söylüyor.

S: Bu oda nerede?

Y: Beni bu odaya götürüyor.

S: Tamam. Ben bu farklı varoluş katlarıyla ilgileniyorum. Bu farklı katlara gitmek yerine, onları bu izleme-odasında araştırmanın daha kolay olacağını düşündüm. Eğer bu koruyucu bize onlar hakkında bilgi verebilir ya da onları size gösterebilirse işimiz kolaylaşır. Acaba o bunu yapabilir mi?

Y: Evet. O, astral dünyanın üç bölüme ayrıldığını söylüyor: aşağı, orta ve yüksek astral katlar.

S: Her şeyden önce, ben aşağı katları merak ediyorum. O bölgeyle başlayalım. Bize, bu aşağı katın nasıl bir yer olduğunu ve ne tür varlıkların orada bulunduğunu söyleyebilir mi?

Y: Evet. Biz şu anda izleme-odasındayız ve o bana bunları gösterecek. O, "Neyi görmek istiyorsanız onun üzerinde odaklanın ve bu görüntüler duvarlarda belirecektir," diyor.

S: Duvarda bir perde mi var?

Y: Bu pek perde gibi değil, bu sizi kuşatan bir şey. Ben ortada durmuş seyrediyorum. Rehberim bana aşağı astral katın korkunç bir yer olduğunu söylüyor. "Biz bu katta bulunan varlıklar için dua ediyoruz, ama onlar dünyaya çok bağlılar. Onlar artık insan formunda bulunmasalar da dünyadan ayrılamıyorlar," diyor. Ve onlar şeye benziyor... Ohh! (irkilerek) Ama, bu iğrenç!

S: Ne görüyorsunuz?

Y: Birinin vurulduğunu gördüm. *(Rahatsız bir tavırla)* Ve burada bir grup ruh bu olayı izleyip, "Oh, bu müthiş bir şey! Şu akan kanlara, şu fırlayan bağırsaklara bak!" diye bağırıyor.

S: Yani, onlar enkarne haldeki bir insanın vuruluşunu mu izliyorlardı?

Y: Evet, iki kişiyi izliyorlardı. İki zenci bir uyuşturucu pazarlığı yüzünden birbirlerini vurdular. Ve sanki... oh! Neredeyse bine yakın ruh bunu izliyordu. Sanki şöyle şeyler söylüyorlar: "İşte biri daha gidiyor! Şimdi nereye gideceğiz? Oh, şu kıza bakın, tecavüze uğruyor! Gelin bunu izleyelim!" Onlar tüm bu vahşete tanık oluyorlar. Ve koruyucu varlık bana, "Onlar kendi yaşamlarını nasıl yaşadıklarını görmek için bunu izlemek *zorundalar*," diyor. "Onlar da böyle, çok dejenere bir biçimde yaşadılar." Ve o, bu ruhların bundan öğrenmek zorunda olduklarını söylüyor.

S: Yani, onlar öldükten sonra o bölgelerde mi kaldılar?

Y: Buna zorlandılar. Daha yüksek katlara çıkamadılar. Çünkü ruhsal titreşim hızları çok düşüktü. Onlar yoğun bir titreşimdeler, daha yükseklere çıkamıyorlar, bu yüzden fiziksel dünyayı izlemek *zorundalar*. Onlar bu dünya ile etkileşimde bulunuyorlar.

S: Bu bir tür cehenneme benziyor...

Y: Evet. Çünkü onlar ruhen gelişene kadar bazen benzer durumları tekrarlayıp dururlar. Rehberim, içlerinde bazılarının adeta bir canavar, bir hayvan gibi olduğunu söylüyor. Bu onlar için bir cehennem. Çünkü eğer onlar uyuşturucuları ya da alkolü aşırı derecede kullanmışlarsa ya da şehvet düşkünlüklerinin kendilerini yönetmesine izin vermişlerse, bu zaafları onları yönetmeye devam eder. Onlar, öldükten sonra da bunları arzular, ama tezahür ettiremezler. İşte bu yüzden, dünyadan ayrılmadan önce bu olumsuz alışkanlıkları bırakmak çok önemlidir; aksi takdirde, bu arzuları gittiğiniz yere birlikte götürürsünüz. Rehberim, "Örneğin, burada sigara içmek isteyip de bunu yapamayan varlıklar var, çünkü burada sigara yok. Bu yüzden, onlar orada sigara içen insanların et-

rafında dolanıp dururlar. Aynı şey uyuşturucu kullanmış varlıklar için de geçerlidir, onlar da uyuşturucu kullanan insanların etrafında dolanıp dururlar," diyor.

S: Yani onlar osmoz (geçişme) yoluyla bazı duyumları elde etmeye mi çalışırlar?

Y: Evet. Bu yüzden onların etrafında dolanıp dururlar. Yaşarken şehvet duygularının kendilerini yönetmesine izin vermiş ruhlar ise genelev gibi şehvetin bolca yaşandığı yerlerde dolanırlar. Rehberim, bunların aşağı astral katın sakinleri olduklarını söylüyor.

S: Bu, insanı hiçbir yere çıkarmayan bir kısırdöngüye benziyor. Peki, onlar bu kattan nasıl kurtulabilirler?

Y: Rehberim, "İşte bu yüzden insanların sevdikleri için dua etmeleri gerekir, çünkü bu onların ışığı görmelerine yardımcı olur," diyor. "Onlar kendi kişisel cehennemlerinde yaşamaktadırlar. Ama, artık bunu yeterince yaşadıklarını hissettiklerinde, koruyucu ruhlar onların yardımına gelirler. Örneğin, 'Benim yapamadığım şeyleri yapan tüm bu insanları izlemekten bıktım usandım,' dediklerinde, rehberler gelip onlara, kendileri için bir değişim yaratmanın yollarını gösterirler. Ancak, yeniden enkarne olma zamanları geldiğinde onları bir işlemden geçiririz. Onları, yeniden değerlendirilecekleri bir yer olan bilgisayar odasına götürürüz. Burada, ne zaman enkarne olacakları ve bu enkarnasyonda ne tip dersler öğrenecekleri saptanır. Onlara bu yaşamı nasıl elverişli bir biçimde kullanabilecekleri gösterilir. Ama, tüm bunlar çok kısa bir süre sonra değişecek, çünkü Dünya artık gelişip, bu ruhların barınamayacaklan kadar yüksek bir titreşime geçmekte. Bu yüzden, bu ruhlar başka gezegenlere aktarılacaklar. "

S: O zaman bu gezegenler bu olumsuzluğu mu barındıracaklar?

Y: "Evet, çünkü bunlar hâlâ gelişmekte olan gezegenler.

Ve bu ruhlar buraya geri dönmeyecekler, çünkü Dünya gezegeni artık değişmekte. Şu anda izlediğimiz ruhlar düşük, yoğun titreşimli ruhlar. Yüksek titreşimli ruhlar ise farklıdır. Onlar öldüklerinde direkt olarak Bilgelik ve Bilgi Tapınağı'na yönelirler, çünkü onlar daha önce de orada bulunmuşlardır."

Sanırım, okulların bulunduğu yer burası olmalıydı.

S: O halde, onlar tüm bu olumsuzluğu atlatıp buraya gelirler.

Y: "Düşük astral kattan sonra, orta düzeyde ruhların bulunduğu orta-astral-kat yer alır. Onlar kendilerini, onlardan önce ölmüş aile üyeleriyle mutlu durumlarda tezahür ettirmekten hoşlanırlar. Burada evler, göller, göllerin üzerinde gezi tekneleri ve çevrelerinde de gezinti yerleri bulunur."

S: Yani, bu onların Dünya'daki yaşam tarzlarına mı benzer?

Y: "Göl kıyısında farklı tiplerde evler inşa edilmiştir. Dağların yamaçlarında da güzelim evler yer alır. Burası, özellikle, astral dünyaya alışmakta zorluk çeken varlıkların yaşadıkları bir yerdir."

S: Yani, onlar aşina oldukları gibi bir evde mi yaşamak istiyorlar?

Y: "Öyle. Onlar madde âlemindeki evlerine benzeyen bir evde yaşayabilirler."

S: Bu evlerde başka insanlar, mobilya vs. gibi şeyler de var mıdır?

Y: "Bu evlerde başka insanlar da vardır ve onlar her ne eşya istiyorlarsa onu tezahür ettirirler. Böylece, eğer onlar *art deko* dönemine ait mobilya istiyorlarsa bunu tezahür ettirirler. Uzakdoğu mobilyası istiyorlarsa bunu tezahür ettirirler. Eğer, 14. Louis dönemine ait mobilya istiyorlarsa onu tezahür ettirirler. Gördüğünüz gibi, bunlar çok gelişkin ruhlar değildir. Onlar orada sadece bir sonraki enkarnasyonlarını bekle-

mektedirler. Sadece yüksek derecede gelişmiş ruhlar bu kütüphanelerde ve o kompleksin farklı bölgelerinde bulunmaktadırlar. Diğerleri ise hâlâ Dünya ile ilişkili ruhlardır."

S: Belki onlar sadece bunu kavrayabilmektedirler. Belki o âlemde de sadece bunların mevcut olabileceğini düşünmektedirler.

Y: "Çok doğru, burada iyi bir nokta yakaladınız. Onlar, genelde, benzer biçimde düşünen varlıklarla birlikte olurlar. Yani, titreşimleri, huyları birbirine benzer varlıklar bir arada bulunurlar. Nasıl düşük enerjili insanlar kendilerine düşük enerjili, düşük titreşimli varlıkları çekerlerse, yüksek enerjili gelişkin varlıklar da kendi titreşim düzeylerindeki varlıklarla bir araya gelirler. Orta düzeyde bulunan varlıklar bu âlemde de aşina oldukları yaşam tarzını sürdürmek isterler. Ama, bunu kendileriyle ilgili bazı şeyleri temizlemek için kullanırlar. Bu düzeyde yaşanan enkarnasyonlarda bir hayli ailevi karma yaratılır, çünkü bu orta-düzeyde insanlar güçlü bağlar kurarlar. Evet, bir aşağı-astral, bir orta-astral, bir de üst-astral kat vardır. Ve orta-astral bu tip bir ortamdır. Burasını, Birleşik Devletler'de kentlerin dışında oluşturulmuş sakin, güzel mahallelere benzetebilirsiniz. Burada güzel evler vardır ve insanlar genelde arkadaşları, akrabaları ile konuşur ve güzel anılara sahip olurlar. Bazen rehber ruhlar bir eve gelip onlarla konuşur ve bir sonraki yaşamlarına hazırlanmaları gerektiğini bildirirler. Bazen onlar, 'Biz bir süre daha ailelerimizle kalıp bunun tadını çıkarmak istiyoruz. Acaba bunun için zamanımız var mı? Ruhsal gelişimimiz için hemen enkarne olmamız gerçekten gerekiyor mu?' diye sorarlar. Rehber ruh, 'Evet, sizin gelişip üst-astraldaki bilgelik tapınağına gidebilmeniz gerekiyor,' diye yanıt verdiğinde ise onlar biraz korkarlar. Çünkü burası hakkında hiçbir şey bilmemektedirler."

S: Yani, aşina oldukları ortamda kalmak isterler...

Y: "Evet, onlar daha ileri gitmek pek istemezler. Ama, onlar iyi şeyler tezahür ettirebilirler ve oldukça da mutludurlar. Sonra, üst astral kat vardır. Bunu farklı toplumsal sınıflara sahip olmak olarak görebilirsiniz. Orta-astral hoştur; bu güzel bir dış-mahalleye gitmek gibidir. Ama, üst-astral son derece güzel manzaralara sahip, muhteşem bir kattır. Burada bahçeler ve tüm güzel dağların, denizlerin, ırmakların, göllerin ve şelalelerin prototipleri vardır. Onların hepsi oradadır ve manzara gerçekten olağanüstüdür. Ve burada, Bilgelik Tapınağı'nın bulunduğu bu güzel mücevher-gibi kent vardır. Bu kenti kuşatan dağlarda bazı üst-astral varlıkları yaşarlar. Ama, onlar da bu tapınağa gelirler. Bunlar ev ve aile yaşamının verdiği rahatlık duygusundan hoşlanan ruhlardır. Birçok gelişkin ruh bu tip bir yaşamdan hoşlanır. İşte bu yüzden, onlar dağların yamaçlarındaki küçük villa tipi evlerde yaşıyorlar. Burası gerçekten çok güzel bir yerdir."

S: Öyle görünüyor ki, ruhlar aşina oldukları yerlere gidiyorlar. Ve onlar hazır olana kadar bir sonraki düzeye çıkamıyorlar...

Y: "Doğru. Belli bir düzeye kadar gelişmeniz gerekir. Ve siz buraya geldiğinizde, gitmek isteyeceğiniz yer bu üst astral kat olacaktır. Burası gerçekten muhteşem bir yerdir. Orta astral kat da önemlidir. Ruhların büyük çoğunluğu buraya gelir. Onlar ne iyi ne kötüdür, onlar dejenere ruhlar değildir, onlar sadece ailelerini ve arkadaşlarını görmek istemektedirler. Ve biraz zamana ihtiyaçları vardır. Ama, onların yukarıdaki bilgisayar odasına gitme zamanları geldiğinde, artık yeniden enkarne olma zamanları gelmiştir."

S: Bu konuda onların bir söz hakkı yok mudur?

Y: "Hayır, üzücü olan da budur. İşte bu yüzden, üst astral katta çok daha fazla seçim hakkına sahipsiniz. Çünkü bilgi özgürlüktür."

S: Herkes eninde sonunda bu bilgisayar odasına gider mi?

Y: "Evet. Hepsi gider. Bu işlemden-geçirme odasıdır. Ama, dediğimiz gibi, aşağı astral kattan varlıkların tüm bu olumsuzluklarıyla enkarne olacak ancak birkaç yılları kaldı, dünyanın titreşiminin yükselmesiyle birlikte onlar başka gezegenlerde enkarne olacaklar." *(Burada John sözü devralır.)* Koruyucu varlık bana bilgisayar odasını gösteremiyor. Bu genelde sadece koruyucu ruhların girmelerine izin verilen bir işlem odasıymış. Burası çok önemli bir bölge, ama biz şimdi, astral haldeyken bile oraya gidemezmişiz.

S: Pekâlâ. Orayı görmek zorunda değiliz. Bu konuda sadece bilgimizin olması da yeterli.

Y: O, "Burası ruhların sıralanıp, enkarne olacakları uygun bedenlerle eşleştirildikleri, birleştirildikleri bir işlem merkezi," diyor. Ama, üst-astral kattan bir ruh enkarne olmak istediğinde durum farklı olurmuş. O "iyi-belgelere" sahip olduğu için ona öncelik tanınırmış. *(Güler)* Yani, bunlar hemen gönderilirlermiş.

S: Peki, insanların cennet kavramları bu astral katlardan birine uyar mı?

Y: O, üst astral dünya çok güzel olduğundan burasının cennet olarak görülebileceğini söylüyor.

S: Bu onların cennet kavramı mı?

Y: Hayır. Cennet ve cehenneme inanan insanlar hâlâ o ortalama anlayış düzeyinde (orta astral katta) bulunuyorlarmış. Hayır, onlara verilen şey bir cennet ya da cehennem değil. Onlara, hoş bir dış-mahalle görünümlü bir yerde bahçeli güzel bir ev veriliyor. Onlar bunu bekliyor ve bu yüzden de bu ortam buna benziyor.

S: Peki, bu rehberin size anlatabileceği başka daha yüksek katlar var mı, yoksa bu son kat mı?

Y: O diyor ki, "Bunun üzerinde de sınıflar var. Ama, sen

hâlâ bir bedene bağlısın ve ilgilenmen gereken başka şeyler var. Daha ileriyi görmeye çalışma, John. Senin farkındalık düzeyin için şimdilik bu yeterli."

S: Bu yüksek katlara gittiğiniz zaman, yeniden geri dönüp enkarne oluyor musunuz?

Y: Hayır. O zaman evrensel plân içinde yerine getirmeniz gereken daha önemli misyonlarınız oluyormuş. Ve bu çok önemli bir misyon olmadıkça, genelde, fiziksel olarak enkarne olmuyormuşsunuz. O, tarihteki, örneğin İsa ve Buda gibi büyük adamların, böyle önemli bir amaçla geri dönen çok yüksek üst-astral varlıkları olduklarını söylüyor.

S: Bizim tekâmül hedefimizin bu katı da aşmak olup olmadığını merak ediyordum.

Y: O, bizim üst-astralı da aşıp, spiritüel değişim geçirerek evrensel bir ruh olmayı öğreneceğimizi söylüyor. O zaman Dünya'nın astral bölgelerine bu kadar bağlı olmayacakmışız.

S: Peki, bizim nihai hedefimiz nedir?

Y: "Mükemmellik. Kendi fizik yasanızdan da bildiğiniz gibi, enerji ne yaratılır ne de yok edilebilir. O sadece, kaynağına geri dönerken şekil değiştirir. Ve o kaynağına ulaştığında, artık onunla aynı enerji olur. Bu ruhsal fizik yasası için de geçerlidir. İşte size bir ipucu. Bunun üzerinde düşünün." *(John, sözü devralır)* O, yeterince şey gördüğümüzü ve artık bu bölgeyi terk etmemizin zamanının geldiğini söylüyor. O beni kütüphanenin dışına çıkarıp bir merdivene götürüyor; bu merdiven Tapınak bölgesinin dışına, olağanüstü, adeta soluk kesici bir bahçeye iniyor. O bana, "Neden gidip orada neler bulunduğuna bir bakmıyorsun," diyor. Sanırım ona çok fazla soru sorduk. Şimdi bu bahçede yürüyorum, burası gerçekten çok güzel. Burada fıskiyeli çeşmeler ve su yolları var. Kuşlar şakıyorlar. Çiçeklerin kokuları ise olağanüstü. Burada ışık saçan, parlak bir ruh var ve o bana yaklaşıp, "Sana bu bahçeyi an-

latayım," diyor. "Burası, Dünya'daki tüm çiçeklerin, ağaçların, göletlerin, göllerin ve pınarların bir prototipidir, ama çok daha ince bir örneğidir." Burada her şey gerçekten nefis, ince bir güzelliğe ve zarafete sahip. Çiçekler kesme mücevherler gibi. Üstelik inanılmaz güzellikte kokulara sahipler. Dünyanın en iyi, en pahalı parfümünün her yere sıkıldığını düşünün. Yani, havada böyle harika bir koku var. Sanki doğa size sevgisini böyle gösteriyor. Ve etrafta güzelim kelebekler uçuşuyorlar. Burası o kadar güzel bir yer ki. Ve bu, maddi dünyadaki bahçelerin görünümlerinin bir prototipi. Oysa, *gerçek* dünya bu. Astral dünya gerçek dünya ve bu bahçe bizim Dünya bahçelerimizin prototipi.

S: Dünyadaki çiçekler çiçek açıp sonra solarlar...

Y: Buradakiler ebedi çiçekler. Onlar asla değişmiyorlar. O yüzden mücevherimsi bir mükemmelliğe sahipler.

S: Aynı şey ağaçlar için de geçerli mi? Onlar da bu ağaçların en mükemmel örnekleri mi?

Y: Bu varlık, maddi dünyadaki ağaçların bunların sadece bir yansıması olduklarını söylüyor.

S: Ben ise tam tersini, yani astral dünyanın bu dünyanın bir yansıması olduğunu düşünüyordum...

Y: Oh, hayır. Bu harika bahçenin koruyucusu, bu dünyanın çok daha iyi olduğunu, bizim fiziksel dünyamızda yaratılmış tüm güzel şeylerin bu astral dünyada bir karşılığı olduğunu söylüyor. "Dünya, spiritüel dünyanın sadece bir yansımasıdır. Sizin dünyanız bu incelikten yoksun, daha kaba bir dünya," diyor.

S: Her yerin bir koruyucusu mu var?

Y: Evet, bu kompleks içindeki her yer ayrı bir koruyucuya sahip. Bu bahçelerde güzel bir göl var. Gölün bir kıyısına değişik tipte evler yapılmış. Ve her şey, pınarlar, Tapınak, dağlar ve kır manzarası mükemmel ve ebedi görünüyor. Renkle-

rin yoğunluğu ise soluk kesici. Bu yerin inanılmaz güzelliğini tarif etmek mümkün değil. Koruyucu, turumuzu tamamladığımızı, artık geri dönmem gerektiğini söylüyor.

S: Pekâlâ. Ama, orada bilmemiz gereken başka bir yer yok mu?

Y: Hayır, şimdi değil. O bazı yerleri görmemizin uygun olmayacağını, bunun bir ana okulu öğrencisini bir üniversiteye götürmek gibi olacağını, bu bilginin şu anda bizim için gerekli olmadığını söylüyor.

S: Tamam. Ama ona, bu bilgileri bu dünyada ölmekten korkan insanların o âlemin nasıl bir yer olduğunu öğrenmeleri için edinmeye çalıştığımı söyleyin. Asıl amacımız bu. Eğer onlar bu konuda bilgili olsalar belki de hiç korkmazlardı.

Y: O sizin nasıl bir hizmet verdiğinizi anlıyor. O bunun harika bir şey olduğunu söylüyor. Ama, yine de saklı tutmak zorunda oldukları bazı şeyler varmış.

S: Evet, bunu anlayabiliyorum.

Y: Ve o diyor ki, "Kendine iyi bak. Sevgi ve ışık içinde yüksel. Tanrı seni korusun, beyaz ışık seni kuşatsın ve sana mutluluk ve güven versin."

S: Sanırım, artık başka soru sormamamız gerekiyor.

Y: *(Şaşırmış bir halde)* O gitmiş!

S: Peki, siz neredesiniz? (Ara) Şu sırada herhangi bir şey görüyor musunuz?

Y: Ben bir grilik içindeyim. Hepsi bu. Tümüyle bir grilik... Bir tür bulutun içindeyim.

S: Tamam. Artık soru sormaya son vermemizi istedikleri belli. Bu sizin için de uygun mu? Ama, sanırım fazla seçeneğiniz yok.

Y: *(Şaşırmış)* Artık orada değilim.

S: Tamam, sorun yok. Sonuçta epey şey öğrendik.

Sonra John'u hipnozdan çıkardım. Keşif yolculuğumuzu

daha fazla sürdüremediğimiz için biraz düş kırıklığına uğramıştım, ama iletişim akışı o taraftan kesildiği için bizim yapabileceğimiz bir şey yoktu. Sanki, ancak belli bir noktaya kadar girmemize izin verilmişti. Artık gitmemiz gerektiğine karar verdikleri zaman ise bizi usulca kapının dışına itmiş ve onu ardımızdan kapatmışlardı. Manzara tümüyle ortadan kaybolmuştu. Bu çok olağandışı bir durumdu. Bu durum, bu hipnotik seansı yönetenin kesinlikle biz olmadığımızı göstermişti.

6

FARKLI VAROLUŞ DÜZEYLERİ

Farklı varoluş düzeyleriyle ilgili bilgi, bir hipnoz seansında bir kadın deneği geçmişe, iki yaşam arasındaki (ölümden sonraki) hale gönderdiğimde ortaya çıkmaya başladı. Bu kadın spiritüel katlarda bir okula devam ediyordu, ama bu -bazı benzerlikler olsa da- daha önce varlığını öğrendiğim bilgi okulundan farklı bir okul gibi görünmüştü. Kadın bu okulun yedinci düzeyde bulunduğunu söylemişti.

Y: Burada, hayattaki günlük deneyimleri nasıl karşılayıp, onları nasıl yararlı kılabileceğimi, onlardan nasıl zevk alabileceğimi öğreniyorum. Biz burada Dünya'da meydana gelen farklı aşamalar hakkında bir şeyler öğreniyoruz. Ve ileri doğru gerekli adımları atabilmeleri için insanlara bilgi vermeye çalışıyoruz.

S: Yani, bir tür rehberlik mi yapıyorsunuz?

Y: Belli bir dereceye kadar, evet. Daha çok, insanların kendilerini yeni olasılıklara-olanaklara açmalarına yardımcı olu-yoruz.

S: Bunu bulunduğunuz yerden yapabiliyor musunuz?

Y: Çoğunlukla buradan yapılıyor. Verebileceğimiz bilgiyi alabileceklerini hissettiğimiz bireylerin dikkatini çekmek için çaba gösteriyoruz. Yedinci düzeydekilere açık olan yalnızca belli sayıda insan vardır. Altıncı düzeydekilere açık olanlar ise daha fazladır. Ama, biz örneğin, spiritüel liderler ya da mucitlerle ilişki kurmaya çalışıyoruz. Ve birçok insanın önemli saymadığı kişilerle ilişki kurmaya çalışıyoruz, çünkü onlar önem-

li bir şey yapıyorlar. Onlar belki, tanınacak birine babalık ya da bu tür çocuklara rehberlik ve öğretmenlik yapıyorlar.

S: Siz onlarla zihinsel düzeyde mi ilişki kurmaya çalışıyorsunuz?

Y: Evet. Rüyalarında ve benzeri yollarla.

Öyle görünüyor ki bu yedinci düzey icatların, ilham verici müziğin ve yaratıcı etkilerin geldiği yer. Ben daima, dünya hazır olduğunda bu fikirlerin ve ilhamların atmosfer yoluyla yayınlandığını ve açık olup da bu fikirleri alabilenlerin bu icatların ve eserlerin yaratıcıları olarak ortaya çıktıklarını düşünmüşümdür. Sanırım, spiritüel âlemdekiler, bu fikirleri dünyada kimin gerçekleştireceğini değil, bu fikirlerin zamanı geldiğinde gerçekleştirilmelerini önemsemektedirler. Bu, dünyanın dört bir köşesinden birçok kişinin aynı sırada aynı şey üzerinde çalışıp, onu bitirmek üzere acele etmesinin nedenini açıklayabilir. Birçok ünlü mucit ve besteci, ilhamlarının kendisine, onlara psişik olarak açık olduğu bir tür rüya ya da trans hali sırasında geldiğini söylemiştir.

S: Bu spiritüel katlar ya da düzeyler hakkında açıklama yapabilir misiniz?

Y: Tersine çevrilmiş bir piramidi gözünüzde canlandırın; Tanrı katı bu piramidin tepesinde, yani en uzun kenarında, insanlık ise en altta, yani piramidin sivri ucunda bulunacaktır. Katlar ise bu iki ucun arasında yer alırlar ve sayı olarak yükseldikçe daha spiritüel hale gelirler. Bir varlık bu katlarda yükseldikçe, onun farkındalığı genişler ve Tanrı'ya daha çok yaklaşır. Ancak, bu piramit benzetmesi birkaç yönden yetersiz kalır; bunlardan biri, üst ya da en uzun kenarın sonsuza uzanmasıdır. Tanrı olmak için, o sonsuz olmak zorundadır.

S: Biz bu katlar boyunca nasıl ilerleriz?

Y: Siz kendi katlarınızda şu anda ilerliyorsunuz. Bunun bir yolu enkarne olmaktır.

S: Bu sadece bir ruhsal gelişim meselesi midir?

Y: Ruhsal gelişim, evet. Fiziksel gelişim ise bir başkasıdır.

S: Gelişmek için birden fazla kez enkarne olmak zorunda mıyız?

Y: Eğer istemiyorsanız, hiç enkarne olmak zorunda değilsiniz. Ama, bu sizin için daha etkili, daha verimli bir yoldur. Öğrenim deneyimleriniz için. Sadece spiritüel halde kalmaktansa enkarne olmak daha tam bir öğrenim sunar. Nihai hedefe giden kestirme yollar vardır.

S: Nihai hedef nedir?

Y: Tanrı ile bir olmak. Yeniden Tanrı ile birleşip mükemmelliğe erişmek ve ondan sonra artık geri gelmek zorunda değilsinizdir. Ama, birçok insan dünyanın yollarına saplanıp kalır. Egoları ve kibirleri onların çevresinde bir ağ örer ve onlar varoluşlarının ardındaki ruhsal nedenlerle, derin gerçeklerle teması yitirirler.

S: Eğer enkarne olmasaydık, Tanrı'ya nasıl ulaşabilirdik?

Y: Başka yollarla. Enkarne olmuş varlıklara yardım ederek. Spiritüel katlarda bir rehber, bir öğretmen, bir yardımcı olarak. Birçok farklı yöntem vardır.

S: Eğer bu öbür âlemden de yapılabiliyorsa, bu katlar boyunca fiziksel olarak çalışıp çabalamanın amacı ne?

Y: Bizler yükselen varlıklarız. Biz bir merdiven oluşturuyoruz. Tüm amacı sabit-durağan olan başka varlıklar da vardır. Bu bir maratona katılan insanlara benzer. Bu maraton sırasında belli noktalarda durup, geçen koşuculara su vermekten başka bir şey yapmayan bazı görevliler vardır. Burada o koşucular, baştan sona doğru yükselen varlıklar olarak görülebilirler. Melekler ise yukarılara tırmanmayan, sadece hizmet eden yardımcılardır. Bizim amacımız ise başlangıçtan başlayıp bitiş çizgisine kadar koşmaktır. Ancak, bu yarışta birin-

cilik ya da sonunculuk diye bir şey yoktur. Bitiş çizgisini geçen herkes bu yarışta kazanandır.

Ben bu düzeyleri, bu katları merak ediyordum. Konuştuğum varlıklardan kimi on ila on üç, kimi ise sonsuz sayıda düzey ya da kat olduğunu söylüyordu. Ama hepsi de, yukarılara tırmandıkça Tanrı ile bir olmaya daha yaklaştığınız konusunda fikir birliği içindeydi.

S: Bana, farklı düzeyler hakkında bir şeyler söyleyebilir misiniz?

Y: Sizin her katı ya da düzeyi anlamanızı sağlayacak bir açıklama yapamam, çünkü siz onları anlayacak bir deneyime sahip değilsiniz. Ama, yine de biraz bilgi vermeye çalışacağım.

S: Dünya birinci düzey olarak mı kabul ediliyor?

Y: Dünyanın düzeyi beşinci düzey olarak kabul ediliyor. Bunun altında birkaç düzey vardır. Birinci düzeyde ise elementaller bulunur. Bu temel kat, saf duygulardan ve enerjilerden oluşur. Onlar temel bir enerjiden başka bir şey değildir ve siz o düzeyden başlayarak tekâmül edersiniz. Onlar bireysel kişiliğe sahip olmayan, nasıl insanlar kendi zamanlarını beklemişlerse, onlar da kendi zamanlarını bekleyen kolektif yaşam formlarıdır. Elementaller de gelecekte kişilik kazanacaklardır. Ancak, şu zamanda onlar bekleme dönemindedirler. Onların potansiyelini küçümsemeyin, çünkü onlar çok güçlü olabilirler. Onlara hak ettikleri değeri vermemezlik de yapmayın, çünkü insanlar gibi onlar da çok dikkate değer bir geleceğe sahiptirler.

S: Elementallerin "cin çarpması" dediğimiz şeyle bir ilgileri var mıdır?

Y: Genel anlamda değil. Cin çarpması bir gerçektir; ancak, elementaller insanlar tarafından cezbedilirler, onlar saldırmaz ya da tecavüz etmezler. Elementaller çok kolayca etki altına alınıp şu ya da bu biçimde yönlendirilebilirler.

S: Diğer düzeyler hakkında ne söyleyeceksiniz?

Y: İkinci düzeyde, ağaçların ve tepelerin koruyucuları bulunur. Onlar birbirlerinden farklıdır. Elementaller çoğunlukla belli yerlerle ilgilidirler. Oysa, ağaçları koruyanların her biri bir ağaca ya da kendi tipinde bir bitkiye sahiptir. Antik Yunanlılar bu sprite'lardan ve driad'lardan (bir tür perilerden) ve bu tür şeylerden söz etmişlerdir. Bunlar bu anlayış düzeyinin varlıklarıdır.

S: Onlar belli bir zekâya sahip midir?

Y: Onlar temelde çok iyi kalpli olmalarına rağmen, zekâdan çok, yaramazlığa sahip varlıklardır. Bu bir ilerleme meselesidir. Sizin fiziksel düzeyiniz bir başka enerji düzeyidir. Bu sadece, en rahat olduğunuz idrak meselesidir. Bu sizin hangi düzeyde enkarne olacağınızı belirler. Bazı insanlar tekrar fairy (peri) ya da leprechaun olarak geri gelirler, çünkü onların rahatça algıladıkları düzey budur.

S: Bunu yapabilirler mi?

Y: Evet. Çoğunlukla, onlar sizin dilinizde "küçük insanlar" denen varlıklar olarak enkarne olurlar. Onlar spiritüel düzeyle daha uyum içindedirler, çünkü onlar enerjilerin ve onları nasıl yönlendireceklerinin farkındadırlar.

S: O halde, böyle varlıklar gerçekten vardır, öyle mi?

Y: Evet, onlar vardır, ama onlar fiziksel olarak tezahür etmez, spiritüel âlemde var olurlar. Ama, fiziksel bir tezahür olarak *görünebilirler*. Bu çok önemlidir. Onlar *görünebilirler*. Onların ruhları da, tıpkı sizinkiler gibi, mükemmelliğe doğru gelişirler. Onlar, ormanlardaki bitkiler ve hayvanlar ve ayrıca deniz ve hava üzerinde güce sahiptirler. Onlar bu bölgelerdeki şeylerin ardındaki hareket ettiricilerdir. Ama, onlar tezahür ettiklerinde, kırsal bölgelerde insanımsı yaratıklar olarak tezahür ederler. Bu yüzden bizim leprechaun'lar, fairy'ler, elfler hakkında mitolojik denen öykülerimiz vardır.

S: Normal hallerinde onlar bir ruh gibidir, ama onlar küçük yaratıklar olarak tezahür edebilirler, öyle mi? Peki, neden böyle olağandışı bir formda tezahür ederler?

Y: Bu plânın bir parçasıdır. Onlar doğayı nasıl koruyacaklarını öğrenme konusunda sınanırlar. Bunu yapmayı öğrendiklerinde, o zaman artık başlarının çaresine bakabilirler.

S: Yani, o zaman onlar tekâmül edip en sonunda insan olarak enkarne mi olurlar?

Y: Siz de daha önceki yaşamlarınızda periler olarak enkarne olmuştunuz. Gelişiminizin bu aşamasında siz ruhun tekâmülü hakkında gerçekten çok fazla konuşamazsınız. Sizin bunu kavramanız zordur. Ama, biz nasıl basamakları tırmanıyorsak, onlar da öyle basamakları tırmanıyorlar.

S: İnsanlar bu şeyleri bu yüzden mi çok çekici buluyorlar?

Y: Belki aynı düzeyden geçtikleri için, evet. Onlar da bu periler olmuşlardı, özellikle Yerküre ile çok uyum içinde olan insanlar... Onlar hâlâ, dünyada bu tip yaratıklar olarak bulundukları enkarnasyonlarının anılarını hatırlıyorlar.

S: Folklorumuza göre, onların sihirli güçlere sahip olmaları gerekiyor. Bu doğru mu? Onlar gerçekten de böyle güçlere sahipler mi?

Y: Bu sadece folklor. Onlar şaşırtıcı yeteneklere sahiptir. Ama, onlar tezahür ettiklerinde, spiritüel âlemin farkında olmayan cahil insanlar onları fiziksel bir yaşam formundan çok, bir ruh olarak görmüşlerdir. Onlar yine de, spiritüel anlamda bir yaşama sahiptirler.

S: Onları önce bir ruh, sonra da bir fiziksel tezahüre dönüşürken görmek bizim için zor...

Y: Gerektiğinde bunu yapmalarına izin verilmiştir. Bu yüzden onlar insanlara pek sık olarak görünmezler. Eğer siz bir durugörü medyumu iseniz, tüm doğanın onun sonsuz görevlerini yerine getiren ruhlara sahip olduğunu görebilirsiniz.

S: Onlar da bizim gibi ölümü deneyimler mi?

Y: Hayır, onlar ölümü deneyimlemezler. Onlar sadece daha çok bireyleşirler. Onlar grup ruhundan çıkıp daha göze çarpan bir bireyselliğe kavuşurlar, böylece karmik kaderleri üzerinde çalışabilirler.

S: Toplumlarda öyle uzun zamandır süregelen bir folklor var ki bu bir gerçekliğe sahip olmalı diye düşünüyor insan. Peki, insanların bu varlıkları elf'ler, fairy'ler, gnome'lar gibi farklı biçimlerde görmelerinin bir nedeni var mı?

Y: Bu varlıklardan bazıları göllerin ve suların yaratıklarını koruyup gözetirler. Diğerleri ormanın yaratıklarını gözetirler. Diğerleri ise Yerküre'nin halısının, yani, çayırların, çimenlerin yaratıklarını gözetirler.

S: Demek bu yüzden onlar farklı görünüyorlar, farklı şekillere, kişiliklere vs. sahipler... Peki, bu yaratıklar hiç olumsuz bir şey yaratırlar mı?

Y: Hayır, çünkü bunu yapmamak üzere programlanmışlardır.

S: Eh, aklıma bazı folklorik öyküler geldi de...

Y: Evet. Çünkü bu varlıkların kılığına bürünen ifritler vardır. Bunlar, çoğunlukla, dünyada yaşamış ve tekrar enkarne olamadıkları için canları sıkılan olumsuz astral varlıklardır. Bunlar sorunlara neden olabilirler. Bu geçmişte daha çok vuku bulmuştur. Gördüğünüz gibi, insanoğlu teknolojik gelişimi yüzünden bu ruhları artık bilmezlikten gelmektedir. Bu ifritler, insanlara peri ya da hayvan kılığına bürünerek işkence ederlerdi. Ama, insanlar tarımsal bir yaşam tarzından teknolojik bir yaşam tarzına geçtiklerinden beri bu artık o kadar sık bir biçimde vuku bulmamaktadır.

S: Peki, insanlar bu varlıkları birbirlerinden nasıl ayırabilirler?

Y: Bu konuda tasalanmayın. Doğa ruhları ölümlü insan-

lara o kadar sık bir biçimde görünmezler. Ama göründüklerinde, bunu önemli bir nedenden ötürü yaparlar. Çoğunlukla, bu o toprakla ya da doğanın kendisiyle ilgili bir nedendir. Örneğin, belki insanlar o ruhlar için kutsal olan o toprağa zarar vermek üzeredirler. O zaman bu ruhlar o insanlara, "Lütfen bu toprağa zarar vermeyin," demek için, o insanlarla uykuda ya da uyanıkken temas kurmaya çalışacaklardır.

S: Bu duyduğumuz bazı Kızılderili kadim bilgilerine benziyor. Ama, onlar artık eskisi gibi sık sık tezahür etmiyorlar demek...

Y: Hayır. Ama, onlar gözetimleri altındaki bitkilerin ve hayvanların yararına olacak bazı şeyler yaparlar.

S: Bir şeyi merak ediyorum. Her bitki ve hayvanın ayrı bir koruyucusu var mıdır?

Y: Hayır, çünkü bitkiler ve hayvanlar bir grup ruhuna sahiptirler. Ve bu grup ruhlarını sizin leprechaun'lar ve fairy'ler dediğiniz ruhlar gözetirler. Grup ruhlarını gözetip koruyan *bireysel* ruhlar vardır. Ve bu bireysel ruhlar elf'ler, fairy'ler vs'dir.

S: Bu anlaşılması zor bir şey. Ben tüm bitkileri gözeten bir grup ruhu olduğunu ve sonra bu ruhun bireyleştiğini düşünmüştüm.

Y: Onlar ayrı varlıklardır, çünkü grup ruhu bir yardımcı ruh kadar gelişmiş değildir.

S: Bu bizim rehberlerimiz ve koruyucularımızın bize yardım etmelerine benziyor.

Y: Evet. Şu farkla ki onlar hayvanlar ve bitkiler âlemine yardım ederler. Leprechaun'lar ya da elf'ler insan olarak enkarne olmaya doğru tekâmül eden farklı bir ruh-tipidir. Onlar gelecekte bu fırsata sahip olacaklardır. Aslında, biz de çok önceki yaşamlarımızda bu tip bir enerjiydik, ama şimdi bir insan rolünü üstlendik. Bu ruhlar, grup ruhlarına sahip hayvanlara

ve kuşlara hizmet ederler. Hayvanların bireysel ruhları olmadığı için, onlar bu yaratıklara yardım ederler. Hayvanlar yaşamı üreme olarak görür, varlıklarını böyle sürdürürler.

Bu söylenenlerin çoğu, bizim batıl inanç "safsatası" diye reddettiğimiz folklor ve mitolojiye benziyordu. Belki kadim insanlar doğaya daha yakın yaşadıkları için, onlar bu temel prensipleri daha çok anlıyorlardı. Bu onlar için çok açık bir şeydi, ama aynı zamanda onları korkutuyordu da. Ve doğaya duydukları saygıdan ötürü, onlar öyküler uydurmuş ve bu öyküleri, bu farklı tiplerde yaratıklarla süslemişlerdi ve bunlar da günümüze kadar folklor ve mitler sayesinde gelebilmişti. Öyle görünüyor ki bu onların, bizim makineleşmiş ve karmaşıklaşmış toplumumuzda bilmezlikten gelmeyi seçtiğimiz bu ruh âlemini anlama çabalarından kaynaklanmıştı.

S: O halde, bu ruhlar tekâmül ederek en sonunda insan haline geliyorlar.

Y: Evet. Onlar tüm insanlığa ve tüm doğaya karşı sevgi dolular, ama özellikle doğaya karşı. Yerkürenin ekseni kaydıktan, kutuplar değiştikten sonra onlar tekâmül skalasında bir üst düzeye çıkacaklar, çünkü o zaman fiziksel bedenlerde enkarne olmaya başlayacaklar. Onlar halen Dünya'yı bu kutup kaymasına hazırlıyorlar. İşte bu yüzden, insanlar yaşamak üzere kırsal kesimin belli bölgelerine yönlendiriliyorlar. Bu ruhlar insan olarak enkarne oldukları zaman, dünya düşük bir gezegensel titreşim sisteminden yüksek bir gezegensel titreşim sistemine geçmiş olacak ve bu onların ışığını ve yaşamlarını yansıtacak. Onların birçoğu operasyona katılıp enkarne olarak, dünyanın yeniden inşa edilmesine, yiyecek üretilmesine ve kutup değişimi yüzünden travma geçiren hayvanların yeniden uyum sağlamalarına yardımcı olacaklar.

S: Peki, bizim tipte ruhlara ne olacak?

Y: Kutup kayması meydana geldikten sonra, ruh grupları farklı değişimler yaşayacaklar. Bizler daha yüksek bir bilinç düzeyine doğru bir gelişim geçireceğiz.

S: O zaman Dünya'da enkarne olmak istemeyecek miyiz?

Y: O zaman sadece karma duygumuzu tamamlayıp bitirmek için Dünya'da enkarne olacağız. Ama, o zaman Dünya'ya çoğunlukla ruhen gelişmiş insanlar gelecek. Tüm daha az gelişmiş varlıklar ise kozmik yolculuklarına yeniden başlamak üzere başka gezegenlere gönderilecekler.

(Dünyanın ekseninin kayması ve bunun mekanizması *Nostradamus ile Konuşmalar* adlı kitaplarımda daha ayrıntılı bir biçimde anlatılmaktadır.)*

S: Peki, hayvanlar hakkında ne diyeceksiniz? Onların bireysel ruhlara sahip olmadıklarını söylemiştiniz.

Y: Hayır. Hayvanların ruhları insanlarınkinden farklıdır. Onlar grup ruhlarına sahiptirler ve bunları diğer elementaller gözetirler. İnekler ve atlar gibi bazı hayvanlar bir grup ruhu olarak kolayca tanımlanabilir bir sürü eğilimine sahiptirler. Ama, hayvan ruhları insanlar gibi bir kişiliğe sahip değildir. Bununla birlikte, onlar yaşam güçleridir ve bedenlerde - hayvan bedenlerinde- enkarne olurlar.

S: Onlar da aynen insanlar gibi enkarnasyonlara sahip midir?

Y: Bu enkarnasyondur, evet. Burada fiziksel beden bir yaşam gücü ile doldurulduğundan, buna enkarnasyon denebilir.

S: Peki, bir hayvan ruhu bir insan olarak enkarne olur mu?

---

* Çeşitli medyumlar, kâhinler ve bazı bilim adamları, iki bin yılı civarında bazı gezegenlerin gökyüzünde hizalanışları sonucunda dünyanın bir kutup kayması geçireceğini bildirmekle birlikte, çeşitli kaynaklar da, insanlığın gerçekleştirmekte olduğu bilinç yükselişi ve spiritüel hiyerarşinin dünyayı koruyucu bir hologram içine alması sonucunda bunun travmatik bir biçimde yaşanmayacağını ileri sürmektedir. (Ç.N.)

Y: Evet, en sonunda olur. Bu onun ruhsal gelişiminin bir parçasıdır. Siz nasıl daha yüksek düzeylere doğru gelişeceksiniz, bir hayvanın ruhu da grup ruhundan ayrılıp bireysel bir ruh haline gelir ve ruhsal olarak gelişme sürecine başlar. Dünyadaki insanların birçoğu, çok uzun zaman önce başka gezegenlerde hayvan olarak yaşamıştır.

S: Ve bu tekâmülün bir parçasıydı. Ben tekâmüle nereden başladığımızı merak ediyorum. İlk başladığımızda biz ne tip bir enerjiydik?

Y: Biz tüm gelişim dizisinden geçmeliyiz: gaz, madde, bitki, hayvan, ruh, tanrısal-olan.

S: Bir hayvan, grup ruhundan nasıl ayrılıp bireyleşebilir?

Y: Bu sevgi sayesinde gerçekleşir. Bir hayvana sevgi gösteren insanlar, ona bir benlik bilinci, bir kişilik kazandırırlar. Sevgi onun bağlı olduğu hayvan ruhundan ayrılmasına yardımcı olur ve onu daha bireysel kılar. Bu o hayvanın bilincini yükseltir. İşte bu yüzden, tüm yaratıklara karşı daima sevecen olmalısınız.

S: Hayvan ruhları hangi düzeyde bulunuyorlar?

Y: Bazıları ikinci, bazıları üçüncü, bazıları da bu ikisinin arasında bir düzeyde bulunuyorlar. Örneğin, bir karınca, çoksevilen bir köpek ya da attan farklı bir düzeyde olacaktır. Tabii, bu düzeyleri her zaman kesin bir biçimde ayıramazsınız. Ayrıca, insan formunda bulunduğu halde bu düşük düzeylerde olanlar da vardır. Onların bu düzeylerini yükseltecekleri umuduyla bunu yapmalarına izin verilmiştir. Bazı insanlar enkarne olduktan sonra bile üçüncü düzeyde bulunurlar. Bunlar vicdanları henüz hiç gelişmemiş insanlardır. Onlar sadece var olurlar, gerçek bir yaşam sürmezler.

S: Ne demek istediniz? Yani, onlar kötüler mi, yoksa hiçbir ilgi mi duymuyorlar?

Y: Onlar iyi ya da kötü olmak için gerekli zekâya sahip

değiller. Ve böyle çok az insan vardır. Dünyada şu anda üçüncü-düzey varlıklarından çok, dördüncü-düzey varlıkları enkarne haldedir. Sizin bir sosyopat diyeceğiniz biri, bir dördüncü-düzey bireyidir. Yine, bunların da hiç vicdanı yoktur, ama onlar bunu başkalarına karşı nasıl kullanacaklarını bilecek zekâya sahiptirler.

S: Katiller ve suçlular, üçüncü ve dördüncü düzeyde bulunan bu antisosyal varlıklar arasından mı çıkar?

Y: Evet, büyük bir bölümü. Bunlar ya o düzeye kadar düşmüş ya da henüz bir üst düzeye çıkamamış varlıklardır. Bunlarda vicdan gelişmemiştir. Bundan sonra, günlük varoluşunuz olan beşinci düzey gelir. Ayrıca, altıncı düzeyden bu dünya katına gelmiş varlıklar da bulunur.

"S: Bu altıncı düzey, Dünya'nın üzerinde bir düzey mi?

Bu düzeylerin fiziksel olarak yerlerini ve sınırlarını belirlemeye çalışıyordum ki daha sonra bunun mümkün olmadığını anladım.

Y: Altıncı düzey spiritüel âlem olarak bilinir.

S: Bunlar Dünya'yı terk etmek istememiş ruhlar mıdır?

Y: Bazen bunlar, ya kendi güdüleri ya da geride bıraktıkları ailelerinin üzüntüleri yüzünden dünyevi kattan ayrılamamış, buraya adeta kilitlenmiş varlıklardır.

S: Dünya beşinci düzeyde bulunuyor. Bundan sonra altıncı, yedinci ve daha yüksek düzeyler mi bulunuyor? Ve bunlar okulların bulunduğu yerler mi?

Y: Okulların, üstatların ve diğer şeylerin bulunduğu düzeyler, evet. Sekizinci ve dokuzuncu düzeyler ise büyük üstatlara ayrılmıştır. Eğer onuncu düzeye erişirseniz, Tanrı ile yeniden bir olursunuz.

S: Peki, insan hiç tekâmülde geriye gider mi? İnsanların hayvanlar olarak enkarne olmalarıyla ilgili teoriyi düşünüyorum da...

Y: Hayır. Tabii, bir insan aşırı derecede hayvani olmadıkça. Bir başka deyişle, eğer siz bir hayvan gibi davranmışsanız ve bir hayvan olmak istemişseniz, evet olabilirsiniz, ama bu çok nadir rastlanan bir şeydir. Buna genelde izin verilmez. Bu bir zamanlar mümkündü, ama artık değil. Bu, enkarnasyon deneyinin ilk günlerinde yapılmıştı, ama artık yapılmıyor. Mümkün olmadığından değil, artık buna izin verilmediğinden. Eğer bir insan bu kadar aşağı düşmüşse, büyük bir olasılıkla, o skalada daha aşağılara düşmektense, tekrar yükselene kadar spiritüel âlemde kalacak, dünyada enkarne olmayacaktır. Bir insanın zihinsel olarak hayvani bir düzeye düşmesi mümkündür, ama onun bir hayvanın bedenine girmesi artık mümkün değildir. Bir kez insan bilincine eriştiğinizde, artık tekâmül ederek geride bıraktığınız hayvan varoluşuna geri dönmeniz pek mümkün değildir.

S: O halde, enkarne olan insanlar üçüncü, dördüncü ve beşinci düzeyde bulunmaktalar.

Y: Bazen de altıncı.

Eğer biz enkarne olmuşsak ve altıncı düzey de spiritüel âlem ise, bunun nasıl mümkün olacağını merak etmiştim.

Y: Bir insanın bir ayağının bir dünyada, diğer ayağının da bir sonraki dünyada olduğu şeklinde bir ifade duymuşsunuzdur. Bunlar çevrelerindeki her şeye çok açık olan bireylerdir.

S: Onlar istediklerinde bulundukları düzeyi değiştirebilirler mi?

Y: Onlar bir kez bunun farkına vardıklarında ve her iki dünya ile de meşgul olmaya başladıklarında, evet. Ve bir de bilgi ve düşünce okullarının birçoğunu barındıran yedinci düzey vardır. Bilginin çoğu altıncı ve yedinci düzeyden gelir. Bazı insanlar farkında olmadan iki düzeyde birden iş görürler.

Bunun bir örneği de, bilgisinin, ilhamının nereden geldiği konusunda hiçbir fikri olmayan bir mucittir.

Bu sırada aklıma, insanların bazen göğün yedinci katından, yedinci cennet katından söz ettikleri geldi. Burasının kusursuz bir mutluluk yeri olduğu varsayılıyordu. Bununla ilgili orijinal kavramın bu farklı düzeyler teorisinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etmiştim.

S: Dinlenme-yeri hangi düzeyde bulunuyor?

Y: O bir düzeye sahip değildir. O *vardır*. O her türlü uyarımdan uzak kalma ihtiyacından dolayı vardır. Bu yüzden, o bir düzeye sahip değildir. Her şeyi dışarıda bırakmak, her türlü uyarımdan uzak kalmak için oraya gidersiniz.

S: Burası diğer katlardan uzakta, özel bir yer midir?

Y: *Uzak* olması gerekmez. O katların arasında bulunur, ama o tamamıyla kendi başına bir yerdir. Bunu açıklamak zor. Bir benzetme kullanırsak, bunu gezegeninizin yüzeyinden yukarılara çıktıkça havanın incelmesine benzetebiliriz. Siz yükselerek bulutların bulunduğu düzeye gelirsiniz ve orada çok kalın ve katı-görünümlü bir bulut görürsünüz. O kendi başına, diğerlerinden ayrı durmaktadır, ama yine de havanın bir parçasıdır. İşte, dinlenme-yeri de bunun gibidir.

S: Her enkarnasyondan sonra farklı bir düzeye mi gidersiniz, yoksa enkarne olurken bıraktığınız aynı düzeye mi geri dönersiniz?

Y: Bazen bu o hayatta neyi başardığınıza bağlıdır. Eğer siz bir yaşamda yükselmek yerine gerilere düşmüşseniz, o zaman bıraktığınız aynı düzeye geri dönemezsiniz. Bazen bir enkarnasyondan sonra hemen yeniden enkarne olursunuz. Bazen de bir dinlenme dönemi geçirirsiniz. Bazen hemen bir okula gidersiniz, ama bu ille de enkarne olurken bıraktığınız aynı okul olmayabilir. Belki öğrenecek başka dersleriniz vardır, ya da bir sonraki enkarnasyonda öğrenmeniz gereken dersleri

gözden geçirirsiniz. Belki, yeniden dünyaya dönmeyi mi istediğinize, yoksa orada kalıp uzun bir süre çalışmak mı istediğinize karar vermeye çalışırsınız.

S: Her bir düzeyde bir okul var mıdır?

Y: Evet, her bir düzeyde birçok okul vardır: ışık okulları, düşünce okulları gibi. Onların her biri, her şeyle ilgili doğal yasa ve düzenin bir kısmını kullanırlar. Onlar, bireylerin yolu bulabilmeleri için, gerçeğin o bölümüyle ilişki kurmalarını sağlamaya çalışırlar.

S: O düzey için kazır olmadan bir sonraki düzeye gidemezsiniz, öyle değil mi? Yani, bir sonraki düzeye çıkmadan önce belli gereklilikleri yerine getirmek mi gerekiyor? Neyi başarıp başaramadığınıza bağlı olarak bir üst ya da alt düzeye gidebiliyorsunuz...

Y: Evet. Ve bir kez belli bir düzeyi geçtikten, yani dokuzuncu düzeye eriştikten sonra, bir daha enkarne olmak çok az rastlanan bir şeydir, çünkü artık bu tür derslere olan büyük ihtiyacı aşmışsınızdır. Ancak, dediğim gibi, bazı enkarnasyonlarda karşılaştığınız saptırıcı etkiler sizi yoldan çıkarabilir ve siz o etkileri yükselteceğiniz yerde, onlar sizi geriletebilir.

S: Ancak, öyle görünüyor ki, bu üst düzeylere eriştikten sonra artık bu saptırıcı etkileri tamamen aşmış oluyorsunuz.

Y: Eğer çok uzun bir zamandır enkarne olmayıp dünyevi varoluştan uzak kalmışsanız, bu bir insanın bir şeyleri reddedip ondan yoksun kalmasına benzetilebilir. Eğer bir çocuk uzun bir zaman şeker yememişse, ona şeker sunulduğunda o büyük bir olasılıkla bu şekerleri oburlukla tıkınacaktır. İşte, yüksek düzeylerdeki varlıklar enkarne olduklarında da bazen bu tip bir şey vuku bulabilir. Bu aşağı düzeylerde olduğu kadar sık rastlanan bir şey değildir, ama yine de vuku bulabilir. En büyük avatarlar bile yollarını şaşırabilirler.

Avatar Dünya'ya bedensel form içinde gelen bir yarı-tanrıdır, Tanrı'nın niteliklerini tezahür ettiren bir varlıktır. Hindu metinlerinde bunun birçok örneğine rastlanır.

Burada dokuzuncu düzey, üstat öğretmen İsa'nın geldiği düzey gibi görünüyor. Bu onun, İncil'deki öyküde anlatıldığı gibi, şeytan tarafından günaha teşvik edilmesini de açıklar. Bu, hiç kuşkusuz, onun kendi iç benliği ile savaşmasıydı.

S: Dünya'da bunu insanlara yapan bir şey olmalı.

Y: Sizin kötülük dediğiniz, her şeyin karanlık tarafı, bu âleme kıyasla Dünya'da daha aktif. Ve çekim de daha güçlü, evet.

S: Bu ona karşı direnilmesini çok zorlaştırıyor.

Y: Ama, yine de bu direnci gösterebilirseniz, bu sizi daha güçlü kılar. Var olmanın çok kolay olduğu bu âlemde ise sizin bir şeye karşı direnmeniz gerekmez, bu yüzden de dünyadaki kadar hızlı gelişemezsiniz.

S: Öyle görünüyor ki, en iyi biçimde plânlayarak ve en iyi niyetlerle enkarne olduğunuz zaman bile bunlara her zaman sadık kalamıyorsunuz.

Y: Oraya gitmeden, dünyaya inmeden neler olacağını asla bilemezsiniz. Bazen aşağıdakilere yardım etmek için geriye dönmek yararlıdır. Çoğunlukla, bu yüksek katlardaki varlıklar insanların farkındalığını yükseltmek için fiziksel dünyaya geri dönerler.

Bunlara, Budizm'de "boddhisatva'lar denir ve bunlar, aydınlanmış ama insanlara duydukları şefkatten ötürü fiziksel kata geri dönmeyi seçmiş varlıklar olarak tarif edilirler. Budizm'e göre, İsa bir boddhisatva, yani aydınlanmış varlıktı.

Y: Bunu yapanlara sunulan bir takdiri-ilahi vardır. Buna izin verilir ve bu yapılır.

S: Bir ruh eninde sonunda tüm bu farklı katlara gider mi?

Y: Hepimiz bunun için çalışıyoruz. Nihai plân, bir'liğe ulaşmak, Tanrı ile yeniden bir olmaktır.

Başka denekler de, farklı sözcüklerle de olsa aynı tarifleri vermişlerdir. Bu tariflerin birbirleriyle çeliştiklerini sanmıyorum. Onların bana söyledikleri her şey kendi ruhsal gelişim düzeylerine, algılarının doğruluğuna ve algıladıkları şeyleri, dilimizin sınırlılığı içinde, doğru olarak aktarabilme yeteneklerine bağlıydı. Her biri, gördükleri şeyi tarif etmekte dilimizin tümüyle yetersiz kaldığını söylemiştir. Sık sık, benzetmeler kullanarak bunu telâfi etmeye çalışsalar da, bunlar da tüm tabloyu resmetmekte ne yazık ki yetersiz kalmıştır. Bu perdenin ardında yatan şey o kadar muhteşemdir ki dile tarife sığmamaktadır.

Aşağıda, bir başka varlığın değişik varoluş katları hakkında yaptığı açıklama yer almakta:

Y: Farklı katlar aynı yeri, aynı uzayı işgal ederler. Örneğin, siz şu anda fiziksel katta var oluyorsunuz, ancak sizin spiritüel veçheleriniz spiritüel katlarda yansımalara sahipler. Çünkü spiritüel katlar da buradalar, ama onlar farklı bir frekansta titreşiyorlar. Spiritüel gözlerle onları neredeyse fiziksel bir yer olarak görebilirdiniz. Onlar da burada, Dünya ile aynı yerdedirler; sadece farklı bir frekansta titreşmektedirler. Bunu bir radyoya benzetebiliriz. Aynı radyoya gelen titreşimler, aynı zamanda, farklı frekanslarda aynı yeri işgal ederler. Ve siz herhangi bir zamanda frekans alıcınızı belli titreşim dizisini alabilmek üzere ayarlarsınız. Aynı şey bu farklı katlar için de geçerlidir. Onlar aynı zamanda aynı yerde var olurlar, ama farklı frekanslarda bulundukları için birbirleriyle çarpışmazlar.

S: Anladığımı sanıyorum. Böylece, belli bir düzeyde bulunup diğer katların farkında olmazsınız.

Y: Evet. Ya da, örneğin meditasyon yoluyla o katların bulanık bir biçimde farkına varabilirsiniz, çünkü siz farklı bir frekansta bulunmaktasınızdır. Onun var olduğunu bilecek ve o frekansla ilişki ve etkileşime girecek kadar frekansınızı değiştirebilirsiniz. Ama, burada da bir bariyer olacaktır. Böylece, karanlık bir camdan ya da bir perdeden ötesini görebilirsiniz. Farklı katlar vardır, ama gerektiğinde bu katlardaki varlıklarla ilişkiye geçmenizi sağlayacak ara katlar da vardır. Örneğin, karmanızı halletme sürecinde fiziksel katta ilişki ve etkileşimde bulunduğunuz varlıkların bazıları farklı bir katta bulunuyor olabilirler. Onlar henüz fiziksel katta enkarne olmamış olabilirler ve sizin, bir sonraki enkarnasyonları için neye karar verdiklerini anlamak üzere onlarla görüş alışverişinde bulunmanız gerekebilir. Her ikinizin de karması açısından, nerede ve ne zaman enkarne olmanızın en iyi sonucu verebileceğini tartışmanız gerekebilir. Uyurken, bu amaçla bu arada-bulunan katlara gidebilirsiniz. Ölümden sonra da yüksek katlara ulaşabilirsiniz.

S: O kadar gelişkin olmasanız da o katlara gidebilir misiniz? Yoksa arada, sizin sadece belli düzeylere gitmenize izin veren bariyerler var mıdır?

Y: Anlayış ve idrakinizin izin verdiği ölçüde ileri gidersiniz. Burada tek bariyer sizin zihninizdir. Bu, zihninizi ne kadar açıp anlayabildiğinize bağlı bir şeydir. Ve eğer isterseniz ya da ihtiyacınız olursa, zihninizi daha çok açmanıza yardımcı olacak varlıklar daima vardır.

S: Ben bu düzeyleri anlamaya çalışıyordum. Onları ayrı fiziksel sınırlara sahip olarak görmeye çalışıyordum ki şimdi bunun belki de olanaksız olduğunu anlamaya başlıyorum.

Y: Ayrı fiziksel sınırlar yoktur. Bir benzetme kullanırsak, sizin katınızda toprağın üzerinde durmak bir düzeyde olmaya benzetilebilir. Gezegeninizin yüzeyinden dümdüz yuka-

rı çıktığınızda, bilim adamlarının havanın ne kadar inceldiğine bağlı olarak stratosfer vs. gibi farklı katmanlara ayırdıkları atmosfere girersiniz. Ama, bu farklı düzeylerde olmaz; bu sadece bir düzeyden diğerine tedrici bir geçiştir. Topraktan direkt olarak yukarı çıktığınızda siz atmosferin farklı düzeylerini görmezsiniz. Siz sadece çevrenin tedricen değişmekte olduğunu ve siz yükseldikçe o çevrenin de değiştiğini fark edersiniz. Spiritüel katlar da bunun gibidir.

S: Orada kaç kat olduğunu biliyor musunuz?

Y: Hayır, sanırım sayısız kat var. Bazı katlar özel amaçlar için, diğerleri ise genel katlardır.

S: Eğer bir insan giderek yükseliyorsa, onun gidebileceği en yüksek düzey hangisidir?

Y: Size bu konuda bir şey söyleyemem, çünkü ne kadar yükseklere çıkabileceğinizin bir sınırı olduğundan emin değilim. Ben herhangi bir sınırın farkında değilim ve benim idrakim ancak bu kadar yükseğe uzanıyor. Ama, benden daha gelişkin olanlar daha ilerisini de algılayabilirler. Mevcut düzeyimde tüm bildiğim, bir varlığın daima ilerlemeye devam edebileceğidir. Ve bir insan ne kadar ilerlerse, onun karması o kadar olumlu hale gelir.

S: Sanırım, aynı düzeyde kalıp, varlığınızı tekdüze bir biçimde sürdürmek istemezsiniz. Enkarnasyon katını terk ettikten sonra, bıraktığınız aynı spiritüel düzeye geri mi dönersiniz?

Y: Hayır. Çoğunlukla bu, enkarne haldeyken yaşadığınız deneyimlere ve onlarla nasıl başa çıktığınıza bağlıdır. Örneğin, eğer enkarne haldeyken düzenli bir biçimde meditasyon uygulamışsanız, bu sizin fiziksel kattayken de ilerleme kaydetmenize yardımcı olacaktır. O zaman, ölümden sonra daha yüksek bir düzeye geri dönebilirsiniz. Eğer bir varlık geçici olarak belli bir düzeye saplanıp kalmışsa, bu genelde, orada öğrenmesi gereken ama kavramakta zorlandığı bir şey bulunmasından kaynaklanır.

Bu varlıktan, Dünya'daki, insan düzeyinin altındaki düzeyler hakkında daha fazla bilgi almaya çalıştım. Ona, en alt düzeyin, kayalar, bitkiler ve ağaçlar gibi şeylerin enerji düzeyi olduğunu duyduğumu söyledim.

Y: Sanırım, siz elementallerden söz ediyorsunuz. Tüm evren -ki şu anda bizim içinde bulunduğumuz evrenden söz ediyorum- değişik yoğunluktaki enerjiden ve farklı düzeylerden oluşur. Siz, fiziksel düzeyi, fiziksel ve katı olarak algılarsınız, çünkü sizin bedeninizin enerjisi onunla bu biçimde uyuşur. Ama, atom bilimcilerinizin de farkında oldukları gibi, bunların hepsi enerjidir. Kayalar, ağaçlar vs. gibi çeşitli yaradılış düzeylerinde bedenlenen enerjiler ille de düşük ya da yüksek enerji düzeylerinde bulunuyor değildirler. Onlar sadece farklı titreşimde enerjiler ya da ruhlardır. Onlar yaşam güçleridir. Onlar sadece farklı kurallara göre iş görürler. Ben size, şu anda bulunduğum katta enerji kurallarının nasıl farklı işlediğini söylemiştim. Aynı şey bu diğer enerji düzeyleri için de geçerlidir. İşte bu yüzden, Dünyanız'da anlaşılmaz, açıklanamaz görünen şeyler olur, çünkü onlara çoğunlukla bu diğer enerji düzeylerindeki varlıklar neden olurlar. Onlar sizin enerji düzeyinizle ilişki ve etkileşime girebilirler. Anlıyor musunuz?

S: Onların bizi nasıl etkileyebildiklerini ya da açıklanamaz olaylara nasıl neden olabildiklerini anlamaya çalışıyorum.

Y: Folklorunuz küçük insanlardan söz eder, bu folklor bu farklı enerji düzeylerini anlamanıza yardımcı olmak amacıyla yaratılmıştır. Onlar farklı bir enerji düzeyinde bulunan bir dizi varlıktır. Bu, farklı tipte bir enkarnasyondur. Örneğin, bu diğer enerji düzeylerinin sizi etkileyebilme yollarından biri, sizin sahip olduğunuz psişik yeteneklerle etkileşime girmektir. Ya da bir dizi garip "rastlantı" olur, bunlar işte bu diğer enerji düzeylerinin etkilerinden kaynaklanır. Korkarım, tüm bunlar kafanızı biraz karıştırabilir. Örneğin, eğer bir insan bir şeyi

çok güçlü bir biçimde arzu etmişse, bu arzunun gücü ve onun hakkındaki düşünceler belli bir enerji formu oluşturur. Bu diğer enerji düzeylerindeki varlıklar bunun farkına varacaklardır. Ve onlar, bu arzunuzun gerçekleşmesi için işleri süptil bir biçimde etkileyebilirler.

S: Bu varlıklar bir olayı olumsuz bir biçimde de etkilerler mi? Ya da bunu yapmalarına izin verilir mi?

Y: Evet, bunu yapanlar olur. Bunu Yin ve Yang dengesine, işleri dengede tutmaya benzetebiliriz. Genelde, işleri sözde "olumsuz" bir biçimde etkileyenler ya biraz yaramaz varlıklardır ya da farklı arzularıyla ilgili enerji yayan kişinin neyi istediği, nasıl bir enerji formu oluşturduğu açık değildir. Böylece, o gerçekleşen şeyi olumsuz olarak *algılar.*

S: Ben burada daha çok kötü ruhlar ya da ifritler hakkındaki öyküleri düşünüyordum...

Y: Hayır, bunlar öyle değildir.

S: Peki, Katolik Kilisesi'nin "Araf (geçici olarak günah cezası çekilen yer) dediği yer hakkında ne diyeceksiniz? Bu düzeyler arasında böyle bir yer var mıdır?

Y: Hayır. Belki Araf'a benzetilebilecek en yakın şey, zarar görmüş ruhlara ayrılmış olan dinlenme-yeridir. Ama bu, Katolikler'in Araf terimiyle ima ettikleri gibi bir ceza yeri değildir. Araf ya da Cehennem diye bir yer yoktur. Bu tür bir deneyim, geçmiş yaşamınızda vuku bulan şeylerin bir sonucu olarak kendi zihninizin yarattığı bir şeydir.

S: Ben de Cehennem'i soracaktım. Ölümden dönen bazı insanlar, bu deneyim sırasında gördükleri ve onlara "kötü" görünen bazı yerleri tarif etmişlerdir. Bu konuda bir şey biliyor musunuz?

Y: Onlar böyle bir beklenti içindeydiler. Bu, bir insanın "cehenneme gitmeyi" hak edecek bir yaşam sürdüğüne inanmasından kaynaklanır, böyle bir inancın ve beklentinin bir

sonucudur. Onlar yaşadıkları yaşam tipinden dolayı kendilerine olumsuz enerjileri ve etkileri çekmişlerdir. Onlar spiritüel âleme geçtiklerinde de bu olumsuz etkiler onların etrafında kümelenmiş haldedir. Ama, artık onlar bu etkilerin bilincindedir, şimdi kendileri de spiritüel katta bulunduklarından bu etkileri algılayabilirler. Bu şeyler onları tamamen kuşatır, zihinlerini etkiler ve çok nahoş bir yerde bulunduklarını düşünmelerine yol açar. Oysa gerçekte bu, geçmiş yaşamlarında kendilerine çektikleri olumsuz enerjilerin neden olduğu bir zihin ve ruh halidir.

S: Ama, bu onların kalmak zorunda oldukları bir yer değildir, öyle mi?

Y: Cehennem durumu, ölüm sırasında, yani öte âleme geçiş sırasında zihnen içinde bulunduğunuz hale bağlı olarak yaşanabilir. Cennet ve cehennem fikri, sizin perspektifinizden, bir tür masala ya da efsaneye dönüşmüştür. Buna inanmayı seçenler kendi realitelerini o dereceye kadar yaratırlar ki, bu âleme geçtiklerinde kendilerinin yarattıkları o ilkel realiteyi bulurlar ve bundan dolayı da o bir gerçek olur. Kutsal yazılarınızdaki cennet ve cehennem tarifleri, ölümden-dönme-deneyimi yaşamış insanlardan kaynaklanır. Onlar ölümden dönüp, gördükleri şeyi tarif etmişlerdir. Ve onların gördükleri şey, öte âleme geçiş sırasında çevrelerindeki spiritüel enerjileri nasıl algıladıklarına dayanır. Ama, onlar gerçekte neyin olup bittiğini idrak edebilecek kadar öte âleme yeterince girmemiş, hemen geri dönmüşlerdir. Eğer onlar döndüklerinde iyi, güzel, hoş şeylerin varlığından söz etmişlerse bu cennet olarak kabul edilmiştir. Eğer dönenler korkunç şeylerin varlığından söz etmişlerse, bu da cehennem olarak kabul edilmiştir.

S: Onlar cehennem ateşi vb'den de söz ediyorlar...

Y: Olumsuz enerjiler insanın zihnine öyle bir işkence edebilir ki siz yandığınızı hissedersiniz. Ölümlü beden geride bı-

rakıldığı için bu fiziksel bir yanma değildir.

S: Peki, ben bu konuda yazarken, insanların bu şeyleri anlamalarına nasıl yardımcı olabilirim? Onlara kilise tarafından o kadar uzun bir zamandır bunun böyle olduğu öğretilmiş ki...

Y: Bu iyi bir soru. Bu ve benzeri çalışmalar sonucunda elde ettiğiniz bilgileri yazın ve bunların arasında ilişki kurun. İnsanları, ölümden-dönme-deneyimleri hakkında yazılmış kitapları okumaya teşvik edin ki ölümün korkulacak bir şey olduğu inancının üstesinden gelebilsinler. Ölüm, soluk alıp vermekten daha fazla korkulacak bir şey değildir.

S: Gerçekten de, ben bazı insanların, ölünce cehenneme gideceklerinden korkuyorlarsa, öldüklerinde bu korktukları şeyle karşılaşacaklarını duymuştum. Onlar kötü bir yaşam sürdüklerini ve bekleyebilecekleri tek şeyin cehenneme gitmek olduğunu düşünüyorlar ve bu da onları böyle kötü bir deneyime hazırlıyor.

Y: Evet, doğru, çünkü bu olumsuz enerjileri çeken tutumlardan biridir. Eğer onlar güzel ve hoş bir deneyim bekliyorlarsa, o zaman böyle bir deneyim yaşayacaklardır ve bu da geçiş dönemini kolaylaştıracaktır. Onların, olumsuz enerjileri dağıtmak için tutumları üzerinde çalışmak üzere dinlenme-yerine gitmeye de pek ihtiyaçları olmayacaktır. Eğer onlar hayatta olumlu tutumlar geliştirebilirlerse, kendi başına bu, olumsuz enerjileri dağıtmaya yardımcı olacaktır. Bu âleme bu olumsuz durumda geçen insanlar -bu sorunları halletmeleri için- çoğunlukla bu dinlenme yerine gönderilirler. Orada tutumları ya da bu olumsuz titreşimleri çeken belli durumları üzerinde çalışırlar. Onların bu olumsuz titreşimleri çekecek ne yaptıklarını ve artık bu etkileri çekmeyecek biçimde nasıl gelişebileceklerini anlamaları gerekmektedir. Onlar kendileri üzerinde çalışıp, belli tutumlarını düzelttikleri zaman, çekim

enerjisi de ortadan kaybolacaktır. Artık onları orada tutacak bir enerji kalmadığından, olumsuz etkiler de dağılıp kaybolurlar. Bunu manyetizma, elektrik ve çekimin bir bileşimine benzetebiliriz.

S: Peki, bir varlık bu etkiler dağılmadan önce yeniden enkarne olursa ne olacaktır?

Y: Genelde, onlar dinlenme-yerinde kendilerine, bu olumsuz etkilerin dağılmasına yönelik olumlu bir ilerleme kaydedecek kadar bir zaman tanırlar. Bunu yapmadan enkarne olurlarsa, sanırım, bu da onların karmalarına eklenir. Siz doğduktan sonra, henüz küçük ve masum bir çocukken bu etkilerden bir süre korunursunuz -doğruyu yanlışı anlamaya başlayıp, artık davranışlarınızdan sorumlu olacağınız duruma gelene kadar. Zihnin doğruyu yanlıştan ayırt edebileceği yeterli olgunluğa eriştiği o noktada, aynı zihin hali sürdürüldüğünden, o genelde kendisine bu güçleri çekmeye devam edecektir. Ve sonuçta daha fazla olumsuz enerjiyi kendisine çekecektir. Böylece, kişinin, öldükten sonra yine dinlenme-yerine gidip bu tutumlar üzerinde çalışarak o enerjileri dağıtması gerekecektir.

S: Peki, bu sorumluluk çağı ne zaman başlar?

Y: Bu, insanın nasıl geliştiğine bağlı olarak farklı yaşlarda başlar. Bazı insanlar için bu çağ beş yaşında, bazıları için on iki yaşında ya da bu iki yaşın arasında başlayabilir. Bazıları masumiyetlerini asla yitirmezler. Geri-zekâlı olarak nitelendirilen insanlar tüm yaşamları boyunca masumiyetlerini korurlar. Onlar öldüklerinde, bir anlamda şanslıdırlar, çünkü o olumsuz enerjileri çekecek tutumlara sahip olacak idrakten yoksun olduklarından, bu enerjileri dağıtmaya çalışmak zorunda da değildirler. Ayrıca, o tip bir hayatı yaşamış olmanın zorluğu epey karmayı halletmelerini de sağlayacaktır.

S: Bir insanın neden geri-zekâlı ya da sakat olarak doğmayı isteyeceğini merak ediyorum.

Y: Bu, sürekli olarak o dinlenme-yerine gitmek zorunda kalmamak için seçilen yollardan biridir. Bazı insanlar yeniden enkarne olmadan önce o dinlenme-yerinde sorunlarını halledebilirler, ama bazıları her zaman o kadar başarılı değildir.

S: Öyle görünüyor ki, insanlar gerçekten olup bitenler konusunda daha çok bilgilendikçe, bu herkes için daha iyi olacak. Tabii, kilise insanlar için neyin daha iyi olacağı konusundaki fikirlerime katılmayabilir.

Y: Hayır, hiçbir zaman da katılmamıştır. Çünkü bu onlar için bir güç meselesidir. Ne yazık ki din bozulup bir siyasi güç oyununa dönüşmüştür; bir zamanlar spiritüel olan şey, sonraları kitlelerin davranışını kontrol etmekte kullanılan bir boyun eğdirme aracı haline gelmiştir. Bugün din, sonradan eklenen hayal ürünü eklentiler içinde de temel bazı gerçeklere sahiptir, ancak genel tablo bu zamanda fiziksel katta bulunan çoğu insan tarafından son derece yanlış anlaşılmaktadır.

S: Kilise, insanları, eğer onun dediklerini yapmazlarsa, cehenneme gitmekle korkutmaktadır. Oysa insanlar gerçek hakkında kabaca bir fikre bile sahip olsalar ölüme daha iyi hazırlanabilirlerdi.

Y: Konuşma dilinin sınırlılıkları yüzünden bu tabloyu tam olarak yansıtmak zor. Ama, yine de belki bu anlatılanlar onlara, gerçek kavramların nasıl olduğuyla ilgili bir ipucu verecektir.

7

SÖZDE "KÖTÜ" YAŞAMLAR

Y: Tüm evrenlerin hâkimi olan, tek, mutlak ve sevgi dolu Tanrı, intikam alıcı ve nefretle dolu bir Tanrı değildir. Hiçbir evrende böyle bir Tanrı yoktur. O günah cezası vermeyi hiç gereksemez. O'nun yaşam tasarımında cezaya hiç gerek yoktur. Dünyanızda şu anda -ona hiçbir şey eklemeden de- yeterince ceza vardır. Karma kavramının bir neden değil bir sonuç olduğunu söylemeliyiz. Bu kavram, olanların niçin olduklarının bir açıklaması olarak dikkatle düşünülerek verilmiştir.

S: Bizim için, bazı insanların diğerlerine göre neden zor ve çalkantılı bir yaşam sürdüklerini anlamak zordur. Bunun kolay bir yanıtı, bunu diğer yaşamlarından getirdikleri bir karma olarak kabul etmektir. Bazı insanların yaşamlarının bir ömür boyunca neden pürüzsüz bir biçimde aktığı ve diğerlerinin neden o kadar çalkantı ve çatışma dolu bir yaşam sürdükleriyle ilgili sizin bir açıklamanız var mı?

Y: Çünkü siz o insanın sadece o yaşamına bakarak bir sonuca varıyorsunuz. Eğer o ruhun tekâmülüne geniş bir açıdan bakabilseydiniz, örneğin onun bir değil yüz yaşamına birden bakabilseydiniz, o zaman herkesin tüm yaşamlarının kolay ya da tüm yaşamlarının zor geçmediğini görürdünüz. Bunlar kolay ya da zor olsunlar, her yaşamda, *o yaşam* için uygun olan deneyimler yaşanır. Deneyimin gerçeğini o yaşamda deneyimlenen şeyler değil, öğrenilen dersler oluşturur. Önemli olan yaşamın ne kadar kolay ya da zor geçtiği değil, o hayattan öğrenilen *derstir*, bu ders o enkarnasyonun meyvesidir. Bir insa-

nın bu zaman devresinde çok zor bir hayat sürmesi, sadece, onun derslerinin -bir başkasının yaşamına kıyasla- daha zor bir yaşamı gerektirdiği anlamına gelir.

S: Peki, tekrardoğuşun amacı nedir? Geçmişte yaptığınız şeyleri düzeltmek mi?

Y: Amaç daha çok şey öğrenmektir. Daima daha çok şey öğrenmek. Tekrardoğuşun amacı bir şeyleri düzeltmek değil, bir şeyleri daha kendinize katmaktır. Kendi tayin ettiğiniz dersleri tamamen anlayabilmeniz için birçok kez yaşamanız gerekir. Elinde kazma kürek, sizin bedeninizi gömüp, öte âlemde sizi cezalandıran, sonra da bu hoşnutsuzluk ülkesine geri dönmeye zorlayan katı kalpli bir iş-yükleyici (angaryacı) yoktur. Yaşam ve tekrardoğuş deneyimlerine daha olumlu gözlerle bakmanız gerekir. Bu bir öğrenme ve sevme işidir, ceza ve ıstırap işi değil. Her şey tutumda yatar. Yarattığınız şeyi yaşarsınız ve yaşadığınız şeyi de yaratırsınız.

S: Peki, insanların kötü yaşamlar yaşamalarına nasıl bakıyorsunuz?

Y: İnsanlar ortaya çıkan sorunlarla, aslında kendilerinin seçmiş oldukları sorunlarla başa çıkmaya çalışmadıkları için kötü yaşamlar yaşıyorlar. Onlar, başlarına gelen şeyler üzerinde hiçbir kontrole sahip olmadıklarını, bu yüzden de bu konuda bir çaba göstermeleri gerekmediğini düşünüyorlar. Oysa çaba gösterilmesi gerekir, hayatta günden güne kayarcasına ilerlenmez.

S: Yaşamları sırasında çok olumsuz şeyler yapan insanlar var. Bu hangi amaca hizmet eder?

Y: Bazen bunu yapan tümüyle o kişi değildir. Bazen işin içine başka güçler karışır. Ve bu diğer insanlara, bir insanın ne kadar aşağılara düşebileceğini göstermekten, onların vicdan mekanizmalarını harekete geçiren bir ibret olmaktan başka bir amaca hizmet etmez. Bu açıdan o amacına hizmet eder.

Ama, o insan ya da ruh ne kadar aşağılara yuvarlanmış olursa olsun, daima çaba göstererek, sorunlarıyla yüzleşerek kendini o durumdan kurtarabilir. İşte, üzerinde çalışılması, çaba gösterilmesi gereken şey budur.

S: Mükemmelliğe, kusursuzluğa ulaşmanın tek yolunun tüm bu dersleri öğrenmek olduğunu düşünüyorum ki bunu Dünya katında başarmak çok zor.

Y: İnsan kusurlu olanı deneyimleyerek kusursuz olanı öğrenir. Bu yüzden, neyin kusurlu olduğunu öğrenmek, neyin kusursuz olduğunu öğrenmek kadar önemlidir. Sizden alınanı deneyimlemeden, size verileni anlayamazsınız.

S: Bu, herkesin bunları anlayabilmek için tekâmül süreci içinde, "kötü" denen yaşamları da deneyimlemek zorunda olduğu anlamına mı gelir?

Y: *Zorundalar* diyemeyiz. Ancak, birçokları öğrenim süreçlerini hızlandırmak için bu yöntemi seçerler. Hiçbiri fiziksel form içinde gerektiğinden daha uzun bir süre kalmak istemez, çünkü bu gerçek varoluş hali değildir. Böylece, bir varlığın öğrenimini, artık daha fazla enkarne olması gerekmeyecek noktaya kadar çok hızlandıracak dersler en çok aranır ve aziz tutulur.

S: Sanırım, "iyiyi" anlamak için "kötüyü" yaşamamız gerektiğini söylüyorsunuz.

Y: "Kötünün" deneyimlenmesi gerektiğini söyleyen bir kural yoktur. Ancak, birini bütünüyle anlamak için, bir diğerini deneyimlemekten kaynaklanan bir içgörü realitesi vardır. Bu bir kural değil, bir olgudur.

S: Evet, üzüntüyü bilmeden mutluluğun değerini bilemezsiniz derler. Her şeyi zıddıyla öğrenirsiniz.

Y: Doğru. Ve bu yüzden, çok olumsuz bir halde görünen insanlara şefkatle bakmak gerekir, çünkü onlar en olumlu hale gelmelerini sağlayacak dersleri öğrenmektedirler.

S: Onların bu olumsuz deneyimleri gelişmek için seçtiklerini mi düşünüyorsunuz?

Y: Birçoğu, evet. Bazıları da kendilerini bu durumlarda bulurlar, böylece bu dersleri daha dolu dolu deneyimleyebilmeleri için onlara bir armağan verildiği söylenebilir.

S: Ama, öyle görünüyor ki eğer seçme hakkı olsaydı kimse bu olumsuz deneyimleri yaşamak istemezdi.

Y: Doğru. Bir insanın böyle bir deneyimi neden seçtiğini anlayabilmek için deneyimin ötesine, kazanılan derslere bakması gerekir. Eğer kişi şu ya da bu "kötü" deneyimden zevk alsaydı, bu sağlıklı bir kişilik olmazdı. Bu uyumsuzluk, uyumlu olanı idrak etmek ve onun değerini anlayabilmek için başlıbaşına bir derstir. Ve, dersler bu şekilde öğrenilir.

S: Ben, enkarne olan birinin geçmişte yaptığı bir şeyin bedelini geri ödemek için olumsuz deneyimler geçirmeye karar verebileceğini düşünüyordum.

Y: Buna "geri ödemek" diyemeyiz, çünkü bu doğru bir evrensel yasa kavramı olmaz. Bir insanın, bir eylemin vuku bulmasının ardındaki muhakemeyi anlaması ille de *gerekebilir* ki o konuda aydınlansın ve bu eylem tekrarlanıp onun gelişimini engellemesin. Bu farkındalığı oluşturabilmek için de o varlığın karşı realiteyi deneyimlemesi gerekecektir.

S: Ben de bunu kastediyordum; onlar deneyimlerini amaçlı olarak seçiyorlar. Ama, bir kez fiziksel âleme indikten sonra bunu aşırı yapabilecekleri konusunda uyarılıyorlar mı?

Y: Bu uyarılar ille de belli bir dersle ilgili olarak değil, diğer fiziksel enerjilerle ilgili olarak daha uygun bir biçimde verilir. Fiziksel yapıda birçok enerji zevk vericidir ama bunlara aşırı düşkünleşildiğinde zarar verici hale gelirler. Ve insan belli bir enerjiye aşırı düşkün olmasından dolayı yolunu şaşırabilir, yoldan çıkabilir.

S: Sonuçta, biz kendi kendimizin yargıcıyız. Neyin uygun,

neyin uygunsuz davranış olduğuna biz karar veririz. Ve böylece, ödeyeceğimiz kefarete de kendimiz karar veririz. Bize ceza veren bir Tanrı yoktur...

Y: Evet. Ancak, varlığın farkındalığının bir şeye aşırı düşkünleşmesi yüzünden çok karardığı, onun içgörüsünü yitirdiği ve sorunun genişliğini kavrayamadığı bazı durumlar vardır. O zaman yüksek rehberlerin, bu varlığın farkındalığının temizlenmesi için gerekli deneyimleri yaşamasına yardımcı olmaları gerekir.

Birçokları niyet ettikleri hedeflerine giden yolu kaybeder ve aynı olumsuz deneyimleri sürdürürler. Bu, enkarnasyonun içerdiği risklerden biridir. Varlıklar enkarne olacakları her seferinde, rehberleri onları, fiziksel enerjilere aşırı düşkünleşerek yollarını kaybedebilecekleri konusunda uyarırlar. Varlık, kendisine Akaşik Kayıtlar ve evrensel gerçeklerden aktarılan bilgiyle kendi yolunu kendi seçmelidir. Bu bilgiyle, bu varlık o enkarnasyon için neyin en uygun olduğuna ve o realiteyi tezahür ettirecek koşullara karar verir.

S: Peki, günah diye bir şey var mıdır?

Y: Bir açıdan bakıldığında günah diye bir şey yoktur. Bir başka açıdan bakıldığında ise günah, temelde, yanlış olduğunu *bildiğiniz* şeyi yapmaktır. Onu bilerek yapmaktır. Onun yanlış olduğunu bilmiyorsanız günah işleyemezsiniz. Günah işleyebilmek için ahlâki değerlere sahip olmanız gerekir. İşte burada insan hayvandan ayrılır, insan vicdana sahiptir. O bir insanı öldürdüğünde, eğer bunun yanlış olduğunu biliyorsa, bu bir tür "günah"tır. Bir hayvan bunu yaptığında, bunu bilmeden yapar; bu yüzden de bir günah işlememiş olur. O bunu çoğunlukla hayatta kalabilmek ya da yiyecek bulabilmek için yapar -yani, asla anlamsızca yapmaz. Siz onları incitmek *istemeyecek,* onların acılarını kendi acınız gibi hissedecek noktaya kadar diğer insanların farkında olmayı, onlara karşı du-

yarlı olmayı öğrenmek zorundasınız.

S: Sizin âleminizde herhangi bir şeyin günah sayılıp sayılmadığını daima merak etmişimdir.

Y: Bu âlemde bunlar büyük adaletsizlikler, haksızlıklar olarak görülürler.

S: Ancak, İncil birçok şeyin günah olduğunu söylüyor.

Y: Katolikler'in düşünüp buldukları "Yedi Ölümcül Günah" gibi, size günah olduğu söylenen birçok şey, insanları kontrol altında tutmak için İncil'e sonradan eklenmiş şeylerdir.

S: O halde, öte âlemdeki varlıklar bunları olumsuz şeyler olarak görmüyorlar, öyle mi?

Y: Bazıları öyle görülür, ama her varlık kendi karmasını kendi halletmek zorundadır. Bir insanı ebediyen cehennem ateşine atan bir ceza sistemi yoktur. Bir varlık kendini bu şekilde cezalandırmadıkça, böyle bir şey vuku bulmaz.

S: Oysa burada birçok insan her şeyi İncil'in buyrukları doğrultusunda siyah-beyaz olarak görüyor.

Y: Ama, İncil'in kendisi yüzyıllar içinde ruhban sınıfın kendi doğruları, kendi istekleri doğrultusunda değiştirilmiştir. Böylece, yüzyıllar boyunca onlar geniş halk kitlelerini böyle kontrol altında tutmuş ve yönetmişlerdir. İnsanlara, bu buyrukları dinlemezlerse cehennemde yanacakları tehdidiyle boyun eğdirmişlerdir.

Siz asla tek bir yolu *nihai, en yüksek yol* olarak görmemelisiniz. Çünkü her yolda gerçekler ve yalanlar bulunur. Siz *kendi* gerçeğinizi bulmak için tüm yaşamınız boyunca onları kalburdan geçirmelisiniz. Bunun başkaları için de bir gerçek olması gerekmez ve siz bunu da kabul etmelisiniz. Farklı olmak kolay bir yol değildir.

KATİLLER

S: Bir insanı bir suçlu haline getiren şey nedir?

Y: Bunun birçok nedeni vardır. Birçokları ana-babalarının ihmalleri ya da olumsuz davranışları sonucunda suçlu haline gelirler. Suçluluk, sosyal sınırların dışına çıkmayı, toplumsal olarak kabul edilebilir sınırları aşmayı tanımlayan bir terimdir. Elbette, değişik toplumsal âdetlere bağlı olarak, bazı davranışlar ve faaliyetler belli bir zamanda bir kültürde suç olarak görülürken, aynı kültürde bir başka zamanda suç olarak görülmeyebilirler. Spiritüel bir görüş noktasından, suçluluk diye bir şey yoktur, çünkü bu toplumsal sınırları çiğnemekten söz eden toplumsal bir fenomendir. Bizim felsefemize göre, bir insanın ilerleme kaydetmesini geciktirirseniz ona zarar vermiş olursunuz. Ancak, spiritüel bir görüş noktasından, suçlu faaliyet diye bir şey yoktur. Bu spiritüel bir dengesizliğin bir tezahürü olabilir. Bununla birlikte, o spiritüel olarak değil, toplumsal olarak suçlu olur.

S: Eğer insan kendi kendini cezalandırıyorsa, örneğin bir katil kendini nasıl cezalandıracaktır?

Y: Örneğin, o hayatının en mutlu olduğu, en mükemmel döneminde ölmeyi seçebilir. Bu şekilde o kendini, daha önce hayatını kesintiye uğrattığı o insanın yerine koyarak cezalandırmış olur. O, bu hayatın ansızın sona erdirilmesinin nasıl bir duygu verdiğini bilmek zorundadır. Yani, olayı karşı tarafın gözleriyle görmek zorunda olacaktır.

Hepimiz böyle vakaları biliriz. Bu anlaşılması en zor şeylerden biridir. Görünüşte kimseye zarar vermemiş iyi insanların neden hayatlarının en mükemmel döneminde ölüp gittiklerini ve neden bazılarının yaşamlarının rüyasını nihayet gerçekleştirdikleri sırada öldürüldüklerini anlayamayız. Bu daima bize haksızlık olarak görünür, ama karmanın her şeyi

dengeleyen terazisi açısından her şey olması gerektiği gibi olmaktadır.

S: Ben, bir katilin bir başkası tarafından öldürülerek karma borcunu ödeyeceğini düşünmüştüm. Göze göz, dişe diş misali...

Y: Başka alternati er vardır. Çünkü eğer onun karma borcundan kurtulmasının tek yolu bir başkası tarafından öldürülmesi olsaydı, bu o olumsuz karmayı bir başkasına geçirmek olurdu. Bu o borcu halledip aşmak yerine, bir başkasına yüklemek olurdu.

S: Peki, eğer bu katil eski kurbanı tarafından öldürülürse ne olur?

Y: O zaman, eski kurban da bir cinayetin karmasını yüklenmiş olur. O eski bir enkarnasyonunda öldürülmüş de olsa, dönüp bir başka insanı öldürmek o karmayı halletmez. Bu daha çok ağır ve şiddetli bir çözüm yoludur. Daha yumuşak başka alternatifler vardır. Ve yumuşak bir biçimde halletmek uzun vadede daha iyi sonuç verir.

Deneklerle yaptığım çalışmalarda, bazen insanların eski bir yaşamda öldürdükleri kurbanlarıyla bu yaşamlarında aynı ailede doğduklarını gördüm. Bu durumlarda onlar birbirleriyle olan karmalarını sevgiyle halletmeye çalışırlar. Bu o yumuşak yollardan biri olabilir.

Ayrıca, önceki bölümlerden birinde belirtildiği gibi, insanın bu yaşamında, geçmişte öldürdüğü kişinin hizmetkârı ya da koruyucusu olması, böylece yaşamını bu insana adayarak geçirmesi de bu karmayı halletmenin yumuşak bir yolu olabilir.

BİR BAŞKA ANLATIM

Y: Tutkunun ateşiyle işlenmiş bir cinayet gibi şiddet dolu bir karma borcunun geri ödenmesi birkaç yaşam alacaktır. Ve

bu borcu geri ödeme yolları, o cinayeti işleme yolları kadar sayısızdır. Bu, işin içine karışan insanların bireysel karmalarına bağlı bir şeydir. Genelde, onlar gelecek yaşamlarında, öldürdükleri insanlarla sürekli bir tür yakın ilişki içinde olacaklardır. Ve çoğunlukla bu, ilk birkaç yaşamda düşmanca bir ilişki olacaktır. Çünkü geçmişte öldürülmüş olan kişi, bir nedenle eski katilinden korktuğunu ya da ondan nefret ettiğini hisseder ama bunun nedenini anlayamaz. Ve bu sırada, eski katil kendisini, onu tanımaya ve onun çevresinde olmaya zorunlu hisseder, çünkü o geçmişte yaptığı şeyi telâfi etmek istemektedir. Bu işi halletmek birkaç yaşam alır. Cinayet gibi şiddet dolu bir eylemde bulunan kişi, spiritüel kata gidip karmik devrelerine orada devam etmeden önce, karmik devrelerin fiziksel kısmında kalması gereken zamanı neredeyse süresiz olarak uzatmış olur.

S: O halde cinayet spiritüel katta o kadar kolayca halledilemeyecek bir şey. İnsan onu fiziksel katta halletmek zorunda, öyle mi?

Y: Bunun gibi şiddetli karmaları fiziksel düzeyde halletmek en iyisidir, çünkü fiziksel kat bu işin içerdiği şiddetli titreşimlerle başa çıkılabilecek kadar yeterince temel bir düzeydir. Onu spiritüel katta halletmeye çalışmak ise -bu hassas bir denge olduğundan- diğer insanın karmasını karışıklığa itme, engelleme riskini içerir.

S: Eğer bu karmasında çok güçlüyse, o insanın daima yeniden öldürme olasılığı yok mudur?

Y: İşte, ölümden sonra gidilen okulların amaçlarından biri de budur. Gelecek yaşamlarında yine öldürme eğilimi duymayacakları şekilde bu sorunu halletmelerine yardımcı olmak. Böylece, onların bir kısırdöngüye girmelerini önlemeye çalışırız.

S: Eğer onlar bu şeyleri yapmaya devam ederlerse, o za-

man bu duygulardan kurtulacak kadar uzun süre orada kalmamış olurlar...

Y: Bu durumda dinlenme-yerine giderler. Bunu size nasıl açıklayabilirim? Eğer bir ruh zarar gördüğü için değil de, gelişmemiş olduğu için dinlenme-yerinde bulunuyorsa ve eğer o fiziksel kata yeniden girmek istediğine karar verirse, sizin yapabileceğiniz hiçbir şey yoktur. Siz onun fiziksel kata girmesine izin verirsiniz, çünkü o sağlıklı bir ruhtur, sadece gelişmemiştir. Ama, geçmiş bir yaşamında yaptığı şeyden ötürü zarar görmüş bir ruh, fiziksel kata girmek istese de, bunu yapamayacaktır, çünkü yarattığı zarar onun yüksek katlardan bir varlığın yardımı olmadan bunu yapmasını önleyecektir. Bazen bu zarar görmüş ruhun, karmasının belli bir bölümünü halletmek üzere, belli bir amaçla yeniden enkarne olmasına yardım edilir. Ama diğer zamanlarda, ruh enkarne olmak istese bile, eğer henüz bunun zamanı gelmemişse, ona, "Hayır, önce biraz daha şifa bulman gerekiyor," denir.

S: Birinin öldükten hemen sonra yeniden enkarne olmaya çalıştığı vakalarla karşılaştım. Bunlar o tarafta pek vakit geçirmiyorlar.

Y: Evet, onlar geçiş dönemindeyken bu sık sık olur. Bir ruh bu âleme geçiş dönemini tamamladıktan sonra, eğer hemen yeniden enkarne olmaya karar verirse ve eğer o sağlıklı bir ruhsa bunu yapabilir. Sadece bu durumda daha çok karma üzerinde çalışır. Ama, çoğu ruh bu katta bir süre kalıp daha çok öğrenip gelişmeyi seçer. Çünkü burada yaptığınız öğrenim ve hazırlık bilinçaltınıza kaydolur ve bu enkarne olduktan sonra da tutumlarınıza ve bilgeliğinize yansır. Bu şekilde karmanızda daha başarılı olursunuz.

S: O halde, bir ruhun öldükten hemen sonra yeniden enkarne olması gerçekten iyi bir şey değil.

Y: Hayır, bu amaca zararı dokunabilecek bir seçim olabi-

lir. Ama, bazı ruhlar sabırsızdır.

S: Sanırım, bazıları maddeyle o kadar sarılıp sarmalanmışlar ki var olan tek şeyin bu fiziksel kat olduğunu düşünüyorlar. Böyle hemen enkarne oldukları durumlarda ise karmik ilişkiler üzerinde çalışma ya da kendi kalıplarını görme şansları olmuyor...

Y: Evet. Bunlar çoğunlukla, yaşamlarının son derece karışık ve düzenlerinin bozuk olduğunu düşünen ve "Niçin hiçbir şey yolunda gitmiyor?" diye yakınan insanlardır. İşler yolunda gitmez, çünkü onlar organize olmamış bir halde geri gelmişlerdir.

S: Bir anlamda, onlar herhangi bir eylem plânı yapmadan enkarne olmuşlardır.

Y: Doğru. Eğer bir ruh değişmek istemez görünüyorsa, bazen o iki enkarnasyon arasında özel bir yerde tutulur ve burada onun gelişip bir sonraki enkarnasyona hazırlanmasına yardım edilir. Ama, bu çok hassas bir dengede tutulur ve çok dikkatlice yapılır.

S: Bu ne tür bir denge olur?

Y: Bunu tarif etmek zordur. Bunun gibi özel sorunları çözmek için farklı bir kat vardır. O, yüksek spiritüel katlar gibi uzun-süreli çalışmalar için kullanılmaz. O en çok, bir varlığın -bir sonraki enkarnasyonuna daha iyi hazırlanıp karması üzerinde ilerleme kaydetmesi için- belli bir sorunu halletmesine yardımcı olmak için kullanılır. Eğer bu böyle olmasaydı, o varlık bir kısırdöngüye yakalanıp asla bir ilerleme kaydedemezdi. Böylece, onlara iki enkarnasyon arasında yardım edilir, çünkü evrendeki her şeyin ilerlemeye devam etmesi gerekir.

S: Bu özel yer bir okul gibi mi? Ya da o ne tür bir atmosfere sahip?

Y: Orası bir inziva yeri gibidir.

S: Böylece, onlar orada, başkalarından uzakta yalıtılmış bir halde tutulurlar öyle mi?

Y: Hayır, bunu meditasyon yapmak ve tefekküre dalmak için bir manastıra gitmeye benzetebiliriz. Orada onlar benzer sorunlara sahip varlıklarla ve bir ruhsal rehberle karşılaşırlar. Onlar orada bu sorunları çözmeli ve yapmış oldukları şeyi neden yaptıklarını ve bunların üstesinden gelebilmek için nasıl bir gelişme göstermeleri gerektiğini idrak etmelidirler.

S: Burasını insanların kafasındaki Cehennem'e benzetemeyiz, öyle değil mi?

Y: Hayır, bu Hristiyanlar'ın geliştirdikleri bir kavramdır. Bu sözünü ettiğim yere uymaz. Cehennem kavramı Ortodoks kilisesinin gücünü artırmak ve gnostiklerin etkisini yok etmek için siyasi bir gereç olarak geliştirilmiştir. Oysa bizim sözünü ettiğimiz, hatalarınızı ve yapmış olduğunuz şeyleri öğrenip onlar üzerinde tefekküre dalmak için gittiğiniz bir kattır. Orada daima, sizin gelişip bir sonraki enkarnasyonunuza hazırlanmanıza yardım etmeye gönüllü gelişkin ruhlar vardır. Çünkü bu bir gelişme sürecidir. Bu bir çocuk yetiştirmeye benzer. Bir çocuk yanlış bir şey yaptığında onu kaldırıp fırına atmazsınız. Onu karşınıza alıp yaptığı yanlışı anlatır, davranışının neden yanlış olduğunu idrak etmesine yardımcı olur ve gelecekte benzer bir durumda kullanması için daha iyi bir eylem biçimi bulmasına yardımcı olursunuz.

S: Ama, hiçbir ahlâki değere sahip görünmeyen insanlar da var...

Y: Bu doğru. Çünkü bu her zaman işe yaramaz. Islah olmaz bazı varlıklar vardır. Ama, ruhların çoğu gelişmek, daha olumlu hale gelmek ve ilerleme kaydetmek ister. Bu sadece, onlarla konuşup, kendilerini onlara sunulan bilgiye açmalarını sağlama meselesidir.

S: Hayvani görünen birine ne olur? Böyleleri hiçbir ahlâ-

ki değere ya da vicdana sahip değilmiş gibi görünüyor ve aynı hataları tekrarlıyorlar.

Y: Bunlar çok gelişkin olmayan ruhlardır. Onlar bir hayli karmaya sahiptirler ama bunu pek umursamazlar. Onlar sadece, fiziksel katta olmanın fiziksel duyumundan zevk almak isterler. Onlar oluşturdukları yoğun karmaya pek aldırış etmezler. Bu katlarda başka özel bir yer vardır. Bu bir hastaneye benzetilebilir. Burası çok zarar görmüş ruhlar içindir ve biz onların daha iyi hale gelmelerine yardımcı olmaya çalışırız. Bu psikoterapiye epey benzer ve bu bazen uzun bir zaman alır. Kaydettiğiniz ilerleme o kadar küçüktür ki bunu saptamak zordur ve bu çok yavaş bir süreçtir. Bunlarla çok gelişkin ruhlar çalışırlar, çünkü bu aşırı bir sabır ve bilgiyi gerektirir.

S: Böyle bir varlıkla çalışabilmek o ruhun kendi karmasına da yardımcı olur, öyle değil mi?

Y: Oh, evet, bunlar çok yüksek gelişim düzeyine erişmiş ruhlardır. Onlar sonsuz bir sabra sahiptirler. Bazen, birkaç enkarnasyondan sonra, kendisine rağmen, bazı "insani" duygular böyle bir varlığın kalbinde uyanmaya başlar. Ve o, daha yüksek yaşam ve varoluş katları da olduğunu fark etmeye başlar. İşte o zaman, karmasını değiştirmek için aktif bir biçimde çalışmaya başlar. Bu kata gelenlerin ne kadar zarar görmüş, tahrip olmuş ruhlar olduklarına bir örnek vermek için, bunlardan birinin Adolf Hitler olduğunu söyleyebiliriz. O, hastaneye *yollanmamıştı*, çünkü onun ruhu o kadar zarar görmemişti. O, bu katın öğrenim bölümüne, yani inziva yerine gönderilmişti. Onun düşünmek için sessiz bir zamana ihtiyacı vardı, çünkü sinirleri altüst olmuştu. Onun buradaki enkarnasyonunda sorun, onun aşırı derecede yaratıcı enerjiye sahip bir insan olmasıydı. O yaratıcı bir deha olabilirdi, ama bunun için gerekli bir çıkış yoluna sahip değildi, çünkü yetiştiği Depresyon dönemi öyle yaratıcı çıkış yolları sunmuyordu.

Her dahinin ardında olduğu gibi, onun yaratıcılığının ardında da aşırı miktarda enerji vardı. Bu yaratıcı enerjinin bir yerlerde başka bir çıkış yolu bulması gerekiyordu ve sonuçta bu onun yaşam görüşünü ve düşüncelerini çarpıttı ve nihai sonucu hazırladı. Olanlar, ondan çok, babasının karmasına yansımıştır.

S: (Şaşırarak) Bu konuda hiç böyle düşünmemiştik.

Y: Çünkü sorunun kökü, babası onun yaratıcı şeyler üzerinde çalışmasını reddettiğinde başlamıştı.

S: Ama yine de, tüm o korkunç şeyleri yapan Hitler'in kendisiydi.

Y: Bunu açıklamak zor. *(Nasıl ifade edeceğini düşünerek bir süre susar.)* O iyi niyetlerle başlamıştı. Bir sanatçı ya da bir mimar olmak istiyordu. Ama, bu yönde gelişmesine izin verilmedi ve o noktadan sonra enerji çarpıklaşmaya başladı. Onun asıl yanlışı, bu enerjiyle yaratıcı bir biçimde başa çıkamamak oldu. Böylece o, yaratıcı bir biçimde kullanamadığı bu enerjiyi yıkıcılığa yöneltti. İşte onun halletmesi gereken esas şey buydu.

S: Yani, babası buna izin vermese bile, eğer o daha yaratıcı bir çıkış yolu bulabilseydi...

Y: Evet, örneğin bir mühendis olabilirdi.

S: Peki, babasını suçlamak, sorumluluğu başkasına yüklemek olmuyor mu?

Y: Hayır. Hitler de bu suçu paylaşmak zorunda elbette. Ama tek suçlu o olamaz, çünkü sorun, babasının geliştirdiği dar tutumlarla başlamıştır. Babası daha geniş bir tutum ve yaklaşım içinde olabilirdi.

S: Ama yine de, onun eylemlerinde bu kadar fanatik hale gelmesi gerekmiyormuş gibi görünüyor. Siz o dönemde neler olup bittiğini biliyorsunuz.

Y: Buna neden olan o yaratıcı enerjilerin yoğunluğuydu.

Eğer o bir sanatçı olabilseydi, hiç kuşkusuz çılgın ve fanatik bir sanatçı olacaktı. Ama, bu durumun onun Bohemyalı olmasından kaynaklandığı düşünülecekti.

S: En azından, o zaman kimseye zarar vermemiş olacaktı.

Y: Doğru, belki kendisi dışında.

S: Ama, sonuçta kartopu bir çığa dönüşerek milyonlarca insanı etkiledi. Ben onun da "hastaneye" gönderilmesi gerektiğini düşünüyordum.

Y: O bu kadar zarar görmemişti. Yoldan sapmıştı ama zarar görmemişti. Onun esas ihtiyacı olan şey, yaptığı şeyler üzerinde düşünebileceği sessiz bir zamandı. Oysa hastanede bulunan o ruhlar aynı karmayı sürekli olarak yinelemekten dolayı çok zarar görmüş ve artık o karmaya saplanıp kalmış ruhlardır. Oysa Adolf Hitler'in durumunda, bu ilk kez onun başına geliyordu. O, eski enkarnasyonlarında da güçlü bir yaratıcılık dürtüsüne sahipti ve bu yaratıcılığı geliştirebileceği durumlar içinde yaşamıştı. Ama, bu yaşamında bu yaratıcılığın önü kesilmişti. Onun öğrenmesi gereken ders, işler onun istediği gibi gelişmediğinde bu enerjiyi nasıl kullanacağını öğrenmek, bu enerjiyi içinde yaşaması gereken kalıba uyacak bir biçimde kullanmaktı. Ve o bununla iyi bir biçimde başa çıkamamıştı. Bu onun karmasının, gelecek bir yaşamda yeniden üzerinde çalışmak zorunda kalacağı esas bölümüdür -yani, arzu edilmeyen durumlarla başa çıkabilmek.

S: Peki, o yaptıklarıyla insanların yaşamlarını etkilemesi sonucunda kendisi için daha fazla karma yaratmadı mı?

Y: Doğru, kendisi için daha fazla karma yarattı. Ancak, bu çok yakınlarda meydana geldiğinden ne kadar karma yarattığını söylemek şu noktada zordur.

S: Yani, bunun henüz tümüyle analiz edilmediğini mi söylemek istiyorsunuz?

Y: Evet. Onun her şeyin dengesini nasıl etkilediğini ve

daha ne kadar çok karmayı halletmesi gerektiğini görebilmek birkaç enkarnasyon alır.

S: Onun yaşamının direkt bir sonucu olarak öldürülen milyonlarca insanı düşünüyorum da...

Y: Bu doğru, onların öldürülme emirlerini o verdi, ama o kısmen çevresindeki insanlar tarafından etkilenmişti. Ve o bu eylemlerden asıl cellatların aldıkları kadar direkt fiziksel zevk almamıştı. Söylemek istediğim şey şu ki, o bu insanların öldürülmeleri için emir verdi ve bu onun karmasına yansır, ama gaz odalarını inşa edip kullanma emrini alan gardiyanlar ve diğerleri bu insanların ölümlerini görmekten direkt fiziksel zevk almışlardır.

S: Hitler, o insanları bizzat öldürmedi, ama bunu durduracak hiçbir şey de yapmadı.

Y: O, bu insanların öldürülmeleri için izin verdi, işte bu yüzden bu onun karmasına yansır. O, diğerlerini bunu yapmaya teşvik etti, ama bunu direkt olarak yapmayarak bir anlamda kendi ellerini kirletmedi. Onun buna izin veren bir siyasi sistem yaratmış olması karmasına kötü bir biçimde yansır. Bu sistemdeki birçok erkek de bunu yapmak istediği için yapıyordu. Onlar normal olarak topluma uyum sağlayamayan, gerçekten uyumsuz kişilerdi ve bu gaddarca suçları işlemekten de fiziksel bir zevk alıyorlardı.

S: Ama, Hitler soykırım, yani bir ırkı tümüyle yok etme konusunda fanatik bir saplantıya sahipti. Ve bu fanatikliği ve zulmüyle Musevi ırkını yok etmeye başlamıştı.

Y: Evet, o saf Alman ırkından, yani "Ari Irk"tan olmayan herkese, her ırka karşıydı. O, sevgili Almanyası'nın A.B.D.'nin yüz-yüzelli yıl önce bulunduğu aynı durumda olmasını, yani onun gelişip büyük bir güç haline gelebileceği ve halkın çoğalabileceği topraklara sahip olmasını istiyordu. O dev bir Alman ulusunu hedefliyor ve Amerikalılar gibi kültürleriyle tüm

dünyayı etkileyebilmek istiyordu. Ve o bu hedefe erişmesine engel gördüğü her ırkı yok etmek istiyordu. Bu o sözünü ettiğimiz yaratıcı dürtünün saptırılma sürecinin bir parçasıydı, çünkü birçok insana zarar vermeden bu hedefe erişilemeyeceği çok açıktı.

S: Peki, örneğin, "Karındeşen Jack" gibi biri konusunda ne diyeceksiniz? Onun o hayatında yaptıkları bir sonraki yaşamını etkilemeyecek midir?

Y: Kesinlikle etkileyecektir. Ancak, size bir içgörü sunmamıza izin verin. Karındeşen Jack vakasında, belki bu insan bu deneyiminden olumlu dersler de öğrenmiştir. Elbette o kurbanlarına çok zarar vermişti ve sizin toplumsal ölçütlerinize göre bunlar tiksindirici suçlardı. Ancak yine, bu bireyin bu eylemlere katılmaktan dolayı bir şeyler öğrendiğini söyleyebiliriz. Belki düşkünlüğün, insan yaşamına hiçbir saygı duymadan aşırı kendi isteklerine düşkünlüğün ne olduğuyla ilgili bir ders... Ayrıca, belki, "kurbanlar" dediğiniz o varlıkların da, zor bir biçimde de olsa, bu deneyimden alacakları dersler vardı. Ve belki buraya bir başka olasılığı da sokabiliriz. Bu olaya katılanların, öyle görünmese de, içsel olarak bu deneyimi yaşamaya gönüllü olduklarını söyleyebiliriz. Yani, onların, enkarne olmadan önceki plânlama aşamasında, bu olaya katılma konusunda anlaşma yaptıklarını söyleyebiliriz. Ve böylece, toplumunuza ahlâki standartlarınızın ölçülebileceği bir kıstas verme konusunda anlaştıklarını. Kabul edilebilir ya da edilemez toplumsal davranışın ne olduğunun bir örneğini verme konusunda. Olumlu ya da olumsuz, tüm eylemlerden öğrenilen dersler olduğunu görüyor musunuz? Sadece o eyleme direkt olarak katılanlar için değil, o eyleme seyirci olanlar için de... Bunun kabul edilemeyecek ölçüde korkunç bir suç olduğu söylenebilir. Bununla birlikte, bu tür suçların dehşetini yadsımadan, bu olaya katılan herkesin birçok ders aldığını da kabul

edebiliriz. Ve burada yaşam-gücünden de söz etmeliyiz. O bedende bulunan bilinç öldürülmemişti. O sadece bir başka varoluş katına aktarılmıştı. Bedeninizin her bir hücresindeki bu yaşam-gücü asla yitirilmez, sadece bir başka kata aktarılır. Bedenin basit fiziksel oluşumu düzenli (organize) bir halden düzensiz bir hale dönüşür. Teknik olarak konuşursak, ölüm, fiziksel bir düzeyde molekülleri yeniden düzenleyip, bilinci, kapalı ve sınırlı bir beden taşıtından özgür yapıda bir taşıta aktarmaktan başka bir şey değildir. Yaşam daima vardır ve daima da var olacaktır. Birinin yaşamını almak diye bir şey yoktur, çünkü yaşam sadece bir başka forma dönüşür.

S: Peki, bir başka insan tarafından vahşice öldürülen bir insan, yani kurban için bu travmatik bir deneyim değil midir?

Y: Bu, büyük ölçüde, ruhların ne kadar hazırlıklı olduklarına bağlı bir şeydir. Bir savaşta ölüp de hiç travma geçirmeden bu âleme gelen birçok ruh vardır. Çünkü onlar bu ölümün olacağını biliyorlardı ve bunu aynen kabul etmişlerdi. Diğerleri ise o kadar büyük bir travma geçirmişlerdi ki dinlenme-yerine gitmek zorunda kaldılar. Bu her zaman eşit bir durum değildir. İki kişi aynı anda, yan yana ve görünüşte aynı ölçüde bir travmayla ölebilirler. Ancak, bunlardan biri bu ölüm yüzünden sarsıntı geçirebilir ama diğeri geçirmeyebilir.

S: Bunun insanın yaşı ve önceki deneyimleriyle bir ilgisi var mıdır?

Y: Bu, insanların bulundukları yaştan çok, onların ruhsal olgunluk düzeyleriyle ilgili bir şeydir.

S: Bir seferinde bana, insanın yaşam biçimi kadar ölüm biçiminin de bir anlamı olduğunu söylemiştiniz.

Y: Evet. Belli ölüm tipleri büyük ölçüde karmayı siler. Uzun, yavaş ölümlerin o bireyi geliştirmesi murat edilir. Ve eğer o bu yolla öğrenip gelişirse büyük ölçüde iyi karma edinir.

İNTİHAR

S: İntiharlar konusunda ne söyleyeceksiniz?

Y: Bunlar çok trajik vakalardır, bu var olan en üzücü gerçeklerden biridir. Bu durumu bütünüyle tarif edecek sözcükler bulmak zordur. İntihar eden varlık yaptığı şeyin ağırlığını idrak etmelidir. Çünkü intiharla birlikte kişi sadece yaptığı anlaşmayı bozmakla kalmaz, onun ruh enerjisi de tam bir uyumsuzluğa düşer. İntihar ederek ölenler, içinde bulundukları duruma bağlı olarak, bazen hastaneye, bazen de tefekkür bölgesine giderler. Burada bazı rehberler, bu varlıklara, intihar ederek yaşamlarına son vermenin neden son derece yanlış bir şey olduğunu açıklamakla görevlendirilirler. Yaşam çok değerli olduğundan, kendi yaşamına son vermek bu âlemde gerçekten günah sayılabilecek tek şeydir. Bunlar, yaşamın anlamı ve ne yapmaları, neyi başarmaları gerektiği konusunda kafaları karışmış varlıklardır. Onlar acil karmalarını halletme konusundaki çözümleri göremezler. Ve ölümden sonra, yeniden enkarne olmadan önce, görüşlerini genişletip hayatın daha büyük veçhelerine bakmayı, böylece sorunlardan kaçmadan onlarla baş edebilmeyi öğrenirler. İntihar edenler normalde hemen enkarne olmazlar. Genelde, bu çok travmatik bir durumdur. Onlar, intihar etmelerine yol açan sorunu, hemen enkarne olacak kadar kısa bir sürede çözemezler. Onlarla konuşulur ve onlara yardım edilir. Onlar neden intihar ettiklerini, onları bu noktaya neyin getirdiğini öğrenmek zorundadırlar. Çoğunlukla, bununla yüzleşmeye hazır olabilmeleri uzun bir zaman alır. Eğer aşırı derecede kötü bir durumda iseler, onları hayatta bu aşamaya, yaşamlarına son vermeyi düşünecek noktaya getiren travmayı unutmaları için dinlenme-yerine götürülürler. İntihar, o ruha, sonraki yaşamlarında bir hayli olumlu karmayla temizlemesi gereken olumsuz bir karma getirir.

S: Eğer bu bir insanın yapabileceği en olumsuz şeyse, onlar enkarne olduklarında kendilerini cezalandırırlar mı?

Y: Bazen hemen o enkarnasyonda değil. Onlar bu enkarnasyonlarında, genelde, bir önceki yaşamlarındaki sorunlarının üzerinde çalışmazlar. Bazen o sorunlarla yüzleşebilmeleri için birkaç enkarnasyon gerekir. Ama, tüm sorunlarla eninde sonunda yüzleşmek ve onları halletmek zorundasınızdır. Bunu halletmenin en iyi yolu, aynı sorunları uygun ölçüde içeren bir yaşama gelmektir. Ve o intihar karması, bu kez o sorunlardan kaçmadan, geniş kapsamlı bir yaşam sürüp o sorunları hallederek ödenir. İntihar karmasını ödeyip dengelemek birkaç yaşam alabilir. Böylece, daha önce kaçtığınız sorunları bu kez çözerek yeniden doğru yola girersiniz. İntihar etmiş varlık, onları kabul edilebilir bir biçimde çözme yolunu öğrenene kadar aynı durum ve sorunla yüzleşmek *zorundadır*. Bundan asla kaçamazlar. Onlar sadece gelişimlerini geciktirip karışıklık yaratmış olurlar.

S: Sizin, bizim zaman kavramımız konusunda zorlandığınızı biliyorum. Ama, bir intiharcının bu durumdan kurtulabilmesi için ne kadar zamanın geçmesi gerekir?

Y: Bu varlığın kendisine bağlıdır. Her ruh diğerleriyle aynı çabuklukta öğrenemez. Bu daha çok, o ruhun içinde bulunduğu karmaşaya ve değersizlik ve kayıp duygularına bağlıdır. İntihar hafiflikle bağışlanamaz, ama üzerinde çalışılarak bu başarılabilir. Hiçbir şeyin başarılması olanaksız değildir; sadece bazı şeyler daha karmaşık olduğu için, onların halledilmeleri diğerlerinden daha uzun zaman alır.

S: İntiharın diğer insanların yaşamlarıyla bir ilgisi olur mu?

Y: Evet. Çoğu kez, biri intihar ettiğinde, bu ailenin diğer üyelerinin bu deneyimden ders almaları için bir fırsat yaratır. Örneğin, bir oğlan çocuğu kendini öldürür ve bu deneyim so-

nucunda anne oğluna aşırı zorbalık ettiğini fark eder ve daha anlayışlı olmayı öğrenir. O halde, bu zor bir ders de olsa, anne bu deneyimden bir şeyler öğrenmiştir.

S: Bazı vakalarda, bu intihar o aileye ya da geride kalan arkadaşlara borçlu olunan bir karma olamaz mı?

Y: İntihar asla karmanın bir parçası olamaz. İntihar bir özgür irade işidir. İntihar eden kişi kendi karmasını yarıda kesmiş olur ve bu onun açısından haklı bir davranış olamaz.

S: Ben, insanların enkarne olmadan önce o yaşamlarıyla ilgili bir anlaşma yaptıklarını duydum. Ve intihar bu anlaşmayı bozmak, taahhüdünü yerine getirmemek oluyor...

Y: Bir insan enkarne olmadan önce ruhsal rehberiyle buluşup, eğer iyi kararlar verebilirse bu hayatta ne kadar karmayı halledebileceğini konuşur. Bu neredeyse bir okul ödevine benzetilebilir. Kişi, "Eh, bu hayatımda bunu başarmaya çalışacağım," der. Şimdi, eğer o kararlaştırdığı her şeyi başaramazsa bu ona kötü bir biçimde yansımaz. Önemli olan onun o konuda çalışması ve çaba göstermesidir. Ve o yarı yoldayken, işe daha henüz başlamışken intihar ederse, bu durumda sadece başarmaya çalışacağına içtenlikle söz verdiği şeyi başaramamış olmakla kalmaz, ama halletmesi gereken daha fazla karma yaratmış olur. Bu yüzden, bu her açıdan olumsuz bir deneyimdir.

Ama, eğer bir yaşamda belli bir işin yapılması gerekiyorsa ve eğer kişi bunu kısa bir sürede hallederse ve eğer bedeni bırakıp bu âleme geçmeyi isterse, bu durumda onun fiziksel âlemde kalması gerekmez. O zaman, onun fiziksel kattan uygun bir yolla ayrılması sağlanır. Burada asla hoşgörülmeyecek olan şey, bir işi başarmadan önce bedeni bırakmaktır.

8

REHBERLER

Dünyanın hemen her kültüründe koruyucu meleklere ya da ruhlara inanılır. Onlar gerçekten var mıdır?

Y: Koruyucu ruhlar vardır. Çoğunlukla bu önceden aranızda yakın bir bağ olan biridir ve o spiritüel katta okula devam etmektedir. Bu rehberler, öğrenim sürecinizden geçmenize yardım eder ve sizi korurlar. Bunlar ruhsal düzeyde onların amaçlarına hizmet eder.

S: Onlar belli kişilere rehber olarak tayin mi edilirler?

Y: Onlar kendi yakın bulduklarını varlıkları seçebilirler. Onlar doğduğunuz günden itibaren sizin yanınızda bulunurlar.

S: O halde fiziksel bedene girdiğinizde yalnız değilsinizdir.

Y: Hiç kimse yalnız değildir. Yalnızlık insanın başkalarından uzak olmak için kendi etrafına duvar çekmesidir. Eğer bu duvarı yıkıp onların size yardım etmelerine izin verseniz, orada deneyiminizi paylaşacak birileri daima vardır.

S: Onlar enkarne halde değillerse, nasıl yardım ediyorlar?

Y: Spiritüel düzeyi yeterince anlayamadığınız için bunu açıklamak biraz zor. Ama, fiziksel düzeyde olduğu gibi spiritüel düzeyde de yapılması gereken iş vardır. Bir enkarnasyondan sonra spiritüel düzeyde okullara gitmeleri gereken varlıklar vardır ve bunlardan bazıları okullarda öğretmen olacaklardır. Onların, fiziksel kattakilere rehberlik yapmak da dahil olmak üzere, yardım edebilecekleri başka birçok yol vardır.

S: Onlar kalben daima sizin en yüksek hayrınızı mı gözetirler?

Y: Çoğunlukla, evet. Böyle olmayanlardan kendinizi korumayı da öğrenmelisiniz.

S: Sizin kişisel rehberiniz diğer etkileri uzakta tutacak kadar yeterince güçlü müdür?

Y: Evet. Siz de kendinizi olumlu olanla kuşatmayı öğrendiğiniz sürece. Bu olumsuz olan her şeyi sizden uzak tutacaktır. İyi ya da kötü diye bir şey yoktur; sadece olumlu ve olumsuz diye bir şey vardır. Bir şeyler öğrenilen bir deneyim asla olumsuz değildir.

S: Bizi etkilemeye çalışanın rehberimiz olduğunu nasıl anlayabiliriz?

Y: Günlük yaşamlarınıza baktığınızda, çoğunlukla şunu ya da bunu yapma konusunda kendinizle çatışma içine girdiğinizi görürsünüz. Örneğin, eğer rejim yapıyorsanız, çikolatalı dondurma yemek için duyduğunuz isteğe karşı gelemeyebilirsiniz. Bu dondurmanın açlığını çeken yanınız doyum bulmak ister. Ancak, rejim yapmanızın gerekli olduğunu gören daha yüksek yanınız, "Hayır, yemeyeceğiz," demektedir. Böylece, içinizde bir bölünme meydana gelir. Rehberleriniz kendilerini sizin bir parçanız ve bir uzantınızmış gibi hissettirirler. Bu şekilde, siz konuşanın diğer ruhunuz olduğunu bilirsiniz. Eğer biri size bir öğütte bulunuyorsa ve siz bu öğüde uyup uymama konusunda bir tereddüt hissederseniz, o zaman bunun hangi kaynaktan geldiğine dikkat etmelisiniz. Eğer bu öğüt rehberinizden geliyorsa, size çok doğru gelecektir. O sizi asla bir şey yapmaya zorlamayacaktır, sadece öneride bulunacaktır. Eğer bir şey yapmaya zorlanıyorsanız, bu kesinlikle olumlu bir varlık değildir, çünkü bu durumda özgür iradeniz çiğnenmiş olur. Siz bilinçli kararlar verirsiniz ve size bunu ya da şunu yapmanız söylenmez, çünkü bu insanın kendisine aittir. Rehberler, bazılarının sandığı gibi, gösteriyi sahne arkasından yönetmezler. Onlar kendi rollerini, siz de kendi rolü-

nüzü oynarsınız. Bu spiritüel ve fiziksel olanın arasındaki karşılıklı bir anlaşma, bir ortaklıktır.

S: Ama, gösterinin sizin taraftan yönetildiğini düşünen birçok insan var.

Y: Evet, onlar bu konuda paylaşılan bir sorumluluk olduğunu anlamalılar. Birçok karar sadece insanın kendi düşüncesine ve deneyimine dayanır. Rehberler ise bilgelikleri ve deneyimleri ile size yardımcı olmaya çalışırlar. Eğer siz kendi kararınız ile rehberinizin rehberliği arasında kalırsanız, bu yanlış bir şey değildir; bu sadece bir seçme işlemidir. Onlar orada sadece yardım ve rehberlik sunmak üzere bulunmaktadırlar. İnsandan, kesinlikle rehberlerinin öğütlerini izlemesi talep edilmez. Onlar sadece yardımcılardır. Kaderinizin efendisi ise sizsiniz.

S: O halde, rehberlerimiz ve yardımcı ruhlar doğru olanı yapmamız konusunda bizi etkilemeye çalışırlar.

Y: Bunu açıklığa kavuşturalım. Etkileme doğru bir sözcük olmaz. Rehberler ve yardımcılar etkilemeye çalışmazlar. Yardım etmek ya da aydınlatmak daha doğru bir sözcük olur. Aradaki fark çok süptil görünebilir, ama çok önemlidir. Dünya bir seçim katıdır. Siz istediğiniz şeyleri seçmekte tam bir özgürlüğe sahipsiniz. Ha, eğer bu seçimleri yaparken bir yardıma ihtiyacınız olursa, işte rehberleriniz burada devreye girerler. Onların amacı sadece yardım etmek, size göstermeye, sizi aydınlatmaya çalışmaktır. Yani, siz öte âlemden yönetilen kuklalar değilsiniz. Kaderiniz kesinlikle kendi ellerinizdedir. Onlar ise her ne zaman yardım isterseniz, anında yardım etmeye hazır seyircilerdir. Onlar sizi kendi imgeledikleri bir kaderi yaşamanız için zorlamazlar, kendi kaderinizi kendiniz yaratırsınız. Aynı şey fiziksel âlemde yaşarken sizin için de söylenebilir. Siz de birbirinize bencillikten uzak bir biçimde yardım etmelisiniz. Ancak, bazı insanlar, hoşlansalar da hoşlan-

masalar da, insanlara yardım etmeleri gerektiğini hissederler. O sıradaki duygusal haliniz ne olursa olsun yardım etmeniz *gerektiğini* düşünmemelisiniz. İstediğiniz zaman yardım etmelisiniz; o zaman en nitelikli yardımda bulunabilirsiniz. Kendini zorlayarak yardım etmek, hiç yardım etmemekten daha kötüdür.

S: Özgür irade burada mı devreye girer?

Y: Özgür irade tam da budur.

S: Rehberimizin bizim kendimize zarar vermemizi önlemesi mümkün müdür?

Y: Evet. O sizi yakında vuku bulacak, tehlikeli bir olaya karşı uyarabilir. Bu sadece bir yardımdır. Bir rehberin idareyi ele almasına ise şöyle bir örnek verebilirim. Diyelim ki siz araba kullanıyorsunuz ve bir başka araba da karşıdan tehlikeli bir biçimde size doğru geliyor ve bir noktada onunla çarpışabilirsiniz. İşte o sırada arabanızın direksiyonu aniden sola dönüp sizi o kazadan kurtarabilir. Elbette bu olmaz, ama eğer rehberlerinizin bunu yapmalarına izin verilseydi, vuku bulacak olan şey budur. Oysa direksiyonu siz idare edersiniz, onlar sadece sizi uyarırlar.

S; Peki, onlar acil bir durumda böyle bir müdahalede bulunurlar mı?

Y: Eğer gerekiyorsa. Bu daha önce sadece olağanüstü durumlarda yapılmıştır. Bu, mevcut çalışmalarla ilgili olarak sizi etkileyebileceğinden bunu ayrıntılı bir biçimde anlatmaya izinli değilim.

S: Ama, ihtiyacımız olduğunda bize yardım edildiğini bilmek iyi bir şey.

Y: Doğru. Bu âlemde bulunan bizler, insanların düşünmeden aceleyle hareket etmeleri ve sabırsızlıkları karşısında gülmeden edemeyiz. Bu tabii, spiritüel ve fiziksel dünyalar arasındaki farktan kaynaklanır. Spiritüel dünyada, bir düşün-

ce hemen gerçekleşir. Sadece o düşünceyi düşünmek, istenen sonucu yaratır. Fiziksel âlemde ise işler bu kadar kolay değildir, bu yüzden de insan sabretmeyi öğrenmek zorundadır.

Spiritüel katta bir düşünce hemen gerçekleşiyorsa, Dünya'da düşünme ile o düşüncenin tezahür etmesi arasında çok daha fazla zaman tanınması önemlidir, çünkü bu bize fikrimizi değiştirebilmemiz için bir şans vermektedir. Eğer fiziksel dünyada da düşüncelerimiz anında tezahür etselerdi, bu ortaya birçok sorun çıkarabilirdi. Çünkü bencillik, rekabetçilik, dar görüşlülük vs. gibi birçok kusura sahip insan doğamızla, biz büyük bir olasılıkla bir kaos yaratırdık. Çünkü bizler niyetlerimizde o kadar saf bir zihne sahip değiliz ve rehberler daha önce bize, niyetin tezahür ettirmek istediğimiz şey hakkındaki en önemli şey olduğunu söylemişlerdir.

Y: Bir insan ile onun rehberi arasında akıcı ve değişken bir ilişki vardır ve bu ilişki bir enkarnasyondan diğerine, hatta gerektiğinde, tek bir enkarnasyonun içinde değişir. Bu konuda oluşturulmuş katı kurallar yoktur. Burada ihtiyaç vasıtayı belirler.

S: Bir insan için bir rehber nasıl seçilir?

Y: Bunu belirleyen şey, o insanın yaşamının o dönemindeki ihtiyacıdır. Bazıları bir enkarnasyonun başından sonuna dek aynı insana rehberlik yaparlar. Diğerleri geçici olabilir ya da gerektiğinde gelip gidebilirler. Bir ömür boyunca birkaç farklı rehberimiz olabilir. Bizim yaşamımız değiştikçe onların işlevleri de değişir.

S: Bir rehber ile bir danışman arasında bir fark var mıdır?

Y: Bir danışman, bir rehbere göre daha yüksek bir düzenden gelir. Bir danışman çok daha fazla bilgi ve deneyime sahiptir. O bir deneyim deposudur. Bir rehber ise size ve gerçek bir enkarnasyon deneyimine çok daha yakın bir varlıktır. Örneğin, belki bir enkarnasyonu yakınlarda sona erdirmiş ve

bu yüzden fiziksel yaşamın şaşırtıcı karışıklığına hâlâ aşina olan biridir. Bir danışman ise çoğunlukla, uzun bir zamandır enkarne olmamış ve bilgi almak üzere çağrılabilecek bir varlıktır. Yani, onlar rehberlerden farklı olarak, enkarne olma ihtiyacını aşmış varlıklardır. Böylece, her biri kendi üzerine düşen görevi yapmaya gerçekten muktedirdir. Bir rehber, fiziksel olan hakkında daha çok şey bilebilir. Bir danışman ise daha fazla ayrıntı bilebilir.

Bunu, bir öğretmeninin bir öğrenciyle ilgili daha ileri bir öğüt alabilmek için okul müdürüne başvurmasına benzetebiliriz. Öğretmen her gün o öğrenciyle birlikte olduğu için onu daha yakından tanımaktadır. Okul müdürü ise o öğrenciyi hiç tanımayabilir, ama genel olarak daha fazla bilgi ve deneyime sahip olduğu için öğüt verebilir. Müdür ayrıca, bir süredir öğrencilerle sınıfta yakın bir ilişki içinde olmamıştır. O, bu yüzden, soruna daha uzaktan bakıp çok daha önyargısız bir fikir verebilir.

S: Peki, rehberlerimizin ismini öğrenebilir miyiz?

Y: Bu gerektiğinde onlar size söyleyeceklerdir. Aslında, burada, spiritüel katta isimler kullanılmaz; burada sadece sesler, titreşimler ve renkler vardır. İsim verme insan ırkına özgü bir adettir. Bu kolay bir kimlik tanımlaması sağlar. Ancak, rehberlere vermekten hoşlandığınız bu isimler biraz küçültücü ya da yanlış fikir verici olabilir, çünkü isimler bir titreşime sahiptir ve bir rehbere bir isim vermek ona yanlış bir titreşim vermek olur. O yüzden, bir rehberi bir isimden çok onun titreşimleriyle tanımak en iyisidir.

S: Herhangi bir varlığın bir rehber haline gelmesinin mümkün olduğunu söylemiştiniz. Bir insanın rehberi olma konumuna ulaşmak epey zaman alır mı?

Y: Bu yalnızca, sizin karmanızı nasıl geliştirdiğinize bağlı bir şeydir. Karmalarını olumlu bir yönde geliştiren bazı in-

sanlar birkaç yaşam devresi içinde bir rehber haline gelebilirler. Ama, diğerlerinin bu konuda daha çok çalışmaları gerekir. Bu sadece bireysel gelişime bağlı bir şeydir. Bu gerçekten belli bir spiritüel kata ulaşma meselesidir. Siz bir kez bu kata ulaştığınızda, o noktada hangi yönde gelişmeniz gerektiğine bağlı olarak, ya bir rehber olabilir ya da danışma kurulunda (bkz. Bölüm 13) yer alabilirsiniz. Siz bu katın altındaki spiritüel düzeylerde bulunuyorsanız, o zaman yine başka yollardan gelişir ve çeşitli yollardan yardım edersiniz, ama bir rehber kadar direkt yardım edemezsiniz.

S: Ben, bir rehber olabilmek için önce belli sayıda deneyimden ya da gereklilikten geçmeniz gerektiğini düşünmüştüm.

Y: Öyledir. Fiziksel katta bulunan birine rehberlik yapabilecek düzeye eriştiğinizde, o zaman, o sorumluluğu ruhsal olgunlukla üstlenebileceğiniz bir gelişim aşamasına erişmişsiniz demektir. Ama, bu sizin tüm gelişiminizi sona erdirdiğiniz anlamına gelmez, çünkü hâlâ, sizden daha gelişkin biri sizin gelişiminize yardım etmekte, siz de henüz sizin kadar gelişmemiş birine yardım etmektesinizdir. Ve işte tüm sistem böyle çalışır. Bunu, bir yetişkinin ergenlik çağındaki bir gence rehberlik etmesine, onun da bir çocuğa yardım etmesine, o çocuğun da yeni yürümeye başlayan bir çocuğun tehlikeli bir şey yapmasını önlemek üzere ona yardım etmesine benzetebiliriz.

S: Ama, eğer bu rehberlik işi için hazır değilseniz hâlâ hatalar yapabilirsiniz.

Y: Ama, zaten eğer siz hazırsanız bu görev size verilir. Ve bu konuda şimdiye kadar hiç hatalı bir seçim yapılmamıştır. Siz bu âleme geçtiğinizde, enerji kalıplarınız çok açık bir biçimde görülür ve nereye uygun olduğunuz, hangi düzeyde bulunduğunuz ve ne yapabileceğiniz hemen belirlenebilir. Ve size bu kapsamda bir iş verilir. Size, gelişmenize ve yeni yetenekler geliştirmenize yardımcı olacak görevler verilir.

S: Ben, orada "Pekâlâ, şimdi geri dönüp bir rehber olma sırası sende," gibi bir şey diyen birilerinin olup olmadığını merak ediyorum.

Y: Hayır. Burada her şey enerji olduğundan, bu enerjinizin ne yapmaya uygun olduğuna bağlı bir şeydir. Siz başka insanlara yardım etmek için çalışırken enerjinizi kendiniz yükseltirsiniz. Ve belli derecede bir enerji oluşturduğunuzda o zaman fiziksel kata geri dönmenizin zamanı gelmiştir, çünkü iki âlem arasındaki bariyeri geçip bir kez daha o düzeyde karmanız üzerinde çalışmayı sürdürmek enerji gerektirir.

S: O halde, bunu kendiniz bilirsiniz. Orada, "Eh, artık bu işleri yapmanın zamanı geldi," diyen birileri yoktur.

Y: Doğru. Her şey herkes için çok açıktır, bu yüzden kimseye ne yapması gerektiğini söylemeniz gerekmez, çünkü ihtiyaçlarınızın neler olduğu ve ne yapabileceğiniz -ve ne yapacağınız- sizin ve herkes için aşikârdır. Burada her şey enerji biçiminde görülür. Her düşünce ve niyet açıkça görünen bir enerjiye sahiptir. Ve artık sizin fiziksel kata geri dönme zamanınız geldiğinde, burada devreye danışma kurulu girer ve bu kurul sizin ne zaman, nerede, hangi ailede doğacağınızı belirler.

S: O halde, bu kurulun epey söz hakkı var...

Y: Bu söz hakkını kullanmaktan çok, bir yardım etme, enerjinin akması gereken yönde akmaya devam etmesini sağlama meselesidir. Bir varlığın fiziksel kata geri dönmesi gerektiğinde, o enerjisine uygun bir ortama döner; bu onun diğer yaşamlarda ilişkide olduğu insanlarla yeniden ilişkiye girmesini sağlayacak bir ortam olmalıdır. Böylece, karmik bağlantılar yeniden kurulur.

S: Tüm bunlar plânlandıktan ve gerekli hazırlıklar yapıldıktan sonra, o varlık son dakikada gitmekten vazgeçerse, gidişini ertelemeye karar verirse ne olur?

Y: Siz fiziksel kata geri dönme işlemini başlattığınızda

artık bunu erteleme zamanı geçmiştir. Siz fiziksel kata dönmeye karar vermeden önce spiritüel katta istediğiniz kadar zaman geçirebilirsiniz. Ama, fiziksel kata geri dönme zamanınızın geldiğine karar verdiğiniz noktada, bir kez bu kararı verdiğinizde, bu karar hareketi başlatır. O zaman kararınızı uygularsınız, çünkü enerjiniz artık o yönde, yani fiziksel kata geri dönme yönünde akmaya başlar. Siz bir kez süreci başlattığınızda, evrenin gücü bu kararı uygulamanızı sağlar.

S: Ben özellikle ölü doğmuş bebekleri düşünüyordum; yani, ruhun son dakikada fikir değiştirip enkarne olmamaya karar verdiğini...

Y: Hayır, ölü doğmuş bebekler vakasında söz konusu olan şey, o bebeğin ana babasının -karmik gelişimleri için- o noktada öyle bir deneyime ihtiyaçları olmasıdır.

S: Ben enkarne olacak ruhun kendini buna hazır hissetmeyip beklemeye ya da anlaşmayı tümüyle bozmaya karar verdiğini düşünmüştüm. Ya da birkaç aylık bebeklerin ölmeleri durumunda da aynı şeyin söz konusu olabileceğini düşünmüştüm.

Y: Çok küçük bir bebekken ölenler, genelde, fiziksel kata ara sıra gidecek kadar gelişmiş ve kendi karmalarını halletmekten çok, bir başkasının karmasına yardımcı olmak için enkarne olan ruhlardır. Onlar kısa bir süre o insanın hayatına girerek, bu ilişki sonucunda onun karmasına yardımcı olurlar.

S: Birkaç ay gibi kısa bir sürede mi?

Y: Bu birkaç gün gibi kısa bir süre de olabilir. Sonra o ruh spiritüel kata geri dönüp kendi işine devam eder. Daha sonra, eğer bir başka karma yaşamını halletmek üzere fiziksel kata geri dönmesi gerekiyorsa, o zaman da bunu yapar. Yani, bazen, daha gelişkin ruhlar bir başka ruhun karmasına bir dürtü vererek ona yardımcı olmak için kısa bir süreliğine fiziksel kata gitmeye gönüllü olurlar.

S: Ben ise onların yerine getirmeleri gereken bir kontrat yaptıklarını ve sonra bu kontratı bozmak istediklerini düşünüyordum.

Y: Kontrat sözcüğü buraya kesinlikle uymuyor. Çünkü bir ruh fiziksel kata geri dönme kararını, bu kararı kesinlikle gerçekleştirmeye hazır olmadan önce vermez. Eğer onu uygulamaya hazır olmadığını hissediyorsa, böyle bir kararı niçin versin ki? Ve bir kez karar verdiğinde, enerji o yönde akmaya başlar.

S: Ben size başka ruhlardan aldığım bilgiyi aktarıyorum. Belki onlar bu meseleye farklı görüş noktalarından bakıyorlardı, belki de onlar sizin kadar gelişkin ruhlar değillerdi, bilmiyorum.

Y: Bu da bir olasılık. Bazen, daha düşük spiritüel düzeylerde bulunan ruhların fiziksel kata geri dönme zamanları geldiğinde, onlar enerjinin tüm sistemi nasıl etkilediğini algılamazlar. Onlar verdikleri kararın bir tür taahhüt olduğunu idrak etmezler. Burada bir benzetme yapacağım. Sizin dünyanızda su kaydırağı denen bir eğlence aleti vardır. Bu işlemi, bu kaydırağın tepesinden akıtılan suya benzetebiliriz. Burada su bu kaydırağın dibine inip aşağıda toplanır, o suyu yarı yolda bir araya toplayamazsınız. İşte, fiziksel kata girmeyi de buna benzetebiliriz. Fiziksel kata girme kararı enerji akışını başlatır ve bu suyu o kaydırağın tepesinden aşağı akıtmaya benzer. Suyu yeniden eskisi gibi toplayabilmeniz, yani spiritüel kattaki enerjinizi tekrar toplayabilmeniz için önce o kaydırağın dibine kadar inmeniz, yani, işi sonuna kadar götürmeniz gerekir.

S: Yarı yolda duramazsınız...

Y: Evet. Buna neden olan şey, enerjinin akışıyla ilgili bir evrensel yasadır. Bir kez enerji belli bir kalıp içinde akmaya başladığında, bu enerjinin başka şeylere yönlendirilebilmesi

için önce o kalıbı tamamlaması gerekir. Ancak, henüz düşük gelişim düzeylerinde bulunan ruhlar bu genel görüşü kavrayamazlar ve bu yüzden de, bir kez geri dönme kararı verip de sonra bu konuda başka türlü düşünmeye başladıklarında, yine de birilerinin onları gitmeye zorladıklarını sanırlar. Oysa kimse onları buna zorlamamıştır, onlar sadece o su kaydırağından aşağı akma sürecine girmişlerdir. Kaydırağın dibinde enerjilerini yeniden toplayabilmek için, o kaydıraktan aşağı kaymaları gerekmektedir.

S: Ama, bu dünyada burada olmak istemez görünen insanlar var. Onlar bu dünyaya geldikleri için çok kızgın görünüyorlar.

Y: Evet, bunlar olumsuz karmalarıyla başları dertte olan ruhlar ve onlar bu konuda biraz inatçı (serkeş) davranıyorlar. Bu ruhlar, genelde, tekrar fiziksel katta bulundukları için biraz öfkeliler, çünkü burada biraz daha sıkıştırılacaklarına inanıyorlar.

S: Sanırım, bu yüzden onların buraya gelmeye zorlandıkları ve burada, fiziksel bedende bulunmak istemedikleri duygusuna kapıldım.

Y: Ve böylece onlar, daha önce sözünü ettiğim o kısırdöngü içinde dönerler.

9

TANRI ve İSA

Siz herhangi bir insandan kendi Tanrı kavramını tarif etmesini istediğinizde, çok karmaşık bir soru sormuş olursunuz, çünkü belki ne kadar insan varsa o kadar çok Tanrı tanımlaması vardır. Tanrı'nın neye benzediğiyle ilgili içsel imgelememiz dini yetiştiriliş biçimimiz tarafından koşullanmıştır ve genelde de bu koşullanmaya başvururuz. Sadece bu değil, ama bu kitapta ele alınan diğer nazik konularla ilgili kavramlarımızı değiştirmemiz çok zor olacaktır. Tüm bunlar açık bir zihni gerektirir -ilk başta gülünç ve inanılmaz görünebilseler de, diğer fikirleri en azından dinlemeye hazır bir zihni. İlk kilisenin, insanların Tanrı'yı biraz olsun kavrayabilmeleri için, O'nu mümkün olduğunca basit bir biçimde sunmak zorunda olduğuna inanıyorum. Ancak, çağlar boyunca çoğu insanın bu ilk Tanrı tarifini olduğu gibi kabul edip, kilisenin sunduğu bu tabloya hiç sorgulamadan inandığını da düşünüyorum. O günlerde bile, Tanrı'yı daha geniş bir açıdan görebilmeyi başarmış az sayıda insan olabilir. Biz mevcut beyin yıkamalardan ve koşullandırmalardan soyunup bu kavramlara açık bir zihinle baktığımızda, onların birbirleriyle hiç çelişmediklerini şaşırarak görebiliriz. Onlar sadece aynı şeyi farklı biçimlerde söylemektedirler.

Aşağıda, derin transta bulunan farklı kişilerin, ölümden sonra spiritüel katta Tanrı'yı nasıl algıladıkları sorusuna verdikleri yanıtlar yer almaktadır.

Y: Yaradılışın her yanında, tüm evrenlerde, görünmeyen ama her şeyi bir arada tutan bir yapı vardır. Betonarmenin içinde, çıplak gözle görülmeyen ama betonarmeyi bir arada tutan kuvvetlendirici demir çubuklar vardır. Bu, Tanrı kavramıdır. O, evrenin, gözle görülmeyen ama her şeyi bir arada tutan demir çubuklarıdır. Bu güç bir an için bile ortadan kalksaydı, o zaman tam, mutlak ve nihai bir yıkım olurdu. Bu, sizin dünyanızda kişilik statüsü verilmiş olan Tanrı kavramıdır.

Y: Ben bu evrenin yapısını gözlemliyorum.

S: Ne gördüğünüzü söyleyebilir misiniz?

Y: Bu dilin bunun için yeterli olacağından emin değilim.

Bu yanıtı konuştuğum her varlıktan aldım. Bizim dilimiz ve tüm diğer diller bu varlıkların gördükleri gerçek tabloyu resmetmeye muktedir değildi. Ancak, ona, bunu anladığımı ama yine de gördüklerini anlatmaya çalışmasını söyledim.

Y: Şu anda, sizin gözlerinizle göremeyeceğiniz bir tayfın parçalarını görebiliyorum. Sizin göremeyeceğiniz kozmik ışınları, onların renklerini görebiliyorum. Gezegenlerin ta kalbine bakabiliyor ve ışıldayan bir ağı, gezegenleri bir arada tutan atomların oluşturduğu ağı görebiliyorum. O son derece güzel ve güçlü. Sizin gözlerinizle görebileceğiniz dar dalga bantları farklı renklerde ve göremeyeceğiniz daha geniş bantlar da farklı renklerde, sonunda onlar göremediğiniz, yalnızca işitebildiğiniz bantlara dönüşüyorlar. Ama, ben hâlâ onları ve renklerini *görebiliyorum.* O aynı elektromanyetik tayfın bir parçası.

S: Yani, bu bantlar o kadar yüksek frekansta titreşiyorlar ki biz onları göremiyor, sadece işitebiliyoruz. O halde bu, sesin bir renge de sahip olduğu anlamına mı geliyor?

Y: Evet. Ses sizin "ışık" dediğiniz şeyden çok daha yavaştır. Ama, onlar tümüyle titreşim ve enerjidir ve ben onların hepsini görebiliyorum; sizin ışık olarak algıladığınız bandı ve

onun da ötesini. Bunu tarif etmek olanaksız, çünkü ben eteri de görebiliyorum. O çok güzel. Bunu aurora borealis'i gözlemlemeye benzetebiliriz. Tüm uzayın aurora borealis ile kaplı olduğunu, tüm farklı renklerin birbirlerine karıştıklarını gözünüzde canlandırın. Enerji ve renk tabakaları ve bölgeleri etkileşime girerek birbirlerini değişime uğratıyor ve değişikliklere neden oluyorlar. Bu çok karmaşık bir tablo.

S: Biz uzayı siyah bir boşluk olarak görüyoruz. Siz onun gerçekten tüm bu renklerle ve titreşimlerle dolu olduğunu mu söylüyorsunuz?

Y: Kesinlikle! Titreşimler, renkler ve enerji ile ve bunlar her şeyin içinden geçiyorlar. Orada güneşin çevresinde dönen bir gezegenin bulunması, onun bu enerjinin Önünü kestiği ya da perdelediği anlamına gelmez. Enerji doğruca onun içinden geçip gider. Orada bulunan tüm enerji de bundan etkilenir. Tüm evren bundan etkilenir ve bu evren diğer evrenlerle bağlantı içindedir.

S: Tüm bu enerjinin kaynağı nedir?

Y: O enerji her zaman orada olmuştur. Kaynağını ise gerçekten bilmiyorum. Belki bir zamanlar bir kaynak vardı. Ancak, tüm evrenler bu enerjiden oluşmaktadır. Ve evrenler yaşamlarını yaşayıp sona erdirdiklerinde, tekrar ayrışıp bu enerjiye dönüşürler. Ve sonra bu enerjiden yeni evrenler oluşur.

Bu muazzam bir ölçekte bir enkarnasyona benziyordu. Tüm yaradılışın en büyük ve en küçük parçasını etkileyen ve asla sona ermeyen, sürekli tekrarlanan bir devre söz konusuydu.

S: Biz ışığın güneşten geldiğini vs. düşünmeye çok alıştık. Bu enerjinin de bir yerden, bir kaynaktan geldiğini düşünmüştüm.

Y: Hayır. Enerji var olan her şeydir ve o var olan her şeyi doldurur. Her şey enerjidir. Ve enerji, var olan her şey olma

sürecinde, kendini çeşitli yapılara dönüştürür, örneğin çeşitli evrenlere, güneşlere, gezegenlere ve başka her şeye...

S: Bu "var olan her şey" ile ilgili ne tür bir kavrama sahipsiniz?

Y: *(İç çekerek)* Bu benim de hepsini birden kavrayamayacağım kadar büyük bir şey. Bunu sözcüklerle ancak şöyle ifade edebilirim: ebediyen, daima var olan her şey. Var olan her şey: enerjidir. Ve enerji -doğası gereği- değişim gösterdiğinde, bu değişimler sonucunda çeşitli evrenler meydana gelir.

S: Bunun bizim Tanrı kavramımıza uyup uymayacağını merak ediyorum...

Y: Sizinki daha dar bir kavramdır. Zihinlerinizin sınırlı faaliyet alanı göz önüne alındığında bu normaldir. Kavrayabileceğiniz en geniş tanrı kavramı bile, bu "var olan her şey" ile kıyaslandığında bir iplik kadar dar olacaktır. Ve ne yazık ki birçok insan dar bir Tanrı kavramına sahiptir. Onlar tam potansiyellerine kendilerini açamayacak kadar korkuyorlar.

S: Ben sadece bu evrenlerin, insanların ve her şeyin oluşumunu yöneten bir şeyin olup olmadığını merak ediyordum. Bu tekrar gelip bizim Tanrı kavramımıza dayanıyor.

Y: Enerji organize bir haldedir. Enerji her zaman organize halde olmuştur. Bu onun temel yapısının bir parçasıdır. Bu temel organizasyon onun yapısının ta en küçük sınırlarına kadar iner ki bu da her şeyin düzenli, organize bir biçimde ortaya çıkmasına neden olur.

S: Bu düzen yüzünden, insanlar onun bir şey tarafından yönetilip yönlendirilmesi gerektiğini düşünüyorlar.

Y: Hayır, o, enerjideki düzenli değişimler olarak, kendi organizasyonuna göre gelişmesi gereken biçimde gelişir. Bir bölgeden diğerine bir ileri bir geri salınan -ve bu evreni ve diğer evrenleri belirli biçimlerde etkileyen- düzenli değişimler vardır. Bunlar son derece büyük ve devasa enerji değişimleri de

olabilir, çok küçük değişimler de olabilir ki bunların sınırlarını bilim adamlarınız keşfedemezler. Onlar sürekli olarak enerjinin küçük alt-bölümlerini keşfetmektedirler, ancak en temel yapıya inmeleri pek mümkün görünmemektedir.

S: Sanırım, insanların Tanrı'nın her şeyi yönettiği fikrinden uzaklaşmaları çok zor olacaktır. Onlar hiçbir şeyin kendi ellerinde olmadığını ve her şeye kadir bir gücün her şeyden sorumlu olduğunu düşünmekten hoşlanıyorlar.

Y: Evet. İnsanın gelişiminin bir sonraki aşamasındaki büyük şeylerden biri, herkesin kendi kaderinden sorumlu olduğunu idrak etmesi olacak. Yani, onların olmasını arzu ettikleri şey oluyor. Durup dururken ortaya çıkmış görünen şeyler ise geçmiş nedenlerin, geçmişteki düşüncelerin, yani sizin evrene salıverdiğiniz şeylerin sonuçlarıdır.

Bir başka varlık ise bunu benim daha rahatlıkla kabul edebileceğim bir kavram olarak ifade etti. O, yüksek düzeylerden olup da, dünya insanlarına yardım etmek üzere bizim düzeyimize inen ruhlardan söz ediyordu.

Y: Yüksek boyutlardan ruhlar, bazen sizin boyutunuza dönüp, fiziksel dünyadakilerin farkındalıklarını yükseltmelerine yardımcı olurlar. Buna izin verilir ve bu yapılır. Bu fiziksel tipte bir deneyim değildir.

S: Buna kim ya da ne izin verir ya da onaylar?

Y: Bu, evrenleri yöneten danışma kurulları (konseyler) tarafından yapılır. Her evrenin bir merkezi kurulu vardır ve bunun ardından da yerel danışma kurulları gelir.

S: İnsanlar, genelde, tek bir evren olduğunu düşünürler.

Y: Birçok evren vardır. Bizimki bunlardan yalnızca bir tanesidir. Bunlar da fiziksel uzayda bulunuyorlar. Burada söz konusu mesafeleri kavramak için çok geniş bir imgeleme gerekir.

S: Bu, insanların Tanrı ya da her şeyin üzerindeki Varlık dedikleri şeye eşdeğer bir şey midir?

Y: Sizden buna daha açık bir zihinle bakıp, Tanrı'yı, görevlerini yapan çocuklarının bir gözlemcisi olarak düşünmenizi istiyoruz. Görevleri yapan çocuklardır. Tanrı sadece var olur. Tanrı olandır, nokta. Çocuklar yaparlar; Tanrı olur. Tanrı kavramı her şeyin toplamıdır. Bizler Tanrı'nın bireysel parçalarıyız. Tanrı tek bir varlık değil, her şeydir.

S: O halde, evrenin farklı bölgelerinde danışma kurulları oluşturulur, öyle mi?

Y: Evet, buna yerel yönetimler de diyebiliriz.

S: Bu bizim gezegenimiz için de geçerli midir? Biz de bir kurulun yönetimi altında mıyız?

Y: Evet. Tüm evrenler bir arada Tanrı'yı oluştururlar. Her evren Tanrı'nın farkındadır, ancak bu farkındalık farklı evrenlerde ve bir evrenin farklı bölgelerinde farklı olacaktır. Onların Tanrı kavramı farklı olacaktır. Ancak, tüm evrenlerde, tüm yaradılışta Tanrı realitesi değişmez.

S: Bu her şeyi yaratmış olan güç müdür?

Y: Doğru. Bu sadece Tanrı'nın bir tezahürüdür.

S: Peki, bizlerin bireysel ruhlar olarak ilk başta nasıl yaratıldığımızı biliyor musunuz?

Y: Bize sadece kişilik verilmiştir. Bizler, kendisine de kişilik verilmiş Tanrı'nın parçalarıyız.

S: Peki, bu parçalar bölünerek Tanrı'dan niçin ayrıldılar?

Y: Bu genel plânın -sadece Tanrı'nın tam anlamıyla bildiği ilahi plânın bir parçasıdır. Bizim açımızdan bakıldığında, biz bunu, parçaların deneyim kazanması sonucunda Tanrı'nın Kendini tanıması olarak açıklayabiliriz.

S: İnsan İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanmalı mıyız?

Y: Bu çok kaba bir sadeleştirme olur, çünkü Tanrı insan değildir. O bir oğula nasıl sahip olabilir? Bu, insanların çok temel bir düzeyde anlayabilmeleri için bu terimlerle ifade edilmiştir. "Oğul" teriminin gerçek anlamda alınması murat edilmemişti. Eğer bir açıklama istiyorsanız, İsa, Tanrı katına bizden çok daha yakın bir ruhsal realite düzeyinden gelen bir temsilciydi. Onun düzeyi Tanrı katının hemen altındaki bir düzey değildi. Bir başka deyişle, İsa'nınkinden çok daha tamama ermiş düzeyler vardır. Ancak, O daha önce hiçbir insanın bulunmadığı bir düzeyden geliyordu. İnsan zihni bu kavramların birçoğunu kavramakta zorlanmaktadır. Bu yüzden, onlar insan anlayışının kabul edebileceği terimlerle ifade edilmek zorundaydılar.

S: İncil'de, Dünya'ya gelmeden önce İsa'nın Tanrı ile olduğu, onun bir parçası olduğu yazılıdır. Nasıl bizim ruhlarımız Tanrı'nın bir parçası ise, İsa da Tanrı'nın bir parçasıdır. Bu sözler bu anlamda mı söylenmiştir?

Y: Evet. Sadece, İsa daha yüksek bir kattan geliyordu.

S: Aynı şekilde sınıflandırılabilecek başka varlıklar da dünyamızda enkarne olmuşlar mıdır? Yani, Hristiyanlar'ın İsa'yı kabul ettikleri kadar büyük kabul edilen başka yardımcılar da dünyaya gelmişler midir? Aynı rolle enkarne olmuş bilmediğimiz başka varlıklar da var mıdır?

Y: Eğer şimdiki dönemle ilgili soruyorsanız, bu konuda açıklama yapmaya izinli değilim.

S: Geçmişte İsa gibi başka temsilciler de gelmiş midir?

Y: Kesinlikle. Ve onlar iyi bir biçimde belgelenmişlerdir. İsimler önemli değildir, çünkü bu durumda insan niyeti göre-

meyip o birey üzerinde odaklanabilir. Sizin sıradan insanlar diyeceğiniz bazı varlıklar vardı ki, bunlar İsa kadar iyi tanınmasalar da onunla aynı kattan gelmişlerdi. Onlar hayranlık verici bir biçimde amaçlarına hizmet ettiler. Sadece, onlar İsa kadar iyi tanınmadılar.

S: İsa'nın ölümünün amacı neydi?

Y: Onun ölümü tamamıyla kendi seçimiydi. Ancak, o insan elleri ve insan iradesiyle öldürülmüştür, ilahi kaderden ötürü değil. Kendini insanın kaderine sokmak O'nun seçimiydi.

S: Evet, İncil'de de, O'nun, yaşamını hiçbir insanın almadığını, kendi iradesiyle o yaşamı teslim ettiğini söylediği yazar. Peki bunun amacı neydi?

Y: Eğer bir amaç istiyorsanız, bu cinayeti kimin işlediğine, insanların mı cellatların mı işlediğine dikkat edin. Bu amaç sadece, insan ilişki ve etkileşiminin o zaman -ve hâlâ- bulunduğu düzeyin altını çizmek, bu düzeyi vurgulamaktı.

S: O, insanlara yeniden yaşayabileceklerini kanıtlamak için mi öldü?

Y: Gerçekte, hayır. Mecazi olarak, evet. Onun ölmesi aslında gerekmiyordu. O sadece esenliğini insanların ellerine teslim etti ve ona istedikleri şeyi yapmalarına izin verdi.

S: O ölmek için niçin böyle korkunç bir yol seçti?

Y: O seçmedi. O zamanki idam geleneği böyleydi. O sadece buna rıza gösterdi. Eğer isteseydi bu ölümden kurtulacak güce sahipti. O ise bunu deneyimlemeyi seçti.

S: Sanırım, O'nun bu şekilde ölerek neyi kanıtlamaya çalıştığını anlamaya çalışıyoruz.

Y: Onun güdüleri O'na aittir, ben bu konuda sonradan fikir yürütmeye çalışmayacağım. Eğer o bugün yaşasaydı ve adalet sistemi tarafından yargılanıp ölüme mahkûm edilseydi, bu sefer iğne, elektrikli sandalye, asılma ya da kurşuna dizil-

me yoluyla idam edilecekti. İşte, çarmıha germe de o zamanlar rağbet gören yöntemdi.

Nedenine gelince, İsa'ya değil, kendi insanlarınıza bakın. Yanıt, O'nun idam edilmiş olması gerçeğinde yatar. Burada mesele bu adaletsizliğin yapılmış olmasıdır.

S: İnsanın insana yaptığı adaletsizlik...

Y: Evet.

S: İsa'nın bizim günahlarımız için öldüğü yazılmıştır. Siz bu kavramı anlıyor musunuz?

Y: Bunlar, İncil'e bu olayı çok temel bir düzeyde açıklamak için konmuş rasyonelleştirmelerdir sadece. Tüm yaşamı ve İsa deneyimini anlamak için çok daha geniş bir anlayışa ihtiyaç vardır. Birçok yaygın ve kabul edilmiş inanç gerçek bir anlayışa zarar verir.

S: İncil'in Eski Ahdi'nde sık sık Kutsal Hayalet'e atıfta bulunulur. Yeni Ahit'te ise ondan daha çok Kutsal Ruh diye söz edilir. Bunu, Tanrı'dan gelen ve insanlara yardıma hazır bir ruh olarak biliriz. Onun hakkında ve onun nasıl çalıştığı hakkında daha çok şey bilmek isterdim.

Y: Bu, bilincinizin Tanrı-doğasının bir veçhesini anlama girişimi olacaktır. "Tanrı" dediğiniz şeyin veçhelere sahip olduğuyla ilgili belli bir farkındalık vardır. Ve bu veçhelere bu üç unvan verilmiştir: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh. İnsanın mevcut farkındalık düzeyiyle bunları anlaması zordur. Ancak şu kadarını söyleyebiliriz ki, bu *ruh* daha çok bir enerjidir -bir yaşam *formundan* çok, bir yaşam *gücüdür*. O daha çok, yaşamı sürdüren bir güçtür. O, bu yaşam gücüyle dolu olan kişiliğin tersine, bizzat o yaşam gücüdür, yaşamın özüdür.

S: Bu ruh olmadan bir insanın hayatta kalması mümkün müdür?

Y: Hayır, yaşam gücü olmadan kişilik varlığını nasıl sürdürebilir? Yaşam, sadece *fiziksel* katta değil, birçok *spiritüel*

katta da ifade bulur. O, sizin düzeyinizde kişisel farkındalığın ya da kişiliğin varlığını sürdürmesini sağlayan unsurdur.

S: O halde, o bizzat yaşamın özü, ruhudur. Onu ancak böyle tanımlayabiliriz.

Y: Onu sizin anlayabileceğiniz terimlerle böyle ifade edebiliriz.

Böylece, kiliseler Üçlü Birlik'ten, Teslis'ten ya da Bir'de Üç'ten söz ederken, aslında gerçek kavrama sandıklarından daha yakındılar. Bunların her biri, bizim de olduğumuz gibi, Tanrı'dan hem ayrı görünmekte hem de O'nunla Bir'diler, hepsi Bir'diler. Onların hepsi aynı şeyin veçheleriydi, ancak onlar bizim insan zihnimizin kavrayabileceği biçimde, basitleştirilmiş terimlerle tarif edilmişlerdi. Bizim için, Tanrı'yı bir enerji gücü olarak imgelemek daha zordu. Ona kişilik vermek bizim için çok daha kolaydı. Aldığım bilgiye göre, öyle görünüyordu ki Tanrı ve Kutsal Ruh esasen aynı şeydiler, her şeye nüfuz eden bir yaşam gücü. Her ikisi de olmadan bir yaşam olamazdı, çünkü bu, yaşamın ardındaki itici güçtü. Bu yüzden, kilise, Kutsal Ruh'un içimize girmesine izin vermemiz gerektiğini söylerken aslında bir çelişkiye düşüyordu, çünkü bu ruh zaten bizim içimizdeydi. Bu Ruh'un yokluğu, bizzat yaşamın yokluğu anlamına gelecekti.

10

ŞEYTAN, CİN ÇARPMASI VE İFRİTLER

S: Size Tanrı kavramını sorduk. Peki, Şeytan kavramı hakkında neler söyleyeceksiniz?

Y: Bu, anlama amaçlarıyla kullanılmış bir kavram, bir benzetme, bir rasyonelleştirmedir.

S. O halde gerçekte böyle bir varlık yok, öyle mi?

Y: Hayır, böyle bir varlık yok. Böyle bir kişilik yok. Çoğu insanın Şeytan'dan söz ederken kastettiği şey, Lusifer olarak bilinen ve Oluşum zamanında bulunup da, güç arzusu yüzünden her şeyi yitirmiş varlıktır.

S: İnsanlar onu kötülükle mi ilişkilendiriyorlar?

Y: Çünkü kötülükle ilişkilendirilmiş elementallerin çoğu onun etrafında toplanır.

S: Peki, bu yanlış anlamanın bu tür güçlere daha fazla güç verdiğine inanıyor musunuz?

Y: Evet, çünkü onlar bu yanlış anlamayı kendi amaçları doğrultusunda kullanırlar.

S: O halde, insanlar onları düşünerek onlara güç veriyorlar, öyle mi?

Y: İnsanlar bu gücü onlara, sadece onlar hakkındaki düşünceleriyle değil, eylemleriyle de verirler. İşte bu yüzden bir insan yanlış olduğunu bildiği bir şeyi yapıp da, "Bunu bana Şeytan yaptırdı," "Şeytana uydum," dediği her seferinde bu onlara daha fazla enerji verir.

S: Bir dengeye sahip olabilmemiz için bir Şeytan'ın olması gerektiğini işitmiştim. Eğer iyilik varsa, kötülük de olmak zorundaydı.

Y: Bu bir rasyonelleştirme ya da anlama çabasıdır. İnsanların, "Oh, bunu anlıyorum," demeye ihtiyaçları vardır. Eğer onu anlamazsak kendimizi rahat hissetmeyiz. Bunlar onu anladığımızı hissetmemizi sağlayarak bizi rahatlatan rasyonelleştirmelerdir. Çevremizde gördüğümüz, hissettiğimiz ve gözlemlediğimiz şeyleri açıklayabilmek için birçok rasyonelleştirmede (aklileştirmede) bulunmuşuzdur, öyle ki sonunda bu rasyonelleştirmeler alıp başlarını gitmiş, adeta yaşam bulmuşlardır. Onların kendi başlarına bir varlık değil, salt rasyonelleştirmeler oldukları artık anlaşılmalıdır.

S: Peki, insanların bu şekilde rasyonelleştirmeleri olumlu mu, yoksa olumsuz bir şey midir?

Y: Amaca hizmet edilmiştir. Bir güvenlik duygusu vardır. Ancak, bu gelişimi engeller, çünkü daha karmaşık bir şeyi anlamak için bu rasyonelleştirmeyi bırakmaya karşı bir direnç söz konusudur.

S: Peki, günah, cehenneme gitme, ateşlerde yanma hakkında verilen o vaazlar için ne diyeceksiniz?

Y: Siz bir çocukken, ana-babanız, onların sözlerini dinlemezseniz sizi kayışla dövmekle tehdit ederlerdi. Bu cezalara karşı duyulan korku sizin, başlangıçta o çatışmaya neden olan şeyden uzak durmanızı sağlamıştır. Cehennem de, iyi olduğu düşünülen şeyleri size yaptırmak için kullanılmış bir yetişkin tehdidid ir. Cehennem diye bir yer yoktur. Ama, eğer insan böyle bir beklenti içindeyse, ölüm anında zihnen kendi cehennemini yaratacaktır. Eğer bir insan olumsuzluk dolu bir yaşam sürüyor ve bu yüzden ölünce cehenneme gideceğine inanıyorsa, o zaman bu beklentisini bizzat yaratacaktır.

S: Ben insanların bunun için ille de olumsuz bir yaşam sürmeleri gerektiğine inanmıyorum. Onlar son derece normal, Tanrı korkusuyla ve kilise ziyaretleriyle dolu bir yaşam sürebilirler, ama kilise bir kez bu korkuyu onların kalbine ekmiş-

tir. Ve normal olduklarını, mükemmel olmadıklarını bildiklerinden, onlar küçük, önemsiz günahları yüzünden yine de cehenneme gideceklerini düşünürler. Onlar öldükten sonra cehennemden başka bir yere gidemeyecek kadar değersiz olduklarını düşünürler. Bu tip bir beyin-yıkama bu insanlara büyük bir zarar verir, insanlarda böylesi bir cehennem korkusu oluşturarak, kilise onlar için bunu yaratmayı başarmıştır.

Y: İnsanlar bunun kendi zihinlerinin bir imalatı olduğunu fark edene kadar kendi yarattıkları cehennemde kalırlar. Bu bir yıl da alabilir, yüzlerce yıl da, ama zamanın bu âlemde bir anlamı olmadığından bu sadece göz açıp kapayıncaya kadar geçen bir süre gibidir. Onlar orada kalmak zorunda olmadıklarını fark ettiklerinde, bu imalatın artık onların üzerinde bir gücü kalmaz ve o zaman gerçekten ait oldukları yere gitmek üzere özgür kalırlar.

S: Ama, dünyada "kötülük" dediğimiz şey çok.

Y: "Kötülük" doğru bir terim değil. Bu gidip, neyin iyi neyin kötü olduğuna dayanır. "Yanlış yönlendirilmiş" demek daha uygun olur. Bizim anlayışımıza göre, sizin "kötü" dediğiniz şeyler sadece, yanlış yönlendirilmiş enerjilerdir. Bunlar sadece gelişmemiş enerjilerdir. Onlar kötülüğün kişileştirilmeleri değildir. Onlar varlık değildir. İnsanların omuzlarında oturup, onlara şunu ya da bunu yapmalarını söyleyen bir Şeytan yoktur. Spiritüel âlemde biz bir kötülük kavramına sahip değiliz, çünkü kötülük sadece iki güç arasındaki uyumsuzluktur ve insan zihninin bu uyumsuzluğu kavrayabilmesi için buna "kötülük" adı verilmiştir. Lütfen anlayın ki enkarne olmuş bir kötülük yoktur. Dünyayı dolaşıp insanların ruhlarını zapteden bir Şeytan yoktur. Bu, uyumsuzluğu anlamak için yaratılmış bir öykü ve bir yanlış kavramdır. Bir benzetmede bulunacağım. Bir pilde pozitif ve negatif kutup vardır. Eğer arabanızı çalıştırmak istiyorsanız bu kutupları birleştirmek için

iki bağlantı kablosu gerekir. Eğer birini dışarıda bırakırsanız arabanızı çalıştıramazsınız. Yani, her iki kutup da gereklidir. Bu kutuplardan hiçbiri daha önemli ya da daha yararlı değildir, onlar eşit öneme ve yarara sahiptirler. Bu yüzden, kafanızı iyi ve kötü ile meşgul etmeyi bırakın, çünkü bu yanlış bir kavramdır ve anlayışınızın gelişmesini engeller.

S: Bu enerjiler buraya başka bir yerden mi geldiler?

Y: Onlar bu gezegende yaşayan enerjilerdir. Biz hepimiz enerjiyiz. Sözünü ettiğim şeyler de enerjidir. Buna ruhlar da diyebiliriz.

S: Bu, düşüncelerin aslında şeyler olduğu fikrine benziyor.

Y: Kesinlikle. Düşünceler enerjidir. Düşünceler gerçek tezahürlerdir. Düşünceler vardır, nokta. Yani, insanlar bu kötü şeylerin olduğunu düşünerek aslında onları yaratıyorlar... Dünyada cehennemi düşünmek, onu, dışarı çıkıp alın terinizle inşa etmek gibi, kesin bir biçimde yaratacaktır. Bu şeyleri düşünüp onlardan korkarak, insanlar onları oluşturacak kadar güçlü bir düşünce enerjisi yaratıyorlar...

Bir düşünce enerjidir. Ruhunuz enerjiyi yönlendirir. Düşünmek enerjiyi yönlendirmektir. Bir düşünce kasıtlı bir eylemdir. Amaç, yeni enerji, yeni fikirler, umut, yeni yönelimler getirerek bu uyumsuzluğu etkisiz kılmaktır. Önemli olan düşüncenin taşıdığı niyettir. Eğer bir insana sevgi yollarsanız, niyet budur. Eğer bunun karşılığında bir şey beklerseniz, ona yine de sevgi yollayabilirsiniz, ama niyetiniz bu değildir. Bu tamamen ne beklediğinize bağlıdır.

S: Peki, eğer kötülük diye, Şeytan diye bir şey yoksa, bizim kötülük kavramımız nereden geliyor?

Y: Gerçekten bilmek istiyor musunuz? Tüm bu kavramı özetleyen bir sözcük var: Ma-ze-retler. Yaşanan mutsuzluk ve dehşetin suçu başkalarına yüklenerek sorumluluktan kaçılıyor. Suçu içinize değil, dışınıza atfetmek çok daha kolaydır.

Ve böylece, Şeytan üç sivri uçlu çatalıyla insanları dürtükleyerek, normalde yapmayacakları şeyleri yapmaya zorlar! "Kim, ben mi? Hayır, hayır, bunu bana Şeytan yaptırdı!" Yüzyıllar boyunca bu işitilmiştir. O imgelemeden kaynaklanmıştır. O, zihinde bir hayal, bir fikir olarak oluşturuldu ve o dünyayı dolaşıp masum bebekleri parçalıyor, insanları baştan çıkarıyor, tecavüz ediyor, yağmalıyor. Bu enkarne olmuş kötülüktür. Bu sorumluluktan kaçmanın mazeretidir. O dış bir güçten değil, insanların içsel arzularından kaynaklanır, çünkü evreni dolaşan böyle bir güç yoktur.

S: Bu kadar çok insan kötülüğe ve şeytana inanıyorsa, onun varlığına inanarak, insanların bir tür düşünce-formu yaratmaları mümkün müdür?

Y: Onlar bir varlık yaratamazlar, çünkü sadece Yaradan bunu yapabilir. Onlar bunun varlığını kanıtlar görünen durumlar yaratabilirler. Onlar inanmak istedikleri şeyin geçerliliğini kendilerine kanıtlayan olaylar yaratırlar. Bu sadece "kötü" deneyimler için değil, "iyi" ve "kutsal" deneyimler için de geçerlidir -inandığınız şey, deneyiminizi önceden programlar. İstediğiniz şeye inanın, onu bulacaksınız.

S: Ama, eğer yeterince insan konsantre olursa, bir düşünce-formu yaratabileceklerini duydum.

Y: Bu doğru değil. Onlar sadece, ona yüklenen enerjilerin bir toplamı olan bir enerji yaratabilirler. Bu sadece, enerjileri bir araya toplama meselesidir. Bu hayır için de, şer için de yapılabilir. Ama, bir varlık yaratamazsınız.

S: O halde, enerji dağıldığında ortada bir şey kalmaz.

Y: Yaratılmış bir şey yoktur, bu yüzden de enerji dağılacaktır. Tekrar ediyorum, burada bir varlık yaratılmış olmaz. Sadece enerjiler bir araya toplanır ki bu da çok güçlü bir işlemdir. Hiçbir yaratılmış, fiziksel ya da astral bir canlı yaratamaz. Sadece Yaradan tarafından yaratılmış enerji vardır ve

hepsi budur.

İnsanlık çok uzun bir zamandır korku zincirleriyle bağlıydı ve artık insanın bu esaret zincirlerini kırıp kendi sorumluluğunu kabul etmesinin zamanı geldi. Şeytani olarak görülebilecek bazı varlıklar vardır. İnsanlarla temasa geçmeleri sonucunda yoldan sapmış bazı elementaller vardır. Ayrıca, insanlarla temas kurmaları sonucunda yükselmiş bazı elementaller de vardır. Her şey ortada ve açıktır. Söz konusu güç aynıdır. Önemli olan bu gücün nasıl kullanıldığıdır. Siyah ya da beyaz bölgeler yoktur.

Bu sıralarda "elementaller" (bkz. Bölüm 6) terimini anlamakta zorlanıyordum.

S: Elementaller derken, onların çok basit, henüz hiçbir şey öğrenmemiş varlıklar olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?

Y: Onlar doğa ruhlarıdır, evet.

S: Dünyaya-bağlı ruhlar mı?

Y: Yerkürenin ruhları. Arada bir fark vardır.

S: Onların da enkarne olmalarına izin verilir mi?

Y: Hayır. İnsanlar "cin çarpması"ndan söz ederken, aslında, bir elementalin bir insanın idaresini ele geçirmesinden söz etmektedirler.

S: Onlar gelişip sizin gibi bir ruh olabilirler mi?

Y: Onlar gelişip daha yüksek bir forma dönüşebilirler, ama enkarne olmalarına asla izin verilmez.

S: Kızılderililer'in sözünü ettikleri ağaç ve hayvan ruhları bunlara mı benzer?

Y: Evet. Bu ağaçların vs. kendilerini gözeten koruyucuları vardır. Bunlar daha çok düşünen değil, hisseden tipte ruhlardır.

S: Peki, eğer sorunlara neden olurlarsa onlarla nasıl başa çıkılabilir? Onlar ikna edilebilir mi?

Y: Onları, onlarla yüzleşip gitmelerini söyleyerek ikna edebilirsiniz. Kendilerine bu uygun bir tarzda söylendiğinde onlar gitmek zorundadırlar.

S: Eğer onlar muhakeme edebilen ruhlar değilseler, yaptıkları şeyin "doğru" mu, "yanlış" mı olduğunu da anlayamazlar.

Y: Doğru. Elementaller his enerjilerine göre yaşarlar. Bunların bazıları kiliselerde yaşarlar. Onlar duaların ruhen yükseltici etkisini ve orada yaşanan mutluluğu hisseder ve bu duygularla beslenirler. Ve bir de nefret, şehvet gibi duygularla beslenenler vardır ki onlar bu duyguları üreten yerlerde toplanırlar.

S: İnsanların kendilerini bu yaramaz elementallerin etkilerinden koruyabilecekleri bir yol var mıdır?

Y: Bir korunma duası vasıtasıyla ya da çevrenize ışık geçirerek kendinizi ve çevrenizi koruma altına alabilirsiniz.

S: Bunu yapmanın belli bir yolu var mıdır?

Y: Bu sizin Tanrı'ya ve evrene nasıl baktığınıza bağlıdır. Siz en yüksek hayır gücünü çağırıp, ondan sizi korumasını isteyebilirsiniz.

S: O halde, belli bir biçimde söylenmesi gereken belli sözcükler yok, öyle mi?

Y: Hayır. O direkt olarak içinizden gelmeli ve anlamlı bir biçimde söylenmelidir. "Cin çarpmış" kişiler, aslında, kendilerine özellikle kötü bir dozda olumsuz enerji çekmiş ruhların örnekleridir. Öyle ki bu enerjiler onları fiziksel katta etkilemeye başlayacak kadar güçlenmiştir. Bu insanlar öldüklerinde -kendilerini bu olumsuz enerjilerden kurtarabilmeleri içindinlenme yerinde epey zaman geçirmek zorunda kalacaklardır.

S: Sanırım, insanlar bu olumsuz enerjileri Şeytan'a ya da ifritlere benzetiyorlar.

BİR BAŞKA ANLATIM:

S: Bir insanı "cin çarptığında", yani o bir varlık tarafından zaptolunduğunda, bunu yapan varlık gerçek bir ruh mudur?

Y: Saptırılmış bir ruhtur. Bu daha çok "ifritler" dediğiniz düzeyde bulunan bir ruhtur. Onlar insan ruhlarından daha düşük bir düzeyde bulunurlar ve belli varlıklarla, hatta insanlarla temasa geçmeleri sonucunda saptırılmışlardır.

S: Eğer onlar gerçekten yaşamlar yaşamıyorlarsa, nereden gelmişlerdir?

Y: Onlar, Oluşum zamanında vardılar. "Cin çarpması" vakalarını yaşayanlar, genelde, karmalarının dengesinin ciddi bir biçimde bozulmasına izin veren, karmik enerjilerinde -başka enerjilerin içeri girebileceği- bir boşluk (vakum) bırakan kişilerdir. Bunlar çoğunlukla düzensiz (organize olmamış) enerjilerdir, çünkü sizin ruhunuzu ve bedenizi oluşturan enerji var olan tek enerji değildir. Toprak ruhları, su ruhları, elementaller vb., çoğunlukla, Dünya'daki belli fiziksel özelliklere bağlı ve gevşek bir biçimde organize enerji topluluklarına verilen isimlerdir. Onlar enerji tipleri yüzünden belli fiziksel durumlara çekilirler.

S: O halde, burada kişiyi çarpan (zapteden) ölmüş bir insanın ruhu değildir.

Y: Hayır. Bu genelde, Dünya'nın bir parçası olduğu için her zaman Dünya'da bulunan elemental tipte bir ruhtur.

S: Onlar böyle şeyler yaptıklarında gerçekten bir zarar vermek isterler mi?

Y: Hayır. Onların insanın enerji alanına girmelerinin nedeni, o alanda ciddi bir dengesizlik ve bir boşluk bulunmasıdır ve o boşluğun doldurulması gerekir. Bu onlar üzerinde bir mıknatıs etkisi yapar ve onlar gerçekte oraya girmek istemedikleri halde oraya çekilirler. Onlar bunu amaçlı olarak yap-

mazlar; bu sadece bir kazadır. Ve bunun sonucunda ortaya çıkan şiddet, onların -enerjisel anlamda- insan ruhu gibi organize olmamalarından kaynaklanır. Onlar bu yüzden organize eylemde bulunamazlar, böylece sonuçta şiddetli eylemlerde bulunurlar.

S: Ben onların daha çok yaramaz-tipte ruhlar olduklarını düşünmüştüm.

Y: Hayır. Yaramazlıktan yaptıkları şeyler de vardır, ama bu tür şeyler genelde enerjilerdeki bir dengesizlikten ötürü meydana gelir. Burada yine, neden-sonuç yasası karşımıza çıkar. Bu enerjiler -o enerjinin kendi enerjileriyle etkileşiminden ötürü- bu dengesizliğe çekilirler. Burada daha çok kişinin enerjisi çekilip tüketilir. "Cin çarpması" bir gerçektir; ancak, bu elementaller istila edici varlıklar değildir, onlar kişinin enerji alanı tarafından çekilirler.

S: Böyle bir olaya maruz kalmış bir insanın bundan kurtulmak için yapabileceği bir şey var mıdır?

Y: Bu soruyu yanıtlamak zor. Öncelikle, buna neden olan şeyin sizdeki bir dengesizlik olduğunu idrak etmeniz gerekir. Sizin mevcut bilgi düzeyinizde yapabileceğiniz tek şeyin meditasyon yapıp her şeyi yeniden dengeye sokmak olduğunu söyleyebilirim. Her şey yeniden dengeye kavuştuğunda, olayın doğal bir akışı olarak o elementaller sizi terk etmek zorunda kalacaklardır. Enerjilerin kutbiyetleri değişeceğinden, böylece enerji aynı şekilde birbiriyle etkileşmeyeceğinden onlar artık orada kalamayacaklardır.

S: Kilisenin yaptığı "cin çıkarma" (cinleri dualarla defetme) celselerini işittik.

Y: Bu, söz konusu kişinin zihnine yapılan bir yardımdır; onun bir şeylerin dengesiz olduğunu idrak etmesine ve bu dengeyi yeniden sağlamasına yardımcı olmaktır. Ama, çoğunlukla bu, derin bir kesiğin üzerine bir yara bandı yapıştırma-

ya benzer. Bu bant o kesiği iyileştirmez ve kan akmaya devam eder. Burada kişi, dengesizliği yeniden dengeleyebilmek için, kendi üzerinde aktif bir biçimde çalışmalıdır. Yoksa üzerinize biraz su serpilmesi ve size bazı sözler söylenmesi durumu düzeltmeyecektir.

S: Beyaz ışığın bu elementallerin defedilmelerinde çok etkili olduğunu duymuştum.

Y: Evet. Bu korunmada etkilidir. Auraları sizinkiyle çarpışır görünen insanlarla başa çıkmaya çalışırken de, korunmak için beyaz ışığı kullanabilirsiniz.

S: "Psişik vampirler"i de duydum. Bu, sizin enerjinizi emip sizi zayıf düşüren, enerjinizi tüketen insanlara verilen bir isim. Bu pek güzel bir terim değil ama neyi kastettiğimi biliyor musunuz?

Y: Evet. Bu sizin diliniz için iyi bir tarif. Bu psişik vampirlerin kendileri dengesiz durumdadır ve bunun üzerinde çalışmaları gerekir. Bazen bunlar kasıtlı olarak meydana gelmez, kendiliğinden olurlar. Bu çok yaygın bir şey değildir, ama yine de kendinizi korumanız akıllıca olur.

S: Aura okuyabilen insanlar bu elementalleri görüp meydana çıkarabilirler mi?

Y: Evet. Eğer bir insan böyle "çarpıldığının" farkındaysa, o bu varlığa, "Sana Mesih adına çekip gitmeni emrediyorum," demelidir, o zaman o gitmek zorunda kalacaktır. O bu isme itaat etmek zorundadır, başka bir seçeneği yoktur. Eğer bunu bir başkası yaparsa, bu sizin "cin çıkarma" dediğiniz şey olur. Ama, eğer "çarpılmış" kişi içinde bulunduğu durumdan haberdar edilirse, o da bu varlığa çekip gitmesini emredebilir. Ama, bu kararlı ve güçlü bir emir olmalıdır.

S: Bir insanın bedenini terk edip de, bir başka ruhun o bedene girip onu kullanması mümkün müdür?

Y: Oh, evet. Burada ruh belki hayatından hiç hoşnut de-

ğildir ve yapmak istediği şeyi artık yapamayacağına karar verir. Ama, başka nedenlerden ötürü bu bedenin varlığını sürdürmesi gerekir, çünkü o insanın başkalarının bildiği haliyle var olması gerekir. Bu yüzden, bir başka ruh o bedene girip o hayatı yaşamayı seçer.

Bu, bir "cin çarpma" vakasının değil, bir "bedene-giren" in (walk-in) tipik bir tarifiydi. "Bedenegirenler" 15. Bölüm'de anlatılmaktadır.

S: Bir ruhun bedenini terk etmeye zorlandığı bir durum var mıdır?

Y: Hayır, bu kişinin kendi kararıdır. Eğer bedenin sahibi kalmak için hiçbir arzu duymuyorsa, yüksek katlardan bir varlık gelip o bedeni devralabilir. Sizin söylediğiniz durumlarda iki varlık aynı bedeni paylaşırlar, biri gitmeye zorlanamaz. Bunlar da, dediğimiz gibi, daha çok elemental düzeyde bulunan ruhlardır. Ama, bedenin asıl sahibi eğer isterse onu istediği zaman defedebilir.

S: O halde, o bedenin gerçek sahibinden daha güçlü değildir. Eğer bir insan çok içki içer ya da uyuşturucu kullanırsa, bu yolla bedenini bir elementale açmış olur mu?

Y: Bu etkenler yüzünden çok açık hale gelen varlıklar vardır. Ve bu tip insanların etrafında toplanan elementaller vardır, ama buna nadiren rastlanır. Yani, bu her gün vuku bulan bir şey değildir.

S: O halde kuvvetli içkiler ya da diğer uyuşturucular insanın kendini koruma yeteneğini azaltmaz, öyle mi?

Y: Hayır. Bu ancak kendileri izin verirse olur. Kendilerini korudukları sürece endişelenecekleri bir şey yoktur. Bu durumda sadece Tanrı'nın korumasını isteyin. Bunu sesli bir biçimde söylediğiniz anda korunma sağlarsınız.

S: Bu konuda beyaz ışık da kullanılabilir mi?

Y: Evet. Sadece Tanrı'nın ya da Mesih'in adını söyleyip, onların korumasını istemek de aynı sonucu sağlar, çünkü anında bu ışık sizi kuşatır.

Öyle görünüyor ki bu konuda sizin dini inancınızın ne olduğu bir önem taşımıyor. Konuştuğum her varlık, korunmak için yüksek bir gücü çağırmanın bu elementalleri uzak tutmaya yeteceği görüşünü paylaşıyor. Onlar beyaz ışığın gücü konusunda da aynı fikirdeler. Bu güzel ışığın sizi, evinizi kuşattığını gözünüzde canlandırmanız çok etkili olabilir.

Aşağıda, trans halindeki bir denek tarafından anlatılan çok etkili bir korunma imgelemesi yer almaktadır:

Y: Korunma isteğinizi seslendirmeniz çok etkili olur, ama işin içine imgelemeyi de katmalısınız. Sadece sözcüklere dayanmayın, bu korunmayı görüntüyle de güçlendirin. Çünkü, söylenen sözcüklerin aslında yaratılan enerjiler olmalarına rağmen, eğer istediğiniz şeyi gözünüzde canlandırırsanız bu çok daha etkili olur. Çünkü bu, aslında, yaratmaktır. Kendinizi, hatta bulunduğunuz tüm binayı beyaz enerjiden oluşan bir piramitle kuşatılmış olarak görün. Eğer böyle yaparsanız, orada bulunan her şey bu beyaz ışığın koruması içine girecektir. Bu imgelemeyi bir grupla birlikte yapar, bu piramidi birlikte yaratırsanız enerjiler daha güçlü hale gelir. Orada bulunanları kuşatan bir piramidi gözünüzde canlandırın ve gruptan, beyaz titreşen enerjiden oluşan bu piramidi yıkıcı enerjilerin dışarıdan giremeyeceği şekilde imgelemelerini isteyin. Tüm bu yıkıcı enerjilerin, dönüşüm geçirerek evrenin yaratıcı enerjileriyle uyum içine girmelerini isteyin. O zaman, toplantıda bulunanlar arasında ihtiyacı olanlar için şifa dilemeniz de uygun olur. O hastalıkların fiziksel tezahürüne neden olan yıkıcı enerjilerin beyaz ışığa dönüşmelerini ve uyum içine girip, yaratıcı bir biçimde evrene geri dönmelerini isteyin. Bu şekilde, orada bulunan herkes oradaki hastaların şifa bulmalarına yardımcı

olmuş olur. Enerji yok edilemez, ama o olumsuzdan olumluya dönüştürülebilir. İsteyen herkes bu beyaz ışık piramidini yaratıp kendini onunla kuşatabilir. Eğer bu şekilde yaratılırsa, bu piramide yaklaşan yıkıcı enerjiler yaratıcı ve yapıcı enerjilere dönüşmek üzere evrene geri döndürülecektir. Piramidin *içindeki* yıkıcı enerjiler ise bu beyaz ışıkla yıkanacak ve otomatik olarak uyumlu ve yaratıcı enerjilere dönüşecektir. Tüm piramidin bu beyaz ışıkla sarıldığını ve dolduğunu imgeleyin, içerideki tüm yıkıcı enerjiler ışıktaki karanlık olarak imgelenebilir. Işığın karanlığı aydınlattığını, ışığa dönüştürdüğünü görün. Işığa dönüşen karanlık artık yıkıcı değildir, artık o yaratıcı enerjiye dönüşmüştür ve yapıcı amaçlarla evrene döner. *Herkes* çevresinde bu beyaz ışık enerjisini yaratma yeteneğine sahiptir. Onlar buna inanmak için bunu gerçekten istemeliler. Çünkü eğer kişi arzu ettiği şeye kesinlikle inanmıyorsa bu konuda sınırlı bir başarı elde edebilir.

S: Bazı insanların Mesih adına korunma istemeniz gerektiğini söylediklerini duydum. Bu da o kadar etkili midir?

Y: Evet. Aslında burada aynı prensip iş başındadır, sadece bu prensip farklı biçimlerde ifade edilmektedir. Bu enerji - kişinin dini inançlarına göre- birçok şekilde yönlendirilebilir. Ancak, birçokları belli bir tarza daha çok uyumlanırlar. Bu sadece bir uygunluk ve kişisel tercih meselesidir.

Y: Siz çevrenizde sizin *tarafınızdan* yaratılmış şeyleri bulursunuz. Bu yüzden, bulduğunuz şey gerçektir, hatta imgelediğinizi söylediğiniz şeyler bile. Çünkü imgeleme gerçekte sizin yaratımlarınızın paleti-fırçasıdır; bundan dolayı, imgeleyebildiğiniz şey gerçektir. O ister fiziksel, ister zihinsel bir doğaya sahip olsun, o gerçektir. Bu kötü dediğiniz yaratıklar, onları zihinlerinde yaratanlar için gerçektir. Böyle şeylere *inanmayanlar* vardır, bundan dolayı da onlar var olmazlar. Ancak, onların var olduğuna inanan kişiler için onların gerçek *olma-*

dıklarını söylemek yanlış olur, çünkü onlar gerçektir. İstediğiniz şeyi yaratma yeteneğiniz şimdi eskisine göre daha önemlidir. Bu gücün farkına varmanız esastır. Çünkü böylece sizin için olumlu ya da olumsuz olanı yaratma seçeneğine sahip olursunuz.

Biz sizinle böyle iletişim kurabilmekten zevk alıyoruz. Bir zamanlar gezegeninizde bizim şimdi yaptığımız gibi herkes özgürce konuşabiliyordu. Ancak, sonra o Düşüş (insanın bilinç olarak düşüşü) yaşandı. Kimse bu Düşüş'ten kurtulamadı. Biz de sizin gibi bu Düşüş'ün kurbanlarıyız. *(Sıkıntılı bir ciddiyet)* Ve neden söz ettiğimizi bildiğinizi hissediyoruz.

(Hristiyanlar, "Düşüş" terimini daima, melek Lusifer'in Tanrı tarafından Cennet'ten kovulmasıyla ilişkilendirirler. Bunun ona Dünya üzerinde hükümranlık verdiği ve Şeytan'a ve kötülüğe olan inancı yarattığı varsayılır.)

Y: Bu, bilginin kaybolup bilincin Yerküre'ye çevrildiği ve artık bu yüksek enerji katının önemsenmeyip dışlandığı bir zamandı. Böylece, bir benzetme yaparsak, bilinç yüksek kattan daha düşük Dünya katına düşmüştü. Bu Düşüş vuku bulduğunda büyük bir kötülük dalgası mevcut değildi. Sadece, insanların dikkati yüksek katlardan düşük katlara çevrilmişti. Düşüş'ten kastedilen şey budur. Bu bir doğru ya da yanlış yargısı değildir. Bu sadece bir olgudur. Böylece, siz kim ve ne olduğunuzla ilgili anlayışınızı yitirirseniz, o zaman, insanlığın bu gezegende binlerce yıldır yaptığı gibi, yolu şaşırarak dolanıp dursunuz. Bu sadece, gerçek kimliğin unutuluşuydu. Bilinçte bir düşüş yaşanmış ve bütünün bir parçası olduğumuz unutulmuştu.

S: Sanırım, burada önemli olan insanlara bu cennet ve cehennem fikrinin ardındaki gerçeğin anlatılması, bu konudaki yanlışların düzeltilmesidir.

Y: Bu zor bir görev olur. Çünkü insanların bu konuda beyinleri epey yıkanmış durumda.

S: Başlangıçta İncil'de bu kavramlar var mıydı?

Y: Hayır. Kullanılan bir referans, İsa'nın, Gehenna (Museviler'in cehenneme verdikleri isim) ve ateş gölü hakkında verdiği tariftir. Oysa İsa, olumsuz etkilerle kuşatılmış olarak spiritüel âleme geçtiğinizde içinde bulunacağınız durumu tarif etmeye çalışıyordu. Ama, onu dinleyen insanlar bunu gerçek olarak aldılar ve onun gerçek bir yerden söz ettiğini sandılar. İsa, çarmıha gerildiği gün ise, "O gün beni cennette göreceksiniz," demişti. Burada o, insanların öldükten sonra yaşamın spiritüel yanına geçeceklerini ve bunun o "cennet" denen kat olacağı gerçeğine atıfta bulunuyordu.

S: İncil'de bir bölümde, cehennemde bulunan bir ruhtan söz edilir. Ve o, bir başka varlıktan onu kurtarmasını istemektedir. (O anda hazırlıksız olduğum için bu paragrafı hatırlamakta zorlanıyordum.) Burada ruh, "Eğer dudaklarıma bir yudum su değdirirsen..." diyordu.

Y: Evet, o ruh fiziksel kattaki ateşe benzetilebilecek bir durum yaratan bir zihinsel işkence içindeydi. Bu ayrıca, belli olumsuz enerjilerin o ruhu kuşatmış oldukları anlamına da gelir. O, söz konusu varlıktan, dudaklarına bir yudum suyla dokunmasını isterken, aslında bu olumsuz enerjileri dağıtmasına yardımcı olacak bir nebze bilgelik istiyordu.

S: Böylece, o bu durumu anlayıp ondan kurtulabilirdi. Kiliselerin İncil'in bu bölümünü birkaç kez gündeme getirip, bunun onun kurtulamayacağı kalıcı bir durum olduğunu söylediklerini biliyorum. Onlar bunu cehennem ateşinde yanmanın bir örneği olarak kullanıyorlardı.

Y: Evet, ama bu kalıcı bir durum değildi. O ruh o sırada zihinsel bir kısırdöngü içinde bulunuyor ve bundan kurtulup olumsuz enerjileri dağıtamıyordu. Bu yüzden o, bu durumdan

çıkış yolunu görmesine yardımcı olacak bir parça bilgelik diliyordu.

S: İsa'nın İncil'in herhangi bir yerinde cennetten söz edip etmediğini hatırlamaya çalışıyorum. Bir yerde, "Gök ve Yer (Heaven and Earth) sona erecek, ama benim sözüm hep var olacak," der. Şu anda aklıma gelen sadece bu.

Y: Orada İsa fiziksel evrenden söz ediyordu. O, öğretisinin, bu evren yıkılsa da var olacak yüksek katlarla ilgili olduğunu söylüyordu.

S: Bence, insanların bunların gitmek zorunda oldukları gerçek yerler olmadığını anlamaları çok önemli. Bu çok sınırlayıcı ve çökertici bir kavram gibi görünüyor.

Y: Evet. Onların tekrardoğuşun Hristiyan dinine karşıt bir kutup olmadığını anlamaları gerekiyor. Ne yazık ki felsefeleri ya da dinleri konusunda kesin inançlı (dogmatik) olan insanlar gerçekle teması yitiriyorlar.

11

HAYALETLER ve GÜRÜLTÜLÜ VARLIKLAR

S: Hayaletler ve gürültülü varlıklar hakkında birçok şey duyuyoruz. Bunlarla ilgili bir açıklama yapabilir misiniz?

Y: Tabii, eğer biz de eşyanın havada uçmasına ya da lambaların yanıp sönmesine neden olsaydık bizi de öyle görebilirdiniz. Bu terminoloji, bilinçleri fiziksel düzeyde tezahürler yaratacak kadar o düzeyde odaklanmış ruhlar için kullanılır. Bu, o derecede odaklanmış her varlık tarafından başarılabilecek bir şeydir. Öfke, gazap ya da kıskançlık gibi yoğun duygular tüm bilinci buna neden olacak kadar odaklayabilir.

S: Onlar bunları yaparken bir mesaj filan mı aktarmaya çalışmaktadırlar?

Y: Her zaman değil. Bazıları bu yolla eğlenirler. Bazen hem kendilerini hem de bu yaramazlıklarının hedef aldığı insanları eğlendirirler. Bu her zaman düşük bilinç düzeyindeki varlıkların neden olduğu bir şey değildir.

S: Bense aydınlanmış bir varlığın bu tür oyunlar oynamak isteyeceğini sanmıyordum.

Y: Daima, hem bu tarafta hem de sizin tarafınızda oyunlar oynanır. Bu sadece bunun bir başka biçimidir. Bazen, kişinin farkındalığı bu faaliyet yoluyla uyanır. "Gürültülü varlık" terimi, fiziksel objeleri yerinden oynatan herhangi bir ruha atfedilir. Ancak, bu tarif o varlığın niyetini içermez. Çünkü çoğunlukla bu, bir insanı, görünmeyen ama fiziksel âlem kadar gerçek bir âlemin varlığına uyandırmak için, yani iyi bir niyetle yapılır.

S: Peki, hayaletler konusunda ne söyleyeceksiniz?

Y: Birçok *hayaletin* tezahürü, bu hayalleri gören insanın enerjilerinin projeksiyonundan başka bir şey değildir. Burada bireyler, kendi eski yaşamlarını ya da diğer spiritüel katların farkındalığını yansıtan bu enerjileri projekte etmektedirler ve bu farkındalığı fiziksel bir düzeye kadar projekte etmektedirler. *Tüm* hayaletlerin bu projeksiyonlar olduğunu söylemek istemiyoruz. Ancak, bunların da olasılıklar olduğunu bilmenizi istiyoruz. Yani, bunların *hepsi* de gerçek ruhlar değildir, bunlar bazen de bu realiteyi algılayan kişinin kendi projeksiyonlarıdır.

S: Peki biz, örneğin, orman ya da su perilerini ve bu tür şeyleri böyle mi algılamalıyız?

Y: Hayır, periler olarak algılanan enerjiler gerçekten vardır. Bunlar bir insan *tarafından* algılanan ayrı enerjilerdir, o insanın *projekte ettiği* enerjiler değil. Bu projekte edilen enerjiler, onları algılayan kişinin doğasında olan, onun doğal bir parçası olan enerjilerdir. Başka birçok projeksiyon ve algılama olasılığı vardır. Ancak, biz burada sadece bu belirli tezahür biçiminden, bu projekte etme-algılama türü deneyimden söz ediyoruz.

S: Bazı insanlar hayalet olduğunu düşündükleri şeyleri farklı yerlerde tekrarlanan sahnelerde görmüşler. Onlar zamanın bir anında kapana kısılmış görünüyorlar.

Y: Bu mükemmel bir benzetme. Onlar gerçekten de zamanın bir anında kapana kısılmış haldedirler. Onlar kendi yaptıkları şeyin kapanına kısılmış ve bir çıkış yolu bulamayan, dünyaya-bağlı ruhlardır. Çünkü onlar enerjilerini bir şeye o kadar yöneltmişlerdir ki o odaklandıkları şeyin dışında çevrelerindeki hiçbir şeyi algılayamamaktadırlar. Ve böylece, kendilerini bir kısırdöngü içinde bulur ve aynı durumları yineleyip dururlar -ta ki uyanana kadar. Fiziksel katta bulunan

insanlar bu varlıklara bizden çok daha iyi bir biçimde yardım edebilirler. Bu hayaletler de ruhlardır, ama onların bilinç ve farkındalığı fiziksel kata kilitlenmiştir ve algılayabildikleri tek şey budur. Bu yüzden çevrelerinde bulunan ve kendilerine rehberlik yapmaya, onları gerçeğe uyandırıp bu eziyetten kurtarmaya çalışan ruhları göremezler. İşte bu, fiziksel olanın spiritüel olana yardım etmeye en muktedir olduğu bir durumdur.

S: Bazen onlar kendilerini seyreden insanların da farkında değilmiş gibi görünüyorlar.

Y: Bu doğru, çünkü çoğu zaman kendi enerjileri içinde öylesine kilitlenmişlerdir ki çevrelerindeki hiçbir şeyi, kendi enerjilerinden başka hiçbir şeyi göremezler.

S: Gürültülü varlık vakaları da bazen bu tip bir enerjiden mi kaynaklanır?

Y: Hayır. Çünkü gürültülü varlıklar fiziksel objeleri harekete geçirirler ve bunların yarattığı sonuçların farkındadırlar. Onlar fiziksel çevrenin farkındadırlar. Evet, bir gürültülü varlık da Dünya'nın enerjisi içine kilitlenip kalabilir. Ancak, böyle kilitlenip kalanların daima bu varlıklar olduklarını söylemek doğru olmaz.

S: Ben onların bu şekilde karışıklık yaratarak çevrelerindeki insanların dikkatlerini çekmeye çalıştıklarını düşünüyordum.

Y: Bu doğru. Genellikle neden budur. Onlar eğlenmek ya da egolarını tatmin etmek için çevrelerindeki insanların dikkatini çekmek isterler.

S: Ama, bazen bu gürültülü varlıklar eylemleriyle insanlara zarar verebilirler. Onların yangınlar çıkardıklarını da duydum.

Y: Bu doğru. Biz tüm gürültülü varlıkların sadece soylu niyetlere sahip olduklarını söyleyemeyiz. Bazen onlar dikkat

çekmekten daha fazla bir şey yapmak, örneğin, intikam almak isterler.

S: Çoğunlukla, ev halkının arasında küçük bir çocuk ya da ergenlik çağında bir genç vardır ve bu varlıkların bir biçimde onların enerjilerini kullandıkları söylenir.

Y: Ergenlik çağına erişen gençlerin kendi kendilerinin gürültülü varlığı gibi davrandıklarını söyleyebiliriz. Çünkü onlar farkında olmadıkları enerjileri kullanmaktadırlar. Ve böylece, onlar bu faaliyeti kendileri yaratırlar; her zaman olmasa da, çoğunlukla durum budur.

S: Ama, onlar bunu yaptıklarının bilincinde değildirler...

Y: Evet. Bu, ergenlik çağından geçişin getirdiği psişik yeteneklerin bir tezahürüdür. Çünkü bir insan bu ergenlik deneyiminden geçerken çok fazla enerjiyi yönlendirebilir. Bedende epey değişim meydana gelmektedir ve bu hem zihinsel, duygusal, hem de spiritüel katlara aktarılır. Bu sadece enerjiyi salıvermenin bir yoludur. Birikmiş enerjiler yönlendirilir ve sonra bu tür bir faaliyetle boşaltılır. İnsanların bundan korkmaları anlaşılabilir bir şeydir. Çünkü bu, çevrelerinde onlara zarar vermek isteyen ruhların olduğunu ima eder. Daha önce de söylediğimiz gibi, bazen bu gerçekten söz konusudur. Ama çoğunlukla, bu faaliyet evdeki ergenlik çağındaki gençlerden kaynaklanır.

S: Eğer bir insan, zarar verici bir gürültülü varlık faaliyetiyle karşılaşırsa bunu nasıl durdurabilir?

Y: Daha önce söylendiği gibi, buna neden olan varlıklara Tanrı'nın adına meydan okunmalıdır. "Cin çarpması" vakalarında olduğu gibi, Tanrı'nın ya da Mesih'in adıyla onları kendi yollarına gönderin.

S: Dünyaya-bağlı ruhlar var mıdır?

Y: Genelde bilindiğinden belki daha derin bir anlamda, dünyaya-bağlı bir ruh, birçok sorunu olan ve artık serbest ka-

labileceğini kabul etmek istemeyen biridir.

S: Onların Dünya'yı terk etmek istemeyecek kadar hayatı çok sevdiklerini mi söylemek istiyorsunuz?

Y: Bu da olabilir, ya da geride bıraktıkları biri onları öyle bağlamaktadır ki buradan ayrılamamaktadırlar. Siz, ölmüş biri için üzülüp ağladığınız her seferinde bu insanı dünyaya biraz daha bağlarsınız. Üzüntünün de yeri vardır, ama aşırı üzüntü ve ıstırap her iki taraf için de, kalan için de giden için de iyi değildir. Aslında, giden için üzülmeye hiç gerek yoktur, çünkü gidenlerin çoğu bu âlemde gördüğü şeylerden ötürü çok mutludur.

BİR BAŞKA ANLATIM:

S: Dünyaya-bağlı ruhlar diye bir şey olduğunu duydum. Böyle bir durumda ne olur?

Y: Bu biraz kafa karıştırıcı bir durumdur. Genelde, bunlar spiritüel olarak uyurgezer ruhlardır. Onlar hâlâ fiziksel katın bilincindedirler ve bir şeylerin farklı olduğunu hissetmekte, ama bunun ne olduğunu anlayamamaktadırlar. Spiritüel katta ise onlar uyurgezer olarak görünmektedirler. Onlar, size çok uzun görünebilecek bir zaman boyunca -dünyaya bağlı bir ruh ya da hayalet biçiminde- uyurgezerlik yapabilirler. Ama, bir süre sonra onlar uyanıp spiritüel katta olduklarını ve yapacak başka işleri olduğunu fark edeceklerdir.

S: Onlar başlangıçta niye karmaşaya düşmüşlerdir? Buna neden, ani bir biçimde ölmeleri midir?

Y: Genelde, bu durumda bilinçaltları, belli bir karmayı halletmek için kalan zaman konusunda yanlış bir hüküm vermiştir. Burada bilinçaltı daha uzun bir süre kaldığını ummakta olabilir ve yaşam kısa kesildiğinde zihnin yeni çevreye alışması daha uzun bir zaman alır.

S: Bu dünyaya-bağlı ruhlar eskiden yaşadıkları yerde mi dolanıp dururlar, yoksa dünyayı dolaşırlar mı?

Y: Onlar aşina oldukları bölgelerde kalma eğilimi gösterirler. Bu belki de neyin olup bittiğini anlamaya çalışmalarından kaynaklanmaktadır. Onlar uyurgezer olduklarından, ruhsal bilincin yeniden devreye girebilmesi için ruhsal bilinçaltı durumu düzeltmeye çalışır.

S: Bu haldeyken onlar yeniden fiziksel bir bedene girmeye çalışırlar mı?

Y: Nadiren. Ara sıra bunu deneyebilirler, ama o bedenin sahibi olan ruh onları engelleyeceğinden bunun yapılamayacağını anlarlar. Bu kaldırımda yürürken birine çarpmaya benzer. Bu birkaç kez olduktan sonra onlar uyanmaya başlar ve sonunda uyurgezerliği bırakırlar.

S: Onlar bu tür bir haldeyken, içinde bulundukları durumu idrak etmelerine yardımcı olunabilir mi?

Y: Onlar bu ruhsal uyurgezerliğin derinliklerindeyken onlara erişmek çok zordur. Bazen onlara, onlarla temas kurup daha hızlı uyanmalarına yardımcı olabilene kadar zaman tanınmalıdır.

S: Tavernalarda ya da içki içen veya uyuşturucu madde kullanan insanların çevresinde dolanıp duran ruhlarla ilgili öyküler işittim. Çünkü bu maddelerin verdiği duyumları arzu ediyorlardı. Bu tür vakaları biliyor musunuz?

Y: Daha önce size geçiş döneminden söz etmiştim. Bazı ruhlar, özellikle kendilerine çok olumsuz etki çekmiş olanlar, genelde zor bir geçiş dönemi yaşarlar, çünkü bazı şeylerin fiziksel duyumundan vazgeçmek istemezler. Bunlar çoğunlukla alkol, nikotin, eroin vs. gibi çeşitli uyuşturuculardan alınan güçlü duyumlardır. Böylece, geçiş döneminde bulunan bu ruhlar bu tür maddeleri düzenli olarak kullananların çevresinde dolanarak, onların bu maddelerden aldıkları fiziksel duyum-

ları massetmeye çalışırlar. Onlar, o insanın deneyimine katıldıklarını imgeleyerek, onun yerine zevk almaya çalışırlar.

S: Bu ruhlar öldüklerini fark ederler mi?

Y: Bazen evet, bazen hayır. Çoğu kez, öldüklerini fark ederler, ama fiziksel kata hemen yeniden girebileceklerini umut ederler. Onlar hâlâ geçiş dönemindedirler ve her şeyin nasıl dengelenmesi gerektiğini henüz idrak edememektedirler. Bazıları da öldüklerinin gerçekten farkında değildirler ve yaşarken katıldıkları fiziksel şeylere katılmaya çalışmaktadırlar. Onlar, insanların onları algılayamadıklarının farkında değildirler. En sonunda öldüklerini anlarlar. Bunu anladıklarında da spiritüel katın farkına varır ve geçiş dönemlerini bitirirler.

S: Onlar var olan tek şeyin bu dünya olduğunu sanıyor olabilirler.

Y: Evet. Bu tür ruhlar önce böyle düşünürler, ama ölü halde kalmayı sürdürdükçe -titreşimsel çekim nedeniyle- spiritüel katın daha çok farkına varırlar. Geçiş dönemi sırasında bazen bu tip bir ruh, kendine yardıma gelen bir varlığı hemen algılayamaz. Onu hemen göremez ya da hissedemez, çünkü hâlâ çok güçlü bir biçimde fiziksel kata uyumlanmış haldedir.

S: Peki, bu dünyada kalmak ister görünen ruhlara ne olur?

Y: Bu vakalarda, ruhlar Dünya'ya geri çekilir gibi görünür. Onlar geldikleri spiritüel kata alışıp ayarlanmak için daha uzun bir zamana ihtiyaç duyarlar. Onlar aşina oldukları sahneleri zihinsel olarak yeniden kurarlar. Bunun ötesine doğru bir gelişim göstermez ve onları bir koltuk değneği, bir destek olarak kullanırlar. Böylece, bu onların fiziksel kata yakın kalmalarına yol açar. Bu ruhların bazen yardıma ihtiyaçları olur. Bazen onlar istemeyerek, karmalarını olumsuz yönde etkileyen bir şey yapmışlardır ve bu gerçekle yüzleşmek istememektedirler. Onlar bu zihinsel imgelemelerden vazgeçtiklerin-

de, bu değneği fırlatıp attıklarında görebilecekleri şeyden korkmaktadırlar.

S: Aşina oldukları ortamda kalmak istemektedirler.

Y: Doğru. Korkudan. Eğer onlar fiziksel kata yakın kalmaya devam ederlerse, titreşimleri fiziksel katın yeterince etkisinde kalır (rezonansa girer) ve sonuçta bazen kendilerini fiziksel katta yankılandırabilirler. Bu bir ses yankısı olabileceği gibi, bir enerji yankısı da olabilir. Bu da bazı ektoplazmik görüntüleri açıklar ki siz bu tür fenomenlere "hayaletler" dersiniz.

S: Onlar gerçekten ruh değil de, o evde bulunan ruhun bir yankısı mıdır?

Y: Evet, belki bariyerin öteki yanındaki ruh bu evi imgelemekte, onu zihnen kurmaktadır. O ilk kez öte âleme geçtiğinde, bu yeni yaşam aşamasına alışmasına yardımcı olması için o evi resmetmiştir. Bu evi her ne zaman resmetse, kendini de o evin *içinde* görür. Ama, farkında olarak ya da olmayarak, bu ruh yoluna devam etmeye korkar ve böylece bu ev görüntüsüne bir değnek olarak yaslanmaya devam eder, çünkü ona aşinadır. İşte bu yüzden, sizin hayalet dediğiniz bu spiritüel yankılar çoğunlukla böylesine sınırlı bir bölgede görülürler. Bariyerin ötesine geçiş bireysel bir deneyim olduğundan, onlar zihinlerini çevrelerine kapatmışlardır, çünkü bu zihinsel imgelemeyi bir destek olarak kullanmaktadırlar. Bir anlamda, onlar kendi başlarınadır, yalnızdırlar, çünkü kendilerini bu "ev" illüzyonunun içine hapsetmişlerdir. Onlar orada yeni boyuta alışmalarına yardımcı olmak üzere bekleyen ruhları görmezler. Sanki gözlerini ve kulaklarını kapatmış, sadece o evi düşünüyor gibidirler. Böylece, sonuçta yalnızdırlar ve yankıları da (hayalet) -çevredeki insanların farkında olmayarak- bu yalnızlığı yansıtır. Dünyadaki o evin sakinleri o hayaleti görebilirler, ama o çevresinden habersiz gibidir.

S: Bu, onların bu sahneyi zihnen tekrarlayıp durdukları anlamına mı gelir?

Y: Evet. Onlar kendileri için çok anlamlı olan bir nedenden ötürü bu görüntüyü zihinlerinde tutar, bu tek tablo üzerinde konsantre olurlar. Çoğunlukla, o ruhun öte âleme geçmekten çok korktuğu ve buna alışamadığı durumlarda bu olur. Böylece, onlar bu bir anıya, henüz bıraktıkları yaşamlarındaki bu bir an'a kilitlenip kalırlar. Zihinleri durmadan bunu canlandırmaktadır ve böylece spiritüel yankı aynı eylemleri tekrarlayıp durur. Bunu, yersiz bir korkuya sahip bir insanın bu korkuyu defetmek için tılsım saydığı bir sözcüğü tekrarlayıp durmasına benzetebiliriz.

S: Bazen bu bir cinayet sahnesi veya benzeri bir şiddetli sahne oluyor ve diğer insanlar hayaletin aynı sahneyi sürekli olarak tekrarladığını görüyorlar.

Y: Evet. O ruh belli bir yeri imgelediği gibi, geçmiş hayatında vuku bulmuş belli bir eylemi de imgeliyor olabilir. Bazen bu eylem bir başka insanı da içerebilir ve bu durumda o bu insanı da imgeler. Bu da bazı insanların, iki hayaletin aynı sahnede tekrar tekrar aynı şeyi yaptıklarını görmelerinin nedenini açıklar.

S: Eğer bu olumsuz bir anıysa, bu onu daha mı güçlü kılar?

Y: Çoğunlukla bu, bir ruh geçiş sürecine iyi tepki göstermeyip bunu olumsuz bir deneyim olarak yorumladığı zaman olur. Onun bunu yapmasına neden olan şey korkunun gücüdür. Çoğunlukla, bir ruh bu âleme geçip de bu sefer ulaştığı karma düzeyinin olumsuz olduğunu idrak ettiğinde bu geçişi tamamlamak istemez, çünkü göreceklerinden korkar. Bu arada zihni o korkunun kaynağına kilitlenir; bu karmasının olumsuz yönde gelişmesine neden olan yaşamdan bir sahne olabilir. O sadece buna odaklanabilir. O bunların spiritüel katta dengelendiğini idrak etmez.

S: Ama, insanlar ölmüş insanların "hayaletleri" ya da "ruhları" ile deneyimler yaşıyorlar. Onlar gelip bu insanlarla konuşuyor ve onlara mesajlar veriyorlar. Bu da aynı şey midir?

Y: Hayır. Çoğunlukla, bir insan kendisine mesaj vermek üzere gelen bir ruhla karşılaştığında, bu onunla temas kurmaya çalışan rehberidir. Eğer insanlar yaşamın bu veçhesine uyum sağlayacak kadar gelişmiş olsalar, rehberleri onlarla bu şekilde, yani onlara yardımcı olacak ve daha direkt olarak mesaj verecek biçimde temas kuracaklardır.

S: Yani, siz bunun gerçekten sevdiklerinin ya da bir başkasının ruhu olmadığını mı söylüyorsunuz?

Y: Bazen öyledir, bazen sevdikleri bir insanın ruhu onlara yardıma gelir. Ve onlar çoğunlukla yardım etmek isterler, çünkü insanlar yaşamlar boyunca karmik olarak birbirlerine bağlı kalırlar. Kişilerden biri öte âleme geçmiş olsa bile, hâlâ karmik olarak bağlıdırlar, çünkü hiç kuşkusuz gelecek yaşamlarda da ilişkiye gireceklerdir ve bu yüzden onlar geride kalanlara yardım etmek isterler. Çoğu kez de, fiziksel kattaki insanın rehberi, öte âleme geçmiş olan varlık ile temas kurarak, bu varlığın kendisini fiziksel katta yankılandırarak, o insana bir mesaj aktarmasına yardımcı olur.

S: O halde, onlar gerçekten bu kata gelmezler, sadece bir yankılarını yollarlar, öyle mi?

Y: Evet. Bu, diğer korkan ruhların kullandıklarına benzeyen bir işlemdir, ama bu işlem kontrol altında ve kasıtlı olarak yapılır. Onlar zihinlerini sakinleştirerek doğru zihinsel hale girerler, ama bu olumlu bir deneyimdir ve onlar spiritüel bir yankılarını fiziksel kata gönderirler. Bazen fiziksel kattaki insanın algılayabilmesi için bu işlemi birkaç kez tekrarlarlar. İşte bu yüzden, bazen bir insan bir hayaleti ya da ruhu algılamadan önce başka garip olaylar vuku bulur. Onlar, bu

olaylarla, o insanın dikkatini hayatın bu alışılmadık yanına çekmeye çalışmaktadırlar ki o bu spiritüel yankıyı algılamaya daha açık olsun.

S: Bazen insanlar, bir ruhun gelip ihtiyaç duydukları bir öğüt verdiğini ya da kendisi için üzülmemelerini söylediğini anlatırlar.

Y: Evet, çünkü aşırı üzüntü karmanızı geliştirmenizi geciktirebilir. O kadar özlediğiniz ve uğrunda o kadar acı çektiğiniz varlıkla bir gün tekrar bir araya geleceğinizi idrak etmelisiniz. Siz onunla ebediyen ayrılmış değilsiniz. Bu sadece geçici bir ayrılıktır ve artık bu olayı geride bırakıp kendi gelişiminizi sürdürmeniz gerekir.

S: Peki, kişinin rehberi o kişiye, onun sevdiği insan kılığında da görünebilir mi?

Y: Hayır. O, kişinin sevdiği varlığın fiziksel kata bir yankısını yollamasına yardımcı olur. Genelde, spiritüel âlemde henüz yeniden enkarne olmamış böyle bir ya da birkaç varlık bulunur. Bazen rehber kendisi de bir mesaj yollar ve bu durumda söz konusu kişi bir melek ya da başka bir semavi varlık gördüğünü söyler.

12

PLÂNLAMA VE HAZIRLIK YAPMA

Hipnoz altında ölümden sonraki hale giden deneklerden biri, okullardan birindeki bir faaliyetle ilgili şu tarifi verdi.

Y: Bir derse devam ettiğimi söyleyebilirim. Bu bir öğrenme durumu, burada içimizden biri yaşadığı öğretici bir deneyimi bizlerle paylaşıyor. Bu yüzden, bunu bir ders olarak nitelendiriyorum.

S: Onlar hangi konuda ders veriyorlar?

Y: Bunu size anlatabileceğimden emin değilim, çünkü bu ders sözcüklerden çok zihinsel kavramlar ve imgelerle sunuluyor. Bazı sıralamaları sözcüklere döktüğünüzde bir anlam ifade etmeyebilirler. Bu oldukça garip bir durum. Sanırım, onun kısaca, duyuların kolay uyarlıkları ve onların nasıl aldatılabileceği konusunda bir ders verdiğini söyleyebilirim. O bize, duyularımızın bildirdiklerine dayanarak davranamayacağımızı, onlara güvenemeyeceğimizi gösteriyor. Siz sezgisel hislerinize güvenmelisiniz, çünkü bunlar evrenin temel kalp atışına uyumludurlar ve onlar size rehberlik edebilirler. Şu anda, dersin bu bölümünde, duyuların nasıl aldatılabileceğini göstermek için o bir kanıt sunuyor. Örneğin, o bize farklı doğal objeler gösteriyor, ama gözlerin nasıl aldatılabileceğini göstermek üzere onlar yanlış renkte ve dokuda olacaklar.

Bu çok ilginç bir ders. Onlar bizi sezgisel ve psişik güçlerimizi kullanmaya teşvik ediyorlar, çünkü onları bu tarafta geliştirmek çok daha kolay. Ve onları burada ne kadar çok geliştirirseniz, fiziksel katta onları çok daha güçlü bir biçimde

kullanabilirsiniz. Çünkü fiziksel kat bu yeteneklere karşı bir tür bariyer oluşturur ve onları kullanmanızı zorlaştırır. Ama, eğer dünyaya dönmeden önce onları yeterince geliştirmişseniz, o bariyeri aşabilirsiniz.

S: O âlemde, neye ihtiyacınız olduğunu hissediyorsanız onları mı yaparsınız?

Y: Bu temelde hangi aşamada bulunduğunuza bağlıdır. Bana öyle geliyor ki siz ihtiyacınız olan şeyi kendinize çekiyorsunuz ve bu böyle sürüp gidiyor. Onu kendinize çekiyor, böylece öğrenmeniz gereken şeyi öğreniyor, deneyimlemeniz gereken şeyi deneyimliyorsunuz ve bu o gelişme ihtiyacını karşılıyor.

S: O halde, daha karmaşık şeyleri öğrenmek isteyenler doğal olarak bunları arayıp buluyorlar.

Y: Evet. Bir şeyleri öğrenmek üzere arayanlar, o bilgiyi kendilerine çekiyorlar. Bu onlara ihtiyaçları olan sırayla geliyor, böylece bundan en iyi biçimde yararlanabiliyorlar. Bazıları da var ki, bunlar öğrenmek istediklerini düşünseler de, genelde bunu yapmıyor ve neden hiçbir ilerleme kaydetmediklerini merak ederek etrafta dolanıp duruyorlar. Ve daima bu durumu açıklayacak çeşitli nedenler buluyorlar.

S: Tabii, birçok varlık hiçbir şey öğrenmeden, hemen yeniden enkarne olmak istiyor.

Y: Bu doğru. Kendilerini karma çarkına zincirli tutmakta ısrar eden bazı talihsiz ruhlar var. Ama, bu âlemde ne kadar gelişme kaydederseniz, bu sizi geçmiş nedenlerden o kadar çok özgürleştirir. O zaman, karmanızla ilgili olarak daha büyük ve daha olumlu şeylere geçebilirsiniz.

Aşağıda, Dünya'ya dönmeden önceki hazırlık niteliğindeki olayları tarif eden bir sahne yer almaktadır:

Y: Ben diğer varlıklarla birlikteyim. Bir grup olarak toplanmış haldeyiz. Buna bir tür tartışma ve plânlama grubu di-

yebiliriz. Burada bulunanların büyük çoğunluğu geçmiş yaşamlarından ötürü birbirlerine karmik olarak bağlı. Burada grubun ana rehberi olan bir varlık var, bireysel rehberlerimiz de yakında bulunuyorlar. Bir sonraki yaşamımızda (deneğin şimdiki yaşamında) hangi karmik sorunlar üzerinde çalışacağımızı tartışıyor ve bunu plânlıyoruz. Ve biz yaşamlarımızın ve karmalarımızın nasıl birbirine karışacağını, nasıl bir ilişki içine gireceğimizi, karmik olarak neyi halledebileceğimizi tartışıyor, bu konuda plânlar yapıyoruz.

S: Bunlar Dünya'ya döndüğünüzde ilişkiye gireceğiniz ruhlar mı?

Y: Evet. Bu sizin karmik bağlantılara sahip olduğunuz varlıkları etkileyen bir şeydir. Bunu bazen etkileyen bir başka şey de, belli iki insanın bir aradayken aritmetik değil, geometrik olarak ilerleme kaydetmesidir. Onlar ayrıyken belli bir hızda gelişirler, ama bir araya geldiklerinde, sırf birbirleriyle etkileşimlerinden ötürü bu gelişme geometrik olarak artar. Doğal olarak onlar, birlikte ilerlemeye devam edebilmeleri için, gelecek yaşamlarda da yolları birlikte aşmaya teşvik edilirler. Benim bireysel rehberim, yol göstermek ve korumak için bu enkarnasyonum boyunca da benimle birlikte olacak. O, fiziksel kattayken de hayatın spiritüel yanıyla bağlantı kurmama yardımcı olacak.

S: Onun ne zaman yanınızda bulunduğunu anlamanın bir yolu var mı?

Y: Evet, kendim için şunu söyleyebilirim ki, rehberim geldiğinde benim eşyayı (şeyleri) görsel algılayışım değişecek, öyle ki her şey pırıldıyor, kıvılcımlar saçıyor gibi görünecek. Katı renkli şeyler bile, o rengin yoğun parıltılarıyla, sanki spiritüel kattaki renk bu kata sızıyormuş gibi kıvılcımlar saçıyor görünecek. Bu zamanlarda ruhsal rehberim bana özellikle yakın olacak ve biz, benim çevremi onun gözleriyle görmeye baş-

layacağım kadar yakın bir uyum içinde olacağız. Ve bu anlarda belirgin bir huzur hissi de duyacağım.

S: Bu rehberinizin ona seslenebileceğiniz bir ismi olacak mı?

Y: Emin değilim. O birçok isimle bilinegelmiş. Ben ona zihinsel bir çağrıda bulunarak onunla temas kurabilirim. O bunun yeterli olduğunu söylüyor. Onun bir ismi var, ama o bunun gerekli olmadığını söylüyor. Onu hatırlamak benim için zor olabilirmiş.

S: O halde, bu yaşamınızda ne zaman yardıma ihtiyacınız olsa bu ruhsal dostunuzu çağırabilirsiniz ve o size rehberlik yapabilir, öyle mi?

Y: Evet. O bana direkt olarak telepati yoluyla ya da hisler ve sezgiler vererek rehberlik yapabilir. O, ayrıca, olayları belli biçimde yönlendirebilir.

S: Bazı insanlar, sizinle ilişki kuranın rehberiniz mi, yoksa size zarar vermek isteyen bir varlık mı olduğunu nasıl ayırt edebileceğinizi merak ediyorlar.

Y: Sizin dilinizi kullanarak bunu tarif etmek zor. Eğer sizinle ilişki kuran varlık sizin rehberinizse, kalbinizde, göğsünüzde belli bir sıcaklık, karıncalanma hissi duyarsınız ve her şeyin rengi tarif ettiğim gibi parlaklaşır, kıvılcımlanır. Bu taklit edilemez bir bileşimdir. Ve bu durumda genelde rahatlık ve güven duyarsınız. Eğer bu size zarar vermeye çalışan bir varlık ise, o durumda güvensizlik, korku ve belki de öfke duyarsınız. Eğer bu temas sonucunda bir şeyi yapmak size doğru geliyorsa, onu yapın. Eğer bir şey yapmayı düşünüyor, ama bunun doğru olacağından emin olamıyorsanız ya da onu yapmaya başladığınızda titremeye veya korkmaya da başlarsanız, o zaman biraz bekleyin ve başka hisler de duyup duymayacağınıza bakın. Eğer beklerseniz, çoğunlukla bir başka his gelecektir ve siz, "Evet, yapmam gereken şey bu," diyeceksinizdir.

Bazen o sizin yapmayı kararlaştırdığınızdan epey farklı bir şey olacaktır, bazen de çok az farklı bir şey. Ama, bu daima daha iyi bir yol olacaktır. Ayrıca, eğer bu sizin gerçek ruhsal rehberinizse, sizi asla bir şey yapmaya zorlamayacaktır. O sadece, "Sen benden bu konuda rehberlik istedin ve bence senin için en iyi yol bu. Ama, seçim sana aittir. Eğer sen bir başka şey yapmayı tercih ediyorsan, o zaman bu tercihle de çalışırız," diyecektir. Eğer işin içinde herhangi türde bir zorlama varsa, o zaman bu sizin hayrınıza değildir. Bu, evrenin temelini oluşturan kavramlardan biridir.

S: Size yardım edecek başka rehberleriniz de olacak mı?

Y: Evet. O, benimle özellikle yakın temasta olacak ana rehberim. Benim gelişimimle ilgilenen başka rehberler de var, ama onlar başkalarının gelişimiyle de ilgileniyorlar. Ve bizim özellikle bir grup olarak gelişimimizle ilgilenen bir rehberler grubu var. Biz geçmişte karmik olarak birçok kez bağlantı içinde bulunduk ve bizim bir yandan ayrı ayrı gelişirken, bir yandan da bir grup olarak ilerleme kaydettiğimizi söyleyebilirim.

S: Siz şu anda belli bir yerde mi bulunuyorsunuz?

Y: Hayır, belli bir yerde değil. Biz sadece... büyük bir yakınlık içinde toplanmış bir halde buradayız. Hepimiz spiritüel form içinde bulunduğumuzdan, bizim burada adeta süzülüp sürüklendiğimizi de söyleyebilirim. Bu farklı bir katta, ama bunun hangi kat olduğundan gerçekten emin değilim. Burası çok sakin, huzur verici ve düşünmeye ve plânlamaya yardımcı olan bir ortam. Fiziksel katta annem rolünü oynayacak varlık da burada. Bu plânlama toplantıları seyrek olarak yapılır ve böyle bir toplantı yapma fırsatı çıktığında bunu kaçırmayız. Çünkü, çoğunlukla, gruptaki bir ya da iki varlık dünya katında enkarne haldedir. Ama, ara sıra hepimiz aynı zamanda spiritüel katta bulunuruz ve işleri birbirine göre ayarlamak

(koordine etmek) için bir araya geliriz.

S: Evet, eğer içinizden biri enkarne olmuşsa, sanırım bu işleri zorlaştırır.

Y: Doğru. Gerektiğinde onun bilinçaltıyla iletişim kurabilmemize rağmen, bu o kadar açık ve rahat bir iletişim olmaz.

S: Dünyaya döndüğünüzde hayatınızda önemli olacak başka biri daha var mı bu grupta?

Y: Evet. Eşruh olmak üzere karmik olarak bağlantılı olduğum biri var. O (erkek) da burada. O Dünya'ya benden kısa bir süre önce dönecek. Ve burada hepimizden önce gitmeye hazırlanan biri var. O benim büyükbabam olacak ve o annemin de geri dönebilmesi için ondan önce gitmek zorunda. O dünya katında benimle kısa bir süre kalacak, ama bu benim yaşamımda derin bir etki yapmaya yetecek. Ve bu etki yaşamının geri kalan bölümünde beni etkileyecek. O karmik olarak çok gelişkin, çok ilerleme kaydetmiş bir ruh. Şu anda geleceği bulutlu bir biçimde görebiliyoruz, ama eğer işler şimdi burada plânladığımız gibi giderse, o zaman neler olacağını biliyoruz. Benim, sabırlı olmayı ve bana çocukken öğretilenlere değil, içsel hislerime, sezgilerime kulak vermeyi unutmamam gerekecek.

S: İşte, özgür iradeniz burada devreye giriyor. Sizin kendi adınıza düşünmeniz gerekiyor.

Y: Benim için zor olacak bazı değişimler geçirmem gerekecek. Ama, bu durumlarda rehberim bana yardım edecek.

S: O halde, siz enkarne olmadan önce en küçük şeyler bile hesaplanıp hallediliyor, öyle mi?

Y: Onları halletmeye çalışıyoruz. Birbirimizle nasıl bir ilişki ve etkileşime gireceğimizi tartışıyoruz. Biz enkarne olduğumuzda bu konularda fiziksel görüş noktasından da yola çıkan bir özgür iradeye sahip olacağız. Ama, eğer bu şeyleri

böyle önceden halledersek, o zaman bize yol göstermeye çalışan ruhsal rehberlerimize daha açık olma eğiliminde olacağız. Bu, karmamızı rasgele, gelişigüzel bir biçimde halletmemenin bir yolu.

S: Aksi takdirde, bu rasgele ve rastlantısal bir süreç olur.

Y: Evet, ancak sonuçta her şey dengelenir.

BİR BAŞKA SAHNE:

Y: Ben ruh arkadaşımla konuşuyorum. O, tekrar enkarne olduğumda benim ruhsal rehberim olacak.

S: Onu görebiliyor musunuz?

Y: Evet. O kırk yaşlarının sonunda bulunan olgun bir adam gibi görünüyor, görünüşü böyle. Bu yaş belirtileri onun gerçekten içinde bulunduğu durumdan değil, başkalarından almak istediği zihinsel tepkilerle ilgili kişisel seçiminden kaynaklanıyor. Onun şakaklarda griye çalan siyah saçları ve yuvarlak bir bıyığı ve sakalı var. O, bu yüzyılın başlarında yaşamış bir İngiliz doktora benziyor. Ve o eski-moda yelekli takımı ve cilalı ayakkabılarıyla çok kibar görünüyor. Bu sadece onun bugün koruduğu imge. Biz çalışma odasına benzeyen bir yerde bulunuyoruz. Zemin sert-tahtadan, yerde bir Şark halısı var ve masa da deri kaplı. Koltuklar da deri kaplı, kütüphane tavana kadar uzanıyor ve bir de şömine var. Rehberim tel çerçeveli bir kıskaç gözlük takıyor. Ve o çok akıllı ve bilge biri gibi görünüyor.

S: Oysa ben rehberlerin daima beyaz giysiler giydiklerini düşünürdüm.

Y: Hayır, her zaman değil. Bu bir kişisel seçim meselesidir. Ve o bana bir imaj yansıtmak istiyor. Bana, benim esenliğimi düşünen, bana yardım etmek isteyen bir baba ya da amca gibi olduğu duygusunu vermek istiyor. O benim, beyaz

uçucu giysilere bürünmüş birinden çok, sıradan bir insan gibi görünen biriyle daha rahat olacağımı biliyor. Bu durumda ben kendimi ona daha yakın hissediyorum. O sıcak kahverengi gözlere sahip ve çok nazik bir insan.

S: Peki, bunları yalnızca siz mi görüyorsunuz, yoksa başka varlıklar da bunları görüyorlar mı?

Y: Biz ikimiz bu çalışma odasında yalnızız. Bu bir evin bir parçası değil. Bu sadece belli bir atmosfer oluşturmak üzere bizi kuşatan bir görüntü, bir imge ve böylece, eğer bir başkası bizi dışarıdan görecek olsaydı, o sadece büyük bir ektoplazma parçası görecekti. Bu daha çok, bir sis kabarcığı gibi görünecekti. Ama seyreden varlık, bundan yayılan psişik histen, onun belli bir amaçla kullanılan bir ektoplazmik yapı olduğunu bilecek ve bizim bu yapı içinde bulunduğumuzu fark edebilecekti.

S: Siz rehberinizle hangi konuda konuşuyorsunuz?

Y: Sizinle bu konuşmamız sırasında o bana, bilgiyi sizin dilinizle anlaşılabilecek biçimde aktarmama yardım ediyordu. Ama, bundan önce, enkarnasyon katına geri döndüğümde karmam üzerinde nasıl çalışabileceğimi konuşuyorduk. Onun söylediklerini sizin dilinizle ifade etmek zor, ama ben onun ne dediğini anlıyorum.

S: Ama, bir dahaki sefere onunla karşılaştığınızda, siz başka bir ortamda bulanabilirsiniz ve o size farklı bir biçimde görünebilir, öyle mi?

Y: Hayır, bir araya geldiğimiz zamanların çoğunda o böyle görünür, ya da en azından yüzü böyle görünür. Bazen farklı bir biçimde giyinir. Bazen saçlarında daha fazla ya da daha az grilik görünür. Ama, genelde, onu belli bir görüntüden çok belli bir psişik hisle tanırım.

S: Bazen zihninizde onun bir görüntüsünü taşımanızın yararı olabilir.

Y: Evet, enkarnasyon katındaki üzgün anlarımda, kötü günlerimde bunun yardımı olur. Ama, psişik hisse aşina olmanın da yardımı olur, böylece o sırada onu özellikle imgelememiş olsam bile, onun yakınımda bulunup bana yardım ettiğini fark edebilirim.

Bu denek hipnozdan çıktığında ona söylediklerini aktardım. Bana, o çalışma odasının ve o adamın, yaşamı boyunca tekrarlanan rüyalarındaki yere ve kişiye benzediğini söyledi. Kendisine, rehberiyle konuşmak, ona danışmak istediği her seferinde o adamı ve o odayı gözünde canlandırmasının yararlı olacağını söyledim.

KARMA

Y: Ben karmik bağlantılara bakıyorum.

S: Ne demek istediğinizi açıklar mısınız?

Y: Yaşamlar boyunca belli insan grupları arasında belli bağlantılar tekrar tekrar çeşitli değişimler halinde belirir. Örneğin, bir hayatta sizin eşiniz olan bir insan, bir başka hayatta anneniz ya da babanız, bir başka hayatta ise çocuğunuz ya da yakın bir arkadaşınız olabilir. Bu bağlantılar çeşitli yaşamlarda tekrar tekrar ortaya çıkar ve bazen güçlenip bazen zayıflasa da daima gelişir. Eninde sonunda, hepimiz en yükseğe (kaynağa) eriştiğimizde, o noktaya kadar gelişmiş bağlantılarla, eğer arzu ediliyorsa, herkesin bir parçası olduğu daha büyük bir varlık oluşturulabilir.

S: Karma hakkında epey şey duyduk. Siz karmayı kendi görüş noktanızdan tanımlayabilir misiniz?

Y: Bu öyle kapsamlı ve karmaşık bir konudur ki bu tanımlamayı hakkıyla yapamam. Daha önce farklı evrenlerden ve onların birbirlerine nasıl örülü olduklarından ve birbirlerine nasıl tepki gösterdiklerinden söz etmiştim. Her bireysel ya-

şamın enerjisi kendi içinde bir evren gibidir ve onun evrenimizdeki tüm diğer enerjilerle -özellikle yaşam formlarının enerjileriyle- birbirine örülme biçimi ve onlara gösterdiği tepkiler *karma* dediğimiz karmaşık gobleni oluşturur.

S: Karma, denge yasası, neden-sonuç yasası olarak bilinir. Eğer siz bir başka yaşamınızda bir başkasına zarar vermişseniz, bu yaşamınızda onu ödemek zorundasınız. Ama, karmanın olumlu eylemlerde bulunarak halledilebileceğini de duydum.

Y: Evet, öyledir. Neden-sonuç yasası her yerde, her evrende geçerli olan temel yasalardan biridir. Bu yasa, bütün yapıyı destekleyen temel karma prensiplerinden biridir. Ve karma, karmaşık bir hareketler bileşimi içinde bazen neden bazen de sonuç olarak, farklı enerjilerin birbirleriyle nasıl etkileştiklerini içerir. Karmayı oluşturan, inşa eden şey budur. Ve herhangi bir şey, başlatılan herhangi bir eylem "neden" olarak sınıflandırılabilir ve bunun sonucunda meydana gelen şey de "sonuç" olarak sınıflandırılabilir. Bu sonuç da başka sonuçların nedeni olarak nitelendirilebilir. Ve böylece her şey birbirine bağlanır. Bunu zincir halkalarından oluşan bir küreye benzetebiliriz, tüm halkalar birbirine bağlıdır. Bu kürenin içindeki her zincir halkası bir diğer halkaya bağlıdır. Siz, neden-sonucu ve onların nasıl tümüyle bağlantılı olduğunu gözünüzde canlandırmak için bu benzetmeyi kullanabilirsiniz. Karma her an ödenir, her an halledilir. Sadece soluk alıp vermek bile karmayı halleder. Siz ne yaparsanız yapın, daima geçmiş karmayı hallediyor ve gelecek karmayı yaratıyorsunuz.

S: Yeni karma yaratmaktan kurtulmanın bir yolu var mıdır?

Y: Yeni karmanın yaratılması evrenin devamını sağlar. Sizin gelecekteki karmanızın olumsuz bir karma olması gerekmez. Geçmiş karmanızı halledip, şimdiki yaşamınızda da elinizden gelenin en iyisini yapıyorsanız, yarattığınız yeni kar-

ma olumlu bir karma olacak ve gelecek yaşamınızda olumlu etkiler yapacaktır. Ve siz en yüksek noktaya, kaynağa erişene dek yolunuza devam edebilir ve gelecek yaşamlarınızı iyileştirebilirsiniz.

S: Bu karma çarkından çıkmak isteyen, bunun artık tümüyle sona ermesini isteyen birçok insan var. Onlar tüm borçlarını ödeyip, yeni borçlar da yaratmamak istiyorlar.

Y: Siz karmanın yüksek düzeylerine eriştiğinizde artık onu halletmek için fiziksel yaşamlar geçirmeniz gerekmez. Bunu artık spiritüel katta halledebilir ve hâlâ en yüksek kaynağa doğru ilerliyor olursunuz. Ve siz o kaynağa eriştiğinizde bile, sizin karmanız diğer evrenleri ve evrenlerin karmaşık goblenini etkiliyor olacaktır. Bu bir hapishane olarak görülmemelidir. Bu sizin gelişip en yüksek benliğiniz haline gelebilmenizi sağlayan doğal bir devredir.

S: Çoğunlukla, insanlar karmayı şöyle bir şey olarak düşünüyorlar: Eğer geçmişte birine zarar vermişseniz, o zaman şimdi onu ödemek zorundasınız.

Y: Bu ham bir görüştür. Bu sadece karmanın bir veçhesidir. Bunu sizin yaşam devrenize benzetirsek: siz çocukken cezayı daima *kötü* bir şey olarak düşünürdünüz, çünkü yapmamanız gereken bir şey yapardınız. Daha sonra onun, hayatta kalıp iyi yaşayabilmek için yapmanız *gerekenleri* öğrenmenize yardım ettiğini idrak edersiniz. Daha sonra, başınıza olumlu ya da olumsuz şeyler geldikten sonra, bunun geçmişte yaptığınız -ya da bir başkasının yaptığı- bir hatadan kaynaklandığını ve şimdi bu hatanın sonuçlarını yaşadığınızı idrak edersiniz. Yaşlanıp, daha az hatalar yaptıkça, hayatınız daha rahat bir biçimde akmaya başlar. Karmadan, geçmişte yaptıkları kötü bir şeyle ilgili bir şeymiş gibi söz edenler, henüz onu bir ceza olarak görmektedirler. Onlar ileride karmayı, gelişmelerine yardımcı olan bir öğretim gereci olarak görebileceklerdir.

S: Bazen o karmaşık bir şey olarak görünüyor, örneğin, eğer bir insan iyi bir yaşam sürmüş, ama sonra çok şiddetli bir biçimde ölmüşse... Böyle iyi bir insanın neden bu şekilde ölmek zorunda kaldığını kimse anlayamıyor. Bu tür şeyler büyük bir adaletsizlik gibi görünüyor.

Y: Bazen bir insan, enkarne olmadan önce, süreceği yaşama hiç uygun düşmeyecek böyle bir şeyi deneyimlemeye gönüllü olur. Çünkü onun böyle bir şeyden isteyerek geçmesi, halledilmesi belki de birçok yaşam alacak büyük bir karmayı halletmesini sağlar. Yani, bu durumda o yaptığı bir şey yüzünden cezalandırılıyor değildir. Sadece, o büyük bir karmayı yoğun bir biçimde halletmeye hazır olduğunu hissetmiştir. O yüzden, bu varlıklar için üzülmeyin, tam tersine, böyle bir deneyimi kabullenme cesaretini gösterdikleri için onları kutsayın.

S: Ama, böyle bir deneyim ölenin yakınlarını ve onların yaşamlarını da etkiliyor...

Y: Evet, ama o insanlar bu deneyimi gelişmek ve bilgelik kazanmak için kullanabilirler. Eğer bir deneyimden herhangi bir şey öğreniyorsanız, o zaman buna değer.

S: Siz karma devrelerine baktığınızı söylemiştiniz. Bu sizin kendi yaşamınızla mı ilgili?

Y: Evet, yaşam devrelerimde birbirini tutar görünen bağlantılara bakıyordum. Ve öyle görünüyor ki onlar gelecek yaşam devrelerinde de böyle olacaklar.

S: Yani, ilişkide olduğunuz insanlarla gelecekte de ilişkide olacağınızı mı söylemek istiyorsunuz?

Y: Evet. Onlar enkarne olacağım bu yaşamda (deneğin şimdiki yaşamında) bazı karmik şeyleri halletmek üzere bir araya getirilecekler. Onlar bu yaşamda tekrar birlikte olmak istediler ve bu kabul edildi.

S: O halde, siz bu kalıpları sadece gözlemliyorsunuz. Onları etkilemek için yapabileceğiniz bir şey yok, öyle mi?

Y: Olumlu bir yönde mi demek istiyorsunuz?

S: Evet, tabii.

Y: Geçmiş yaşamlardaki karmayı etkileyemem, çünkü bu zaten vaki olmuştur. Şimdiki yaşamımda ise belki ona arasıra bir dürtü verebilirim. Bunun belli bir etkisi olup olmayacağını bilmiyorum, ama bu hiçbir şeye zarar vermeyecektir. Belki onun (deneğin) bilinçaltına, gelecek yaşamlarını etkileyecek bazı düşünceler ekebilirim ve bunlar gelecekte çiçek açacaklardır. Her bir yaşam tüm diğer yaşamları etkiler.

13

DANIŞMA KURULU

Hipnoz altındaki bir deneği iki yaşam arası (ölüm sonrası) hale götürdüm ve onu bir danışma kurulu toplantısına katılırken buldum. Görkemli bir güzelliğe sahip bu eterik ortam hiç kuşkusuz yüksek bir katta bulunuyordu.

Y: Eğer fiziksel gözlerle bakacak olsaydınız, bizim toplandığımız yer havada asılı duruyor gibi görünürdü, ama gerçekte öyle değildir. O sizin gözlerinizle algılayamayacağınız bir enerji alanı tarafından desteklenmektedir. Bu enerji alanı güzel koyu menekşe renginde ve o hepimizi kuşatıyor. Burada gerçekten duvarlar ya da bir tavan yok, her yer bu koyu menekşe ve altın renginden oluşuyor. Ve bu enerji alanının ortasında bir danışma kurulu odası bulunuyor. Kenarlarda altın renkli yivli sütunlar var. Onlar güzellik noktaları olmaktan başka bir amaca hizmet etmiyorlar. Ama istenirse gücü odaklamak için kullanılabilirler. Onlar, tüm yapının bir güç jeneratörü olarak kullanılabileceği biçimde, düzenli aralıklarla yerleştirilmişler, ama bunun için ille de gerekli (elzem) değiller. Bunların ardında altın renkli bükümlü perdeler var. Ve menekşe rengi ile altın rengi bir arada çok güzel görünüyor. Üzerinde oturduğumuz sıralar altından yapılmış ama ağaç damarlı. Sanki bu sıralar som altından bir ağaçtan yapılmış. Onlar çok güzel.

S: Siz bir masanın çevresinde mi toplanmış durumdasınız?

Y: Hayır, biz bu odanın kenarları boyunca sıralanmış durumdayız. Bir amfitiyatro şeklinde arkaya doğru yükselen dört-beş sıra var, böylece arkadaki varlıklar önlerindeki varlıkların başlarının üzerinden çevreyi görebiliyorlar. Ve bu sıralar ortadaki podyumu çevreliyorlar. Eğer biri konuşmak ya da bir şey sunmak isterse, bunu hepimizin görebileceği bu podyumda yapabilir. Burası, altın sütunları ve perdeleriyle ve yukarı doğru yükselen sıralarıyla oval bir mahkeme salonunu andırıyor, ortada ise bu podyumun bulunduğu bir açıklık var. Ama, bu sıradan bir podyumdan daha gösterişli, daha düşsel; bu gerçekten altından yapılmış, ama ağaç damarlı bir podyum. Birisi bir şey sunmak istediğinde bu podyuma çıkıyor. Örneğin, bu podyumda sizin "hologram" dediğiniz şeyler projekte edilebilir.

S: Bunun amacı ne olabilir?

Y: Bu neyin tartışıldığına ve neyin sunulması gerektiğine bağlıdır. Biz genelde, Dünya'da bıraktığımız etkiyi ve gelecekte yapacağımız etkiyi ve bunun büyük plâna nasıl uyduğunu tartışmak üzere buraya geliriz. Bu açık yerde sunulan şeyler bu evrendeki genel kalıbı, genel modeli sergileyen şeylerdir. Ve yine burada, karmamızın bu kalıpla nasıl etkileştiğini ve en sonunda aydınlanabilmek için hangi yolu izlemeyi sürdürmemiz gerektiğini tartışırız. İçinde bulunduğumuz form nedeniyle, aslında, o sıralarda oturmak zorunda değiliz, istersek havada süzülebiliriz de. Ama, bu daha rahat bir ortam yarattığından çoğumuz otururuz.

S: Siz nasıl bir form içinde bulunuyorsunuz?

Y: Ben burada beyaz ışıklar gibi görünen ruh varlıklar görüyorum. Bunu, çeşitli şekil ve renklerde bulunan ve merkezinden dışarı doğru parlayan minyatür güneşlere benzetebiliriz. Ya da ışık saçan bir enerji topuna. Ve ışık merkezden çıkıp dışarı yayılırken, beyazın içinde başka renk tonları da

görünüyor. Bunu kutuplarda geceleri görülen renkli ve hareket eden ışıklara (aurora) ya da bir opale benzetebilirsiniz; ancak, opale baktığınızda onu tek bir renk olarak görürsünüz. Bu varlıklarda ise başka renklerin ışınlarını da görürsünüz ki bu ışınlar onların ne düşündüklerini, ne hissettiklerini, içinde bulundukları ruh halini ve gelişkinlik düzeylerini gösterir.

S: Ben bu ışığın insan formunda olduğunu düşünmüştüm, oysa o bir ışık topuna benziyormuş.

Y: Bu güneşe bakmak gibi bir şey. Burada kesin hatlar göremiyorsunuz, çünkü o çok parlak. Ama, orada bir enerji merkezi olduğunu biliyorsunuz ve dışarı ışınlar halinde yayılan tüm bu enerjiyi görüyorsunuz.

S: Siz burasının yüksek bir katta bulunduğunu söylediniz.

Y: Evet. Burada bulunan hepimiz iki yaşam arası (ölümden sonraki) halde bulunuyoruz ve bir anlamda karmamızı yükseltmek için uğraşıyoruz (bkz. Bölüm 12). Biz bu düzeye eriştik, böylece enkarne halde değilken, gelecekteki yolumuzu plânlamak için bu yüksek kata gidebiliyoruz. Ve burada -nasıl daha gelişkin varlıklar bize yardım ediyorlarsa- bizim kadar ilerleme kaydetmemiş varlıklara yardım etmenin yollarını da plânlıyoruz. Hepimiz birbirimize yardım ediyoruz, her şey böyle karşılıklı bir ilişki içinde.

S: Yani, burası diğer insanların eriştiklerinden daha gelişkin bir yer, ama sizinkinden daha yüksek başka katlar da var, öyle mi?

Y: Doğru. En yüksek katta mutlak bir aydınlanmaya erişmiş varlıklar bulunuyor. Biz henüz bu düzeye erişmiş değiliz, ama bunun için çalışıyoruz ve iyi bir ilerleme kaydettiğimiz konusunda bize güvence verildi. İşte bu yüzden, bizden daha az gelişkin varlıklara yardım etmemiz konusunda bize itimat ediliyor.

S: Bir tür rehberlik mi yapıyorsunuz?

Y: Biz böyle iki yaşam arasında bulunurken, zaman dünya katında olduğu gibi geçerli değildir. Ve dünya katında enkarne halde olan insanların bazen yardıma ihtiyaçları olur. Biz yüksek bir katta bulunduğumuzdan, büyük bir enerji harcamadan onlara yardım edebiliriz. Bizi bir tür rehbere de benzetebilirsiniz. Bu daha çok, arasıra bir kardeşin size yardım etmesi gibidir. Ayrıca, yine bizim gibi iki yaşam arasında bulunan, ama bizim kadar gelişmemiş varlıkların da, karmik ilerleme kaydedebilmek üzere gelecek yaşamlarını plânlarken yardıma ihtiyaçları olur. Nasıl daha yüksek katlardan varlıklar bize yardım ediyorlarsa, biz de kendi deneyimlerimize dayanarak onlara öğüt ve önerilerde bulunuruz ve sonra kendi kararlarını kendileri verirler. Daha yüksek katlardan varlıklar kendi karmik düzeylerine erişmek için neler yaptıklarını ve bunların bizim karmamıza da uygulanabilir olup olmadıklarını söylerler.

S: Bu diğer katlardaki varlıkları siz görebiliyor musunuz?

Y: Şu anda değil. Biz bu düzeye ait bir danışma kurulundayız ve ancak bu düzeyin ele alabileceği şeylerle uğraşıyoruz. Ama, eğer işin içinden çıkamadığımız bir hale gelirsek, o yüksek katlardaki varlıklarla bu podyumdaki güç sütunları vasıtasıyla temasa geçebiliriz ve onlar gelip bize yol gösterebilirler.

S: Siz onlarla temasa geçmek için onların düzeyine çıkamıyorsunuz, onlar sizin düzeyinize gelmek zorundalar öyle mi?

Y: Biz onlarla, sizin katınızdaki radyo gibi bir uzaktan iletişim yöntemiyle temasa geçebiliriz. Ama, bizimle direkt olarak temas kurabilmek için onlar bizim düzeyimize gelmek zorundalar, çünkü biz ancak belli bir aydınlanma düzeyine erişmiş durumdayız. Biz yüksek düzeylere çıkamayız, çünkü enerji düzeyimiz henüz onlarla uyuşamaz. Ama, biz daha aşağı düzeyleri ziyaret edebiliriz, çünkü biz zaten bu düzeylerden geç-

tik ve enerjimizi onlarla uyuşabilecek şekilde nasıl ayarlayacağımızı biliyoruz. Böylece, gidip oradaki varlıklara yardım edebiliriz. Dünyadaki yaşamlarınız vasıtasıyla karmanızı düzelttiğinizde ve buraya geri döndüğünüzde, yüksek düzeylerde bulunan varlıklar size hangi düzeye eriştiğinizi bildirirler. Ve siz enerjinizin henüz eriştiğiniz düzeyle uyuştuğunu görürsünüz. Siz bulunduğunuz eski düzeyleri de hatırlar ve böylece oradaki insanlara yardım etmek için o düzeylere gidebilirsiniz.

S: Siz bulunduğunuz düzeyde büyük bir enerji harcamadan insanlara yardım edebileceğinizi söylediniz. Başka düzeylerde bu daha fazla mı enerji gerektirir?

Y: Bu koşullara bağlıdır. Biz dünya katıyla sürekli temasta olduğumuz için, bu katta bulunan insanlara fazla bir enerji harcamadan yardım edebiliriz. Biz bu âlemdeyken, enerjinin ya da aydınlanmanın temelini oluşturan yapının her şeyi birbirine nasıl bağladığını görebiliriz. Böylece, bir insanın belli bir yönde ilerlemesi için arasıra ona bir dürtü verebiliriz. Bunun çok büyük bir şey olması gerekmez, ama bu, olayların başlangıçta ilerledikleri yön yerine bir başka yönde ilerlemelerine neden olur.

S: En çok enerji nerede gerekir?

Y: Yüksek düzeylerle temasa geçmek daha fazla enerji gerektirir, çünkü bizim enerjimiz onlarla uyuşmaz. Bu, enerjimizi yüksek düzeyde uygun-uyumlu bir titreşim bulabilecek kadar yoğunlaştırma ve arındırma meselesidir. Olumsuz karmaya sahip insanları ziyaret etmek, onlara yardım etmek istediğinizde de çok fazla enerji harcamanız gerekir. Bir insanın karması ne kadar olumsuz ise, o kadar uyuşmazlık söz konusudur ve bu onlarla iletişim kurup onlara yardım etmeyi o kadar zorlaştırır. Bu, iki farklı mıknatısın aynı kutuplarını bir araya getirmeye çalışmaya benzer. Onların birbirlerini nasıl

ittiklerini bilirsiniz. Bunu bu tip bir durumda çalışmaya benzetebiliriz. Onlar istemeden aramızda enerji bariyerleri oluştururlar. Onlar karmalarına ne yaptıklarının idrakinde değildirler. Bir tür karmik kısırdöngü içine girmiş gibidirler. Biz, genelde, onları çok dikkatle gözlemlemek ve onları hassas bir noktada yakalayıp alanlarına girerek, onlara bir umut ışığı vermek zorundayızdır. Onlara böyle umutlu bir mesaj vermek bile, bu kısırdöngüyü kırıp karmik açıdan olumlu bir ilerleme yapmalarına yardımcı olabilir. Karmaları üzerinde olumlu bir biçimde çalışan insanların durumunu ise bir merdivenden çıkmaya benzetebiliriz. Bu çok daha açık bir durumdur ve bu durumda onlarla temas kurmak çok daha kolaydır. Olumsuz karma üzerinde çalışan insanlarınki ise çoğunlukla kapalı-tipte bir durumdur ve bu yüzden onlarla temas kurmak daha zordur.

S: Belki onlar sizin orada olduğunuzu bile fark etmezler.

Y: Kesinlikle. Onlar çevrelerine, meşgul olmak istemedikleri her şeyi dışarıda bırakan zihinsel duvarlar ve enerji duvarları örmüşlerdir.

S: Siz belli varlıklara rehber olarak atanıyor musunuz, yoksa kimi görürseniz ona mı yardım ediyorsunuz?

Y: Belli kişilere atanmıyoruz. Biz gözetmenler gibiyiz. Bizden genel tablonun belli bir bölümünü gözlememiz isteniyor ve biz burada her ne zaman yardıma ya da dürtüklenmeye ihtiyacı olan bir bölüm görsek, gidip kendi inisiyatifimize göre davranıyoruz. Her seferinde aynı kişiye yardım ediyor değiliz. Genel olumlu-karma tablosuna yardımcı olmak için onlara yardım ettiğimiz, bir dürtü verdiğimiz her seferinde bundan bazen belli bir kişi yararlanabilir. Ama, genelde bu birçok insana yararı dokunan bir eylem olur.

S: Bu insanların onlara atanmış rehberleri var mı?

Y: Evet, var. Ama, benim bulunduğum düzeyde biz belli

insanlardan çok, genel olaylar üzerinde çalışıyoruz.

S: Sizin normal rehberlerden daha yüksek bir düzeyde bulunduğunuzu söyleyebilir miyiz? Böyle bir hiyerarşi var mıdır?

Y: Sanırım, karmanızın neresindeyseniz size ona göre bir görev veriliyor. Görev yanlış bir sözcük. Siz dünyevi kattayken karmanız üzerinde çalışırsınız, ama bu çalışmayı yaptığınız tek yer orası değildir. Siz iki yaşam arasındayken ve bizimki gibi katlarda bulunurken de karmanız üzerinde çalışırsınız, ama farklı bir biçimde. Dünya dilleri ince farkları (nüansları) ifade etmekten yoksun olduğu için bunu anlatmak zor. Belli insanlara rehberlik yapan varlıklar gelişim karmalarının farklı bir yerinde bulunmaktadırlar. Onların belki her şeye daha geniş bir açıdan bakabilmek için belli bir yönde gelişmeleri gerekmektedir ve bu tek tek kişilere rehberlik yapma ihtiyacını da içerebilir. Onlar belki benim şimdi yaptığım şeyi çoktan yapmışlardır; yani, belli bir sıra yoktur. Bu sizin bireysel olarak nasıl geliştiğinize bağlıdır. Benim durumuma gelince, ben geçmişte bireysel rehberlik yapmıştım. Ve benim üzerimdekiler, karmamın, bu sefer bu danışma kurulunda bulunmamdan çok yarar göreceğini hissettiler. Onlar ayrıca, herkesin bu danışma kurulunda bulunma şansına sahip olup, böylece genel tabloyu biraz olsun kavramasını istiyorlar. Bu şekilde, bizler nasıl gelişmekte olduğumuz hakkında iyi bir fikir edinip, böylece doğru yönde gelişmeye devam edebiliriz. Genelde, varlıklar bu danışma kurulunda bulunduktan sonra daha iyi bir genel görüşe sahip olduklarından, karmik açıdan çok iyi bir ilerleme kaydediyorlar.

S: Siz en çok olaylarla ilgilendiğinizi, ama aynı zamanda belli insanlara yardım etmeye de çalıştığınızı söylediniz. Siz onların rehberleriyle temas kurup, onlara da önerilerde bulunabilir misiniz?

Y: Evet. Biz, bireysel rehberlik yapan ruhlarla çok yakın

bir ilişki ve işbirliği içinde çalışıyoruz. Onlar hem belli, kişilere rehberlik yapıyor hem de bizimle çalışıyorlar. Onlar bu insanlara karmik açıdan daha çok yardım edebilmek için olayların tümüyle farkında olmak istiyorlar. Bazen onlar bize belli bir kişinin belli bir şey yapmaya kararlı olduğunu bildirirler. Bize, bu eylemin olayların genel gidişatını nasıl etkileyeceğini ve insanların çoğunda en olumlu etkiyi yapmak için bu eylemde herhangi bir değişiklik yapmamızın gerekip gerekmediğini sorarlar. Böylece, biz çok yakın bir ilişki içinde çalışırız.

S: O halde, siz bulunduğunuz düzeyden, o insanların eylemlerinin olası etki ve sonuçlarını görebilirsiniz, öyle mi? Bir başka deyişle, siz geleceği görebilir misiniz?

Y: Eh, meydana gelmesi muhtemel olanların genel kalıplarını görürüz ve bunlar genelde vuku bulurlar. Çoğunlukla, yol boyunca verilen diğer bireysel kararlar yüzünden onların ayrıntıları farklıdır. Bazen kritik bir noktada, bir insan kendisini rehberinin yönlendirdiğinden tamamen farklı bir karar alabilir ve bu, tabloyu o noktada biraz değiştirir. Bu durumda bizim yolun daha ilerisindeki olayları biraz dürtmemiz gerekir. Ama, bu her zaman böyle olagelmiştir ve evreni canlı ve düzensiz bir değişim içinde tutan şey de budur.

S: Siz onlara, tekrar başlangıçtaki yola dönmeleri için mi bir dürtü verirsiniz?

Y: İlle de bireysel olarak onlara vermeyiz, ama eğer onlar bir olayı etkileyen bir karar verirlerse, daha sonra ortaya çıkabilecek olumsuz etkileri azaltmak üzere bir başka olayı harekete geçirmemiz gerekebilir.

S: Bu şekilde onlar hâlâ istedikleri şeyi yapma özgür iradesine sahiptirler.

Y: Evet. Biz onların seçiminin genel sonucu etkilemesini önlemeye çalışırız. Herkes istediği şeyi yapma özgür iradesine sahiptir. Ama, eğer onlar başka birçok insanı olumsuz bir

biçimde etkileyecek bir karar vermişlerse, o zaman müdahale hakkı doğar, çünkü o birçok insan bu şekilde etkilenmeyi seçmemiştir. Ve o olumsuz karar, sonuçta, onların özgür iradesini kısmen yok eder. Örneğin, eğer bir insan diğer insanlar üzerinde ağır bir olumsuz etki yapacak bir karar vermişse, bu etkiyi azaltmak için olayı kontrol altına alıp sınırlı tutmaya çalışırız.

S: Bunu yapmak zor gibi geliyor.

Y: Bu karmaşık bir şeydir, ama bu bizim gelişimimizin bir parçasını oluşturur ve bunu yapmaktan hoşlanırız.

S: Eğer bu birçok insanı etkilemişse, çok geniş-kapsamlı olacaktır.

Y: Bu sadece, işleri belli bir kalıp içinde tutma meselesidir. Bunu sizin bulunduğunuz katta size tarif etmek zordur, ama burada bu kalıp çok açık bir biçimde görülebilir. Biz, en azından bu danışma kurulunda, insanları ve olayları bireysel olarak görmeyiz. Biz o genel kalıbı parlak enerji ağları olarak görürüz. Ve eğer enerji ağında bir tıkanıklık ya da karışıklık varsa, biz diğer enerjileri kullanarak onun üzerinde çalışırız ve bu onu düzeltir, çünkü böylece ağ yeniden bütünlenir. Bu şekilde o, Dünya'daki olayları etkiler, çünkü herhangi bir şeyin ve her şeyin olması ve vuku bulmasını sağlayan şey bu genel enerji kalıbıdır.

S: Ama, siz mutlak bir güce sahip değilsiniz, öyle değil mi? Siz de hatalar yapar mısınız?

Y: Hayır, biz mutlak güce sahip değiliz, ama genelde hata da yapmayız, çünkü yüksek düzeylerdeki varlıklar bize halledebileceğimizden daha büyük bir iş verilmemesini güvenceye alırlar. Gerektiğinde yüksek katlardan bir varlık bize hemen yol gösterecektir.

S: Tarihe baktığımızda, tümüyle kontrolden çıkmış görünen muazzam derecede olumsuz olaylar görüyoruz. Savaş-

lar gibi olumsuz olayları kastediyorum.

Y: Evet. Ve bu kurulda bulunanlar, bu muazzam olumsuz kararları kontrol edebilmek ve sınırlamak için ellerinden geleni yapmışlardır. Çoğu kez bu tür şeyler, olumsuz karmalarına öylesine saplanıp kaldıkları için hiçbir şeyin onlara nüfuz edemediği bir avuç insana dayanır. Bu durumda onların kararlarının sonuçları, zararı kontrol altında tutabilecek biçimde sınırlı tutulmaya çalışılır.

S: Ama, siz tüm bunları izlediğinizi söylemiştiniz. Bulunduğunuz düzeyden, Dünya'da olup bitecekleri görebilir misiniz? (Geleceğimizde yer alan olaylar hakkında biraz bilgi almayı umut ediyordum.)

Y: Şu anda değil. Şu anda biz bu kurul toplantısında dünyevi katı değil, bir başka katı etkileyen bir şeyi tartışıyoruz. Genelde biz, Dünya'daki şeylerle meşgul olurken, genel tablo ile ilgileniriz. Biz, insanların ve olayların bireysel görünüşünden (ortaya çıkışından) çok, karmik enerjinin görünüşü üzerinde odaklanırız. Biz tek tek insanlara rehberlik yapan varlıklarla yakın bir biçimde çalışırız. Bu rehberler fiziksel kattaki olayların ortaya çıkış biçimini görür ve böylece bireylere yardım edebilirler.

S: Eğer bir insan belli bir eylemde bulunursa, onun bireysel rehberi neler olacağını görebilir mi?

Y: Evet. Biz iki yaşam arasındaki (ölümden sonraki) halde bulunurken bazen bireysel rehberlik yapar, bazen de böyle bir danışma kurulunda çalışırız. Bazen de her ikisini birlikte götürürüz, çünkü bu konuda çok fazla deneyime sahip olmak diye bir şey yoktur. Ve bireysel rehberler, genelde, ya danışma kurulunda daha önce hizmet vermiş ya da nasıl işlediğini bilecek kadar bu kurulla yeterince yakın çalışmışlardır. Her ne zaman biz bir konuda birlikte çalışsak, onlar genel tabloyu çok açık bir biçimde görme fırsatına sahip olurlar, aynı şekil-

de biz de bireyler üzerinde odaklanıp, genel tablo üzerindeki çalışmamızın onları nasıl etkilediğini görebiliriz. Böylece epey bilgi değiş-tokuşu olur. Bu sadece bir, farklı perspektifler meselesidir.

S: Şu anda bu kurulda tartıştığınız şeyin farklı bir katla ilgili olduğunu söylemiştiniz...

Y: Evet. Kısa bir süre önce bu âleme geçmiş olan bazı ruhlar var. Onlar kısa bir süre önce Dünya'dan ayrıldılar ve şu anda uyum sağlama sürecindeler. Fiziksel kattan spiritüel kata ya da spiritüel kattan fiziksel kata geçerken, her ruhun bir alışma, ayarlanma dönemine ihtiyacı olur. Karmaları üzerinde yeniden çalışmaya başlayabilmeleri için yeni durumlara alışmaları gerekir. Bu ruhlar bu alışma döneminden geçerken, danışma kurulu toplanır ve onların durumunu ve ihtiyaçlarını tartışır. Onların, bulundukları bu yeni aşamada karmalarını geliştirmelerine en iyi nasıl yardım edebileceğimizi tartışırız. Belli bir spiritüel katta bu alışma dönemini geçiren bazı ruhlar var. Biz birlikte son ayrıntıları belirliyoruz, böylece hazır olduklarında onlarla temas kurup yardım edebiliriz. Böylece onlar, fiziksel kata dönme zamanları gelmeden önceki bu dönemi yapıcı bir biçimde kullanabilirler.

S: Onlar o âleme geçer geçmez, onların çevrelerinde, oraya alışmalarını kolaylaştıracak belli tipte bir ortam oluşturulur mu?

Y: Ruhsal gelişimlerine bağlı olarak, evet. Onların kişisel rehberleri bizimle çalışırlar ve biz onların enerji titreşimlerine ve karmik gelişimlerine bakarak hangi ruhsal gelişim düzeyinde olduklarını belirleyebiliriz. Onlar bu âleme geçtiklerinde, önce ele alabilecekleri, başa çıkabilecekleri şeyi algılarlar. Ve genelde, eğer o sırada geçmiş yaşamlarında birlikte oldukları bir ya da birkaç ruh hâlâ spiritüel katta bulunuyorsa, biz onların bu yeni gelenleri karşılayıp, bu geçişe yardım etmele-

rini sağlarız. İlk ayarlamayı yapmalarına yardımcı olmalarını sağlarız, çünkü bu ilk alışma-ayarlanma daima en zorudur. Ama, onlar artık bu âleme geçtikleri ve yeni bir varoluş katında bulundukları gerçeğini kabul ettikten sonra, artık onlara bu yeni duruma alışmaları için zaman verilmesi gerekir. O zaman geçirildikten sonra, fiziksel katta geçirilmiş deneyimler artık o kadar canlı bir biçimde hatırlanmaz ve böylece onlar olayı spiritüel perspektiften düşünmeye başlayabilirler. O zaman onların gelişmeyi sürdürmelerine yardımcı olabiliriz - ta ki onlar yeniden fiziksel kata girmeye hazır olana dek.

S: Böylece onlar büyük bir şok yaşamamış olurlar...

Y: Doğru. Bu âleme geçiş zaten bir şok yaşatır, ama biz bu şoku mümkün olduğunca azaltmaya çalışırız.

S: O halde, bu oluşturulan ortamlar herhangi bir şey olabilir. Ben daima bunu merak etmişimdir. Ölümden dönme deneyimi geçirenlerin, geri döndüklerinde aynı sahneleri tarif ettikleri de oluyor.

Y: Evet. Onlar fiziksel ile spiritüel kat arasındaki bariyere yaklaştıklarında gördükleri şeyi tarif ediyorlar. Bu bariyere yaklaşırken görülenler genelde birbirine çok benzer, çünkü siz spiritüel âleme girebilmek için aynı tipte enerji alanlarından geçmek zorundasınız. Ama bir kez, "tünelin ucundaki parlak ışık" diye tarif edileni -ki bu parlak ışık bariyerin ta kendisidir- geçtikten sonra, gördükleri şey bireysel gelişimlerine göre değişir.

S: Ölümden dönenler, bazı sahneler ve insanlar gördüklerini söylüyor, bunları tarif ediyorlar ve bazen bu bir tünelden geçmeye benziyor. Ama, tüm bunlar o bariyere götürüyor, öyle mi?

Y: Evet. Bu durumda geçirdikleri şok yüzünden onlara en kısa sürede yardım edilmesi gerekir. Bedeni bırakmak soluk alıp vermek kadar doğal bir eylemdir. Ama, fiziksel kattan spi-

ritüel kata geçme eylemi sistemleri üzerinde bir şok etkisi yapabilir. Ve gördükleri o sahneler onları bu âleme geçmeye hazırlandıkları gerçeğine hazırlamak, kendilerini sağlamlaştırmalarına yardımcı olmak için gösterilir.

S: O halde, bir kez o ışığı geçtikten sonra artık fiziksel bedene geri dönemezler, öyle mi?

Y: Evet. Bu ışığı bir kez daha ancak bir başka bedene girmek üzere geçebilirler.

S: Ruhu bedene bağlayan bir kordon olduğunu duydum.

Y: Evet ve siz o parlak ışıktan geçtiğinizde, bu ışık yoğun bir enerji alanı olduğundan o kordonu koparır. Astral bedeni fiziksel bedene bağlayan kordon bir tür enerjidir. Ve siz o enerji bariyerinden geçtiğinizde, o erir gider.

S: O halde, ölüm deneyimlerini tarif edenler sadece o bariyere kadar gitmişlerdir. Onlar ışığa doğru çekildiklerini hissettiklerini ve sonra geri döndüklerini söylüyorlar.

Y: Çünkü henüz onların gitme zamanı gelmemişti. Öldükleri zaman aynı çekim hissini duyarlar, ama bu sefer bu geçişi tamamlarlar. Ve bu çok hoş bir deneyimdir. Sadece o büyük bir değişimdir ve bu açıdan bir şoktur.

S: Ölümden dönen insanlar, bu deneyimden sonra yaşamlarının değiştiğini söylüyorlar.

Y: Evet, öyle olmalı. Bu tür deneyimleri, genelde, karmalarında bir çıkmaza giren insanlar yaşarlar. Ve onlar bu kalıptan gerçekten kurtulmak istemezler. Bunu gören rehberleri, onların anlayışlarını sarsıp, karmalarını olumlu bir yöne yöneltmelerini sağlamak için onlara böyle bir deneyim yaşatırlar.

S: O halde, "öbür tarafa geçmek" sözüyle, o enerji bariyerini geçmek kastedilmektedir.

Y: Evet. Bunun için dünyevi dillerde birçok benzetme vardır. "Ürdün Nehri'ni geçmek", "perdeyi geçmek" ya da "öte ya-

na geçmek" -tüm bu benzetmeler, deneyimin bu kısmına atıfta bulunur. Ben sizin aşina olduğunuz terimleri kullanmaya çalışıyorum. "Eski giysilerinizi bırakıp yeni giysilere bürünmek" benzetmesi, bu bariyerden geçerken enerji kordonunuzun erimesini ve yeni bir varoluş düzeyine geçmeyi ifade eder.

S: Onlar o sırada çevrelerinde herhangi bir şey, herhangi bir manzara görürler mi?

Y: Onların bu bariyerden geçtikleri zaman gördükleri tek şey parlak bir enerjidir. Ve onlar temizlendiklerini hissederler, çünkü bu enerji onların ruhsal titreşimlerini eriştikleri düzeye uyum sağlayacak biçimde ayarlar. "Ürdün Nehri'nde* yıkanıp paklanmak," sözü bunu ifade eder. Onlar bir kez bu âleme geçtiklerinde, burada geçirdikleri ayarlanma döneminde, ilk önce fiziksel kattan hatırladıkları ya da o katta imgelediklere şeylere benzer bazı sahneler görebilirler, ama bunlar onların imgeleyebildiklerinden çok daha kusursuz ve güzeldir. Sonra, onlar o kata ayarlanıp alıştıklarında, bu sahneleri kendi zihinlerinin yarattığını fark eder ve bulundukları düzeyi gerçek haliyle görmeye başlarlar. Ama, bu çok yumuşak bir geçiştir, çünkü burada sadece zihinlerinin hazır olduğu şeyi görüp deneyimlerler. Her şeyi gerçekte olduğu gibi görene kadar zihinleri bu sahneleri yaratır.

S: Peki, her şey gerçekte nasıldır?

Y: Bu sizin hangi düzeyde bulunduğunuza bağlı bir şeydir. Her şeyin gerçekte nasıl olduğunu tarif etmek zordur, çünkü dünya katındaki fizik yasaları burada geçerli değildir. Örneğin, genellikle, bir insan kendini bir yerde hayal etmek isterse, bir gezegenin üzerinde ve çevresinde belli şeylerle hayal eder. Ama, spiritüel katta bu ille de böyle olmaz. Siz değişik özelliklere sahip belli tipte bir enerji alanında bulunabilirsi-

* Ürdün Nehri, aynı zamanda, Hz. İsa'nın Vaftizci Yahya tarafından suyla vaftiz edilip Kutsal Ruh'la birleştiği nehirdir. (Ç.N.)

niz. Ve sizin bu enerji alanı ve bu alanda bulunan diğer varlıklar ile etkileşiminizden dolayı çeşitli olaylar meydana gelir. Bu yüzden, bu bulunduğunuz kata bağlı bir şeydir. Bazen, daha önce deneyimlemiş olduklarınız ile o sırada gördüklerinizi kıyaslamanız, arada bağlantılar kurmanız için size görsel benzetmeler sunulur.

S: Danışma kurulu toplantısına geri dönmek zorunda mısınız? Size engel olmuyorum, değil mi?

Y: Hayır, kesinlikle. Çünkü her ne zaman sizin katınızdan anlayışlı ruhlar bu kuruldaki ve bu kattakilerle temas kursalar, onlara mümkün olduğunca açık yanıtlar vererek yardım etmek de bizim karmamızın bir parçasını oluşturur. Ve insanların karmalarında ilerleme kaydedebilmeleri için yüksek katlardan daha çok bilgiyi sizin katınıza getirmek de *sizin* ve bu deneğin karmasının bir parçasıdır. Tüm bunlar genel kalıbın bir parçasıdır.

S: İşte bu yüzden, bu karmaşık bilgileri insanların anlayabilecekleri şekilde ifade etmeye çalışmak zorundayım. Bu ise çok önemli ve zor bir iş.

Y: Ben de bu yüzden konuyu benzetmelerle açıklamaya çalışıyorum.

S: Evet, onlar benim bu konuyu kavramamı kolaylaştırıyor. Ve bana verilebileceğiniz her türlü bilgiye açığım, çünkü bazen ne soracağımı ya da hangi yöne gittiğimizi bilmiyorum.

Y: Aklınıza gelen düşünceleri aslında rehberiniz sormanız için size ilham etmekte. Yaratıcı yanınızla teması sürdürün ve aklınıza birden geliveren o sorulara açık olun, onları sormaktan kaçınmayın. Ve biz de bu taraftan size, insanların anlayabilecekleri şekilde bilgi aktarmayı sürdüreceğiz.

S: Biz artık insanların bunları bilmelerinin zamanının geldiğine inanıyoruz.

Y: Evet, öyle. Size bu düşünceyi de rehberiniz verdi, çün-

kü biz burada insanların bir şeyleri öğrenmeye hazır hale gelip gelmediklerini daha yetkinlikle görebiliyoruz.

Bana, bu danışma kurullarına ek olarak, bunların üzerinde sayısız düzeyde kurullar olduğu da söylendi. Bu konuda bir sınır olup olmadığını bilmiyorum, çünkü bana tüm evrenlerin üzerindeki evrensel kurullardan ve ayrıca Yaradan düzeyinde kurullardan söz edildi. Bu düzeydeki varlıklar Tanrı ile birlikte-yaratan sayılıyorlar ve bunlar yeni evrenler ya da gereken her neyse onu -sonsuz bir biçimde- yaratma işini sürdürüyorlar.

Sanırım, ölümlü zihinlerimizin tüm bunları anlayıp kavramasını bekleyemeyiz. Ama yine de, bizim mümkün olduğunu hayal edebileceğimizden daha fazlasının var olduğunu bilmek büyüleyici bir şey.

14

KAYDETME

Kaydetme olgusu, hipnoz altındaki bir erkek deneğe bir soru sorduğumda rastlantısal bir biçimde ortaya çıktı.

S: Siz Dünya gezegeninde birçok yaşam geçirdiniz mi?

Y: Bu benim bu gezegen üzerindeki ilk fiziksel yaşamım, ilk gerçek enkarnasyonum. Ben birçok varlığın deneyiminin kaydına sahibim ve birçok varlığa da yardım ettim. Ancak, bu benim Dünya'daki ilk fiziksel enkarnasyonum.

Ne demek istemişti? Bu biraz kafa karıştırıcı bir yanıttı, çünkü biz birlikte ilk çalışmaya başladığımızda, bu gezegende yaşanmış dört yaşam üzerinde konuşmuştuk. O hipnoz seanslarında ne olup bitmişti? '

S: O halde, üzerinde konuştuğumuz diğer yaşamlar gerçek değildi, öyle mi?

Y: Onlar kayıtlar ve yardımlardı, gerçek fiziksel enkarnasyonlar değildi.

Geleneklere karşı bilgi arayışımda şaşırtıcı birçok açıklamayla karşılaşmıştım, ama bu son bilgi beni gerçekten şok etmişti. "Kaydetme" diye bir şey hiç duymamıştım. Deneklerle yaptığım çalışmaların sonucunda edindiğim bilgiye göre, bir hayatı ya yaşardınız ya da yaşamazdınız. Diğer alternatif ise bu deneğin tüm bunları hayal etmesi olabilirdi. Bir bilginin gerçek mi yoksa hayal ürünü mü olduğunu ayırt etme konusunda kendimle daima övünmüşümdür. Geçmiş yaşamlarla il-

gili açıklamalar hakkında okuduğum hiçbir şey kaydetme diye bir şeyden söz etmiyordu. Kafam karışmıştı. Eğer bir yaşam gerçek fiziksel enkarnasyon olmazsa, o zaman neyle meşgul olduğumu nasıl bilecektim?

S: Yani siz, bazı ruhların bir enkarnasyona başlarken, başkalarının geçmiş yaşam bilgilerini kaydederek geldiklerini mi söylemek istiyorsunuz?

Y: Onlar, Akaşik Kayıtlar'dan bilgi çekip, bu bilgiyi ruhlarına kaydedebilirler ve bu onların deneyimi olur.

Diğer araştırmacılar, Akaşik Kayıtlar'ın sadece olayların, duyguların ve öğrenilen derslerin kayıtlarını içerdiğini, ama asla bunların zamanından söz etmediğini bildirmişlerdir.

S: Benim, bir hipnoz çalışması yaparken ikisi arasındaki farkı nasıl ayırt edebileceğimi söyler misiniz?

Y: Hayır, çünkü bu farkı ben bile ayırt edemem. Eğer ben bir deneyimi kaydetmişsem, bu kayıt, onu gerçekten deneyimlediğimde olduğu kadar gerçektir. Tüm duygular, anılar, o yaşamla ilgili hemen her şey o kayıtta yer alır. Bu yüzden, o deneyime tamamen gömülmüş olacağımdan, benim görüş noktamdan bakarak aradaki farkı söyleyemem. Böylece, bir gezegende daha önce asla bulunmadığınız halde, orada geçirilmiş binlerce yıllık deneyime sahip olabilirsiniz.

S: Bunu yapmanın nedeni nedir?

Y: Eğer bir varlık daha önce Dünya'da hiç yaşam geçirmemişse ya da son kez enkarne olduğundan bu yana uzun bir zaman geçmişse, onun bu deneyim için başvurabileceği bir nokta, ilişki kurabileceği bir şey yoktur. Eğer bu varlık bu kayıtların yardımı olmadan bu gezegene gelirse, burada kendini tümüyle kaybedebilir. Bu durumda o, âdetleri, dinleri, siyasetleri anlamaz ve sosyal bir çevrede nasıl davranacağını bilemez. Yani, eğer o varlığın bilinçaltında önceki dünyevi deneyim-

lerden kaynaklanan bu tür bilgiler yoksa, o zaman bu kayıt gerekli olur. Bu insanın kendisini rahat hissedebilmesi için başvurabileceği ve geçirdiği günlük deneyimlerle kıyaslayabileceği bir şeylerin olması gerekir. Eğer bu böyle olmasaydı kişi tam bir uyumsuzluk duygusu hissederdi ve o, başvurabileceği deneyimler biriktirene, yani geriye bakıp da kişisel tarihine benzer bir şeyler görene dek bu böyle sürerdi. Ki bu da ancak hayatın daha geç döneminde olabilirdi. Ancak, bunu deneyimlemek zorunda kalmaktan kaynaklanan karmaşa ve uyumsuzluk her türlü öğrenimi yadsıyıp reddedecekti, çünkü bu uyumsuzluk tüm öğrenilenleri daima kendi süzgecinden geçirecek, filtreleyecekti. Tüm öğrenim bu uyumsuzlukla renklenecek ve sonuçta bu bir öğrenim olmayacaktı. Bu yüzden, enkarne olan varlığın bu tümüyle yabancı olduğu yeni çevrede ve deneyimlerde kendini rahat hissetmesi için bu kaydın yapılması gerekir. Aksi takdirde, bir fikir tartışması gibi basit bir şey bile bu varlığın dehşete kapılıp tümüyle boşalmasına yol açabilir. Bu masumların, insanın aşina olduğu öfke ya da korku ile ilgili hiçbir deneyimleri yoktur. Böyle bir durum onları iyice güçsüz ve etkisiz hale getirir, adeta felç eder. Bu gerçek bir travma olabilir.

Birçok insan tüm bunların çevre tarafından koşullandırıldığına inanır. Bir bebeğin zihninin tümüyle temiz olduğuna ve onun tüm bilgiyi büyüdükçe ve yaşadıkça öğrenip sindirdiğine inanılır. Öyle görünüyor ki biz bilinçaltı anılarımıza sandığımızdan daha çok dayanıyoruz. Bunu, günlük yaşamlarımızda sürekli olarak kıyaslamalar çektiğimiz bir bilgisayar bankasına benzetebiliriz. Bu yeni fikre göre, dünyada ilk kez enkarne olup yabancı bir kültürle karşılaşan bir ruhun, çevreye alışıp uyabilmek için başvurabileceği geçmiş anıları olması gerekiyor. Tüm bu fikir benim için çok şaşırtıcıydı ve tamamen yeni bir düşünce yolu açmıştı. Bu benim tekrardoğuşa tüm bakışımı değiştirebilirdi.

S: Ama, insanları transa soktuğumda onların gerçek bir yaşamı mı hatırladıklarını, yoksa bir kaydı mı aktardıklarını nasıl anlayabilirim?

Y: Bunu neden bilmek istediğinizi sorabilir miyiz?

S: Şey, bu belki kanıtlamaya çalıştığım şeyi kanıtlamama yardımcı olur. (İçimden güldüm, çünkü bu gelip, "Neyi kanıtlamaya çalıştığıma" dayanmıştı. O ise bu düşüncemi algılamış gibiydi.)

Y: Peki, neyi kanıtlamaya çalışıyorsunuz?

S: Ben tekrardoğuşun bir gerçek olduğunu kanıtlamaya çalışıyorum, çünkü birçok insan bu kavrama inanmıyor. Bir deneği geçmiş yaşamına götürerek ve onun o zaman diliminde yaşadığını kanıtlayarak ben bu kavramı doğrulamaya çalışıyorum. Ama, eğer bir insan geçmiş yaşamını değil de sadece böyle bir kaydı hatırlıyorsa, o zaman da tekrardoğuş kavramını doğrulamış olur muyuz?

Y: Evet, çünkü bu deneyim o anda konuştuğunuz varlık tarafından yaşanmamış olsa bile, gerçekten yaşanmıştır. Ancak, verilen tüm bilgi, o anda o bedende bulunan ruhla konuşuyormuşsunuz gibi, aynı olacaktır. Kayıtlar gerçekte o ruhun bir parçası haline gelir ve o ruhla birlikte taşınırlar.

S: Bu bazen birden fazla kişinin aynı geçmiş yaşamı yaşamış görünmesinin nedenini açıklar mı? Örneğin, birden fazla insan geçmiş yaşamında bir Kleopatra ya da bir Napolyon olduğunu iddia etmiştir. Burada da belli kayıtlar mı söz konusudur? (Gerçi ben böyle bir şeyle karşılaşmamıştım, ama bu, tekrardoğuş konusuna kuşkuyla yaklaşanların öne sürdükleri karşı tezlerden biriydi.)

Y: Kesinlikle. Çünkü... *(doğru sözcüğü bulmakta zorlanıyordu)* bu kayıtlarda bir mal sahipliği söz konusu değildir. Onlar herkese açıktır. Ve böylece, kimin gerçekten o insan olduğunu kesin olarak saptamaya çalışmak yararsız hale gelir, çünkü bu anlamsızdır.

S: Bu, insanların tekrardoğuş kavramına karşı ileri sürdükleri savunmalardan biri. Onlar, birçok insan geçmiş yaşamında aynı kişi olduğunu iddia ediyorsa, o zaman tekrardoğuşun bir gerçek olamayacağını söylüyorlar.

Y: Onların bilgi alanlarını ve anlayışlarını genişletmeleri gerekiyor. Onlara bu dar görüşlü inançlarına aykırı düşen gerçekler sunulmuştur ve böylece farkındalıklarını genişletmeleri için onlara meydan okunmaktadır.

S: O halde, bir insanın gerçek Kleopatra olup olmaması önemli değildir. Biz yine de Kleopatra'nın yaşamıyla ilgili bilgiye ulaşabiliriz.

Y: Bu gerçek ruh ile ya da aynı kaydı yapmış yüzlerce ruhtan biriyle kolayca doğrulanabilir. Bu hiç fark etmez.

S: Ama, farklı insanlar bu kaydı farklı bir biçimde algılamazlar mı? Kleopatra'nın yaşamını kaydetmiş iki kişinin kavramları farklı olmaz mı?

Y: Çok güzel bir soru. İnsan deneyimi bir filtre gibidir ve bu filtreden geçen algıları renklendirir. Böylece, Kleopatra deneyimini kaydeden bir denek, eğer o Kleopatra enkarnasyonundaki bir deneyimi kabullenemiyorsa, o zaman o varlığı karışıklığa düşürmemek için o deneyim silinir ya da değiştirilir.

Bu sözler, bazen ortaya çıkan yanlışları açıklayabilir miydi? Bu, insanların yaptıkları araştırmaları kendi amaçlarına uygun biçimde, kendi görüş noktalarını kanıtlayacak biçimde anlayıp kullanmalarına benzemiyor muydu?

S: Bu yine de doğru olacaktı, bu sadece ona farklı biçimlerde bakış olacaktı.

Y: Doğru. O mümkün olduğunca doğru -ama en rahat biçimde- sunulan bir portre olacaktı.

S: Bu ayrıca paralel yaşamları, yani bir insanın aynı anda iki yaşam sürmesini de açıklar mı?

Y: Evet, paralel yaşamlar hakkındaki paradoks ya da ay-

kırılık böyle ortaya çıkar. Bu sadece, bir insanın enkarnasyonunu etkili bir biçimde sürdürebilmek için sosyal deneyimler edinmesi, yasaları, kuralları, adetleri bilmesi meselesidir.

S: O halde, onun kanıtlanıp kanıtlanamaması gerçekten önemli değil.

Y: Kesinlikle. Maksat nedir? Bir insanın "geçmiş yaşamlarının" izini sürerek binlerce yıl geriye gidebilirsiniz, ama aldığınız sonuç hiçbir işe yaramayabilir. Öte yandan, bu kayıtların hatırlanması sonucunda birçok şey öğrenebilirsiniz. Sadece kaydın sahibi olan denek değil, bunu işitip okuyanlar da birçok şey öğrenebilir. Bu yolla epey bilgi paylaşılabilir.

S: Sizin ya da bir başkasının hangi kayıtlara sahip olacağınıza nasıl karar veriliyor? Belli bireyler için belli kayıtlar mı seçiliyor?

Y: Kayıt, o enkarnasyonun hedeflerine göre belirleniyor. Örneğin, eğer bir insan bir lider, bir başkan olacaksa, o, kabile liderlerinden, geçmiş başkanlara kadar, belki bir belediye başkanından bir hırsızlar çetesi şefine kadar çeşitli lider düzeylerinden kayıtlar edinebilir. Eğer önem verilen nokta yönetmek ise, yönetici bir yapının birçok kaydı kullanılabilir ki o varlık liderlik işine aşina olabilsin. Ayrıca, bu arada alçak gönüllülüğü, sabrı, neşe ve eğlenceyi öğrenmek gibi ikinci ve hatta üçüncü avantajlar da vardır. Bu kayıtlarda çok sayıda deneyim bulunur. Kayıt *yöntemi* beni aşıyor. Sonuç ise birçok yaşamı belki aynı anda, belki birbirini izleyerek deneyimlemektir. Burada önemli olan, başka insanların deneyimlerinden dersler almaktır. Bu dersler paylaşılır. Bu yaşamda her birimizin sahip olduğu deneyimler, bu yaşamların sonunda, onları kullanabilecek varlıkların kullanımına hazır kayıtlar olacaktır. Her bir yaşamı bir kütüphanedeki kitap olarak kabul edersek, bu kayıt işlemini de o kitabı okuyup hemen anlamaya benzetebiliriz.

S: Yani, sanki o yaşamın enerjisi bir kitapta depolanıp bir kütüphaneye koyulur ve bu bilgiyi kullanmak isteyen her varlık bu yaşamı kaydedebilir.

Y: Doğru. Belli bir yaşamı kaç varlığın kullanabileceği ile ilgili bir sınırlama yoktur. Aynı anda binlerce insan aynı deneyimi kaydedebilir. Kayıtlar enkarnasyondan önce seçilir. Bu anlaşılması güç olan karmaşık bir yöntemdir. Ama, tüm geçmiş yaşamlara girebilen bir ana bilgisayar olduğunu düşünebilirsiniz. Ve böylece, bu yaşamdan ne bekleniyorsa, ona göre uygun kayıtlar seçilip enkarne olacak varlığa yüklenir. İşleri bunu yapmak olan bir varlıklar hiyerarşisi vardır. Bunu yönetip izleyen bir kurul vardır. Onlar enkarne olan ruha yardım ederler. Bu bilgisayar ya da kurula, bilginin alınacağı varlıkların misyonları ve geçmiş deneyimleriyle ilgili tüm bilgi verilir. Ve böylece, kayıtlarda depolanan o geçmiş yaşamlar arasında uygun bir seçim yapılır ve bu kayıt yeni başlayacak deneyimle birleştirilir. Tüm anılar, tüm düşünceler, tüm duyumlar, gerçek bir yaşamın sahip olabileceği her şey orada olduğu gibi bulunur. Bu o eski yaşamın bir hologramı, üç-boyutlu bir özetidir. Tüm deneyimler, anılar, duygular o ruha kaydolur ve o ruhun bir parçası olur. Bu bilgi o enkarnasyon sona erdikten sonra da taşınır, o bu varoluş âleminde yaşamış olmanın bir armağanıdır ve böylece bu ruhun kalıcı bir kaydı olur.

S: Ama, bir insan bir hayatı gerçekten yaşadığında, o yaşamı günbegün yaşama deneyiminden çok şey kazanır. Bir varlık böyle bir kayıttan da aynı değeri elde edebilir mi?

Y: Siz karmik bir görüş noktasından konuşuyorsunuz ve biz bunun doğru olmadığını söyleyebiliriz. Çünkü kayıt sadece başvurulacak bir referans verir. O karmanın halledilmesine yardımcı olmaz. O sadece karmayı halletmekte kullanabileceğiniz ek bir gereçtir. Eğer herkes kayıt yapsaydı, o zaman hiç kimsenin gerçek yaşamları deneyimlemeyeceği bir durma noktasına gelinirdi, bir paydos olurdu. Ve eninde sonunda, kaydedile-

cek yeni bir yaşam, yeni bir bilgi kalmazdı. Bu yüzden, bu kayıt kütüphanesine katkıda bulunacak gerçek yaşamlar vardır ve olmalıdır.

S: Evet, bir süre sonra ruh gerçek deneyime kestirme yollardan ulaşmayı tercih edebilir.

Y: Bazı ruhlar için kestirme yollar uygundur, bazıları için de değildir. Bu denek, şimdi uygun olan bir yaşamı yaşamaktadır. O bir başkasının bu hayatı deneyimlemesini bekleyip ondan bu kaydı alabilirdi, öyle değil mi? Ancak, bu durumda gerçek deneyim öğrenilmiş olmayacaktı. Burada ruhun özgür iradesi vardır, bu kayıt bir başkasının değil, o ruhun özgür iradesiyle yapılır. Bu kaynak kayıtları sunar, ama son kararı birey verir. Eğer bir ruh bir kaydı herhangi bir nedenle kabul edilemez bulursa, onu reddetme hakkına sahiptir.

S: Bir başka deyişle, bu sizin doğuştan sahip olduğunuz ve yaşamınız boyunca kullandığınız bir bilgidir.

Y: Kayıtlar doğum zamanında tamam haldedir. Ama, gerektiğinde başka kayıtlar da edinilebilir. Bunu bir yolculuk için bir bavul hazırlayıp, yolculuk sırasında da bir şeyleri yanınıza almayı unuttuğunuzu fark etmenize benzetebiliriz. Ve böylece, yol boyunca yeni kayıtlar yapabilirsiniz. Bir harita üzerine konan tamamlayıcı sayfaları bilirsiniz. Örneğin, elinizde Birleşik Devletler'in coğrafi sınırlarını gösteren bir harita olabilir, ama bu harita eyaletlerin siyasi sınırlarını göstermeyebilir. Ama, bu sınırlar da o haritanın üzerine konan saydam sayfalarda bulunur. Saydam sayfalar birbirinin üzerine örtüldüğünde harita tamamlanır. Kayıtları da buna benzetebiliriz. Bu kayıtlar birçok farklı biçimde üst üste konabilir, birini bir rüyada, birini bir fiziksel deneyimde yüklenebilirsiniz. Bu, ailede birinin ölümü ya da işini kaybetmek gibi sarsıcı bir deneyim olabilir veya insanın içsel olarak açılmasına neden olan herhangi bir deneyim olabilir. Bu ister sevinç, ister acı

verici bir deneyim olsun, burada önemli olan insanın kendini açmasıdır. Ve gereken kayıt kişi tarafından fark edilmeden kaydedilecektir. Ama, siz hiçbir kayıt almadan birçok hayat da yaşayabilirsiniz. Kayıtlar sadece yardımlardır. Onlar herkes için gerekli değildir.

S: Şöyle bir fikir aklıma geldi, örneğin, İsa'nın yaşamını sıradan bir insan da kendine kaydedebilir mi?

Y: Bu yaşam da kaydedilebilir ve tarih boyunca kullanılmıştır. Bu kullanıma sunulmuş son derece istisnai bir yaşamdır. Bu yaşam, insanlığın ulaşmaya uğraştığı tüm idealleri barındırır.

S: İsa'nın yaşamının prensiplerini mi demek istiyorsunuz?

Y: Evet. Enkarne olan birçok kişi şu anda bu kayda sahiptir. İsa, mevcut bu tekâmül için, bu gezegenin şifa bulması için bir kaynak olarak gelmiştir. Bu, "Mesih Bilinci" denen şeydir. Ve bu yolu, İsa gibi, insanlığın dostu ve şifacısı olarak yürüyen her insan bu kayda sahiptir. Ve onlar kendi gelişimlerinde belli bir bilinç haline eriştiklerinde bu kaydı hatırlayabilirler.

S: Bu, Hristiyanların "yeniden doğmak" dedikleri, bir insanın yaşamının tamamen değişmesi deneyimine karşılık gelen bir şey midir? Onlar Mesih kaydını aldıklarında olan bu mudur?

Y: O bu kayda uyanmaktır ve o "yeniden doğmak" olarak algılanır. Birçokları bunu Mesih'in yaşamlarına girmesi olarak tarif eder, ki gerçekte O her zaman oradadır. Bunu dolapta bir mücevher bulmaya benzetebiliriz.

S: Bu durumda, onlar buna uyandıklarında, o onların yaşamlarını değiştirir. Böylece, onların bilinçlerinde, artık Mesih bilincinde iş görmelerini sağlayan bir değişim mi meydana gelmiş olur?

Y: Onlar içsel katlarında Mesih Bilinci *ile* iş görmektedirler. O zaman Mesih Ruhu kalpteki ebedi ateşe getirilir ve koşulsuz sevgi ateşi olarak yanar.

S: O halde, bu birçok insan tarafından deneyimlenen gerçek bir deneyimdir.

Y: Doğru. Bu, karanlıkta yakılan bir ışık gibi çok derin bir deneyimdir.

S: Ben daima, yaptığım iş ile kimi Hristiyan'ın yaşadığı deneyim arasında bir ilişki kurabileceğimi ve onlara arada bir çatışma olmadığını gösterebileceğimi düşünmüşümdür.

Y: Burada sadece terminolojiler değişiktir. Bu deneyimlerin nasıl isimlendirileceği konusunda yapılan tartışmalardan çatışmalar ortaya çıkmıştır. Bu sadece bir anlambilim (semantik) ya da bir etiketlendirme meselesidir, insanların dinsel yönelimleriyle ilgili bir meseledir. Her biri onu deneyimlediğinde başka bir isim verir ve tartışma bundan çıkar. Her insan kendi kavramı ya da algısının daha doğru olduğunu düşünür. Ve bu etiketlendirmeler onların "görünmeyen"e dayanmalarını sağlayan koltuk değneklerine dönüşür. O zaman, etiketlendirme etiketlendirilenden daha önemli hale gelir.

S: Bu deneyimler sadece Hristiyanlığa özgü bir şey midir?

Y: Onlar başlangıçtan beri *tüm* insanlığın yaşadığı benzer deneyimlerdir. O tüm dini veçhelerde ve tüm kültürler yoluyla tekâmülde yer alır. Dediğim gibi, aynı anda binlerce insan aynı deneyimi kaydedebilir. İsa, bu gezegende Mesih bilincinin tek enkarnasyonu değildi. Bu gezegende bu kavramları her dinden, İsa ve Buda gibi, aydınlanmış birçok varlık temsil etmiştir.

S: Yani, ona ne isim verirseniz verin, "gerçek gerçektir." Yani, insanların sandıkları kadar farklılık yok...

Y: Doğru. Sadece sınıflandırma, etiketlendirme ve buna eşlik eden bir tartışma ve çekişme var. Bu insanların bu etiketlendirmelerin altında yatanı görmelerini, gerçeği görmelerini sağlamak için çaba gösterilmesi gerekiyor.

15

BEDENE-GİRENLER

Bir "bedene-giren" (walk-in) ile hiç beklemediğim bir anda, spontane bir biçimde iletişim kurdum. Zaten böyle bir şeyi önceden tahmin etmek de olanaksız olurdu. Hipnoz altında doğum deneyiminden geçen deneklerimin büyük çoğunluğu bu hayata geleneksel tarzda gelişi yeniden yaşar. Bu yüzden ben, fiziksel bedene bu çok farklı biçimde girişi duymaya hazır değildim.

Deneğim olan genç kız bu hayata doğuşunun öyküsünü bana anlatmıştı. O bana, annesinin evde yaptığı doğum sırasında ölü doğduğunu söylemişti. Doktor onu sağaltmak için çaba göstermiş ama bunu başaramamış ve annesiyle meşgul olmak için onun ölü bedenini bir kenara bırakmak zorunda kalmıştı. Ancak, halasının müdahalesiyle bebek yeniden yaşama dönmüştü. Doktor ona, uğraşmanın bir yararı olmayacağını söylemesine rağmen, halası onun cansız bedenini sağaltmak için birkaç dakika boyunca durmadan uğraşmış ve en sonunda bebeğin zayıf ağlaması duyulmuştu. Bu öykü genç kıza yaşamı boyunca anlatılmıştı. Ve ailesi, eğer halasının ısrarı olmasaydı genç kızın bugün hayatta olmayacağına kuvvetle inanıyordu.

Gerçekten neler olup bittiğini anlamak için onu o doğum deneyiminden yeniden geçirmek istedim. Denekler bunun gibi geri gidişlerin çok yararını görmüşlerdir. Onlar özellikle yakın aile üyelerinin duyguları ve tutumları konusunda daha büyük içgörüler almışlardır, çünkü bebeğin hamilelik ve doğum öncesinde olan biten her şeyin tümüyle farkında olduğu kanıtlanmıştır.

Bu genç kızın doğum sırasında o bebeğin bedeninde olmadığından, bir nedenden ötürü bu bedene girişi ertelediğinden emin olacak kadar yeterince deneği doğum deneyiminden geçirmiştim. Belki o sırada o hâlâ öbür kattaki okulda öğretmenleri ve üstatlarıyla konuşuyordu ve bu yüzden bedene girmekte gecikmişti. Belki o bu yaşama gelme konusunda bir tereddüt geçiriyordu ve öğretmenlerinin onu daha güçlü bir biçimde ikna etmeleri gerekiyordu. Çoğunlukla, varlıklar bu dünyevi okuldaki öğrenim programlarını plânlarken halledilecek çok fazla karma üstlenmeye çalışırlar. Ve doğum öncesinde, çok ağır bir yük yüklenip yüklenmediklerini düşünmeye başlarlar, ama artık caymaları için çok geçtir.

Çalışmalarım sırasında, varlıkların en azından iki ana yolla doğduklarını keşfettim. Onlar, eğer doğumu deneyimlemek istiyorlarsa, bedenlerine ana rahmindeyken de girebilir ve doğumu deneyimlerler. Onlar ayrıca, bebeğin bedeninin dışında, ama annenin yakınında kalarak doğumu dışarıdan izleyebilirler. Bu sırada bebeğe tamamen bağlı olmadıklarından, spiritüel katlara gidip gelme özgürlüğüne sahiptirler. Burada yapmaları şart olan şey, bebek dünyada ilk soluğunu aldığında o bedene girmiş olmaktır. Bunu yapamamaları ölü doğumlara yol açabilir.

Doğum koşulları yüzünden, ondan, doğum anına gitmesini istemek yerine, deneğin bedenine ilk kez girdiği zamana gitmesini istedim. Belki bu sözler bu şaşırtıcı açıklamayı başlattı. Geriye sayarak, onu o zamana götürdüm ve ona ne yaptığını sordum.

Y: İzliyorum.

Şaşırmamıştım, çünkü bebeğin bedeninde olmayacağını biliyordum.

S:Neredesiniz?

Y: Yatağın ayak ucunda. *(Derin bir soluk alarak)* Son kez bedene girmeye hazırlanıyorum. Bu noktaya kadar sadece... kısa süreler için bu bedene girmiştim.

S: Bebeğin bedenini mi kastediyorsunuz?

Y: Hayır. Bu bir bebeğin bedeni değil. Bu bir yetişkinin bedeni.

Böyle bir yanıta hiç hazır olmadığım için adeta şok olmuştum. Ne demek istiyordu?

S: Yani, siz yeni doğmuş bir bebeğin bedenine girmiyor musunuz?

Y: Hayır.

S: Bu normal bir şey değil, öyle değil mi?

Y: Hayır, ama bu giderek birçok insanın sandığından daha normal hale geliyor.

S: Siz bu zamana kadar bu bedene sadece kısa süreler için girdiğinizi söylerken ne demek istediniz?

Y: Ben bu bedeni, onun eski sahibi olan ruhtan devraldım. Ancak önce, bu ruhun bedenini gerçekten bırakmak isteyip istemediğini anlamak için bir deneme süresi geçirdik. Bu süreçte, zaman zaman, o kısa bir süre için bedenden ayrılıyor ve ben bedene giriyordum. Böylece, onun istediğini söylediği şeyi gerçekten isteyip istemediğini anlamaya çalışıyorduk.

S: O bunu istedi mi?

Y: Evet. Bu gönüllü olarak gerçekleştirilen bir şeydir; o varlık artık burada işinin bittiğini hissetmişti.

Bunu kabullenmekte zorlanıyordum. Bu olay bir "bedene-giren" (walk-in) olayına çok benziyordu. Bu, Ruth Montgomery'nin araştırma yazılarından kaynaklanan bir terimdir ve artık yaygın bir biçimde kullanılmaktadır. Bu kabaca, bir ruhun bir bebek olarak doğmak yerine, daha büyük bir insanın bedenine-girmesi, bu bedeni ondan devralması anlamına

gelir. Hipnoz çalışmalarım sırasında daha önce bu fenomenle sadece bir kez karşılaşmıştım. Burada söz konusu varlık çok hasta olan küçük bir çocuğun bedenine girmişti. Bedenin sahibi olan çocuk bu bedeni terk etmek istediği için diğer varlık bedeni devralmıştı. Bu deneyimi, "bedene-giren" terimi icat edilmeden çok uzun zaman önce, 1960'larda yaptığım bir hipnoz seansında öğrenmiştim. (Bu olayı, *Hatırlanan Beş Yaşam* adlı kitabımda ayrıntılarıyla anlatmıştım.)

S: Neden? Bir şey mi olmuştu? Bunun için bir neden var mıydı?

Y: Burada yaşamı etkileyen kararlar söz konusuydu. O, yüklendiği sorunlarla başa çıkabileceğini düşünmüştü, ama onların çok güçlü sorunlar olduğunu anlayınca yuvaya geri dönmeyi istedi. O sandığı kadar güçlü değildi, bundan dolayı da o durumdan kurtarılmayı istiyordu.

S: O, ölüm yoluyla da buradan ayrılamaz mıydı?

Y: Evet, ama bir başkası o bedeni devralıp iyi hizmetler yapabilecekken neden bedenin ölmesine izin vermeli? Burada, genç kızın halletmeyi plânlayarak geldiği karmayla başa çıkamayacağına karar veren ve bu yüzden de bedeni terk etmek isteyen onun *ruhu* idi. Oysa bedenin ölüm zamanı henüz gelmemişti. O devam etmeliydi. Bu durumda diğer ruhun girebilmesi için beden sağ bırakıldı.

S: Ve böyle bir şeyin yapılması uygun görüldü, öyle mi?

Y: Eğer o intihar etseydi bu uygun görülmezdi. Ama, bu bedeni hizmet edecek bir varlığa devrettiğinizde, bundan kimsenin bir zararı olmaz. Bu her iki tarafın da kabulüyle yapılan bir değiş-tokuştur.

S: Tüm bunlara nerede karar verilir? Bu işlem hangi düzeyde halledilir?

Y: Spiritüel düzeyde. Bunu üstatlarla tartışırız ve kararlar verilir.

S: Peki, bu konuda fiziksel kişilik hiç söz sahibi midir? Bu denek hipnoz altında değilken, böyle büyük bir kararı gerçekleştirdiğinin kesinlikle farkında değildi. O değişik zamanlarda bunu görüşmek için bir yerlere gidiyor muydu?

Y: Evet, o başkalarına uyku gibi görünen bir haldeyken bunu yapıyordu.

Bu düşünce, yani, bilinçli insanlar olarak hayatımızda olup bitenlerle ilgili söyleyecek çok az şeyimiz olduğunu düşünmek beni tedirgin etmişti. Sanki, bilincimiz son derece karmaşık bir iç kısmı örten ince bir kaplamadan başka bir şey değildi.

S: Bu görüşme epey bir zamandır sürüyor muydu?

Y: İki aydır sürüyordu.

S: Gireceğiniz bu fiziksel beden kaç yaşında?

Y: Yirmi bir.

Yirmi bir mi? Bu da bir başka şoktu. Bu genç kızla, o yirmi iki yaşına bastıktan kısa bir süre sonra tanışmıştım. Bu, söz konusu değiş-tokuşun ben onunla tanışmadan kısa bir süre önce gerçekleştiği anlamına geliyordu. Ancak, o her gün karşılaştığım insanlardan hiç de farklı görünmüyordu.

S: O bu bedende uzun bir süre kalmış.

Y: Evet. Bir sürü şeyin temizlenmesi gerekiyordu. O doğarken, başa çıkamayacağı kadar çok karmayı halletmeyi kabul etmişti.

Genç kızın doğarken bedenine girmekte gecikmesinin nedeni bu muydu? O, üstlendiği tüm görevleri yerine getirip getiremeyeceği konusunda bir tereddüt geçirdiği için mi bedene girmekte gecikmişti? Genç yaşamında o bir sürü sorun yaşamış ve dış görünüşte onlarla takdire şayan bir biçimde başa çıkabilmişti. O bu yaşamı gönülsüz bir biçimde yaşayıp,

ancak yirmi bir yaşına kadar mı sabırla dayanabilmişti?

Bu, bizim bir insanı asla gerçekten tanıyamayacağımız anlamına mı geliyordu? Bu, bizim kendimizi asla gerçekten bilemeyeceğimiz anlamına mı geliyordu? Bir insanın farklı parçalarının ayrılığını ve bu diğer parçalar üzerinde gerçekte ne kadar az kontrole sahip olduğumuzu gösteren bu durum ilk kez beni çok güçlü bir biçimde etkilemişti.

S: Bedene kimin gireceğine kim karar veriyor?

Y: Üstatlar, benliklerimizin yeterince birbirine benzediğine ve bu yüzden de değişikliğin çok fazla fark edilmeyeceğine karar verdiler.

S: O diğer varlığı tanıyor muydunuz?

Y: Evet. Onunla başka yaşamları paylaşmıştık.

S: Siz bu olayın giderek daha sık bir biçimde gerçekleştirildiğini söylediniz. Neden? Dünyada yaşamanın baskısı giderek çok mu artıyor?

Y: Evet. Ayrıca, bedene-girenler doğum ve çocukluk travması geçirmedikleri için spiritüel âlemin etkilerine daha açıklar. Halen ve gelecekte bu açıklığa çok ihtiyaç olacak. Bunlar gelecekte başkalarına rehberlik yapacak insanlardır. Bedene-girmenin nedenlerinden biri de zaman ve beden kıtlığıdır. Spiritüel âlemi duyacak insanlara ihtiyaç vardır. Ve onların doğum ve çocukluk sürecinden geçmeyip, böylece her şeyi unutmak zorunda kalmamalarından daha iyi bir yol ne olabilir? Bundan dolayı onlar vasıtasıyla büyük hizmetler başarılabilir. Bedene-girerken birlikte getirdiğimiz enerji -dış görünüşte her zaman dikkati çekmeyen biçimlerde- çevremizdekileri de etkiler. Bu yolla çok önemli işler yapılmıştır.

Hipnoz çalışmalarım sonucunda, çocuklar ve geçmiş yaşam anıları hakkında bir kuram geliştirdim. Ruh bedene girdiğinde, anılar hâlâ yüzeye çok yakındır. Ruhun kendini birden, konuşup derdini anlatamayan bir bebeğin bedeninde kı-

sılıp kalmış bulması çok düş kırıklığı yaratıcı bir deneyim olmalı. Bebeklerin doğar doğmaz bu kadar ağladıklarına şaşmamalı. Onlar bu durumda belki insanlara, gerçekte onların düşünebileceklerinden daha çok şey bilen akıllı yaşlı ruhlar olduklarını anlatmaya çalışıyorlar. İlk iki yıl sırasında, ruh içine girdiği bu yeni bedeni kullanmayı ve insanlarla iletişim kurmayı öğrenmekle o kadar meşguldür ki geçmiş anıları susturup geri plâna iter. Hâlâ geçmişini hatırlayıp bunları insanlara anlatmaya çalışan, spiritüel yetenekler gösteren az sayıda çocuk ise genelde -bu çabadan vazgeçip "normal" bir çocuk olana kadar- eleştirilir ya da onlarla alay edilir. Eğer bu çocuklar -onlara kendilerini farklı hissettirmek yerine- teşvik edilselerdi, bu yeteneklerini yararlı bir biçimde kullanabilirlerdi. Öte yandan, "bedene-girenler," doğum travması geçirmeden ve bedeni kullanmayı öğrenmek için yıllarını harcamadan hazır bir bedene girerler. Böylece onlar çok psişiktir, çünkü spiritüel kattan getirdikleri anıları ve yetenekleri son derece gelişkin, taze ve aktif durumdadır.

S: Bu değiş-tokuş yapıldığında fiziksel beden herhangi bir değişiklik hisseder mi?

Y: Hayır, nabız atışı ve solunum devam eder. Birçok vakada, bu değiş-tokuş ölüm noktasında yapılır, kişi ölüp yeniden dirilmiş görünür. Ama, bu her zaman böyle olmaz. Birçok kez de kişi uyur ve uyandığında bu değiş-tokuş yapılmıştır. O kişi gider, onun yerine siz gelirsiniz. Ama, bellek olduğu gibi varlığını sürdürdüğünden, siz kendinizi o kişi olarak hissedersiniz.

S: Peki, giden varlığın karmasına ne olur, bu karmayı onun adına siz mi sürdürürsünüz?

Y: Yapılan anlaşmaya göre, ben giden varlığın bitirilmesini şart koştuğu şeyleri bitirmek zorundayım. Buna pek karma denemez, ama giden varlığın doğumla birlikte üstlendiği

bazı şeyler vardır. Onun başka ruhlarla kurduğu ilişkiler ve üstlendiği belli yükümlülükler vardır ki eğer bunlar yerine getirilmezse birçok insanın yaşamı olumsuz yönde etkilenir. Bundan dolayı, bu yükümlülüklerin karşılanması için anlaşmalar yapılır. Yani, yeni gelen ruh, eski ruhun tüm yükümlülüklerini, karşılaşacağı her şeyi bilerek gelir.

S: Böylece, sizin kendi anılarınız var ve onun anılarına da sahipsiniz, öyle mi?

Y: Ben onun geçmişinin değil, sadece bu yaşamının anılarına sahibim.

Bu bende başka bir merak uyandırmıştı. Yani, ben bu deneği birkaç yıl öncesine götürseydim, o zaman o bana bir yıldır çalıştığım genç kızın anlattığı anılardan tamamen farklı geçmiş yaşam anıları mı anlatacaktı? Bu başka hipnozcuların-araştırmacıların da başına gelmiştir ve bu psikiyatristlerin ve septiklerin tekrardoğuşu kabul etmemelerine yol açan bir noktadır.

S: Peki, yeni kişi, yani fiziksel varlık (hipnoz altında değilken) böyle bir şeyin vuku bulduğunu neden bilmez?

Y: Bazen bunu bilmek büyük bir travma yaratabilir. Bazı *bedene-girenler* bunu asla bilmeden yaşarlar. Ama, onlar eski varlığa kıyasla daha iyi ve mutlu bir yaşam sürer ve başkalarına büyük hizmetlerde bulunurlar. Geçmişi hatırlamak her zaman önemli değildir. Ama, yapılan hizmet önemlidir.

S: Eğer fiziksel beden böyle bir değiş-tokuşun yapıldığını hiç bilmezse, bu onun ayrı bir varlık olduğu anlamına mı gelir?

Y: Böyle değil midir? Eğer siz doğum anında bir bedene girebiliyorsanız, daha sonra da zaman zaman o bedenin dışına çıkabiliyorsanız, bu o bedenin içinde ruh olmadan da bir süre varlığını sürdürebildiğini, dolayısıyla ayrı bir varlık olduğunu göstermez mi?

Birçok hipnoz çalışmasında bu nokta ortaya çıkmıştı, bebek küçükken, ruh bebeğin bedenini sürekli olarak uzun süreler boyunca terk ediyordu. Bu en çok bebek uyurken oluyordu ki herkes bebeklerin çok uyuduklarını bilir. Bu, bebek iki yaşına gelene kadar sürer. Ruh bu bedenden ayrılışlar sırasında, genelde, okuldaki üstatlarla görüşür ve son-dakika kararları verir. Bebeklerin beşiklerinde ölümleri de belki bununla açıklanabilir. Ruh ya bedenden uzun süre ayrı kalmıştır ya da anlaşmasını bozmaya karar vermiştir. Böylece, beden bu şekilde ayrı olabilir ve içindeki yaşam-gücü olmadan belli süreler varlığını sürdürebilir. Koma halindeki insanların da bunu deneyimlediklerine inanıyorum. Bu durumda da beden yaşamayı sürdürür, ama ruh başka bir yere gitmiştir. İşte bu yüzden, klinik olarak ölü kabul edilen bir bedeni yaşatmaya çalışmanın yanlış olduğunu düşünüyorum. Beden uzun bir süre boyunca terk edilmişse, ruhun ona yeniden girmeyi seçmesi zayıf bir olasılıktır. Bu durumda beden herhangi bir ruhun içine girmesini olanaksız kılacak ölçüde zarar görmüş olabilir ve yeniden canlandırılamayabilir.

Denek konuşurken sesi yorgun çıkmaya ve yanıtları ağırlaşıp donuklaşmaya başlamıştı. Artık beni yanıtlamak için duyduğu ilgiyi yitirmişti ya da sorularıma vereceği yanıtları hatırlayamıyordu. Daha önceki çalışmalarımda da, bazen bir varlık bir bebeğin bedenine girdiğinde bunun olduğuna tanık olmuştum. Onların spiritüel âlemle bağlantıları kesildiğinde verdikleri bilgi de kesiliyordu. Onlar artık spiritüel açıdan düşünemiyor, fiziksel âlemle ilgileniyorlardı.

S: Bedene girdiğiniz, onun tesirlerini massetmeye başladığınız için yorgunlaştığınızı düşünüyorum. Şimdi bedene girdiniz mi?

Y: Evet.

S: Ve bu, fiziksel beden gece uyurken oldu, öyle mi?

Y: Evet.

S: Ve diğer varlık da gitti...

Y: Evet.

Yanıtları, uykuya dalar gibi giderek ağırlaşıyordu.

Y: *(Yumuşak bir sesle)* Yeniden kalp atışlarını, bedeni hissetmek garip bir duygu.

S: Bu kadar çabuk geri dönmeye niyetli miydiniz, yoksa öte âlemde kalacak mıydınız?

Y: Çok geçmeden dönmeliydim. Bu yolla bedene-girmeyi daha çok tercih ediyorum. Böylece, bebekliğin ve büyüme çağının sorunlarıyla uğraşmak zorunda kalmadım. Şimdi yapılacak çok iş var. Ve bu şekilde bu çok daha kolay.

S: Sizi dinlenmeniz için bırakıyorum, çünkü böyle bir şeyi yapmak da büyük bir sıkıntıya dayanmak olmalı.

Tabii, o yaptığı açıklamalarla beni de sıkıntıya sokmuştu. Bu genç kızı uyandırdıktan sonra, ona trans sırasında söylediklerini aktardığımda çok şaşırdı. Hayır! dedi, buna inanamıyordu. Çünkü kendisini eskisinden hiç farklı hissetmiyordu; o hâlâ aynı insan olduğunu biliyordu. Bilinçli zihni bu fikre karşı çıkıyordu ve o da benim gibi bu büyüklükte bir şeyi içine sindirmekte zorlanıyordu. Ona, eğer istemiyorsa bu fikri kabullenmek zorunda olmadığını söyledim. O bu habere sadece ilginç bir tuhaflık olarak bakabilirdi. Ancak o, ana-babasının ona, bir yıldır farklı göründüğünü, değiştiğini söylediklerini açıkladı. Ama, bunu doğal olgunlaşma sürecinin bir parçası olarak değerlendirmişlerdi. Öyle ya, hiçbirimiz aynı kalmıyor, sürekli gelişiyorduk...

Daha sonra, bu bedene-giren konusu ile ilgili, başka deneklerden de çok benzer bilgiler aldım:

S: Hiç, "bedene-girenler" terimini işittiniz mi?

Y: Evet.

S: Bu konuda bir açıklama yapabilir misiniz?

Y: Daha önce de belirttiğimiz gibi, enkarne olmayı bekleyen ruhların sayısı, onları barındıracak bedenlerden daha fazla. Bazen insanın yaşamında, artık fiziksel âlemde kalmayı gerçekten istemediği bir zaman gelir. O ruhen, fiziksel yüklere ve sorumluluklara artık dayanamadığı bir noktaya sürüklenmiştir. Ve böylece, bu insana öte âleme geçme seçeneği sunulur. O zaman, spiritüel âlemdeki bir varlığın gelip o bedene girme fırsatı doğar. Bu her iki taraf için de çok yararlı bir şeydir. Sonuçta, bedenin ilk sahibi serbest kalıp gerçek yuvasına döner. Diğer varlık da karmasını halletmekte kullanacağı bir bedene sahip olur. Ancak önce, giden varlığın başlattığı işi bitirmek zorundadır. Örneğin, bedenin asıl sahibi olan varlığın karısıyla halletmesi gereken bir ilişkisi olduğunu varsayalım. Bedene giren ikinci varlık, kocanın karısıyla olan karmasını halletme sorumluluğunu da üstlenecektir. Böylece, önceden kabul ettiği çeşitli görevlerini tamamladıktan sonra, varlık artık kendi görevleri ve karmasıyla ilgili olarak çalışmaya başlayabilir.

S: Peki, bu bedene kimin gireceğine nasıl karar verilir?

Y: İlk başta bu bedene kimin gireceğine nasıl karar verilmişse, aynı şekilde karar verilir. Bu, o insanlarla kimin halletmesi gereken karması olduğuna bağlı bir şeydir. Bedene-girenin, daha sonra yapılması *gereken* şeyi başarıp başaramayacağını hissetmesine bağlı olan bir şeydir. Ve bedene-girenin, bebeklik ve çocukluk döneminin derslerine ihtiyaç duymayacak ve diğer varlığın anılarıyla başedebilecek kadar gelişkin olmasına bağlıdır.

S: O anıları doğumla birlikte unutmamak durumu daha da zorlaştırır, öyle değil mi?

Y: İnsan, anılarını doğumla birlikte unutmaz. Çocuklar

hâlâ o anılara sahiptirler. Bu anılar, onların -ana babaların ve yetişkinlerin "uydurma" olduğunu varsaydıkları- bazı oyunlarında görülebilir. Yetişkinler onları, kasıtlı olarak ya da olmayarak, birçok şekilde sustururlar. Ve insan büyüdükçe, bu anılar da -varlığın *içindekinden* çok dışındaki etkiler yüzünden- giderek sessizleşirler.

S: Ben doğum travması ve büyüme çağının bu anıları geriye ittiğini düşünüyordum.

Y: Bazılarını evet, ama hepsini değil.

S: O halde, onlar büyüdükçe, eğer bu anılar kullanılmazlarsa unutuluyorlar. Peki, beden değiş-tokuş edildikten sonra kişi bir değişiklik hissediyor mu?

Y: Çoğu zaman, beden ve bilinçli kişilik bedenin el değiştirdiğini bilmez. Çünkü bedene giren varlık giden varlığın tüm anılarına da sahip olur. Böylece, fiziksel görüş noktasından belirgin bir değişiklik yoktur.

S: O halde kişiliğin, bilinçli zihnin burada hiç söz hakkı yoktur, bu ona danışılmadan yapılır.

Y: Bilinç asla kesintiye uğramaz. Burada bilinçaltının el değiştirdiğini söyleyebiliriz. Hiçbir rahatsızlık ya da karışıklık hissedilmez. Bazen, eğer gerekiyorsa ya da isteniyorsa bu değiş-tokuş hatırlanır. Çoğunlukla, bu değiş-tokuş zamanla, tedricen fark edilir ve bazen değişim anı da hatırlanır.

S: O halde, bir ruh enkarne olduğu bedeni bırakmak istediğinde, enkarne olurken yaptığı anlaşmayı bozmak istediğinde bu hiç de uygunsuz görülmez, öyle mi?

Y: Bu anlaşmayı bozmak değildir, bu sadece ruhun kendini içinde bulduğu bir durumdur. Çünkü spiritüel âlemden madde âlemi iyi bir biçimde gözlenmiştir ve bilinmektedir ki her şey bu tarafta önceden planlandığı gibi gitmez. Ve bu ideal bir çözümdür. Biz bu hayranlık verici ve soylu değiş-tokuşu çok yararlı buluyor ve onaylıyoruz. İntiharı ise bağışlan-

maz bir eylem olarak görüyoruz. Bu durumda sadece bir beden heba edilmiş olmaz, aynı zamanda ruhun uyumu ve diğer işler de altüst olur.

S: Normal koşullar altında, ceninin ya da bebeğin fiziksel gelişim sürecinde, ruh bedene hangi noktada girer?

Y: Ruh, girmeyi seçtiği noktada girer. Bu döllenme anı da olabilir, doğumdan sonra da olabilir ki böylece o doğum travmasını yaşamak zorunda kalmaz. Bu tamamen o ruhun seçimine ve öğrenme ihtiyacında olduğu derse bağlıdır.

S: O halde, siz bir insanın bir ruha sahip olmadan bir süre yaşayabileceğini mi söylüyorsunuz?

Y: Tam böyle değil, çünkü varlığını sürdürmek için yaşam gücü gereklidir. Ancak, yaşamgücünün ille de bebeğin ruhundan kaynaklanması gerekmez, bu güç anneden de alınabilir. Ruh, bu süreçte istediği zaman bedene girip onunla bütünleşebilir ve onu kendi yaşam gücüyle beslemeye başlar.

S: Yani, yaşamın hangi noktada gerçekten başladığını belirleyemeyiz, öyle mi?

Y: Evet. Ve böylece, kürtaj bir ruhu öldürmek olarak değerlendirilemez, çünkü o fiziksel yaşam formunun hangi noktada ruh sahibi olduğunu ölçmek olanaksızdır. Zaten kürtaj kararının sorumluluğu sadece anneye değil, o cenine girmeyi plânlayan ruha da aittir. Ve bu karar, bilinçaltından da daha derin bir farkındalık düzeyinde verilir. Bu karar verme sürecinde bilinçli bir iletişim vardır. Bu karar aynı anda hem içsel hem dışsal düzeyde verilir.

S: Yaşamın diğer ucunda, işlev görme yeteneğini artık yitirmiş bir bedeni yaşatmaya çalışmak doğru mudur?

Y: Yine, bu da ortak bir karar olmalıdır. Karar verme yetkisine sahip olanlar, içlerine yönelip meditatif bir düzeye inerek, ölüm kararı verilecek varlığın kararını da hissetmeye çalışmalıdırlar.

S: Peki, ruh belli bir bedene girmeyi reddedebilir mi?

Y: Evet, bu durumda beşikte ölüm dediğiniz şey olur. Yaşam-gücü bedeni terk eder. Beşikte ölümlerin ana nedeni budur. Belki fiziksel ya da spiritüel düzeyde olan bir olay bu enerjinin geri çekilmesini gerektirmiştir. Belki o bebeğin karmik bir bağlantısı ortadan kalkmıştır. Belki bebeğin gelecekte karşılaşmak üzere anlaşma yaptığı biri kaza ya da hastalık sonucu ölmüş veya enkarne olmamaya karar vermiştir. O zaman, bu anlaşma yerine getirilemeyeceği için o bebeğin ruhu da bedeni bırakmayı seçebilir.

S: Peki, ruhun sadece fikir değiştirip gitmeyi seçtiği durumlar da var mıdır?

Y: Vardır. Bu durumda o ruhun yerine bir başka ruh o bedende enkarne olabilir. Böyle vakalarda, bebek mucizevi görünen bir biçimde yaşama döner. Bu tamamen ilgili bireylere bağlı bir şeydir. Bu bazen de, şu anda anlayamayacağınız kadar çok karmaşık bir karmayı içeriyor olabilir.

Çok açık ki biz, bilinçli insanlar olarak, tüm dünyevi senaryodan en az haberdar katılımcılarız.

16

GERİ DÖNÜŞ YOLCULUĞU

Fiziksel yaşama geri dönüş yolculuğuna başlamadan önce, ruh sadece üstatlar ve öğretmenlerle plânlama görüşmeleri yapmaz, ya da karmik ilişkilerini halledeceği varlıklarla görüşmez, o ayrıca, doğacağı aileyi de inceler. Bunu söylediğim bir kadın bunun çok ürkütücü bir şey olduğunu düşünmüş ve gözleri şaşkınlıktan irileşerek, "Yani, bebeğimin beni hamileliğim süresince izlediğini mi söylemek istiyorsunuz?" demişti. Fikir biraz ürkütücü olabilir, ama görünüşte tüm bunlar da plânın bir parçası. Ve bu, ruhun kendi doğum koşullarını tümüyle kontrol ettiğini gösteriyor. Aşağıda, bir ruhun bir ailenin bebeği olarak doğmadan önce her şeyi kontrol etmesiyle ilgili birkaç örnek yer alıyor.

S: Ne yapıyorsunuz?

Y: Doğacağım aileyi izliyorum.

S: Henüz Dünya'ya gelmediniz, öyle mi?

Y: Hayır. Onları inceliyor ve tanımaya çalışıyorum ki onlarla nasıl ilişki kuracağımı bileyim.

S: Onları nerede izliyorsunuz?

Denek, ailenin yaşadığı yeri tarif etti. O, Çin'de bir köylü ailenin çocuğu olarak doğacaktı.

S: Bu aileyi neden seçtiniz?

Y: Birbirimizi daha önceden tanıyorduk ve benim başarmam gereken şeyler var. Onlarla halletmemiz gereken bazı şeyler var ve bu açıdan onlar çok şeyi başarmama yardımcı olabilirler.

S: Ne yapıyorsunuz? Doğum zamanı gelene dek orada bekliyor musunuz?

Y: Hayır. Onları izleyip öğreniriz ve bazen üstatlarla birlikte gideriz ve onlar bize bazı şeyler öğretirler.

S: O halde, hep bu aileyle birlikte kalmak zorunda değilsiniz. Peki, yeni bedene ne zaman girersiniz?

Y: Bazen doğumdan önce, bazen doğum sırasında, bazen de doğumdan sonra. Bu sefer, sanırım, doğumdan önce bedene gireceğim.

S: Yani, ruh bedenin etrafında başıboş gezinerek bekler mi?

Y: Evet. Bedene girenlerin bazıları da bedeni kısa süreler için terk ederler. Belki kalmak istemezler, bunu tartışırlar. Çoğu vakada, kısa bir süre için, kalıp kalmama konusunda bir seçim yapılabilir. Bazen ruh, bir nedenden ötürü, kalmanın doğru olmadığına karar verir ve bedeni tümüyle terk eder. Örneğin, o bedene girdiğinden ya da girmeye karar verdiğinden bu yana bazı şeyler değişmiştir. Belki ruh, ana-babası olacak varlıkların onun için hazır olmadıklarını, ihtiyacı olan şeyi kendisine veremeyeceklerini düşünür, ya da bazen de kendisini hazır hissetmez.

S: Bazen ruhun bir süre için bedenden ayrılabileceğini söylediniz. Bu bedene zarar vermez mi?

Y: Genelde, bu beden uyurken yapılır ve varlık çok uzun süre beden dışında kalmazsa bir zarar olmaz. Aksi takdirde beden ölebilir.

S: Ama, çoğu zaman ayrılıp yine geri gelebilirler...

Y: Bu yeni bir deneyimdir. Esasen yeni değildir, daha önce defalarca enkarne olmuşlardır, ama yine de bu uzun zamandır unutmuş oldukları bir deneyimdir. Özellikle eğer uzun bir süredir spiritüel âlemde bulunuyorlarsa. O zaman bu yeni durumda, beden içinde kendilerini kapana kısılmış hissedebilirler.

S: Anlıyorum. Bu yüzden de bebek çok küçükken kısa sü-

reler için bedenden ayrılmasına izin verilir ve bu şekilde bebek bir zarar görmez. Bu gidiş gelişlere son verip artık sürekli olarak bedende kalmaları gereken bir yaş var mıdır?

Y: Buna bir yaşında son verilmesi tercih edilir. Ama, bazı durumlarda bunu üç hatta beş yaşına kadar sürdürenler vardır. Bazıları bu tarafın neye benzediğini diğerlerinden daha uzun süre hatırlar.

S: Ama, beden neler olup bittiğini bilmez, öyle değil mi?

Y: Hayır. O bu dönemlerde kendi varoluşuyla ilgilidir.

S: Doğacağınız bu hayatta neler öğrenmeniz gerektiğini biliyor musunuz?

Y: Benim çok açgözlü olmamayı öğrenmem gerekiyor. İnsanlarla bire bir ilişki kurmaya, onlarla iyi geçinmeyi ve bir kitapta yazdığı gibi, tamah etmemeyi öğrenmeliyim.

S: Bir kitapta mı? Ne demek istiyorsunuz?

Y: Bu bizim öğrenimimizde kullanılan bir rehber kitap. İnşallah, tüm bunların üstesinden geleceğim.

S: Geçmişte çok mu tamahkârdınız?

Y: Evet. Bu, diğerlerine göre, öğrenilmesi biraz daha zor olan şeylerden biridir. Çünkü siz hiçbir şeye sahip değilseniz ve çevrenizdekilerin bazı şeylere sahip olduklarını görürseniz, bunları istersiniz. "Neden bu insan benden daha iyi durumda, neden o çok daha fazla şeye sahip?" diye düşünürsünüz. Bu öğrenilmesi ve başa çıkılması gereken bir şeydir.

S: Bu çok insani bir şey. Ona ihtiyacınız olmasa da onu istersiniz.

Y: İhtiyacı olma ile sırf isteme arasındaki farkı öğrenmeli ve ikisinin arasındaki orta noktayı bulmalısınız.

S: Bu sizin bu yaşamınızda öğrenmeyi umduğunuz şeylerden biri. Ve bu ailenin size yardım edebileceğini düşünüyorsunuz. Şu anda siz sadece onları izliyor, bedene gireceğiniz zamana hazırlanıyorsunuz. Siz bu aileye aşağı yukarı tayin

edilmiş durumda mısınız?

Y: Evet, seçim yapıldı.

S: Tüm bu şeyleri bir araya getirmek ve tüm bu değişik etkenlerin doğru işlemesini sağlamak bir zaman almalı.

Y: Evet, ayrıca doğum zamanı da doğru olmalı.

Ne yazık ki bu yaşam, varlığın bedene girmeden önce programladığı gibi gelişmedi. Onun öğrenmesi gereken asıl ders tamah etmemekti, ama yaşarken maddenin çekimi karşı koyamayacağı kadar güçlü olmuştu ve elbette, ruhunun öte âlemde dikkatle yaptığı yaşam plânını hiç hatırlamıyordu. O dolandırıcı bir Çinli tüccar oldu. İnsanları kandırabilen bir konuşma yeteneğine sahip, açıkgöz bir hırsız. Ama, o yaşarken kendini sadece akıllı bir iş adamı olarak görüyordu. Onun düşüşü, siyah bir inciye tamah edip onu elde etmeyi başardığında gerçekleşti. Bu eylemi onun tutuklanıp, kamçılanarak öldürülmesine yol açtı. Bir başka varlığın da söylemiş olduğu gibi, işler spiritüel kattan bakıldığında çok basit görünüyor, ama fiziksel bedendeyken işler daha karmaşıklaşıyor ve bazen siz hedefinizi göremez hale geliyordunuz.

Aşağıda bir başka doğum-öncesi örneği yer alıyor:

Y: Annem olacak kadını izliyorum. Böylece ondan ne bekleyebileceğimi anlayabilirim.

Denek kadın aileyi ve evi tarif eder.

S: Bu aile hakkında ne düşünüyorsunuz?

Y: Hiç emin değilim. Onlar aşırı talepkâr görünüyorlar. Ne yapmak istedikleri konusunda kesin fikirlere sahipler. Son kararı henüz vermedim.

S: Ne zaman vereceksiniz?

Y: Yakında. Bir seçim hakkına sahibim. Öğrenmem ge-

rektiğini hissettiğim dersleri bu enkarnasyonda öğrenip öğrenemeyeceğime karar vermeliyim.

S: Kararınızı vermeden önce onları ne kadar süre izlersiniz?

Y: Bazen birkaç gün, bazen de daha uzun bir süre.

S: Eğer orada doğmak istemediğinize karar verirseniz, sizin yerinizi bir başka ruh mu alacak?

Y: Evet. Ama, bu durumda benim için bir gereklilik var. Bundan çok şey öğrenebilirim.

S: Bu hayatta ne öğrenmeyi umuyorsunuz?

Y: Alçak gönüllülüğü. Günlük yaşamda insan ilişkileriyle başa çıkabilmeyi, başkalarını hoşgörmeyi. Karşılık beklemeden vermeyi öğrenmeliyim. Kendimi geri çekmemeyi, aşırı derecede kendi kendine yeterli olmak yerine, insanlarla birlikte çalışıp onlarla iyi bağlar kurmayı öğrenmeliyim.

S: Bu hayatta, aranızdaki karmayı halletmeniz gereken insanlar var mı?

Y: Evet. Annem olacak ruhla ilişkimizde sorunlar vardı. Bunları halletmeli ve hatalarımıza rağmen birbirimizi sevmeyi öğrenmeliyiz.

S: Bu hayatta, şimdiden anlaşma yaptığınız başka insanlar da var mı?

Y: Evet, orada benimle birlikte bulunacak varlıklar var. Yaşarken rehberlik için bana başvuracak birini görüyorum ve ona rehberlik yapmak için çaba göstermeliyim. Daha önce bu konuda başarısız olmuştum ve şimdi bunu düzeltmeliyim.

S: Bu hayatta ne olacağınızı biliyor musunuz?

Y: Bir rahip olacağım. Karmik borçlarımı ödeyebilmem için bu yolu izlemem gerekiyor.

S: Hayatınız şimdiden plânlanmış durumda mı?

Y: Bir dereceye kadar planlanabilir. Daima, işin içine varlıkların özgür iradeleri girer.

Uygulamada, bu yaşam da plânlanana göre daha karmaşık bir halde gelişmişti. O gerçekten bir rahip oldu, ama bu onun seçimi değildi. Onun yaşadığı dönemde, eğer bir ailenin birçok çocuğu varsa, içlerinden birinin olsun masrafından kurtulmak için, bir oğullarını rahip olması için manastıra veriyorlardı. Bu o zamanlar kilisedeki birçoklarının kaderiydi. Ve insanlığa yardım etme arzusuyla dine girmedikleri için de, manastırdaki başrahipler çoğunlukla sert ve katı insanlardı ve keşişler üzerinde gaddarlığa varan bir güç kullanıyorlardı. Böylece, bu denek de yardım etme kapasitesine sahip olmayan bir rahip olmuştu. O erken yaşta bir kalp krizi geçirerek bu hayattan kurtulana dek yoksul, yalnız ve mutsuz bir yaşam sürmüştü.

Birçok deneği hipnoz altında doğum deneyiminden geçirdim. Bu çalışmalar şu ana kadar açıklananları, yani ruhun bazen doğum olayını gözlemlemeyi seçerek, bebeğin bedenine doğumdan sonra girdiğini doğrulamaktadır. Ya da o bebeğin bedenine daha anne karnındayken girmeye karar verip fiziksel doğumu deneyimleyebilir. Ruhlar, genelde, gelişen ceninin içinde olmaktan hoşlanmazlar, çünkü bu sıkıntılı, kısıtlayıcı, rahatsız bir duygu verir. Onlar orada kendilerini sıcak ama karanlık bir ortamda hissederler. Onlar ayrıca müstakbel annenin hissettiği tüm duyguları tarif edebilirler. Annenin çocuğu istemediği ve gelecek ruhun bunu olduğu gibi hissettiği bazı üzücü hipnoz çalışmalarım oldu. Ama, enkarne olacak ruhlar artık cayamayacaklarını ve bu durumu belki doğduktan sonra düzeltebileceklerini düşünmüşlerdi. Onlar hâlâ, belki karmik nedenlerle, bu ailede doğmaları gerektiğini hissediyorlardı.

Bir insanın gerçek doğum sürecinden geçmesini izlemek çok garip bir duygu veriyor. Onlar genelde baş ve omuzları çevresinde kuvvetli bir basınç hissediyorlar. Bazen de soluk

almakta zorlanır gibi soluyorlar. Ve onlar, parlak ışığa çıkıncaya dek hiçbir şey görmüyorlar. O zaman çok üşüdüklerini ve tam bir karmaşa içine düştüklerini hissediyorlar. İçlerinde bir denek, insanların beyaz önlükler giydiklerini gördü, ama onların "gerçek yuvalarında" beyaz giyenlerden farklı göründüklerini söyledi. Onlar herkesin düşüncelerinin farkındaydılar ve annelerinden ayrılmaktan hoşnut değildiler. Ve attıkları ilk çığlık, bu yeni çevredeki yabancı yaratıklarla iletişim kuramamanın yarattığı düş kırıklığını yansıtıyordu. Sonra, yumuşak bir biçimde, bir unutkanlık dalgası üzerlerini örtüyor ve tepkileri donuklaşmaya ve diğer katların ve varoluşların anıları silinmeye başlıyordu.

Birçok kişi "nüfus sorusu"nu merak eder. Onlar, Dünya'da şimdiye dek yaşamış olan toplam nüfustan daha fazla insan olduğunu ve bu nüfusun yine de artmaya devam ettiğini söylerler. Eğer bunlar dünyaya tekrar tekrar gelen aynı ruhlarsa, o zaman bu nüfus artışını nasıl açıklayabilirsiniz? Bu soruları soran insanların dar bir bakışla sınırlandıklarını söyleyebiliriz. Onlar, tarihin başlangıcından beri enkarne olanların var olan bütün ruhlar olduklarını düşünmektedirler.

Y: Sorunuzu anlıyoruz. Tüm bu yeni ruhlar nereden gelmektedirler? Biz sizden, kullanılabilecek bedenlerden çok daha fazla ruhun bulunduğunu anlamanızı istiyoruz. Eğer bunun aksi doğru olsaydı, ruhsuz bedenlerin etrafta dolaştıklarını hayal edebilir misiniz? Bu ilginç bir durum olurdu. Ancak, dediğimiz gibi, enkarne olunacak bedenlerden çok, enkarne olacak ruhlar vardır. Ve böylece, uygun taşıtın gelmesi için bekleme süreci söz konusudur.

S: Onların tartıştığı şey, bizim şimdiye dek sahip olduğumuzdan daha fazla nüfusa sahip olmamız. Ve eğer bunlar şimdiye dek yaşamış tüm ruhlarsa...

Y: Bu doğru değil. Çünkü eğer herkes enkarne olsaydı, spiritüel dünyada "dükkâna bakacak" kimse kalmazdı. Her zaman spiritüel âlemde rehberlik edecek ve yönetecek birileri bulunmalıdır. Sizin gezegeninizde olduğu gibi, burada da yönetimsel anlamda yapılması gereken işler vardır. Bu gezegende asla tüm ruhların tam bir akını olmamıştır. Eğer böyle olsaydı, o zaman hiç kuşkusuz, dünya üzerinde tüm ruhlarla omuz omuza sıkışık bir durumda kalırdınız. Bu yüzden şunu söyleyebiliriz ki, şu anda ruhlar mevcut bedenlere uygun bir oranda enkarne olmaktadırlar.

Dünyada kazanılacak birçok ders vardır. Eğer belli dersler öğrenilirse, bu diğer dersleri kolaylaştırır.

Y: Biz şimdi size koşulsuz sevgiden söz edeceğiz. Bu kavramı deneyimleyebilmek için bir insanın koşulsuz sevgi dediğimiz bu enerjinin eksikliğini deneyimlemesi gerekir. Böylece, büyük plânda, insan kendini karanlıktan, sevgi ve anlayış eksikliğinden kurtulup yuvaya dönmüş bulur. Ve o yeniden bu âlemdeki ışığa kavuşur ve bu koşulsuz sevgiyi verenlerle kuşatılır. O zaman, insan bu sevginin eksikliğini kolayca hatırlayabilir ve onun bolluğuna en uyumlu biçimde karşılık verebilir. Bu şimdi bir bütün olarak bu gezegenin öğrendiği bir derstir. Gezegende mevcut karmaşa ve uyumsuzluk bu sevgiyi neredeyse tanınmaz hale gelecek kadar örtüp çarpıtmıştır. Bu koşullu sevgiden koşulsuz sevgiye geçiş şimdi en son aşamalarındadır.

S: Koşulsuz sevgiyi tanımlayabilir misiniz?

Y: Bunun sizin sözcüklerinizle doğru biçimde tanımlanması biraz zordur, çünkü bunu hakkıyla yapacak hiçbir kavram yoktur. O tarif edilebilir, ama tanımlanamaz.

S: O halde onu tarif edebilir misiniz?

Y: Bunun sizin gezegeninizdeki en doğru tarifi ya da ör-

neği bir annenin çocuğuna duyduğu sevgidir, çünkü o yaşadığı topluma uysa da uymasa da anne bu çocuğu sever. İnsan, çocuğunun toplum yasalarını çiğnediğini ve bunun cezasını ödemesi gerektiğini gördüğü zaman, ona daha fazla sevgi verir, daha fazla anlayış gösterir. Ve çocuğun açısından bu sevgi ve anlayışa çok daha fazla ihtiyaç olduğundan, bu davranış tam olması gerektiği gibidir. Böylece, o yasaları çiğneme koşulları ne olursa olsun bu sevgi koşulsuz biçimde verilir. Bu sevgi sırf bu ikisi arasındaki ilişki ve bağın doğası yüzünden verilir. Bu koşulsuz sevginin bir örneğidir.

S: Bu birbirimizden öğrenmemiz gereken bir şeydir... Ama, insanların nasıl olduklarını bilirsiniz. Bırakın koşulsuz sevmeyi, bazı insanlar için sevmek bile çok zordur. Bu bazı insanların anlayamayacakları kadar zor bir kavram. İsa'nın bu dünyada öğretmeye çalıştığı şey bu koşulsuz sevgi değil miydi?

Y: Bu karşı gelinemez bir gerçek! Onun enkarnasyonu koşulsuz sevginin kişileştirilmesiydi. Birçokları şimdi bu gerçeğe uyumlanıyor ve Mesih'in öğretilerindeki inceliklerin farkına varıyor.

S: Sunmak istediğiniz bir başka ders var mı?

Y: Hoşgörü ve sabrın ikiz gibi olduklarını, her birinin bir diğerini tamamladığını söyleyebiliriz. Çünkü biri olmadan diğeri de olamaz.

S: Bunlar Dünya'ya geldiğimizde öğrenmeye çalışmamız gereken derslerin bazıları mı?

Y: Evet. Gelişkin ve sağlıklı bir kişiliğin bu niteliklere sahip olması gerekir.

Y: Biz, hayatta deneyimlediklerinden daha fazla şey olması gerektiğini hissedenlere sesleneceğiz. Siz daha fazla şey arzu ediyorsunuz, ancak onu deneyimlemek için açmanız gereken kapıyı bulamıyor görünüyorsunuz. Eğer bu benzetmeyi kullanırsak, sizin kapınız zihninizden başka bir şey değildir.

Fiziksel kattaki nihai hedef kendini bilmektir. Size, kendinizi bilmeniz için sizi zorlayacak birçok ders sunulacak. Ve çoğu zaman bunlar acı verici olacak. Sizden gülü incelemenizi ve böyle bir güzellikte daima acı verici bir unsur olduğunu görmenizi istiyoruz. Gülden zevk alabilmeniz için onu sapından koparmanız gerekir, o zaman da parmağınıza gülün dikenleri batabilir. Fiziksel kattaki yaşam da buna benzetilebilir. Ancak, bu sıkıntılı ve kederli zamanlarda sizden, deneyimlerinizi daima kendinizin seçtiğinizi hatırlamanızı istiyoruz. Deneyimleyeceğiniz şeyleri siz seçersiniz ki böylece ihtiyacınız olan dersleri öğrenebilesiniz. Böylece, bu acı verici deneyimler sayesinde kendinizi gerçekten bilmeye başlayacaksınız. Ve eğer bu deneyimlerden bir şeyler öğrenirseniz, o zaman onlar boşuna yaşanmış olmayacaklar.

Siz gerçekten kendi kaderinizin efendisisiniz. Siz kendiniz yaşamınızın tam kontrolüne sahipsiniz. "Ne zaman, nerede ve nasıl" gibi kararları siz veriyorsunuz. Biz, kendi görüş noktamızdan, tüm seçeneklerin önünüze serildiklerini görebiliyoruz. Ama, nihai kararı vermesi gereken sizsiniz. Ve siz bu katta yaşarken başka bireyleri de etkilersiniz. Siz sürekli olarak çevrenizdeki insanları etkilersiniz.

S: Bir başka insanı etkilememiz gerektiğini düşünüyordum.

Y: İnsanlara hükmetmek ile onları etkilemek farklı şeylerdir. Eğer insanları etkileyemeseydiniz, onlara bir şeyler öğretmeniz mümkün olabilir miydi? Her insan olumlu olan ile olmayanı birbirinden ayırt etme yeteneğine sahiptir. Siz sadece parçaları sofraya koyarsınız ve onların istediklerini seçmelerine izin verirsiniz.

Dünyada daima çok fazla çalkantı var gibi görünür. Bunlar, bu gezegende vuku bulması mukadder kılınmış olayların devresel doğası açısından tümüyle doğaldır. Ancak, sizin pers-

pektifinizden bu hiç doğal değildir, çünkü siz her şeyin olması gerektiği gibi olduğu bir devre yaşamayı tercih edersiniz. Ama, eğer her şey olması gerektiği gibi kalsaydı, hiçbir şey asla değişmezdi. Her şey ebediyen, olması gerektiği gibi olurdu. Dünyanın amacı ise bu değildir. Çünkü dünya bir sınav alanı, bir savaş alanı, bir oyun alanıdır. Böylece, çeşitli deneyimsel tezahürleri uzlaştırmak için bazen realiteleri değiştirmek gerekir ki üzerinde durulan, öncelik tanınan nokta birinde daha az, diğerinde ise daha fazla olsun. Belki bu o zaman bir oyun alanından çok bir savaş alanı olacaktır ya da bunun tersi yaşanacaktır. İhtiyaç olduğunda öncelikler değiştirilir. Ve sizin karışıklık ve çalkantı olarak algıladığınız şey aslında önceliklerin yeniden değiştirilmesinin fiziksel tezahürüdür. Dünyadayken sizin kendi sezgisel rehberliğinizi izlemeniz gerektiğini söyleyebiliriz. En uygunu bu olacaktır. Çünkü bir insan için hiç istenmez olan şey, bir başkası için çok istenir olabilir. Hiçbir katı, değişmez realité yoktur. Gerçek diye bir şey yoktur, çünkü aslında her şey görecelidir. Bu yüzden, bir insan gerçekleri ve realiteleri tayin ederken, bunların sının aşıp bir başkasının realite ve gerçeklerine tecavüz etmemesine dikkat etmelidir. Böylece, realiteleri yaratırken, daima sadece en uygun olanın, bütünün hayrı yönünde olanın tezahür etmesini istemek önemlidir. Şunu söyleyebiliriz ki gerekli olan, tezahür de edecektir.

S: Biz Dünya'dakilerin, diğer insanların acı ve ıstıraplarını görüp bunu tekâmül olarak değerlendirmemiz çok zor.

Y: Beşeri deneyim perspektifinden baktığınızda bu doğrudur. Bu şu anda gezegeninizde bulunan birçokları tarafından tam anlaşılmayan bir durum. Siz Dünya'dakilerin bu tekâmülde şimdi bulunduğunuz noktayı tarif etmek yararlı olmaz. Çünkü eğer henüz başlangıç noktasında bulunduğunuzu söylesek, o zaman kalbinize büyük bir ağırlık çökebilir ki böy-

le olmamalıdır. Ve eğer son noktada bulunduğunuzu söylesek, o zaman da bir süre daha gerçekleşmeyebilecek olanı sabırsız bir biçimde bekleyebilirsiniz. Böylece, hangi noktada bulunuyorsak, bu karışıklık ve çalkantının içinde bulunduğumuzu kabul etmek en uygunu olur. Ve şimdi içinde bulunduğumuz bu dönemde çalışmak ve devrenin kendi başına devam etmesine izin vermek... Şimdiki dönem, üzerinde çalışılacak en önemli dönemdir.

Sizin devrenizde enkarne olan ruhlar, görüş noktalarına bağlı olarak, ya çılgın ya da cesurdurlar. Bazıları bunu sadece görev olarak yaparlar, çünkü onlar belli bir noktaya kadar gelişebilmeleri için belli sayıda yaşam geçirmeleri gerektiğini bilirler. Bunların çoğu daha çok anlayışı kıt, donuk, zorla gelişen, zahmetle yaşayan ve geleneksel insanlardır. Daha gelişkin olan diğer ruhlar ise bunu gözleri açık bir biçimde yaparlar ve bunun zor olacağını iyi bilirler. Ama, onlar bu yaşamın, karmalarında ilerleme kaydetmelerini, bir yaşamda birkaç yaşamlık gelişme göstermelerini sağlayacağını bilirler. Bu, dünyanızın maddeciliği içinde ruhsal olarak gelişmenin zor olduğu bu zamanda enkarne olmakla mümkün olur. Bu daha gelişkin varlıklar ruhlarıyla temaslarını ve uyumlarını sürdürebilirler ve bu konuda verdikleri emek sonucunda bir hayli ruhsal gelişme gösterebilirler. Dünyanın genel gidişatının yarattığı direnç onların daha da güçlenmelerine, iki-üç yaşamlık gelişme kaydetmelerine yol açar. Onlar tekrar spiritüel âleme geçtiklerinde, son derece gelişmişlerdir ve onlardan, genelde, enkarne olmayı isteyen ruhların hazırlanmalarına yardımcı olmaları için bir süre bu âlemde kalmaları istenir. Bir süre geçtikten sonra onlar, "Ben dünyaya geri dönüp biraz daha gelişmek istiyorum," der ve bunu yaparlar. Ve bu iş böyle yürür.

Bu odada toplanan sizlere şunu söyleyeceğiz ki her biriniz, şimdi önünüzde uzanan şu ya da bu biçimde bir yolculuğu

görebilirsiniz. Aslında, bu gezegendeki herkes aynı yolculuğu yapmaktadır. Ancak, birçokları bunun, diğerlerine göre, daha çok farkındadır.

S: Hepimiz aynı yoldayız, sadece farklı yönlerde ilerliyoruz.

Y: Doğru. Ancak, tüm yollar en sonunda tek bir noktada birleşir.

Bu kitaptaki tüm bilginin, birbirini tanımayan birçok farklı kişiden alınmış olması şaşırtıcıdır. Onlar farklı dinlerden ve mesleklerden insanlardı. Bununla birlikte, derin transtayken verdikleri bilgi birbiriyle çelişmiyor, tam tersine birbirini tamamlıyordu. Birçok yerde bu bilgiler birbirlerine o kadar iyi uyuyorlardı ki, birleştirildiklerinde, birçok kişiden değil de tek bir kişiden alınmış gibi görünüyorlardı. Bunun, bir araya getirildiğinde birbirine bağlı bilgiden oluşan sağlam bir kitap yaratması kendi başına şaşırtıcı bir fenomendir. Benim için bu, onların hipnoz altında "ölü" denen hale gittiklerinde benzer sahneleri görüp anlattıklarının bir kanıtıdır. Eğer hepsi aynı şeyleri görüyorlarsa, o zaman biz, ölümden sonra gidilen âlemin, her şeyi düzen içinde tutan kesin kurallara ve bir hiyerarşiye sahip çok gerçek, tanımlanabilir bir yer olması gerektiğini düşünebiliriz.

Ben tüm yanıtlara sahip olduğumu iddia etmiyorum, ölümden sonraki yaşam gibi bir konuyla ilgili sorular çok derin ve karmaşıktır. Belki okurlarımın akıllarına gelen ve sorulmasını istedikleri birçok soru benim hiç aklıma gelmemiş olabilir. Ama, siz bilgi aramak için kapıyı açtığınızda ve çoğu insanın var olduğunu bile kabullenmeyi reddettiği sorulara yanıt bulmaya çalıştığınızda, bu böyle oluyor. Çalışmalarım sonucunda aldığım bilgi belki sadece bir başlangıç oluşturabilir. Bu bilgi, bir gün hepimizin ziyaret etmek zorunda oldu-

ğumuz öbür dünyada ne yattığını biraz olsun görmemizi sağlıyor. Derin transtayken birçok denekten aynı bilginin gelmesi bir rastlantı olamaz. Onların tariflerinin birbirine bu kadar çok benzemesi için, onların gerçekten aynı yerleri ve koşulları anlatıyor olmaları gerekir. Çocukluğumuzdan beri önümüze serilen kalıbı kısmen ya da tamamen altüst eden bir başka düşünüş biçimini kabullenmek her zaman kolay değildir. Ama, eğer o gerçeğin çınlamasını taşıyorsa, o zaman onu dikkate alıp araştırmaya değer. Yine, bu bilgi sadece başkalarından edinilmiş bir bilgidir ve bu yolculuğu kendimiz yapana kadar da bunun gerçekten doğru olup olmadığını asla bilemeyeceğiz. Ama, bu zor yolculuğu şimdiden yapmış ve ruhlarında bu deneyimin anısını taşıyanlardan bu kadar çok bilgi alabiliyorsak, o zaman korkutucu bilinmeyen âlemi anlamaya en azından bir adım daha yaklaşmışızdır. Ben hepimizin bu anıları taşıdığımıza inanıyorum ve belki onlar, onlara en çok ihtiyaç duyduğumuz anda uyanacaklar.

Sanırım, benim araştırmam, okyanusun ötesindeki yabancı ve egzotik bir ülke hakkındaki bir coğrafya kitabını okumaya benzetilebilir. Kitap orayı tarif ettiği ve onun resimlerini gösterdiği ve insanlarının faaliyetlerini anlattığı için bu var olduğunu bildiğimiz gerçek bir yerdir. Ama, oraya gerçekten gidip kendi gözlerimizle görene kadar, bilgi sadece bir kitaptaki sözcükler ve resimler olarak kalacaktır. Belki kitabın yazarı gördüklerini abartmış, belki de önemsiz göstermiştir, belki sadece kendi görüş noktasından anlatmıştır, oysa bir başka coğrafya kitabı bu ülkenin gerçeklerini farklı bir biçimde anlatabilir. Yabancı bir ülkeye gittiğimizde orayı kendi gözlerimizle görür ve bir başkasının dikkatinden tamamıyla kaçmış şeyleri fark edebiliriz. Yaşadığımız her şeyi kendi düşüncelerimiz ve deneyimlerimiz renklendirir, her şeyi onların filtresinden geçiririz.

Bu yüzden, bedenimizden son kez ayrılıp bu ve öbür dünya arasındaki bariyere, o parlak ışığa ulaşana dek asla gerçekten bilemeyeceğiz. Çalışmalarım sonucunda elde ettiğim bilgiye rağmen, bu yolculuğu yapmak için sabırsızlanmıyorum. En azından, şimdilik buna hevesli değilim. Burada, bu katta daha başarmam gereken çok şey olduğunu hissediyorum. Çünkü ölümü incelerken, yaşamın kutsanışını buldum.

Ama sanırım, bu yolculuğu yapma zamanım geldiğinde, bundan eskisi gibi korkmayacağım. Çünkü artık yabancı, karanlık, ürkütücü bir bilinmeyene gitmeyeceğimi biliyorum. Sadece *yuvaya* dönüyor olacağım ve o katta da bu katta olduğu kadar çok tanıdık insan ve manzara olacak. Belki, bulduğum bilgi perdeyi biraz aralayıp öte tarafa bakmamızı sağlamıştır ve gördüğümüz şey eskisi kadar karanlık değildir. Bu uzun zamandır gömülü anıların uyanışıdır. Ve bu anılar gerçekten harikuladedir, çünkü gördüğümüz şey gerçekten görülecek güzelliktedir.

Ruhlarla bu konuşmaları yapmama izin verildiği için minnettarım. Onların anlattıkları şeyler bizi, korku ve kuşkularımızı bırakmaya teşvik ediyor ve bariyerin ötesinde yatanın sadece sevinçli bir "yuvaya-dönüş" olduğu idrakini getiriyor.

Yazar Hakkında

1931'de Missouri, ABD'de doğan Dolores Cannon, geçmiş yaşamlara geri dönüş çalışmasında bir öncüdür. 1968'de geçmişe giden hipnoz yoluyla tekrardoğuş konusuyla ilk kez karşılaştı (amatör bir hipnozcu olan kocası, birlikte çalıştığı bir kadını tesadüfen geçmiş yaşamına götürmüştü). Daha sonra, "kayıp bilgi"nin ve geçmiş yaşamların hatırlanması ve kataloglanması konusunda uzmanlaşmaya başladı ve uluslararası olarak tanınan bir geçmişe-dönüş terapisti ve psişik araştırmacı oldu. Cannon, çeşitli hipnoz yöntemlerini inceleyerek, hastalarından en verimli şekilde bilgi almasını sağlayan kendi özgün yöntemini geliştirdi. Kuantum Şifa Hipnoz Akademisi'nin kurucusu olan Cannon, kendi hipnoz yöntemini dünyanın her yanındaki öğrencilerine öğretmiştir. Ayrıca, ABD'de ve başka ülkelerde sık sık televizyon ve radyo programlarına katılarak kendi araştırmalarını anlatmıştır. Hipnoz ve geçmiş yaşamlar hakkında birkaç kitap yazmıştır. Ayrıca UFO'lar, Nostradamus'un Kehanetleri gibi doğaüstü fenomenler hakkında da kitaplar yazmıştır. Bunların arasında, *Legacy from the Stars, Jesus and the Essenes* ve *Keepers of the Garden* adlı kitapları sayabiliriz. Dolores Cannon'un kitapları yirmiyi aşkın dile çevrilmiştir.

ÖLÜMÜN ÖTESİ

Birçok insan, ölümü her şeyin sonu olan, ürkütücü ve umutsuz bir durum olarak görür, çünkü ölüm insanların var olduğunu bildikleri tek yaşamdan ayrılış demektir. Peki, gerçekten de ölüm her şeyin sonu mudur? Ölümden sonra da yaşam var mıdır? Varsa, bu nasıl bir yaşamdır? Ünlü yazar ve hipnozcu Dolores Cannon, yüzlerce kişiyi transa sokarak onları doğmadan önce bulundukları âleme, yani, ölümden sonra gidilen yere götürdü. Bu âlemle ilgili olarak deneklerin anlattıkları şeyler birbirine o kadar çok benziyordu ki, sonunda ünlü hipnozcu bu heyecan verici ve aydınlatıcı açıklamaları bir kitap halinde yayınlamaya karar verdi.

Ölüm ve ötesi hakkındaki bu son derece kapsamlı kitapta:

- Ölüm Deneyimi
- Ruhlar Âlemindeki Farklı Varoluş Katları
- Ruhsal Okullar
- Rehberler ve Koruyucu Melekler
- Cennet ve Cehennem Anlayışı
- Tanrı Anlayışları
- "Kötü" Yaşamların Önemi
- Hayaletler ve Gürültülü Varlıklar
- Doğa Ruhları
- Ruhsal Danışma Kurulları ve Onların İnsanlık Üzerindeki Etkileri
- Bedene Girenler
- Doğmadan Önce Yaşamınızı Plânlama
- Geri Dönüş Yolculuğu

konularında verilen bilgilerde, ölüm ötesinde hiç de ürkütücü değil, tam tersine büyüleyici bir âlem bulunduğu vurgulanmaktadır. Yazar, kendisinin de ifade ettiği gibi, ölümü araştırırken son derece gerçek, canlı ve ruhen geliştirici bir yaşam bulmuştur.

ISBN 978-975-6793-34-3

wwwakasa.com.tr

AKAŞA